

Kadir Albayrak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

...Dedi ki Adam;

Bitti! ...
Bittim! ..
Sen bitirdin,
Yalnız sen bitirebilirdin zaten...
Benim gücüm yetme(z) di! ...
Ne ben de cevaplanmamış bir soru kaldı, nede sana söylenecek herhangi bir söz! ..

"Bitti" işte! ..
Bitirmek istediğin gibi.. "Susarak ve susturarak! .." Törpüleyerek, eriterek, sabrımı mı sınadın bilmiyorum! .. Lakin sınırındaydım ve sınır ihlalinin yedim cezası...
Hep derdim ya; "sık kafama gitsin! .." Uzatma böyle, zorlanma, sıkılma, çekinme ve defet beni! ..
Doğru olmazmış! .. Boş versene sen ya! .. "Ayıp olur" diye susmak kadar büyük "Ayıp mı" var?

Diyemediğin sözlerin, kaldır(a) madığın kalkanların, ardına gizlendiğin dikenlerin ya da başka bilmediğim her ne var ise, hepsini senin hanende bırakıyor ve bilinmeze doğru yola çıkıyorum...

Sinsice değil bu gidişim bilirsin... Bağıra bağıra, feryadı figan içinde...Günlerdir, aylardır süren bir hazırlık sonunda.. Ve nihayet... "Kahretsin!"

Bu bir terkediş değil! ..
Bu ancak, terk edilmenin acısıyla bir yüreğin kendinden kaçışıdır! .. Uzakları uzaklaştırmak, ateşi ateşle yakmaktır! Bir intihardır belki "senin cinayet teşebbüsüne" karşı...
Sen bilmeden, sen görmeden, öğrenmeden, bir yerlerde eriyip tükenmektir! ..

Bazı insanlar bir şeyler yapmaktan mahkumdur, "yaptıkları için", bazıları ise mahrumdur, "yapmaya cesaret edemedikleri için! .." Tıpkı bizim gibi! ...
Ben failiyim olan bitenin, sen ise gizli tanığı... sen; ifade vermeyerek beni müebbet mahkum eden, tetiği çekecek cesarete sahip ol(a) mayan, ne gel diyecek yüreğe ne de git diyebilecek basireti gösteremeyen korkak! ... Evet bir korkak! ..

Şikâyetin yoksa neden sızlanıyorsun ki? Otur oturduğun yere ve kabullen her ne yaşıyorsan! ... Ya da mücadele et, neye mal olursa olsun... insan olmanın erdemi de gereği de budur! ..

Hani şarkı seçerdin ya bazen "bu senin için, bu benim için" diyerek! .. Artık, içinde ayrılık kokan, veda kokan tüm şarkıları seçebilirsin benim için... Yokluğumda bana hediye et "ayrılıkları" ve "ayrılıkları anlatan" ezgileri... Gayrı "kendine ne seçeceğin" beni ilgilendirmiyor... Senin olsun diğer bütün şarkılar

Sen ağlamayı da bilmezsin, azabın ciddiyetini de! ... Böyle bir sevdanın ağırlığını nasıl bileceksin? Nereden bileceksin sükut-u hayali, nereden bileceksin iç çekmeyi, burkulmayı? ...
Senin oyun zannettiğin bu hayatın bir başkası için "cehennem" olduğunu nasıl idrak edeceksin? ! ...

Sahi "Bana ne arkadaş" diyor musun?
Diyemez misin? ...
Demez misin?

Neden ki? !
Demen gerek oysa! ...
Demelisin! ..
Sen "Bana ne" diyemiyorsan ben diyeyim gerekeni...

"Sana ne! ..."

Evet, "Sana ne" olan bitenden...
"Sana ne" yitip gidenden...
"Sana ne" ölmüşten kalmıştan...
"Sana ne" aşktan sevdadan ha! ..
Sana ne! ...
Sen bu sevdaya hiç sahip çıkmadın, sahiplenmedin ki,
Hiç senin olmadı ki bu seveda! ... Gözyaşı dökmedin, dökene acımadın ki! ... Anlamadın
ve senin için bir önemi olmadı ki hiç! ..

Olsaydı tutardın bir ucundan, için acırdı bir nebze, üzülsün gözyaşı dökerdin, "gitme"
diyemediğin adama "defol git" derdin cesurca!"Sesin" olurdu, bir tepkin olurdu,
dahlin olurdu, dahası erdemin olurdu! ..

Ama yoktu!

Eeee! .. "Sana ne o zaman olup bitenden"
"Sana ne" "çekip gidenden! .."
Bu satırlardan da pay çıkarma kendine, öylesine oku ve geç! ..
Muhatabından da sana ne! ...

Bittim! ..
Sen bitirdin,
Yalnız sen bitirebilirdin zaten...Ve "Bitirdin! ..."

"Dedi" adam! ...

Kadir Albayrak

1.Bölge Şehit Adayı! ...

Paylaşın, paylaşın beyler, oy bizden
Biz eşeğiz, eşek, vurun semeri
Vazgeçer misiniz böyle kerizden
Tutun belimiz de sıkın kemeri

Ben mi kimim? Amca, yeğen, bey, dayı
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Vekil olun, bakan olun, "baş" olun
Boş verin Milleti, biraz "şas" olun
Yapışın koltuğa hatta taş olun
Memleket sizinle bulmuş zemheri

Ben mi kimim? Mezarlıkta bir "sayı"
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Çocuğunuz mu var, USA sağ olsun
Gönderin koleje hemen kaydolsun
"Sam amca'da" sever sizi hamdolsun
Dert etmeyin "namus" denen cevheri

Ben mi kimim? Size küfrün kalayı
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Kolu kopmuş Mehmet'imi gördün mü?
Şehit verip ellerinle gömdün mü?
Namusuna yemin verdin, döndün mü?
Çıkarttınız Mehmet'imden miğferi

Ben mi kimim? Namert'e kabadayı
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Kanı yerde kalmaz! .. Ya, ya, anlatın
Konuştukça içimize damlatın
Millet uyanmasın "haber atlatın"
Elbet açacağız biz bu defteri

Ben mi kimim? Azrail'in soyadı
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Bakkal, manav, işçi, farkında herkes
Masal anlatma lan! .. Sus'ta kısa kes
Siz değil, biz size ders vericez ders
Delirttiniz gözü yaşlı Milleti

Ben mi kimim? Kahpelerin damadı(!)
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

Gelen yedi, siz de, yiyeceksiniz
Şehidime "kelle" diyeceksiniz
Allah'a ne cevap vereceksiniz

Büyük olur öfkemizin şiddeti

Ben mi kimim? BU VATANIN EVLADI
Birinci bölgeden "Şehit Adayı"

.....
Da; SİZ KİMSİNİZ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Kadir Albayrak

26.Gün

Bir temmuz sabahın da gece veda ederken
Güneşin huzmeleri bir başka yansıyor
Asır var ki o ümit, yerde sürünüyor
İhtimal ki Dünya'ya yeniden geliyordu

Yirmi altıncı gündü, o gün sıkıştı zaman
O gün sustu isyanlar tebessüm etti canan
Öyle bir ateşti ki usul usulca yanan
Tütmüşte duman duman semaya çıkıyordu

Ezel sus pus olmuştu, ebet ise dört nala
O ne büyük çöşkuydu dağıldı Ummanlara
Gül'ün sarı kokusu sinerken şafaklara
Çiğ düşen yaprağıyla sanki gülümsüyordu

Gül; ümidin adıydı, lakin tutmak ne mümkün
Dikenler koruyordu, yıllardır onu, her gün
Bir gün! ..Demişti yürek, Ama mutlaka bir gün
İşte; Gül, bülbülüyle vuslata eriyordu

Orası aşiyandı, hatta belki gülizar
O bahçe de saadet, buruk bir tebessüm var
Giydiği tüm sırlardan sıyrılırken aynalar
Kalemler sevdaları en baştan yazıyordu

Tomurcuğun dalıyla buluştuğu gün o gün
Bülbülün gül diliyle konuştuğu gün o gün
Tabiatın renklerle öpüştüğü gün o gün
Mazi de kalanları yarına taşıyordu

Vuslat bitip firak-ın vakti saati geldi
Ateş bir kor oldu ki, yaktı yüreği deldi
O sabah her bir şeye, sanki "derb-i mesel-di"
Mutlulukla tanışmış veda'ya ağlıyordu

Kadir Albayrak

7 Mehmet Daha Yok! ..

"7" Mehmet daha yok, ayrıldı aramızdan
Tam "7" ocak söndü, yanan ocağıımızdan
Yine "hamasi nutuk", Siyasi kefereden
P K K ' lı bunlar be! .. Kan emer yaramızdan

Deyyus oğlu deyyuslar, gidiyor elden Vatan
Avradını da satar, bu toprakları satan
Yetmiş milyon sırada "şehit olmaks" eğer
Artık ya karar verin, ya "düzecez" sıradan

Pkk' lı köpeği havlatan itler kimdir
Siyasi ikbal için susan şirretler kimdir
Bu ülkenin dibini oyan şirketler kimdir
Sizi üst üste koyup başlarız ananızdan

Kahpenin asıl dölü, bizimle, içimiz de
Çevrenize bir bakın. Siyasette, semizde
Allah'a and olsun ki, bu yemin hepimizde
Futbol topu yapmazsak cümleğinizin kışından

"7" daha ekledik dinmeyen acımıza
Bir daha öğüt verdik anamız bacımıza
Madem örse oturdu, vuruldu sacımıza
Oluk gibi almazsak kan'ı damarınızdan

Kadir Albayrak

Acı Diyaloglar

Adam acılı gözlerle bakıp sordu

— Dönecek misin?

Bu sorunun cevabı yoktu, cevap verilse bile her iki tarafı da üzecekti.. Her ikisi de biliyordu ki bunun karşılığı kocaman bir "Hayır'dı" ve söylemek çok zor, duymak bir başka zordu! .. Fakat daha da zoru bu soruların bir türlü cevaplanamamasıydı! ..

Cevap vermek bir yana gözlerine bile bakamıyordu kadın.. Göz göze geldiklerinde adam zaten anlayacaktı, gözleri yalan söylemeyi beceremiyordu.. Kadının istediği de buydu aslında! Cevap vermek yerine, adamın bunu kendi kendine anlamasını sağlamak! .. Böylece daha az acı(!) çekeceğini düşünüyordu kadın, tabii ki kendi adına! ..

-“Ben; sen değilim!” dedi kadın

Şaşırdı adam! .. Tabii ki sen "ben" değilsin! .. Hem neden olarsın ki? "Ben seni 'ben' olduğun için değil 'sen' olduğun için sevdim" dedi mırıldanarak! ..

Sonra düşündü adam! .. Bunun ne anlama geldiğini çözmeye çalıştı..

Evet ben neydim ki "o" benim gibi olamıyordu? ? Seviyordum demek ki o sevmiyordu, cesurdum demek ki "o" korkaktı, ben "her şey" diyordum demek ki onun dediği "hiçbir şey'di"

Her şey zıddıyla bilinir, bir kuraldır bu! ..

Bende olanların zıt'ları onda idi demek ki! .. "Sen istediğini harcayabilirsin ama benim herhangi bir şeyi feda etmemi bekleme" demek istiyordu belli ki! ..

-“Seni seviyorum.... Ama! ...” diye mırıldandı kadın

Cümlelerin tüm muhteviyatı, maneviyatı, gücü, esrarı ve tılsımı, sonuna gelen "ama" kelimesiyle tepe takla gitti! ... Hiç söylenmemiş ve sevgi" ifade edilmemiş" oldu bir anda...Sırtında "menfi" sonuçlar barındıran her şey söylenmiş oldu.. Sırtlan gibi saldırdı adamın yüreğine, kurtçuklar gibi kemirdi her bir hücrelerini.. Yutkunmaya çalıştı adam.... Yutkunamadı! .

-“Peki, ben ne olacağım? ” dedi adam, gözleri yaşarmıştı

İrkildi kadın! ... Evet, ne olacaktı? "Kal" diyordu sol yanı ama beyni bırakmıyordu..Cendere siktikçe daha çok sıkıyor ve daha fazla acı veriyordu.. "Ne olacağım? " diyen bu aşk dolu sevgi dolu soru nasıl cevaplanacaktı? Bu soruda diğerleri gibi cevaplanmadan boşluğa mı bırakılacaktı? Dizlerinin titrediğini hissetti kadın, tüm gücünü topladı, eliyle gözlerini sildi ve dönüp gitti, dönmeyeceğini biliyordu! Bu gidişin dönüşü olmayacağını "biri" daha biliyordu! ...

"Benim bir suçum yok ki" diye düşündü kadın! ..

Oysa "sebepl olmak" gibi bir sorumluluğu vardı...Kabullenemiyordu bunu.. Ardında bıraktığı enkaz onun eseri idi... Onca gözyaşı kendisi için akmış, bir ömür ona adanıp tüketilmişti.. Dişlerini sıkıp iyice gerildi, sonra yayından boşanan ok gibi boşaldı ve hıçkırıklara boğuldu... Gitmenin kalmaktan daha zor olduğunu düşündü, ardında kalanın ne halde olduğunu bilmeden! ...

.....

Yıllar öncesine döndü adam.....

Göz yaşları arasında yolcu ettiğinde bunun böyle olacağını ve bu yolun dönüşünün asla mümkün olmayacağını hissetmişti.. Yüreğinde ki şiddetli deprem, sevgi ve sabırla inşa ettiği ne varsa paramparça etmiş, yarına dair bütün umutları, derin bir nefes çektiği sigarasının ucunda ki kül gibi yok olup gitmişti.. Kendine söylediği "yalanlar" ve boşa kurduğu hayaller de gidenle birlikte terk etmişti adamı! ... El sallayamadan, doyasıya vedalaşamadan, sarılamadan tükenmişti! ...

Kadın ve adamın "birbirinden ayrı uçlarını birleştiren" bir başka gerçek ise "aşk" denilen muammaydı.. Onun derinlikleri veya doruklarında ki yaşanmamış veya bir başka deyişle yaşanmamış her şey! ..

Adam "sevdanın nefs-e galip gelişinin" misali, kadın ise yüreğinde ki korkuya sevgiyi boğduran çaresizliğin örneğiydi. Aşka açılan iki ayrı pencereden bakıyorlardı dünya'ya, iki ayrı ruhsal depresyon yaşıyorlardı her iki yürekte.. Zıtlıkların vals-i idi bu! ..

Ve her nasılsa birbirinden kopuk bu iki duygu "aşk" oluyor ya da böyle isimlendiriliyordu.

"Ezel" ve "ebet" arasında yaşanan gel-git'ler, ezelin doğurduğu "dostluk" ve ebedin takipçisi "sevda" idi.. Fakat biri diğerini boğacak ve kanını akıtacaktı..

Ama kimin kanı? Hangisi daha güçlü ve hangisi feda edilebilir?

Ayarı yüksek ve daha değerli olan hangisi, dostluk mu sevda mı?

Dost olan neleri feda edebilir ve nelerden vazgeçebilirdi sevdalı?

Birinden alıp diğerine yüklemek ne kadar doğru?

Dostluktan sevdaya geçiş her nasılsa mümkün peki sevdadan dostluğa nasıl rücu edilir ki? Bukalemun bile böyle bir mizanda renk değiştiremez ve böyle bir manasızlığa adapte olamazdı! ..

Çok mu zordu sevdalının dostluğu? Ya dost bildiğinin sevdası? Asıl cehennem; "o nar, o dayanılmaz nefes" bu değil miydi? !

Ortası yoktu olamazdı da.. Kabullenmek imkansız hatta düşünce ötesiydi.. Oysa aranan çözüm müydü yoksa labirentin içinde tamamen kaybolmak mı?

Sevdaya cesareti olamayanla "sevdadan yoksun olarak dostluğa dönüşü mümkün olmayan" iki çaresizin veya bir başka deyişle "ötekinin" ve "ötekileştirdiği" diğerinin çapraz kışkıydı bu! ... Sevdalar dostluğu zaten ihtiva ederdi de, dostluk sevdayı nasıl taşıyacaktı?

Kadın: DOST SEVDALANMAZ demektiydi,
Adam; SEVDA ENGEL TANIMAZ deyip diretiyordu!

Ve işte "Kadın" gidiyor, ardında birini bırakıyordu! Tıpkı hazan mevsiminde kaderini esecek rüzgara bırakan sarı yapraklar gibi! ... Tıpkı rahmet bulutlarını bekleyen çorak topraklar gibi ve tıpkı çocuksuz bir ananın boş kucağı gibi! ...

Yanakları ıslak da olsa gidiyordu işte.. O; bu sevdanın savcısı, hakimi ve celladı, ardında bıraktığı ise, mahkumuydu! ... O darağacını kurmuş diğeri ilmeği boynuna geçiriyordu...

Giden "geri dönecek ve iskemleyi tekmeleyecekti"

Birilerinin bilerek ya da arkasına sığındıkları "bilmeden" mazeretiyle yekdiğerine verdiği amansız acıların, bitmeyen azabın hatta belki de hayatlarında ki en büyük cehennem ateşlerini yaşattıkları bir vaka olmasına rağmen yine de kendilerini haklı

çıkarmak adına ne yazık ki söyleyecek sözleri vardır! ...

O sözler ki ölümden acı, o sözler ki kurşunlardan yakıcıdır. Hiçbir yükü ve varsa suçu üstlerine almaksızın, film seyreden seyirci heyecanı ile yaşadıkları ve acımadan yaşattıkları bilinmezler yumağıdır bu!

'O' şen ve şakrak kahkahalar için de hayatlarının en güzel(!) zaman dilimlerini yaşarken, ne yazık ki diğeri ateşleri durmaksızın harlanan cehennem ateşleri içinde ve sürekli akan gözyaşları arasında gecelerin duvarlarını yumruklayarak harap olmuştur..

Ve sadece ama sadece merak ettikleri için sorarlar; NEDEN?

Çünkü "NASIL? " demeye varmaz dilleri,,, Çünkü "nasıl" dediklerinde alacakları cevap değildir istedikleri..... Şüpheleri vardır hep, sorgulayan, araştıran, acaba'larla dolu bir yığın soru! ..

Daha da kötüsü bilinçaltında sormaya bile cesaret ettikleri asıl korkunç soru;

"Benden intikam mı almak istiyor? "

Zaman denen mefhumun bütün anlamını yitirdiği hatta zamanın donduğu anlardır bunlar! ..

Hangi kelime hangi sözcük bu anları anlatmaya kifayet edebilir?

Hangi yürek visal ateşiyle yanarken aldığı bu darbeye yıkılmadan ayakta durabilir? Kim böyle bir acıyı yaşatanı affedebilir?

Sürekli suçlayan ile sürekli affetmeye hazır bir insan! ..

Sürekli kaybeden biri ile sürekli seyreden biri, sürekli anlatan ve sadece dinleyen biri! ..

Çözüm ararken çözümsüzlükle yüzleşen bir insan ile, çözümsüzlüğü şiar edinmiş bir korkak! ...

Ama'ların, fakat'ların ardında ki olumsuzluğun içinde nefeslenmekte ısrar eden farika! ..

.....

Kadın titrek bir sesle; "ÖLÜMDEN BAHSETME, HOŞLANMIYORUM" dedi! ..

Ölümden korkmak niye? Hoşlanmaman ölümün senden ya da benden uzaklaşmasını sağlar mı?

Senin, 'yaşarken bile öldürdüğün beni' seyrederken "ölümden hoşlanmıyorum" deme lüksün mü var? Hakkın mı var?

.....Ölümden hoşlanmayan cinayet işler mi?

Kadın bunları belki binlerce kez dinlemişti aslında... Oysa ilk dinlediğinde ne ise son dinlediğinde' de oydu işte! .. Tekerrürün bir manası yoktu ve hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

İsrarın faydası olmayacağını söylemek istedi bir çok kere ama ya cesaret edemedi ya da adamın kırılacağını düşünerek vazgeçti! .. Adamı kırmamak isteyen(!) kadın, farkında olmadan, ya da düşünmeden kurduğu bazı sözlerle adamı" paramparça" etmişti ama farkında bile değildi! ..

Adam her sükut-u hayalin üstüne bıkmadan usanmadan yeni umutlar ekmiş, ve tattığı acıları azaba dönüştürüp dayanmaya çalışmıştı.. Kadının da bunu anlamasına imkân yoktu. Zira "AŞK" ikisi için aynı şeyleri anlatmıyordu! ..

Adamın kaybettiği sadece "o kadın" değildi! .. Öyle olsa üstesinden gelebilirdi bir

şekilde. Lakin onunla beraber yaşama isteğini, umutlarını, sevinçlerini ve yarınlarını tüketmişti. Artık sevebilmesine imkan yoktu yani bir şekilde "yalnızlığa" mahkum olmuştu zaten! ...

Ve.... Dedi ki adam:
KALEM KIRILDI GÜLÜM, SİLGİNİN GÖZÜ AYDIN
BANA SENSİZDİ ÖLÜM, SANA BENSİZ GÜNAYDIN! ...

.....

Kadın gitmişti, adam bitmişti!
Adam gönlünden geçeni söyleyememişti ama kendi kendine de olsa mırıldanmalıydı, diyordu ki;

"Seni affetmemeye yeminliyim..

Sana ne dost nede arkadaş olacak yüreğe sahip değilim ben... Sevdiysem sevmişimdir ve benim sevmem geçici değildir..

Sen bir başkasını "taparcasına sevmiş" olmakla beni sevme hakkını zaten yayı etmişsin! .. Belli ki yaralı ve gölgeli bir yüreğe sahiptin. Ne kadar uğraşıysam yaralarını da gölgelerini de silip tamir edemedim.. Ne kadar çabaladıysam sana yetişemedim ve mazeretlerini tüketemedim...

Sana verdikçe gönlümde sevgiye dair ne varsa, ben sevgisiz kaldım ve ne varsa tükettim ardında her bir duygumu..

Sen ardında hissiyatı iliklerine kadar sömürülmüş bir ceset bıraktın ve "suçluluk" duygusundan kurtulmak için çabaladın, asla sevmedin ve yaptığın, yapabildiğin her şeyi "sevdiğin için değil", sözüm ona "beni mutlu etmek için" yaptın! ...

Sen bana mutluluk veremezsin ki! ... Karmakarışık duygular içindeydin, "acımakla" aklının arasına sıkıştırıp durdun beni..

Şimdi o ölümsüz, o kutsal ve o büyük sevgimi çekip alıyorum senden!

Seni çırıl çıplak yaşamaya mahkum ediyorum! ..

Nasıl ki ben sensiz bir sevgiyi asla yaşayamayacaksam, bundan böyle sende "senden geri aldığım sevginin" yitip gitmesiyle hissedeceğin karmaşanın acımasızlığıyla yaşayacaksın!

Yok ettiğin bir insana "dost" demek ne kadar ikna edecek seni bilmiyorum, şayet dostluktan anladığın bu ise; sen "dost bile olamadın" demektir!

Ve şimdi bir kez daha düşün olur mu!

'BİZ NEYDİK? "

BEN SEVMİŞSEM SEVMİŞİMDİR, DERT BENİM DERDİM - SENİN İÇİN TEK GÖZYAŞI
DÖKERSEM NAMERDİM

Kadir Albayrak

Aç Ya da Kapat

Arada bir yerde 'sıkışıp kalmak' istemem
Vurmuşsam gönül kapını
Ya 'sonuna kadar açacaksın'
Ya da 'Kapıdan kovacaksın'

Karar vereceksen eğer,
Bu 'vicdanının' değil
'Yüreğinin' sesi olmalı
Ve... Konuşurken duyulmalı

Her yürekte dost ta barınır yaren de
Lakin her biri 'farklı yerlerde'
Ev sahibi isen adil olacaksın
Ve herşeyi yerine oturtacaksın

Kapını çalan misafir de olabilir
Dilenci de! Yorum senin
İkram da gerekebilir sadaka da
Karar senin!

Lakin mecbursun! ..Ya kapıyı çarpacaksın
Ya da alabildiğine açacaksın
Kapının ardın da asla ama asla
Saklanmayacaksın!

Unutma ki; Kapıda bekleyenler,
Açılmayan kapıların ardını,
Çok iyi bilirler! ..
Ve...Boyunlarını bükmeyi de!

Kovulmak 'Bilinmemekten'
Reddedilmek 'Beklemekten'
Daha evladır! ..
Çünkü; Her yolun bir sonu vardır! ..

Kadir Albayrak

Adaaaam Sen de Demeyi Öğren!

Sen;
Gönlümde ki mabedin mihenk taşı,
Tıpkı güneşin her akşam ışıklarını valizine toplayıp sesiz sedasız gidişi gibi,
Hayatımdan kaçan vefasız insan!

Yüreğin de bir türlü yer bulamadığım ketum sevgili
Aklınla gönlünün arasın da beşik gibi sallandığım,
Lakin tutunamadığım, huzur bulamadığım en parlak ama uzak yıldız! ...
Sen 'vakit çok geç' şarkısını terennüm ederken, benim hala
Vuslat ateşiyle hasbihal olmam ne kadar traji komik bir durum, değil mi?
Sen yırtık ninnilerle bezenmiş mutluluk deryasın da dolaşadur! ..
Beynini fazla zorlama! ..
Zira yüreğin zorlamaya aldırmadı
Yılların 'kof vücudunu' dolduran kavgam,
'Beynin de seni meşgul etmek' değil'
Yüreğin de tek başıma yaşıyor olmak
Ve yüreğinin tamamını işgal edebilmektir!

Ne var ki bu kavgayı kaybettim ben! ...
Veya bir başka ifade ile,
Bu kör doğuşu sürdürerek bir ömrü kaybettim! ..
Ben seni zaten asırlardır 'hayal ederek' yatınmışım
Bir damla göz yaşının içine mutluluğu sığdırmaya çalışmışım
Senin gibi 'yaşayacak şansım' olmasa bile
Acıların için de tutmak için 'and-ım' vardı! ..
Elbette beni anlıyorsun
Elbette biliyorsun
Lakin yüreğini duyguların değil, 'vicdanın' kontrol ediyor! ..
Ve senin vicdanın;
Bin kat daha arttırıyor acılarımı!
Sevdam çok ama çok yüce, ancak;
Vicdanlara malzeme olacak kadar aciz,
Acıma duygusuna resmedilebilecek kadar basit,
Hatıra çöplüğüne atılacak kadar, sıradan değil! ...
Kelimeler ilkokul da okuyor olsa bile
Yüreğim asırlar önce bitirdi üniversiteyi!
Lisanıma tercüman, yüreğime mihmandar yok! ...

.....
'Seni anlıyorum' diyorsun ya! .. Gözlerime bakıp,
Bir buruk tebessüm kaplıyor yüzümü,
Beni anlamak ha!

Yalan söylemeyi bile beceremiyorsun! ...
ANLAMAK; Ateşleri hissedebilmektir
ANLAMAK; Gerçeği feda edebilmektir
ANLAMAK; Verebilmektir..., anlamak çare demektir!
Ve ANLAMAK; 'Fakat' kelimesini lügatten söylebilmektir! ..
Harcayamadığın şeyler için düşündüklerini
Keşke beni harcarken de düşünebilseydin!
Ama olsun! ..
Yine de gül yüzün de açan güller sonsuza dek kalsın
Tebessümlerin kahkahalarla boy atsın
Çoraklanırsa yüreğin bir gün, ben göz yaşıyla rahmet olurum
Ben kahr yolunun yolcusuyum! ..
Bana hiç bir şey verme

Hiç bir şey için söz de verme!
Hatta 'umut' bile!
Ama benden iste! Ömrümü, gülüşümü hatta ölümümü iste! ..
Ben; Vererek, feda ederek mutlu olmaya alışmışım gülyüzlüm
Hicap duyma, kendini sorumlu tutma!
Yakalamışsın bir kenarından hayatı, sakın bırakma! ...
Beni düşlerin de tutarak yorma
'Adaaaaaam sen de' demeyi öğren!
Öğren artık gül yüzlüm! ...
Ben; Hasretinle, slüetinle haşrolmuşum, gel hayalini gölgeleme
Ben yıkılmışsam da sen eğilme! ..
Kabuslar eğlencem olmuş benim lakin sen aklına bile getirme
Ne kadar 'zehir' varsa sevdadan yana ben bitiririm,
Sen içmeyi deneme!
Hatta bir adım at ardına bakmadan, ve de ki;
'Sepeti koluna, herkes kendi yoluna'

Benim yolum sarp kayalık, benim yolum çalı,diken
Çöle dönmüş her bir yan
Karanlık, kayıp, korku var, endişe var! ..
Çaresizlik diz boyu ve akrep sokması gibi tüm hayat! ...
Sen bu yola yakışmazsın
Sen baharı kucaklayan güller gibi dalın da kal! ...
Sarı gül gibi, beyaz gül gibi
Ben kırmızı gülleri toplarım gül yüzlüm! ..

Derler ki;
Gecenin en karanlık an-ı sabahın en yakın olduğu zamandır!
Ne komik değil mi? ...
Gözleri görmeyen biri için,
Sabahların ne anlamı var? ? ? ! ! !

Kadir Albayrak

Adam Olacak Çocuk

Sen adam olmazsın
Olmayacaksın Kadir! ...
Ulan hergele! ..
Kaç kez söyledim
'Sevme' diye?
Kafa salladın..... Peki! .. dedin
Ya sonra! .. Yine 'Sevdin'
İyi b.. yedin! ...
.....
Eeeee oğlum
- 'Ağaç kakan tahtayı sever'
Senin kafan böyle odun-ken
- Daha çok gaga yer! ...
Sana bir çift sözüm var
Bir daha benden yardım bekleme
Sen 'adam' olmayacaksın çünkü
Git ne b.. yersen ye!

Kadir Albayrak

Adınıza 'Yan' Koyun! ...

"Pamuk" pamuk türedi, Fransa'dan bir kanun(!)
Seneye "şafak" söker, sırada bekler mel-un
"Türk" adından muzdarip, domuzlar çok sevinçli
Ermeninin piçleri, isminize "yan" koyun

Kadir Albayrak

Af edersin Kırdım mı(!)

Boş kalan ellerini, aç bakalım göklere
Ya duan kabul olur, ya da beddualarım
Sen hazanı düşürdün, baharda çiçeklere
Zemheriye müebbet mahkûm ömre ağlarım

Yalandır gözyaşların, nedametin de yalan
Sen yalanla yaşadın, yalanlarla oyalan
Böyle bir günah ile kim vardır ki "af olan"
Haramın "zay" ettiği ecirlere ağlarım

Anıtını dikseler, "göğsüne" bataklığın
Tercümanı olur mu, sende ki alçaklığın
Çaresi mi bulunmuş ahlaki bunaklığın
Boş yere aradığım günlerime ağlarım

Sen aşkın ülkesinde şehre inen eşkıya
Melek kılıklı şeytan, bu nasıl bir "çeşni" ya
Hançerin hançeremde, "gönül" kor'da pişti ya
Kül altında sönmeyen közlerime ağlarım

Çan düşmanımsın benim "açılmamış cephede"
Öcümü alır mıyım? Şüphedeyim, şüphede
Aşk şarabı içerek, sarhoş gibi küfede
Şiir gibi dökülmüş sözlerime ağlarım

Milyon kere doğradın her bir gün dilim dilim
Sevdama motifliydi ezip geçtiğin kilim
Yönetip oynattığın "siyah beyaz bir filim"
Gökkuşağında saklı renklerime ağlarım

Kana susamış canı, iblis ruhlu canavar
Yüreğimde, çaresi "ölüm" olan yara var
Nasıl titrer şu gönül, sanırsın ki "sara" var
Gece boyu tuttuğum "nöbetlere" ağlarım

Katilsin sen, bir katil, aşkıma kıyan canı
Top yekun bir katliam, bu kadar olur yani
"Seni çok seviyorum(!)" demiştin ya, sen, hani
"Bu yalanla" bezenmiş, kaderime ağlarım

Af edersin, kırdım mı(!) , sözlerim çok mu acı
Aktar da eczane de, var mı bunu ilacı
Elimde fırsat varken başında kırıp tacı
Öfkesini kusmayan yüreğime ağlarım

Kadir Albayrak

Affetmez beni! .. Diye

Yoklarsa ecel bir gün "bu adam sağ mı" diye
Üç gün ağla başım da "terk eden bendim" diye

Islansın göz yaşınla üstümde ki çiçekler
Sevgimi istemişti vermedim diye diye

Sonra kalk git başımdan kendinle baş başa kal
Geçme artık yanımdan affetmez beni diye

Derin azaba gark ol hem gündüz hem gece de
Garibin ölümüne "sebepe ben oldum" diye

Kadir Albayrak

Affettim mi Bilmeyeceksin

Gün olur da sana dön desem bile
Nasılsa geriye dönmeyeceksin
Fırtınalar esen şu yüreğimde
Neler yıktı neler bilmeyeceksin

Tükenir içimde her akşam umut
Biterse bir daha vermeyeceksin
Dört kişi omzunda gider bir tabut
İçinde kim vardır bilmeyeceksin

Gururun sevgine engel olacak
Belki de göz yaşı dökmeyeceksin
Korkarım ki aklın bende kalacak
Seni affettim mi bilmeyeceksin

Kadir Albayrak

Ağlasın Avuçların!

Şu yağan yağmura bak şu ıslanan toprağa
O duyduğun ses var ya; Tevekküldür Allah'a

Doğuşunu bir seyret iştiyakla güneşin
Hiç aklına geldi mi neden "hu" der nefesin

Dökülürken semadan sayısız kar tanesi
Birbirine değmiyor düşün nedir sebebi

Görmüyorsan perdedir gözünün önünde ki
O kalbin ne haldedir küfmüdür içinde ki

Bu dünya senin değil sahibi kim bir düşün
İzahını yapsana gece gördüğün düş-ün

İnsana bahşedilmiş kainatta her haslet
Akıl diyorum "akıl" işite en büyük servet

Hiç olmazsa saygı duy secdeye varsın başın
Kul olurken Allah'a arşa yükselir başın

İstersen ondan iste hem serveti hem ilmi
Şahit olur melekler derler bu iman ehli

Biri sana dese ki; "İnandığın Hak herde
Ben görmezsem inanmam hadi sen göstere"ne"

Acıyarak bak ona! .. Gözü değil gönlü kör! ..
Bir de aklım var diyor! ..Hem inkarcı hem nankör! ...

Varsa aklın hanidir? ..Koy şuraya görelim
Deli olsan anlarız biz sana ne diyelim

Dünya'ya gelişinin mutlak var bir sebebi
Gece gündüz ağlardı kainat efendisi

Gel yarına bırakma tövbenin lezzetini
İhlas ile nadim ol affedecektir seni

Geç kalırsan kapanır gittiğin yollar bir bir
Mırıldansan da olur "Dilinden çıksın Tekbir"

Haydi kır zincirleri getir o "Şahadet-i"
Sen istersen verecek Allah her saadeti

Nefs-ine hükümdar ol esarete düşmeden
Körelt pençelerini o seni terk etmeden

Bilirsin emanettir bedeninin deki canın
Zaman akıp gidiyor baki değil hayatın

Hemen şimdi hazırlan titrerken dudakların

Elini aç göklere "AĞLASIN AVUÇLARIN! .."

Kadir Albayrak

Ağlatır Beni

Yalnız sabahlarken ayaz geceler
Gökler yıldız yıldız ismin heceler
Gözümün önünde ah neler neler
Canlanıp canlanıp ağlatır beni

Yol aldı geceler sabaha sensiz
Hayalin canlandı belli belirsiz
Semada yıldızlar sendan habersiz
Kararıp kararıp ağlatır beni

Elveda dediğin o akşam var ya
Yer etmiş gönlümde derin bir yara
Hasretin rüzgarı sanki dört yana
Savurup savurup ağlatır beni

Kadir Albayrak

Ah Yok mu

Başımı yastığa koyduğum zaman
Gelipte rüyama girişin yok mu
Sarılıp boynuna öptüğüm zaman
Ardını dönerek gidişin yok mu

Gözlerin sevgiyi anlatıyorken
Susarak başını eğişin yokmu
Dön diye ısrarla yalvarıyorken
İmkansız dönemem deyişin yok mu

Bir ümit ararken bakışlarında
Hıçkırıp göz yaşı döküşün yok mu
Buseye hasretken dudaklarında
Acıyla burkulup gülüşün yok mu

Elimi elinde sımsıcak tutup
O mahzun o bitkin duruşun yok mu
Bilmem ki sevmekte ne günah bulup
Hesabını benden soruşun yok mu

Kollarım özlemle seni beklerken
Ellerin koynun da yatışın yok mu
Äleme mutluluk bağışlıyorken
Ömrümü bitirip yakışın yok mu

Hatıra ararken senden bir parça
Vedayı hediye edişin yok mu
Güneşe meftunken kızıl şafakta
Geceyi gönlüme verişin yok mu

Sensizlik zor ama alıştım derken
Nur gibi yüzüme vuruşun yok mu
Atışı isminle haşır neşirken
Kalbimi boş yere yoruşun yok mu

Allah-a elimi açtığım an da
Dudağım da amin oluşun yok mu
Yalnızlık ararken karanlıklar da
Hicranla dünyama doluşun yok mu
Çılgına çevirir, öldürür beni

Kadir Albayrak

Akıllı Ol! ...

Gözlerden kalplere giden yol vardır
Ve bu yol da aşılması imkansız barikatlar
Yolcu yolun da gerektir elbet! ..
Ancak bu yol herkesin aşacağı yol değildir
Geçilmez setlerin sahiplerinin gönlüne kalmıştır yolcuya mihmandar olmak

Oysa yolcunun bilmediği en önemli konu; Kaderinin,
Belki de bir vefasızın iki dudağı ile paşa gönlünün arasında olduğudur!

Ve sonuç hep aynı;

Sultan-ı yegah tarzı bir hüzzam şarkı
'Adab-ı muâşeret' esaslarından 'beşer-i haşerat' mevzu-una hızlandırılmış eğitim
'Kalay-ın' sadece bakır türevi metallere değil, 'Adem-i mahlukata da' uygulanabileceği
hakikatının tez elden izan-ı
Enerji savurganlığından kaçır gibi, bir elde kandil, diğerin de iskandille gecelere italik
harflerle destan hazırlığı
Aslın da olan sadece 'bir kerizin' daha 'sırasını savmasından' başka bir şey değildir! ...
Evet! ...Değildir ama;
Bir sonra ki 'keriz' bunu hiç bir zaman bilmeyecektir!

Kadir Albayrak

Allah Aşkına

'Saatler mi durdu ne? ' zaman akıyor sanki
Ağlanacak bir ömür aksa ne olacak ki

Bir çınar devriliyor diyarında gurbetin
Fırtına kol geziyor için de bir beden

Teselli olmuş şimdi yad edilen hatıra
Bak ki koskoca ömür nasıl girdi satıra

'Nesli mi tükenmiş ne? ' çöllerde ölen kulun
Kabarırdı dalgalar şimdi nasıl da durgun

Ahde vefa kalmamış riya sarmış dört yanı
Demek ki rüya bitmiş gelmiş hasret zamanı

Güneşin battığı yer ufku kana boyamış
Bir neslin son çınarı bak nasıl da sararmış

'Vidnlar mı sustu ne? ' gönüllerde kuraklık
Tanrıdan umut kesmiş kula yapar çanaklık

Bir merhamet yaşardı gökyüzü kararırken
Gül dikenle mutluydu şimdi bu alay neden

Zaman elini çekmiş ansızın gece vakti
Gönüller de halaydı durmuş semazenleri

'Sesler mi kesilmiş ne? ' dua çıkmaz dudaktan
Kulaklar pasa doymuş nasiplidir nifaktan

O feryadı duymuyor sen gaipden sorarsın
Toprak sarınca onu bırak orada kalsın

Yılan çıyan gezinir şu taprağın altında
Biz bizi mi unuttuk? Yeter Allah aşkına! ...

Kadir Albayrak

Allah Dururken Kula Eğilemezdim

Şen bakma öfkelenip sitemler ettiğime
Öyle borçlanmışım ki asla ödeyemezdim
Nedamet duymadım ki ben seni sevdiğime
Terk edip gitmeseydin böyle özleyemezdim

Karşılıklı olunca "aşk" sevdaya varmazmış
Varmayınca sevdayı masallar da yazmazmış
"Aşk" ile yanan kul-u cehennem de yakmazmış
Sen de beni sevseydin böyle sevinemezdim

Mecaziyetti bu "aşk" yol oldu İlahi'ye
Bu yol sürer bir ömür gider de nihai'ye
Gönül gözü görmezse deli derler dahi'ye
Mecnun-a dönmeseydin tövbe de edemezdim

Sen bana "aşk" bıraktın emanet-i mukaddes
Rüzgar olsan fark etmez ne yandan esersen es
"Aşk" diye yüreğime üflediğin o nefes
O nefes olmasaydı, yaşadım diyemezdim

Gördün verdin ve gittin, Allah'ın lütfusun sen
Çileli bir hayatın için de kurgusun sen
Ben çöllere meftunum sarayın kulusun sen
Ben seni sevmeseydin "aşk" nedir bilemezdim

Sakin üzülme emi hakkımı helal ettim
Yaradan şahittir ya, şikayetçi değilim
Ben Leyla'ya mecnun-um Aslı kıza kerem'im
Lakin "Allah" dururken kula eğilemezdim

Kadir Albayrak

Allah Koydu Gönlüme

Dönmeyeceksen bile 'Artık imkansız 'deme
Bıktım mazeretinden! ..Kaderlerden söz etme
Bir insan 'Aptal' olsa böyle bir dert istemez
Sevgin budur! '..Diyerek, 'Allah koydu gönlüme'

Kadir Albayrak

Almanya'ya öfke

Baksana! ..
Heeeeeey! .. Sana diyorum
Baksana lan bana
Ukala dangalak
Yaptığı frene bak!
Kime bu yaptığın hava
Fosfor takmışsın plakaya
Bak oğlum! ... Senin gözüne bi korum
Canına okurum!
Kırdırma bana kolunu 'Alaman bozuntusu! ..'

.....
Ne? ! Şuna bak! ... Özür de dilermiş
Hıyar herif! ... Ne kadar da mütevaziymiş! ..
İn ulan aşağı, yoksa tekmelicem arabanı

.....
Nasıl da aval aval bakıyor
Zavallı!
Anlamaz ki beni
Allah-ın aptalı!

.....
Kusura bakma hemşerim
Öfkem değildir sana
Kafayı taktım birden 'O gıcık plakana'
Gıcığım be hemşerim 'Gıcığım şu Almanya'ya'
Haydi! ... Yolun açık olsun
Hemşerim kusura bakma
Sakin ola ki bana 'Kafanı takma! ...'

.....
Bazen böyle olurum işte
Saldırırım sağa sola
Neden seçtim bilmem seni
'ALMANYA SENİNMI Kİ? ! ..'

.....
Bir ara
Bir kervan göndermiştik oraya
Kalbim de onlara katılmıştı! ..
Sonradan öğrendim ki;
'Yüreğim orada satılmıştı! ...'
Anlıyor musun beni?
YÜREGİM SATILMIŞTI!

Kadir Albayrak

Altın Levha

Gözlerini kaçırıp
Bana halimi sordu! ..
'Seviyorum' diyecek
Can vermek kadar zor du

Altın levha üstüne
Yazılı veciz gibi
Gönlüme çivilerdim
Ölene dek durur du! ...

Kadir Albayrak

Ana'dan Mehmede mektup! ...

Vatana nöbetin sırası gelmiş
Seni de yollara koyduk Mehmedim
Bayrağa sancağa erlik gerekmiş
Dağın da bağın da yel ol Mehmedim

Ak sütüm helalim duam başına
Sahip ol toprağın her karışına
Sen bakma ey oğul gözüm yaşına
Düşmana yol geçit verme Mehmedim

Deden Çanakkale atan Yemen de
Dönüşü olmadı onlar gidende
Bilsem ki ey oğul kurşun sinen de
Vatanım sağ olsun derim Mehmedim

Anayım yüreğim çok özler seni
Bilirim düşün de görürsün beni
Düşünme ey oğul bacı kardeşi
Bu bayrak bu toprak "benim" Mehmedim

Siper de Hasanım hat-ta Muradım
Ali-si Ahmed-i hepsi evladım
Sen iste ey oğul ben de varayım
Silahın tetiğın benim Mehmedim

Dilin de tekbirin gönlün de iman
Vermesin haine düşmana aman
Unutma ey oğul "Var ki bir zaman"
Sakarya su değil kan-dı Mehmedim

Canımın parçası evladım benim
Buram buram tüten ocağım benim
Boş kalsa ey oğul kucağım benim
Can düşer o bayrak düşmez Mehmedim

Bayrak ki gönder de sakın mi durur
Dalgalanmıyorsa rüzgarı durdur
Dileğim ey oğul isteğim budur
Allah-a emanet ettim Mehmedim

Kadir Albayrak

Anam yok ki! .. 'Günüm' Olsun! ...

Anam yok ki, "Günüm" olsun
Olanlara selam olsun
Kıymetini bilin dostlar
Anasızlık olmaz olsun

Kaybettim ben yıllar önce
Titrerim söz edilince
Birkaç damla dökülünce
Anasızlık olmaz olsun

Ana şefkat, ana can'dır
Onsuz Dünya bir zindandır
Bir gün değil, "asır" az'dır
Anasızlık olmaz olsun

Kadir Albayrak

Anasını Satayım

Olmadı be olmadı olması kabil değil
Uyku bile çalmadı şu kapımı yatayım
Bir 'zor' deyişi var ki dayanmak mümkün değil
Duymak kolay olmadı anasını satayım

İşte aşk dedikleri yolu çöle düşecek
Sevdaya varmak için ham ne varsa pişecek
Akıl! ..Ama rakibi yürekle dövülecek
Vurupta yıkamadı anasını satayım

Sevgi dediğin kalmış Yunus dilinde mahpus
Kalan ağlayadursun gülmek gidene mahsus
Unutmak var unutmak! ..Önemliydi bu husus
Gönül başaramadı anasını satayım

Gayrı sitem sermaye gam yüklü gecelerin
Sen aşkı anlat şair! Yıldızlı hecelerin
Diz boyu çaresizlik yazdığın vecizlerin
Birini okumadı anasını satayım

Kalp kalbe karşı deyip kim söylemiş bu lafı
Sevenin kalbi kalpte taş mı öte tarafı
Ne menem şey şu gönül sanki altın sarrafı
Ayar tutturamadı anasını satayım

Ah aşk! ..Sana aşk olsun! Sen çarpı koy hanene
İşte bir enkaz daha eklendi harabene
Bu yüreğim ki senin her yalan bahanene
İnandı, anlamadı anasını satayım

Şimdi 'zor' diyor çok zor! sevda zoru doğurur
Barikatsız bir yolda sevdalar mı yoğrulur
Devrilirken bedenim sandım bir gün doğrulur
Ayağa kalkamadı anasını satayım

Üç vardiya yetmedi ömür tükendi lakin
Kudurmuştu dalgalar şimdi nasıl da sakın
Tebessüm etmek vardı! Vardı amma velakin
Yüzüme yakışmadı anasını satayım

Kadir Albayrak

Angaryasın

Bu kez de başkasına
Şiir yazacağım
İçinde sen,
Ve senden hiç bir şey olmayacak!
Adını bile sormayacağım
Şiir bitene dek
Belki de seni unutacağım!

Zaten sen de başkası değil misin?
Hatta herhangi biri
-Cevap verir misin?

Bu defa başka biri olarak,
Şiirimdesin!
Ama sen o değilsin Lütfen haddini bil! ..
Şiirlerimden gider misin?

Sana uymuyor satırlarım
Uysaydı hatırlardım!
Çağırın bendim seni
-Kovmakta benim hakkım! ..

Direnirsen sen bilirsin!
Kırarım kalemi
Yırtarım tüm kağıtları
Silinirsin! ...
Sen 'şiirlerimle varsın'
Ben yazarsam yaşarsın! ..

Yazmıyorum artık anasını satayım
İşte 'ANGARYASIN!

Kadir Albayrak

Anladım Yalanmış Yalanmış Gülüm! ..

Ne kadar uğraştım unutmak için
Kalbimin feryadı dinmiyor gülüm
Resmini yakmıştım görmemek için
Gözümün önünden gitmiyor gülüm

İsmi kazıdım ipek mendilden
Aklımdan çıkmadı, çıkmıyor gülüm
Boş yere bir "yemin" düştü dilimden
Olmuyor kahretsin olmuyor gülüm

Dertler kadehteydi içmeyecektim
Şişeler tükendi bitmiyor gülüm
Bir damla göz yaşı dökmeyecektim
Bu seli barikat tutmuyor gülüm

Affına sığındım beni bağışla
Unutmaya gücüm yetmiyor gülüm
Selamın herkese ilaç olur da
Bana neden şifa vermiyor gülüm

Yalvardım Allah-a can-ı yürekten
Ateşi gönlümden almıyor gülüm
Sensizlik harammış! ..Sildi defterden
Adını anmazsam yazmıyor gülüm

Rahmettir zannedip göz yaşı döktüm
Açmıyor gönlümün çiçeği gülüm
Rüyalar yasaklı, uykuya küstüm
Geceler sabaha varmıyor gülüm

Melekler ecrini işliyor ama
Sayfaya mührünü basmıyor gülüm
Dediler şartı şu; Gönül bomboşsa
Mezarcı bir kabir kazmıyor gülüm

Cehennem azabı dileğim oldu
Ateşler tenimi yakmıyor gülüm
Sen yokken bu ömür çekilmez oldu
Ecel de canımı almıyor gülüm

Ne kadar unutmak istedim seni
Yüreğim aklıma set çekmiş gülüm
Sandım ki bunun da vardır çaresi
Anladım yalanmış! .. Yalanmış gülüm! ..

Kadir Albayrak

Anlayacağı dilden

Şarlataının biri kalabalık içinde
Bir sual sormuş aksakallı alim-e
Kendince zor bir soru 'Alim tekleyecek'
Halka gösterip onu haliyle eğlenecek

Demiş ki; Ey alim kişi; Sen li ulemasın
Soracağım sorunun cevabını bulmalısın
'Cenab-ı Allah insanı yarattığı zaman,
Maya olarak kullandığı çamura koydu mu saman? '

Alim kişi imamların hatırlatıp sözlerini
'O çamur saftır' dedi 'yoktur başka bir nevi'
Şarlataın olmaz dedi..., Beni tatmin etmedi
Daha inandırıcı ol bizi ikna et dedi

Alim Resulullahın söyledi hadisini
'İman inanç işidir herkes kabullenmeli'
Şarlataın alaylı bir bıyık altı gülüşle
'Bu adam yalancı' dedi dönüpte ahaliye

Alim kişi düşündü! ... Ayeti okumalı
Çünkü ayet kul değil o Allahın kelamı
Herşey tartışılır belki ama ayetler asla
Anladığı dilden konuşurum buna da inanmazsa

Alim ayetleri baştan sona okudu
Okurken kafasında bir başka 'dörtlük' kurdu
Şarlataın cık cık dedi.. anlamak değil niyeti
Cevabı zayıf bulup rezil etmek alimi

Alim gayet sakin doğruldu göz attı ahaliye
'Cevap vereceğim' dedi 'Ben bu hıznır zübüğe'
Sizler sakın alınmayın söyleyeceklerimden
Konuşacağım onunla ben 'Anlayacağı dil-den'

'Ey tıynet-i Ademin çamurun da saman var mı diyen
Gel etme bana bu sual-i ham-ı
Eğer olsaydı beşeriyetin çamurun da saman
Çatlayıp ta yarık olmazdı ananın a.....

Kadir Albayrak

Anlayamadım! ..

Hep "dost" diye andı, "dost değil" iken
Yar mıydı, ağyar mı, anlayamadım
Kuruldu, "yüreğim" post değil iken
Çar mıydı kral mı anlayamadım

"Hücrelerim" alıp kendi safına
Nöbetçi eyledi, çelik kapına
Bırakıp sevdami kul insafına
Şer miydi melek mi anlayamadım

Alnıma yazılan, bilirim "kader"
Bazen saadettir, bazen de keder
Sanırdım ki gönül, bunu hisseder
Sır mıydı malum mu anlayamadım

Varılmayan hedef, tükenmeyen yol
Kapisız bir kale, zindan, karakol
Kim giyse, bu libas, öylesine bol
Dar mıydı umman mı anlayamadım

Dost olan Yunus'tur, o dosttan ırak
Yunus; gönlü gani, o çölden kurak
Koşa koşa geldim, herhal son durak
Var mıydı yalan mı anlayamadım

Bir sükût-u hayal, ömür çileli
Ben kalem o silgi bildim bileli
Belki bir oyundu(!) "zarlar hileli"
Car mıydı düşüş mi anlayamadım

Sus be, şairim sus! .. Bu sitem bitsin
"Kadir'in kaderi" deyiver gitsin
Sevdayı bilmeyen dostluğu netsin
Kar mıydı zarar mı anlayamadım

Kadir Albayrak

Antibiotik

Sen gecelerimin kabusu
Görüş mesafemin sisi pusu
Karabasan
Yarasa ordusu
Başımın belası, lanet olası
Daha beter kahrolası
Yerin dibine batası
Duydun mu?
Tüm hastalıkların antibiotiğini bulmuşlar! ...
Haberin var mı?

.....
Ben hala senin ilacını
Ele geçiremedim! ...
Bilsem ki bir yerlerde var,
Gidip 'İmha ederdim! ...'

Kadir Albayrak

Apo Diye Bilinen Agopyan

İmralı'da ki puşt-un adı neydi erenler
Araştırın bakalım, bakalım Mevla'm neyler
Kürt mürt falan değil o, bilinir ayan beyan
Bu ermeni piçinin, adı "Artin Agopyan"

Yani anadan "dönme" şişirilmiş bir yalan
Biraz merak edin be, bak, soyadı(!) "Öcalan"
Neyin öcünü alır, bu ermeni şarlatan
Türk düşmanı bu kahpe, adı "Artin Agopyan"

Basın telaffuz etmez, vekiller dillendirmez
Bu nasıl ihanettir, akıl şekillendirmez
"Kürt" diye tanıtılır, şişirilir paravan
Bu ermeni terörü, adı "Artin Agopyan"

Amerikan destekli bir İngiliz planı
"Wilson" imzası taşır, deyyusların yalanı
Asırlardır sürüyor bu toprağa sultanman
Cam ardında zavallı, adı "Artin Agopyan"

Toprak mı istediniz, verelim(!) , ama "çukur"
Leşler için ayırdık, istersen sen de buyur
Kafa ütöledi be, "Kürde özgürlük" zırvan
Onun bunun çocuğu, adı "Artin Agopyan"

Ermeni'den döllenip, burada gölgelenmiş
Türk düşmanı itlerin elinde söbelenmiş
"Geri zekalı", seni; adam yerine koyan
Nesebin belli değil, ADİ "Artin Agopyan"

Ne Abdullah'ı ulan, kana susamış cani
Senin adın belli de, dilim varmıyor hani
Talabanı, Barzani baban mı oldu ulan
Cinsi lağım faresi, adı "Artin Agopyan"

Biz hem senin arkanı, hem arkandakileri
Yokuşlara sürüp de, bir ileri bir geri
Vites vites ayırıp, bozuk şanzımanından
Duydun mu lan şerefsiz, ADİ "Artin Agopyan"

Amerikan, İngiliz, ve ardındaki piçler
Bunların kışındaki dansöz tipli piliçler
Bu sözüm hepinize, hepinize sıraylan
Yüreğimizde öc'ün, adı "Artin Agopyan"

"BOP"- mop falan diyerek, geldiğin Orta doğu
Eceliniz olacak, pis "o.....u çocuğu"
İster "doğru gel" ister, yalpalayarak yan yan
Bizim için hepiniz, birer "Artin Agopyan"

Bırakın "barış" denen şu zehirli afyonu
Boynumuza taktılar, sıkıyorlar papyonu

Dün de buradaydılar Fransız'ı, İtalyan
Namluya mermi sürmüş, adı "Artin Agopyan"

Yedi düvel birleşmiş, uyanın heeey! ..Uyanın
ATATÜRK'ÇE düşünüp, ATATÜRK' ÇE davranın
Herkes tetikte olsun, küreği kazma'sıyla
Bekle "DELİ DUMRUL'u" bekle "Artin Agopyan"

Kadir Albayrak

Arayacağım Seni! ...

Arıyorum! .. Ama bilmiyorum!
Nerede bulacağım seni?
Bir kağının tekerinde mi,
Boncuk boncuk terlerin nefesinde mi? ..
Ya da kara sabanın darmadağın ettiği
Kapkara toprakların arasında mı? ..
Sahi;
Nerede bulacağım seni?

.....
Belki gökkuşağının sekizinci renginde
Belki kör bir kuyunun o "katranlı zevkinde"
Kim bilir belki de bulunduğu yer,
Korkulu ümitlerin yaşandığı" o mahşer! ..."
Nerede bulacağım seni?
Delikli kuruş için kalkan avuçlarda mı,
Mevcudiyetini kaybetmiş yamaçlarda mı?
Bir mezar üstünde ki eğreti taş,
Ya da taşla eğilmiş mahzun bir baş! ..
Belki buharlaşıp uçmuş bir damla göz yaşında
Belki de eceli misafir etmenin telaşında!
Sahi;
Nerede bulacağım seni?

.....
Dalgaların yavruladığı köpükler arasında mı,
Kıyıların sırlıklam kumlarında mı?
Namluyu terk eden merminin düşen kovanında mısın
Amaçsız yürüdüğü hedefin rotasında mı?
Nerede? Nerede bulacağım seni? ..
Tozu dumana katmış çöllerde misin,
Dünya'ya gelmemiş "döllerde mi? .."
Belki bir yüzün yaşlı çizgilerinde
Belki de yanık bir çığlığın ezgilerinde
Bestesi olmayan bir şiirin cümlesinde misin,
Bir gönlü paramparça etmenin hevesinde mi? ..
Sahi; Nerede,
Nerede bulacağım seni? ...

.....
Üstüne adres yazılmamış bir zarfın içindesin belki!
Kim bilir! .. Belki karanlık çoktan kucaklamıştır seni! ..
Dikenle kaplı toprak yığınlarının altında mısın,
Erişemediğim göklerin en yüce katında mı? ...
Zamanla dargın saatin son durduğu yerde mi,
Kuruyan yaraya basılmış neşterde mi? ...
Neredesin?
Bilmiyorum ama,
Arayacağım seni!

Kadir Albayrak

Arkadaş

Kesilmez kadehler taşır saki-ler
Kadehler sek değil derttir arkadaş
Neden döner durur şu semazenler
Dönen onlar değil başım arkadaş

Geceler sabaha merdiven olmuş
Bastığın basamak ömrüm arkadaş
Gördüğün ufuk da bir güneş doğmuş
Güneşi vedaya gömdüm arkadaş

Kadehi bir daha kaldır şerefe
İsmi için de gördüm arkadaş
Düşünme fatura kabarır diye
Hesabı girerken gördüm arkadaş

Geceler benimdir yarınlar senin
Çünkü ben dünlerde kaldım arkadaş
Boş yere albüme uzanır elin
Resimleri bile yaktım arkadaş

Şarkımız çalıyor kulak ver dinle
Sözler de ayrılık kokar arkadaş
Bir satır bahseder ondan ismiyle
İşte bu gönlümü yakar arkadaş

Dertleşmek istedim açıldım sana
Boşuna göz yaşı dökme arkadaş
Buradan çıkarken bakma ardına
Yürürken halimi görme arkadaş

Ne beni hatırla ne meyhaneyi
İsmimi cismimi unut arkadaş
Sen sen ol maziye göm bu geceyi
Aşklarla aranı soğut arkadaş

Kadir Albayrak

Artık Yazmayacağım! ..

Artık yazmayacağım! ..

Kalemimle vedalaştığım gündür bu gün..Kalemimin gözyaşlarıdır bunlar! ..
Kırk yıllık kadim dostum, can yoldaşım, lisanım, feryadım ve gönlümün sesi
"kalemimi kırıyorum! .." Ve kalemimi kırarken, içimde ki bomba'nın da fitilini
ateşliyorum! .. Ben de yokum artık.... Kalemim gibi! ..

Çünkü; "ARTIK YAZMAYACAĞIM"

Kalemiyle "yaşar" şair ve... ve "kalemiyle ölür! .."
Sen; ister "intihar" de buna, istersen cinayet! .. Ben mağduruyum bu infazın
suçlusu değil! ..

Madem ki "AŞK" koca bir yalandı, madem ki ben "yalan'ı sevdim" madem ki
yalanlarla beslenip, yalanlarla ümitlendim ve madem ki sonunda tükendim o halde
ben; "yalan" bir kalemşördüm nihayet! ..

Ve sen;

Konuşan, ağlayan, yazan, çizen ve susan! SEN!

Konuştüğunda;

Anlamlandırmalıydın bütün sözcükleri, soyutlamalıydın tüm yanlış
anlamalardan... Sesin duyulmalı, anlaşılmalıydı ne dediğin! .. Yerine ve zamana göre
değiştirmeden..., her hal ve şartta korkmadan..., dişlerinin arasında ezmeden
kelimeleri..... böylece konuşmalıydın! ...

Çizdiğinde;

Çocuksu sevinçlerimi, korkularımı çizmeliydin tuvaline, sonra bir fırtına resmi ve
kasırga... sonra "tufan"

Ve geriye kalan enkaz ve harabeleri göstermeliydi her fırça darbesi.. Siyah siyah
noktaları damlatarak tuvalin beyaz yüzüne, gözyaşlarımı resmetmeliydin! .. Çizdiğinde
böyle çizmeli anlamlandırmalıydın, bir anlamı olmalıydı çizgilerinin! ...

Ağladığında;

Çaresizliğini gölgelemek, zayıflığını, korkaklığını, basiretsizliğini saklamak için,
Gözyaşlarının ardına sığınıp "aczin" parçası olmak, itiraf edemediklerinden
kaçmak ve sıyrılmak için,

Yapamadıkların adına değil, "yapmadığın" ve "tercihlerini" kendi istediğin şekilde
kullandığın sonuçlar için "ağlamamalıydın! .."

Ağladığında, bu; Yüreğinin ağlaması olmalıydı, gözlerinin değil! .. Riya
kokmamalıydı dökülen yaşlar... Ağladığın da böyle ağlamalıydın! ..

Yazdığında;

Sivri olmalıydı kalemin, kelimenin en hasını, cümlelerin en vurucu olanını
seçmeliydin..., içimi titretmeli nefesimi kesmeliydi vurguların! .. Aşk kokmalı, sevda
tütmeliydi satırların, yazacaksan böyle yazmalıydın! ..

Daha sonra pişman olup üstünü çizmeyeceğin, silgi kullanıp silmeyeceğin şeyler
olmalıydı! ..

Sustuğunda, ki; susmuştun! ...

Bende susacağım! ... Lakin senin cehennemin olacak benim suskunluğum! ..
Sindirerek oku! .. Tekrarı olmayacak! .. Bir şairin susuşu "Kıyametin kopuşu" kaleminin
kırılması ise "depremlerin sonucu" gibidir! ..

Hülasa;

Senin için dün ne yazılmış, hatta düne kadar yazılmış ne varsa hepsini yakıyorum! Kalemimin kırık parçalarını da! Yüreğimi ve tüm yaşanmışlıkları karanlığa fırlatıyorum! .. Şaire yaraşır biçimde "ŞAİRE AİT NE VARSA" katlediyorum! .. Senin yarım bıraktığın "cinayet teşebbüsünü" katliamla tamamlıyorum! .. Konuşan tek yanımı "Kalem'im de" susturuyorum!

Yoluna çıkacak tüm yollardan dönüyor, yoluma çıkan tüm yollara "barikatlar" kuruyorum.. Hayatından eksiliyorum.. Sen; eksiği hissetmesen de, "eksiklikten bahsetmesen de"

Var olduğu "iddia edilen" dostluğu, arkadaşlığı, yarenliği ve yine "Var olduğu yalanına" kendimi inandırdığım aşkı, sevgiyi, sevdayı, mazinin çöplüğüne ve bilinmezliğin zindanlarına gömüyorum!

Geriye; Ne anlatılacak bir masal(!) , ne közüne üfleyecek rüzgar, ne yanaklardan süzülecek bir damla nedamet, ne tebessümle yad edilecek bir anı, ne de muhabbete dair bir konu bırakıyorum! ..

Yarınlara bakarken, ibretle temaşa ettiğim "umutların" yok oluşunu gördükten sonra, geriye bakıp "her ne varsa" mazide tarumar ediyorum! ..

Makale, şiir veya edebi bir kompozisyon değildir bu yazdıklarım..

"Susmadan" az önceki son nefes alışlarımdır! ..

ŞAİR SUSMUŞSA ÖLMÜŞ DEMEKTİR VE ÖLMÜŞTÜR ŞİİRLERİNDE KİM VARSA! ..

ELVEDA Aşka dair ne varsa, aşkı anlatan kelimeler, kırık kalemim, şiirlerim, şiirleşen düşlerim ve kırık yüreğim, ELVEDA!

'Gönlüm sevmeden önce ne bir göldü ne vaha
Sen arkanı döndün ya! .. Gayrı yazmam bir daha! ...'

Kadir Albayrak

Âşık-Maşuk ve Sükut-u Hayal

İnsanı yaralayan en kötü şeylerden biri; "önemsediği kişinin" hareket ya da sözlerine sessiz ve tepkisiz kalmasıdır...

Tepkisizlik; "değer vermemek, ciddiye almamak ve önemsememektir bir bakıma... "

"Ben hiç sinirlenmem" diyenler aslında başkalarını sinirden kahrederler her nedense! ..

"Susmak" karşı tarafa "hak etmediği bir ceza" vermek ve içinde bir yerlerde "yük" gibi taşıyıp muhafaza ettiği "korkaklığın" ardına gizlenmektir, namertliktir! ...

İster erkek ister kadın "delikanlı olamamanın" ambalajlanmış şeklidir "susmak"..

Sadece kendini, kendi dertlerini, kendi dünyasını düşünen kişilerde oluşur bu megaloman durum, kişi fevrileşir, agresif davranır, kendini dünyanın merkezi sanırken çevresindeki herkesi de peykleri gibi görür! ...

Karşısındaki insanın duygularını yorumlamaktan, anlamaktan uzak, ciddiyetsiz ve kaale almaz bir vurdumduymazlıkla konudan konuya atlar, sersemletir, abandone eder, Yanında yürürken birden yön değiştirip kaybolur, "ne dediği", ya da ne demek istediği belli değildir, netleşmez bir türlü, hep flu olarak kalır.

Onun için yaptıklarınızı "neden yaptığınız" gerçeğiyle değil, işine geldiği gibi değerlendirir...

Oylesine egoist olur ki; sizi birdenbire ve hiç beklemediğiniz bir anda "satması" işten bile değildir! ...

O; alınmış ama verilmemiş bir nefes, yarım kalmış bir cümle, soyadı olmayana isim gibidir... Yani "tamam" olan hiçbir cenahı yoktur,

Tamamlanmasına imkan da yoktur! ..

Önce gözleri terk eder sizi, sonra sözleri.. İlgisi; "bir başkasına ilgi göstermesi gerektiği anda" uzaklaşır sizden, tali oluşunuzu hissedersiniz ve asla önceliğinizin olmadığını Hâlbuki onu yatırıp bir ameliyat masasına "otopsi" yapabilseydiniz yüreğine, bedenine, ruhuna... Anlayacaktınız....

Anlayacaktınız sizin ondaki değerinizi(!) , ederinizi(!) ve asla beş para etmez bir mevcudiyet farz edildiğinizi,

Lakin hep iyi tarafından bakmak istersiniz, zaman zaman çok "absürt" bir hale düşseniz de ona hiçbir kötü sıfatı yakıştıramaz onu suçlayamazsınız...

Hatta daha da enteresan olanı "o sizi suçlarken" siz onu aklamaya çalışırsınız...

Oysa suç işlemesi mi gerekir suçlamak için? ! ..

Suçun "tanımı" nedir?

Sizin kendisi için acı çektiğinizi bildiği halde "sessiz" kalması, bir şey yap(a) maması, hatta belki bundan "gizli" bir haz duyması, siz azabı yaşarken tebessüm etmesi "suç" değil de nedir?

Suç; Yanlış bir şey yapmak değildir sadece, yanlış giden bir şeyi düzeltmeye çalışmamak ve buna kayıtsız kalmaktır! ! !

Suç; Cinayet teşebbüsünü yarım bırakmaktır! ! !

Suç; Birini öldürmek kadar, ölmek üzere olan birine yardım etmemektir! ! !

Suç; Birine "ihtiyacı varken" ardını dönmektir! ! !

Ama neden? Diyenlere de sormak gerek;

-----"AYAGI KIRILAN ATLARI NEDEN VURURLAR? "

Bütün bu fiillerin failidir o, bunların hepsini yapmış ama esasında yapması gereken hiçbir şeyi yapmamıştır...

Bunu bilirsin, bilirsin ama anlamazlıktan gelirsin, tıpkı "onun da senin sevgini anlamazlıktan geldiği gibi!"

Sen düz bir çizgide yürümeye çalıştıkça o seni bir labirentin içine çekmeye uğraşır.. Çünkü karmaşa çoğaldıkça onun işi kolaylaşacaktır..

"Âşık-Maşuk" eksenini dünya kurulumu beri böyle gelmiş ve böylede gidecek belli ki..

Beklentilerin sonu gelmez elbet, gelmeyecek de.....

Tam "beni anlayanı buldum" derken bir de bakacaksın; o'da kendini anlayacak birini arıyor! ..

Hani hep söyleriz; "Aşk; söylenen her şeyin üstüne, en son senin söylediğin sözdür"

Sen şimdi enine boyuna bir daha düşün! Bu satırların altına "neyin eksik kaldığını düşünüyorsan" onu ekle...
Ama unutma! .. Senden sonra da bir şeyler ekleme gereği duyanlar mutlaka olacaktır ve bu kısır döngü tıpkı dünya gibi dönmeye devam edecek, sonsuza dek! ..
Ve hep tekrarlanacak bir tiyatro sahnesidir bu, yani bir tür sarmal,
Sahi, neydi o?
"AŞIK-MAŞUK ve sonuç olarak; SÜKÛT-U HAYAL"

Kadir Albayrak

Aşk Angut-a Malzeme! ..

Anlatmak zordur ama biliriz evvel-Allah
Cahil mi belledin ki, suratıma bakıyon
Aşkı tarif etme be! ..Beyaz'sa, ben de siyah
Yol bitti dönüyorum, sen tersine gidiyon

Ağlamak mı? ..Geç onu, ben artık gülüyorum
Fasit bir daire de çok davar güdüyorum
Dilin kemiği yoktur, bunu da biliyorum
Seni anlayamadım, ne deyon lan, ne deyon

Herkes aşık,sevdalı, düşmüş ulan ayağa
Sapla saman karışmış, "uz" deniyor manyağa
Bu güruh; gelir ama, gelir ama, dayağa
Hani bilsen, gam yemem, ha bire konuşuyon

Ağzı olan konuşur, konuşur ne edelim
Ben de senle bir olup içine mi edelim
Bahse konu "aşk'tır" ya! .. Biraz sükut edelim
Savurdun hep külleri, mangal da bırakmıyon

Aşk, aşk deyon, anladık! .. Da, seni anlamadık
Aşk laf-ı güzafı da, biz mi anlayamadık
Aşk angut-a malzeme, bunu kavrayamadık
Malzemeden çalınmış, defolu mal satıyon

Sus ulan, sus artık be! .. Bunu ciklet mi sandın
Böyle ruhsuz, duygusuz, aşkı satın mı aldın
Aldın sazı eline, anlattıkça anlattın
Ağzına yakışmıyor, aşkı da "piç" ediyon

Kadir Albayrak

Aşk Ben'im! ..

Kaf dağının gediğine akma sen
Derelerin koştuğu göl benim
Masalların dediğine bakma sen
Leyla benim, Mecnun benim, çöl benim

Lisan ile anlatılmaz hamurum
Ben ezelden ömür yutan çamurum
Emir Hak-tan, yaşamaya memurum
Doğum benim, ölüm benim, döl benim

Ne sıfatım ne maddeyim ne mevsim
Ne şahika ne terazi ne ters-im
İbret ile verilecek bir dersim
Kitap benim, kalem benim, el benim

Her yiğidin yüreğinde verem'im
Aslı'ların düşlerinde Kerem'im
Sarayların hile'sinde Hürrem'im
Arzu benim, istek benim, dil benim

Doğum günüm "Âdem" ile başladı
Havva ile bir cehennem kışladı
Arzu ile al meyveyi dişledi
Yasak benim, elma benim, nefis benim

Viran olmuş yüreklerdir gururum
Kâh karun'u kâh çobanı vururum
Bilinmezim, zirvelerde dururum
Rüzgâr benim, bora benim, yel benim

Deste deste güller ile sunuldu
Kaftan giyip taht üstüne konuldu
Yenilmezim, her gönüle sokuldu
Zehir benim, şifa benim, bal benim

Siyah, yeşil, göz göz olur bakarım
Her nazar da bir yüreği yakarım
Görünmezim, her gönül de akarım
Irmak benim, nehir benim, sel benim

Tüm cihan da saltanatım var benim
Dört kanatlı uçan atım var benim
Şeven için şeref benim ar benim
Öfke benim, vuslat benim yar benim

Ben maşuk-un cilvesiyim nazıyım
Aşık kulun mızrabıyım sazıyım
Yanaklardan süzülenden razıyım
Umut benim, hüsrân benim, yas benim

Ozan ettim nice lisan bilmezi
Mecnun ettim düşte Leyla görmezi

Talandırdım birkaç kuruş etmezi
Hesap benim, infaz benim, pay benim

İlmek ilmek kilimlere işlendim
Vakitlice kulaklara seslendim
Yedi iklim gözyaşıyla beslendim
Gönül benim, sevda benim, "AŞK" benim

Kadir Albayrak

Aşk Her Zaman 1-0 Galiptir

Kanadı!
Kanadı yüreğim.....
Bu defa gözlerim değil,
Bu kez yanaklarımdan akmadı yaşlar
Ağladı yüreğim!
Bitti,
Ve bittin,
Bitirdiğin gibi!
İçimde ki çocuk öldü
Ufukta güneş değil
Umutlarım battı
Sen.... Sen "el" oldun
Gonca yok tomurcuk yok
Sen soldun! ...
Sadece bir soluktun
Yoktun, yokluktun,

.....
Yüreğim kanadı bu kez
Dün yaşanmış
Bu gün yaşanan
Yarın yaşanacak
Bitti
Ve bittin
Bitirdiğin gibi! ...
Kabuk bağlamış
Nasır tutmuştu her ne varsa
Soydun, yoldun
Neden bunca gaddarlık
Bu vicdansızlık niye? ? ?
Aczime şahit olmak,
Ve son darbeyi vurmak mı? ...
Yarım mı kalmıştı işin,
Aldığım nefes mi battı? ? ?

.....
Kanadı
Kanadı yüreğim
Ellerin dert görmesin! ..
Senin esirgediğini
Toprakta bulurum ben
Yüreğim kanadı ya;
Bitti
Ve bittin
Bitirdiğin gibi! ...
Senin için "ilk" olsam da
Aşkın son kurbanı değilim
Kaldı ki;
İlk zalim de sen değilsin
Haydi..... Aynaya bak! ...
Bir defa....
Benim için! ...
"ERİŞİLMEZ SEVGİLİ! ..."
Gördüğün o,

Ya görmediğin! ! ! !

.....

Kanadı

Kanadı yüreğim! ...

"SAKIN ARDINI DÖNME

ARD ARDA YIKILIRIM.

ÖLÜM BİR! .. BİNE BÖLME

ÖLMekten SIKILIRIM!"

.....

Olsun be! ... Dert değil! ..

Aşk her zaman 1-0 galiptir

Sen değil!

Kadir Albayrak

Aşk mı? .. Gözü Kör Olsun! ..

Pusulamı şaşırdım, aa! .. dediler "bu aşık"
Gönlümde ki kaymağı yediler kaşık kaşık
Gidenlerden geriye üç-beş parça bulaşık
Kalmıştı, yıkıyorum! ..Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

Sisli puslu bir rüya, zaman; sırtında kambur
Neyler ağıt yakarken, şen bir fasıl da tambur
Saf ve masum anımda, melek yüzlü mendebur
Yakmıştı, üşüyorum! ..Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

Bir hızla geldi geçti, iz bıraktı, pek derin
Soramadım bir türlü "Neydi senin ederin? "
O izleri doldurdu, gölgeleri kaderin
Sırttı, ağlıyorum! ..Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

"Sultanımsın" diyerek takamadım tacını
Yüzüme bakıp dedi; "Anlıyorum acını"
Avucuma koyduğu bir-iki tel saçını
Ağarttı, görüyorum! ..Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

Yolunun üstündeydim, uğradı geçiyorken
Kaçmak kabil değildi, "aşk" adam seçiyorken
Bir firak kurşunuyla böğrümü deşiyorken
Vurmuştu, düşünüyorum! .. Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

Nice tahtı sallamış, rezil etmiş veziri
Mührü verip eline, vekil etmiş kiziri
Zevk ile uzaklardan, gönlümde med-ceziri
Seyretti, biliyorum! .. Aşk mı? Gözü kör olsun! ..

Ya sıramızı savdık, ya da aşk; teyet geçti
Söz, özünü kaybetti, zaman artık çok geçti
Bunca gönlü öğüttü! .. de; eline ne geçti
Duymadı, sövüyorum! ..Aşk mı? Gözü kör olsun

Kadir Albayrak

Aşk Sana Göre Değil! ..

Kime soracaksın aşkı? ? Neden soracaksın ki? Bilenin bildiği hissettiği kadardır ancak! ..
Herkes anlatır, bir yığın cümle sarf eder, anlattığı idrak edebildiği kadardır
Sorma aşkı.... Öğrenmeye çalışma.... Okulu yok bunun ve tedrisatı da
Yaşa; eğer"YÜREGİN YETİYORSA"
Çıkar onu masalların içinden, Leyla ile Mecnun'un tekeline değildir aşk! ..
Kulak verme aşkı "masalların içine hapsedenlere"
Cesaretin varsa, diklenebiliyorsan ve "işte ben" diyebiliyorsan talip ol aşka
Ya da sus! Hiç konuşma! ...
CESARETİ OLMAYAN ESARETE DÜŞER! ..

Yüreğinde ki korkuya aşkı boğduranların harcı değil bu duygu
Düpedüz cinayettir işte, katliamdır hatta
Korkuya gücü yetmeyenine aşka saldırması korkunun en büyüğüdür
Aşk; bir şeyler "feda" etmek değil, şartsız "itaat" edebilmektir
Ne kadar güçlü olursan ol, "AŞK" dendiğinde diz çökebilme
" ÇÜNKÜ" değil, "EGER" değil, "RAGMEN" sevebilme

Ve sevmişsen, sevebilmişsen bunları kabul etme! ..
Cümle kurmak değildir aşk... "Seni seviyorum" demek değildir! ..
İki damla gözyaşıyla anlatamazsın, hakkını vermemişsen! ..
Aşk "cesarettir"
Aşk "itaattir"
Tevekkülü öğrenmek, bitip tükenmemektir..
Ölmek değildir aşk
Her şeye rağmen yaşayabilmek, nefes alabilmektir.. Umutları tüketmeden,
hazana düşürmeden yaşatabilmektir.
Kapı ardında gizlenmek, gölgelerle sözlenmek, yokmuş gibi bilinmek
değildir aşk
Kadın da olsa "ERKEK" olabilmek ve erkekçe vuruşabilmektir aşk
Cinsiyeti olmaz duyguların.....

Süslü kelime harmanlarıyla ifade edilemez, bir metnin edebi olması aşkı
anlatmaya yetmez, yazılmışsa silinmez
"Zaman" kabul etmişse bu gücü, hiçbir güç sindiremez
Kerem'ce nedir aşk, Aslı'ya göre nedir bilmem! .. Ferhat nicedir Şirin
nerdedir bilmem! ..
Ben anlatmışsam Kadir'cedir! .. 1. asrı da birdir aşkın 20. asrı da! ..
Yaşlanan insandır "AŞK" değil! ...
"ZOR" diyorsan hemşerim,
"AŞK SANA GÖRE DEĞİL! .."

Kadir Albayrak

Aşk Şiirlerinde Arama Beni

Falcılara sorma ben falda çıkmam
Kahve telvesinde arama beni
Dert etme, üzülp canımı sıkmam
Mazi çöplüğünde arama beni

Olsa da bir derdim, demem ağyara
Çoktan tuzu bastım geçti o yara
Koymuşum gönlümü ben kızıl nara
Sönmüş küllerinde arama beni

Papatya falına kaldıysa işin
Çıkmaz, düşmeden son takma dişin
Bana ilham vermez geliş gidişin
Ağyar meclisinde arama beni

Atamam mı sandın yükü heybeden
Boşuna taşıırken seni haybeden
İtiraf edeyim, sana harbiden,
"Aptal cümlesinde" arama beni

Az da olsa "saygım" yalan yok! ..Vardı
Vardı da, taşıyan yüreğim dardı
Yırtıldı yalanın, incecik zardı
Edep perdesinde arama beni

Olanı zay ettin, bende ve sende
Kumaşta bozukmuş, renkte, desende
Şimdi "ölümüne" beni sevsen de
Şevda göllerinde arama beni

"İhanet ettiler" sana da, gördün! ..
Gördün de ne oldu? Ezelden kördün
Seni "şerbet" sandım, herhal likördün
Sarhoş seslerinde arama beni

"Ben sevdim" sevmedin! .. Aşk böyle olur
Demek ki sevseydin "Aşk da yok olur"
Ne halin varsa gör! .. Ama ne olur,
"Aşk şiirlerinde" arama beni

Kadir Albayrak

Aşk Yalanı

Seninle aramda dağlar var dağlar
Anlatma tepenin öte yanını
Şu gönül bahçemde kuruyan bağlar
Yanık yanık yazdı aşk yalanını

Ben sevda taşıdım ağırdı ton-dan
Büküldüyse belim sebebi bundan
Heybesinde yükü sevda olandan
Gönlüm alıp yazdı aşk yalanını

Aşka söz mü? Haşa! .. Yüce çok yüce
Diken olup sarmış bir yığın cüce
Yürekte sayfayı bomboş görünce
Satır satır yazdı aşk yalanını

Gönlümde bir kapı kapıda nefer
Açılmaz içerden çalsa bin sefer
Adı ister Leyla ister Nilüfer
Gayrı gönül tattı aşk yalanını

Aşkı yaz eden de yoz eden de kul
Kaldı mı Yunustan başka bir okul
Dedi gayen aşksa Mevlaya sokul
Yazdı kulun kula aşk yalanını

Yanmış ağızım dostlar gayrı karnım tok
Üflemeye bile cesaretim yok
Bir zaman kalbime saplanan bir ok
Acı acı yazdı aşk yalanını

Nihayet ben vardım ilahi aşka
İstemem aramam dilemem başka
Aşkı Hak ta buldum aşk ki bambaşka
İşte o aşk yazdı aşk yalanını

Kadir Albayrak

Aşk'a Sefer! ..

Başladım ve bitirdim aşk denilen yolu ben
İlk adımda yalnızdım, şimdi ise kederli
Vardığım zirvelerden hüsrân ile dönerken
Yola çıkanlar gördüm, ikiyeşerli dörderli

Menzile varamazlar, kimde var o metanet
Benim dediklerimi sanmayın ki kehanet
Masal olan her sevda bu çıkmaza delalet
Tadana zehir ama tatmayana şekerli

Bilsem ki dinler beni, hiç olmazsa birisi
Vakit çok geç olmadan, "akıl" olsa dirisi
Lakin gönül ukala, dünyanın en haris'i
Sorsam; âlem arazi, kendi de dört çekerli

Yola çıkan yolcunun ne adres soracağı,
Bir kul vardır, ne de han, bir gece kalacağı
Girift bir bilmecedir, ona ne olacağı
Bilinmez, çünkü bu yol kıvrım kıvrım dönerli

Kim bilir ulvi aşka, varacak yol belki bu
Ya bir başaran olur ya imha olur topu
Ya akli ziyan eder unuttur soyu sopu
Muammadır âşık mı, maşuk mudur değerli

Aşk şarabı içene, gayrı lisan kar etmez
Ateşe düşmüş gönül, ona okyanus yetmez
Darbe üstüne darbe kurşun olsa fark etmez
Oyun iki kişilik, bir hatun'lu bir er'li

Velev ki iki kulun, birinde can yanacak
Arar dururken biri diğeri hep kaçacak
Bu kilitli bir sandık, anahtar yok açacak
Ne çilingir başardı, ne elinde keser'li

Dönecek o'da bir gün çıktığı yolculuktan
Benim gibi harabe, yanarak susuzluktan
Kıyamet koptuğunu sanarak onsuzluktan
Taşıdığı yüklerle, eşek gibi semerli

Sanki "çıkmayın" desem, beni dinler miydiniz?
Sanmıyorum! .. Siz yine, o şansı(!) denerdiniz
Onlar bilmez ki, sizler; "Her şeye değerdiniz"
Bilmesi gerekenler, "kahpelikte hünerli"

Kadir Albayrak

Aşk'ın (Bilinen) Adresi

Bir isim aradım, bir tarif "aşka"
Leyla başka söyler, sahra bir başka
Masala gizlenen "aslı" bambaşka
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Kimisi çıkarır göğün katına
Kimisi oturtur gönül tahtına
Kimi şansa küsmüş kimi bahtına
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Biri bahar sever, hazanı kimi
Kul var ki mayısta bulmuş ekimi
Arayı arayı sorar hekimi
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Öz alır çiçekten, bal yapar arı
Petek var sepetten, petek var yarı
Ölçü tutar, bazen kaçır avarı
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Var mıdır koşmayan aşk davetine
Gölgeler vuslattır mürüvvetine
Çıkınca susarlar kerevetine
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Kimi meftun aşka "kimine nakil"
Kimine yakışır "kiminde sakil"
Bir yanı tebessüm'se ötesi sefil
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Bir cebinde acı ızdırıp taşır
Diğerine ne kol ne el ulaşır
İnsana hem gözden, sözden bulaşır
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Ey aşk! .. Sen ne yaman," yaman hülyasın"
Adını Mecnun'a çıkardın Kays'ın
Allah'ını seven bana anlatsın
Bu aşkın bilinen adresi yok mu?

Kadir Albayrak

Aşkın Geri Dönüş Bileti Yoktur! ..

Her sabah "seven birinin" acısı üstüne doğar güneş ve sükut-u hayaline batar akşamları
"amazon mızrağı" gibi
"Kader" demişiz gücümüzün yetmediği, aklımızın ermediği ve üstesinden
gelemediğimiz her ne varsa
Peki; "Kalp kalbe karşı" diyen, ukala ve müptezel kim? ! ..
Belli ki nüktedanlığı tutmuş, "doğruyu" biz yanlış anlamışız, "yan yana"
dememiş ki, "karşıdır" demiş! ..
Çocukluğumuzda biriktirdiğimiz o renkli "mutluluk misketleri"
dökülüvermiş gençliğimizin en deli anında eteklerimizden,"
Aklın süzgecine takılanları, yüreğimizin hangarlarında misafir etmiş lakin
ağırlarken ikramı abartmışız! ..
Deli deli sevmişiz ama sınır nedir bilmemiş, karşılık beklememiş, ölümüne
cenk etmişiz "olmaz" diyen gafillerle(!)
Sonra sormuşuz kendimize; Aşk mı almış boyumuzun ölçüsünü ya da
listede ki sıramızı mı savdık? ! ...
Her şeye laf yetiştirebilen muvazenemiz karanlığın kuytusunda sessizliğe
bürünmüş "idam mahkumu" gibi! ..
Arabesk olmuş yüreğimiz, acıları daha büyük acılarla tedavi etmeye
kalkmış, çiviyle çivi çıkarmışız gönlümüzün mantarlaşmış kalaslarından
Ne zaman ki "ipi kopmuş tesbih taneleri" misali dökülüvermişiz
gözyaşımızın değdiği kaldırımlara, "bitiş düdüğü" çalmış tüm acımasızlığıyla
Sonra anlamışız ki; Aşka sahip olmak için gençliğimizi verirken şimdi onun
acılarından kurtulmak için ömrümüzü vermek zorundayız! ...
Pişmanlığımız "geri dönüş bileti" almadığımızdan!

Sırası gelene nasihat etmeyin olur mu?
Biz; bize verilen nasihatleri dinlemiş miydik sahi? ! ...
Ha; bu arada, ben sordum, Aşkın geri dönüş bileti yokmuş!
Tıpkı "ömür" gibi! ...

Kadir Albayrak

Ateşte Duş Alıp K z de Yanışım

Kapsama alanı dışına ıktım
İlk değil canandan uzak kalışım
Her  g n dert yedim yine acıktım
Koydu! ..  etmez-i beşe alışım

akaldı poz veren ben aslan çizdim
Gönlüm tahtta kral aklen acizdim
Daha düne kadar ben; sizdim bizdim
Hiç kolay olmadı yalnız kalışım

Ne beni hak eden bana ulaştı
Ne de hak edene gönlüm bulaştı
Bile bile lades bu 'zor uğraş-tı'
Sanmayın olacak son aldanişım

Paha biilmezdi sevdama benim
Bir zalim tuz bastı yarama benim
Duvar  rd  aşkla arama benim
 zd  be! .. Yabancı uygar sanışım

Birine çeker der birine bal-sın
Ne isterse verin! .. Bırakın alsın
Siz ona anlatın 'Aklın da kalsın
Ateşte duş alıp k z de yanışım'

Ben geldim nihayet işte son durak
Toprağım atlamış toprağım kurak
Ne menem şeymiş bu, bu sinsi firak
İçimden gelerek son anlatışım

Kadir Albayrak

Ayıp Ya! ..Çok Ayıp! ..

Tükettin işte,
Bittim nihayet! ...
Müjde mi desem? ..
Baş sağlığı mı dilesem
Bilemiyorum! ..

.....
Olmadı, olamadı
Belki olamazdı da! ..
Sınırındaydım bir şeylerin,
Anlamadın, anlayamadın!
Anladın da;
Yapacak bir şeyin yoktu! ..
Yapamadın, yapamazdın! ..

.....
Başından beri böyleydi
"Sevgi" ve "korku"
Aynı yürekte tutulmazdı
Tuttun! ..
Ve sevgiyi korkuya
Boğdurdun! ...
"Ama" diye başlayan cümlelerden
"Keşke" diye biten sözlerden
Törpülenmişim zaten....
Yetmedi! ..

.....
"Tükenmek"
Ne güzel bir kelime
Ecele teslim eder gibi" emaneti"
Sıyrılmak tüm libaslardan,
Seni sen de bırakarak! ..
Gömülürken topraklara,
Seyretmek bulutlardan! ...
Benim "var" olduğumu bilerek yaşamak
"Yok" olduğumu görerek yaşamaktan
Daha mı kolaydı bilmiyorum
Umutlarım tükenmiş ya;
Merak da etmiyorum! ...

.....
Biliyor musun?
Hiç zor olmadı emaneti verişim! ..
Öyle hafiflemişim ki;
Kuş gibiydi ecele dans edişim! ...

Ne bıraktıysan geriye benden
Onu aldı işte! ..
Avucunu bile dolduramadım! ..
Ama işte o son damla
Son damla göz yaşımı,
durduramadım!
Sen sanırdın ki;
"Erkek" taştan kayadandır
Hani erkek ya! ..

Dayanıklıdır! ...
Öğretememiştim sana bir türlü,
Cinsiyeti olmaz duyguların.
Dedim ya! ... Anlamadın! ...

.....
Anladın da, bir şey yapamadın! ..
"Temaşa zevki" demiyorum
O kadar gaddar değilsin
Biliyorum! ..
Lakin "çareleri" neden sen de,
Neden çaresizlikte aradım?
İşte bunu bilmiyorum!
Sana "gül yüzlüm" derdim
Sen gülmezdin! ..
Gül mü yüz bulamazdı,
Yüzüne gül mü yakışmazdı
Çözemezdim! ..
Ne kadar çok soru varmış
Cevaplanmamış! ..
Ama dert etme artık
Ecel beni götürürken
Onları da toplamış! ...

.....
Ne ben varım şimdi ne soru
Gölgeler bile kayıp! ..
Gözlerinde ki yaş-a takıldım
Ayıp ya! Çok ayıp!

Kadir Albayrak

Ayrılığın Ardından! ..

Umutların namlusundan yarınların tam kalbine ateş ederek, masum düşlerimin can verişini anlaşılmaz bir duygu içinde izlerken, galiba iç dünyanda ki sadızmin egosunu tatmin etmenin zevkiyle dopdoluydun! ..

Lakin; Biliyor musun?

Önemli olan bunu "neden" yaptığın değil, "nasıl" yapabildiğindi! ...

Soğukkanlı bir katil edasıyla dudaklarından tepe takla yuvarlanan ucube kelimeler, belki de hep söylemek istediğin ama bir türlü ifade edemediğin "bilinç altında kilerini" bir çırpıda anlatıvermişti.

Parmakların tetiğin üstünde durmaktan belli ki yorulmuş ve sabırsızlığına daha fazla dayanamamıştı.

Yalanlarla yaşanan bir dünyada, yalanları beşikte ninnilerle uyutarak yaşamak, yaşamının en yalan yoluydu zaten.

Ve sen; seni yalanladın! ..

Belki de sen zaten kocaman bir yalandın! .. Bunu vura vura anlattın! ..

Girift bir cendereye çevirdiğin ömrümün, nefes aldığım her bir anı, sitemkar ezgilerle ağlaırken, tebessüm dolu gözlerinde gördüğüm o zalim parıltıları hiç ama hiç unutmuyacağım! ..

Benim sevdam sana birkaç numara büyük gelmişti.

Onun içini dolduramaman çok anlaşılmaz bir şey olamazdı, nitekim öylede oldu.

Lakin içini dolduramadığın o sevdamı şimdi çekip alıyorum senden! ..

Ve onu "içimde ki sen-le" dolduruyorum! ..

Seni çırılçıplak ve sevgisiz yaşamaya mahkum ediyorum! ..

Tıpkı senin beni "cehennem ateşlerine" mahkum ettiğin gibi! ..

Haydi! .. Yolun açık olsun! ..

"İçimde ki senden" hiç bir şeyi koparamadan "sende ki seni" nereye götürebilirsen oraya götür! ..

Kadir Albayrak

Bankerim

Akşam vakti birine
Sevdiğimi söyledim
Ne kalmışsa heybemde
Birer birer kaybettim

Dilim paslı zannetme
Gönül çorak neyleyim
Kulları sevmemeye
Yeminliyorum bebeğim

Farzet ki ben bankerim
Ve farzet iflas ettim
Alacağın var belki
Nah alırsın bebeğim

Kadir Albayrak

Başladı bile

Sakın ağlama diyorsun ama
Seller akmaya başladı bile
Böyle üzölme diyorsun ama
Kıyamet kopmaya başladı bile

Gittin gideli yaşamıyorum
Unut diyorsun anlamıyorum
Aklımı başta tutamıyorum
Beni delirtmeye başladı bile

Ne kadar büyük duyduğum sevgi
Dört değil birdir aşkın mevsimi
Sanma ki rüzgar gelip geçici
Fırtına esmeye başladı bile

Kadir Albayrak

Başlık Parası 'Hayvanları! ...'

Tutu gönül sancısı yok ki düğün parası
İki bayram arası nikah olmaz diyorlar

Kendini avut biraz o sana yapsa da naz
Kış bitip gelmezse yaz nikah olmaz diyorlar

Yoksa hanın hamamın topla tasın tarağın
Tutmuyorsa hesabın nikah olmaz diyorlar

Seviyorsun anladık biz de duyduk inandık
Bu iş olursa yandık nikah olmaz diyorlar

Aşk-la karın doymuyor hayalle yaşanmıyor
Yorgan ayak örtmüyor nikah olmaz diyorlar

Arıyorum bir çare yazdım ona bir nağme
İnsafı yok bir zerre nikah olmaz diyorlar

Ne mazeret kesildi ne de istekler bitti
Ben de nefes tükendi nikah olmaz diyorlar

Dedim; Siz karışmayın, bizi bizle bırakın
Derdimizden anlayın "Sen sus" olmaz diyorlar

Bunlar "Taktılar bana" üç beş kuruşum yok ya
Kazanırdım ben ama, "Hadi ordan" diyorlar

Ah bir dayım olsaydı, eli cebe atsaydı
Biraz para saçsaydı "Ala olur" diyorlar

Allah-dan biletime bir şeyler vurdu diye
Sarıldılar elime "Nikah olur" diyorlar

Şahi siz ne yaptınız? .. Bana mal mı sattınız? ...
Üstüne atladınız! .."Helal sana" diyorlar

Alla! ..Allah! ..Diyorum, şaşırp kalıyorum
"Sahtekarlar" diyorum! .."Sen çok yaşa" diyorlar

Yar-i koluma taktım çabucak uzaklaştım
Bir de geriye baktım! ..Beni alkışlıyorlar

Kızcağz da şaşırdı! ..Gözlerini kapattı
Dedi "Midem bulandı" ne yazık duymuyorlar

Sanki çıkmış ağıldan "BİR SÜRÜ KÜÇÜK HAYVAN"
Sorsanız; Utanmadan "Biz İnsanız(!)" diyorlar

Kadir Albayrak

Bayrağı Tepenize Asarım! ..

Düşmanım "pişman" olur, pişmanlarımsa "ölü"
Elin sürme "kırarım", gözün dikme "oyarım"
İstedğin kan olsun, kan olsun kahpe dölü
Yaşadığın her yeri, al kanlara boyarım

Bayrak dalgalanacak, siz seyredeceksiniz
Kanınızı aldıkça, temizleneceksiniz(!)
Hele bir meydan olsun, siz ancak "cak-cek'siniz"
Gabar'ı mezar yapar, Kandil'ini yakarım

Bundan gayrı derdim yok, mevzu-bahis Vatan'ım
Burası Anadolu, ben de senin "Atan'ım"
Ben senin hayatında en ölümcül hatan'ım
Leşini toplamak mı? ? Ben "sadece sayarım"

Ben bir'im, binlerceyim, koca dev'in zerresi
Tarih tekerrür ise, benim bunun kerre'si
Hesap kanla görülür, yok başka bir çaresi
Türk'üm ulan şerefsiz, Ben "Yirmi dört ayarım"

Böyle sessizlik olur, her fırtınadan önce
Karabasanın olup, karşıdayım bir gece
Salya akan ağzından, çıkmadan tek bir hece
Ateş gibi namluyu şakağına dayarım

Yok öyle "aman-maman" size nefes yok ulan
Boynunu kıracağım boynunda ki puşu'ylan
Kim kime itlik etmiş," Sam amca'nın kuşuylan"
Paçavranın dibine "köpek" diye yayarım

Bu hesabın adı "can" ibreti âlem için
Bayrağıma kastetmiş, el uzatmış her piç'in
Merhamet masalını, "geçin ağalar geçin"
Cehenneminiz olur, cennetimden cayarım

Namert'e eğilmedik biz dünya kurulalı
Yedi düvelde mührüm, koca koca tuğralı
Şu köpekler tükenşin, sırada Avrupalı
Ben o şanlı Bayrağı, tepenize asarım

Kadir Albayrak

Bazen

Bazen tepem atıveriyor
Şeytan diyor ki;
Kır, dök eline ne geçerse
Lanetler yağdır önüne gelene

Cam şıkırtıları
Kemik çatırtıları
Sarsın ortalığı

-Peki ama! ..Niye?
-Kime bunca öfke?

Kim bilir! ..
Çok uzaklarda
Herşeyden habersiz
Belki masum(!) birine

Verdiğim mal mülk değil
Borç para da vermedim
Zira bunlar geri alınmasada
-Yine edinilir!

Benim asıl derdim
'ALÇAKÇA ÇALINMIŞ GENÇLİĞİM'
Geri alamıyorum
Ve çok sinirleniyorum
Bazen de dayanamıyor
Gizli gizli ağlıyorum

Kadir Albayrak

Beceremedin

Sabır der dururdun bardağı taşı
Bahar oldun bana bir gül dermedin
Korkuya yem ettin o büyük aşkı
Sen cesur olmayı beceremedin

Vay başıma gelen işe bak işe
Yüreğim kul olmuş hak etmemişe
Sevda olup yağdım! ..Elinde şişe,
Onu doldurmayı beceremedin

Aynı dil anlatmaz beni ve seni
Gidip bir yabana sundun buseni
Aşkın şarabıyla dolu kaseni
Bana uzatmayı beceremedin

Kerem de aslı var bende yalanı
Mecnun'un mirası görmüş talanı
Leyla kadar olup çölde kalanı
Gelip aramayı beceremedin

Bakma be yüzüme garip ve şaşkın
Kullanma tarihi geçmiş bu aşkın
Bekleyen binlerce soruya karşın
Bir cevap bulmayı beceremedin

Aşk-ta "Son söz" olmaz demiş erenler
Yunus'du bu sözü bana diyenler
Benim de kadrimi vardı bilenler
Sen sevmeyi bile beceremedin

Kadir Albayrak

Bedduaları Listelemeden! ..

Kaç sayfa tükettim kaç satır bilmem
Kuşura bakma ya, her-hal densizim(!)
Değmezin önünde menzile düşmem
Başımı eğersem, ben; şerefsizim

Korkular içinde yaşayanların
Sevdayı terkin de taşıyanların
Alçakça yarayı kaşıyanların
Adını anarsam, ben; şerefsizim

Bir hata(!) etmişim bedeli ağır
Kaç çığlık atmışım kulağı sağır
Çok değer vermişim aldığım kahr
Hatrını sayarsam, ben; şerefsizim

Ömrümü tükettin sen azar azar
Cennette huri ol! ..Artık ne yazar
Günahım neydi be? Neydi bu nazar?
Yüzüne bakarsam, ben; şerefsizim

Cehenneme kadar yolun var, yürü
Dünya da sen gibi "şer" sürü sürü
Bana bahsettiğin dertten ötürü
Seni affedersem, ben; şerefsizim

Yüzüm gülmeyecek gülmesin varsın
Çareler sende mi istemem kalsın
Bilsem ki düşerken tutacak dalsın
O dalı kırmazsam, ben; şerefsizim

Beni dost belleme bitti o fasıl
Aklına düşerse "nerde ve nasıl"
Her zaman aynıyım hal-i muttasıl
Gözyaşı dökersem, ben; şerefsizim

Git takip ederek geldiğin yolu
Erenlerin olmaz ne sağ ne solu
Bu dünya da senden başka bir kulu
Gönlüme koyarsam, ben; şerefsizim

Kader bu ve keder, sağ olsun "veren"
Bana layık görmüş, hem "istemeden! .."
Tüm "Bedduaları listelemeden"
Toprağa düşersem, ben; şerefsizim

Kadir Albayrak

Beklediğim gün o ki! ..

Yaktın, yandım, yorum yok! ..Ama fatura açık
Borcun vadesi uzun, "öte'de" ödenecek
Mademki inanmıştım, ya deliydim, ya kaçık
Benim bu aptallığım, borcundan düşülecek

Sen kendini galip say, bu; dünyanın nimeti
Aç ve edepsiz nefis-in, haris-ce ganimeti
Bu güne" kısmet" ise, "ötelerin" zilleti
Sayfa sayfa eklenip, defterin dürülecek

Dünya zindan, ben mahkûm, eksikim cellâdımdı
Seni tanımasaydım, "dekorum da" yarım'dı
Bir perdelik bu oyun, gözyaşım, efkârımdı
Kâr nedir zarar nedir hesabı görülecek

Ölürüm, ölüm biter, kırılır oyuncaklar
Közü benden ayırıp sana saklayacaklar
Tebessüm etmiştin ya, sebebi soracaklar
Yüreğine azabın ağları örülecek

Başın göğ'e mi erdi bende yangın çıkarıp
Harcı hazırlamıştın, acıya hüznü karıp
Ayrılırken dalından, yapraklarım sararıp
Seninde baharına, zemheri ekilecek

Ateşe talip oldun, beni küle kul edip
Mektubu yazılmamış yırtık zarfa pul edip
Sınıfları boşalmış bir viran okul edip
O kerpiç duvarların tuğlası dökülecek

Başlamıştım, bitirdin, rüzgâr halleder kül'ü
Kismetsiz bağ'a giren ya Mecnun'dur ya ölü
Tek değilsin, Âlemde, nice kahpenin dölü
Cehennemde diyardan diyara sürülecek

Yaktın, yandım, yorum yok! İntizar hakkım saklı
Sana nedamet değil, tövbe bile yasaklı
Gün ola devran döne, dur bakalım kim haklı
Beklediğim gün o ki; o boynun bükülecek

Kadir Albayrak

Beklemek Aşk'ı Tavaf Etmekmiş! ..

Ey Sevgili! ..

Gözlerimde kalan bakışların bir kaç damla "gözyaşı" olup akarken her gece yastığıma, alabildiğine uzuyor katran karası geceler. Sabaha varmak; bir ömür kadar uzun, tepeleri aşmak kadar meşakkatli..

Ne mağlubu var bu savaşın ne galibi, hatta olan biten bu soyut mevcudiyetin "nedenleri" bile meçhul(!)

Sen; "nasılsın" dediğinde kulaklarıma "naif bir tat" bırakan sesin, telefonu kapattığında "Ben yokum" diyen dayanılmaz bir çığlık olup zonkluyor kıvrım kıvrım beynimin koridorlarında. Konuşurken yaşadığım "duraklayışlar" senin yasaklarınla benim takıntılarımdan ibaret! . Senin konuşmak için "cesur" benimse "rahat" olduğum an seninle doya doya dertleşebileceğimiz an'dır. İçten, samimi, doğal, zorlanmadan, kelimeleri kesip biçmeden, hamur gibi şekillendirmeden, kategorize etmeden, olduğu gibi yani! ..

Ne zaman yanımdasın, ne zaman kayboluyorsun hasret tünellerinde, anlamak mümkün değil! .. Hissettiğim kadar mısın, yoksa tüm yalanlar gibi bir "ütopya'dan'mı" ibaretsin bilemiyorum! ..

Yanı başımda "nefesinin o çıldırtan sıcaklığını" duyarken, nasıl oluyor da birdenbire sesini duyamayacağım kadar uzaklara kaybolup gidiyorsun? Sandığım gibi gönlümün içinde misin gerçekten, yoksa bana "yetişemeyeceğim uzaklardan" tebessüm mü ediyorsun? Tereddüdüm o ki; ya hayat kandırıyor beni, ya da ben senin gözlerinde kendimi oyalıyorum? !

Gecelerin içinde sonsuzluğa yol alırken bana mihmandarlık ediyorsun da, aslında neden hiç yanımda değilsin? Beni tek başıma karanlığın bağrına bırakmak hangi vefasızlığın tezahürü, hatta bana vefalı olmanı neden bekliyorum ki ben?

Bırak "ben dostum" demeyi! .. İnan hiç inandırıcı değil! .

Bana dost olma, "ben dostunum" deme, ama ille de bir şey söylemen gerekiyorsa "gerekeni" söyle sadece! .. Söylemen gerekenin ne olduğunu anlamak için "kahin" olmaya da falcı olmaya da gerek yok! ..

Seni sadece rüyalarımnda görmek ve seni sadece hayallerimde yaşamak istediğimi mi sanıyorsun? ! ,

Ben mazoşist miyim, paranoyak mıyım, psikolojik hasta mıyım?

Ben seven biriyim, bekleyen, özleyen biriyim! ... Ben sana muhtacım, ben sana mecburum, anlıyor musun? !

Günümü, gecemi seninle paylaşmak, hem seninle yaşamak, hem de "seni yaşamaktır" muradım! ..

Ben ne senden ne de Allah'tan "başka bir talepte" bulunmadım! ..

Şana "Seni seviyorum" derken titriyor içim! ..

Üşüdüğümünden değil, yanmaktan değil,

Olşa olşa sevdadandır, biliyorum! ..

Ben seni böylesi seviyorum

Lakin aradığım yerde yoksun sen, sesin de yok nefesin de! .. Sana ihtiyacım olduğunda da yoksun! .. Hiç olmadın, olmuyorsun! .. Sen mi birilerini yaşıyorsun, birileri mi seni yaşıyor? Nefesinin ortağı ben değilsem, kim? Neden?

Bana; "Sana ne! " demek lüksün yok senin! .. Aslında bu lükse ihtiyacın da yok! ..

"Acele etme! .." ne demek! .. Hadi, tutsana "zaman'ın" yakasından! ..

Hesap sorsana! ..

"Acele etme" desene zamana, bana dediğin gibi, Dene hadi! .. Zaman mı hızlı yoksa biz mi? (Biz diye bir şey varsa eğer! ..) Yüzümüze düşen çizgilerden "zaman" değil, sen sorumlu olacaksın bunu unutma! ..

Bensiz aldığın her nefesle benim hayatımdan bir şeyler götürüyorsun farkında mısın? "Benimle paylaşman gereken nefesi", bensiz heba etmekle günahıma giriyorsun alabildiğine,

Bilmiyordun ama "öğrendin! .." Duymamıştın fakat "haykırdım! .."

Fark etmemiştin belki, işte "hissettin! .."

O zaman başladı seninde sorumluluğun, hiç kaçarsın yok, günaha da vebale de ortaksın artık! ..

Bekletmek günah, hem de çok günah! .. Hatta "yok etmekten" daha günah! ..

İçimde ki sevgiyi ben doğurmadım, kaldı ki bu bir tercih değil, bu bir seçim değil, bu sana ulaştırmam gereken bir emanetti sadece! .. Ben emanete hıyanet etmedim hiç, edemem de, ne olur anla beni! .

Ya "al emanetini",

Ya da Allah'a dua et, "O ALSIN BENDE Kİ EMANETİNİ"

Sanki kerpetenlerle kopartılıyor her bir parçam senden ayrılırken, sanki üstüme üstüme geliyor her şey, ben bile "bana" düşman kesiliyorum sen uzaklaşırken, ben senden ayrılırken "bin kez ölüyorum! .."

Hani ben "Sensiz yaşayamıyorum" diyorum ya, sakın ayakta kalışımı ve sessiz sedasız soluk alışımı "yaşamak" diye telakki etme, bu yaşamak değil! .. İnan bana, bazen "yaşamak, ölmekten daha çok cesaret istiyor! .."

Çünkü insan "yaşamayı göze alınca" her an ölüyor! ..

Sormana, merak etmene gerek yok! ..

Açık seçik itirafımdır;

"Seni deliler gibi kıskanıyorum" esen rüzgardan, üstüne düşecek gölgeden, adını zikreden dilden, sana nazar eden gözden, hülasa her şeyden, hatta kendimden bile! .. İçinde "seni kıskandıracak bir konu" olan her "başlığın" değil varlığından, şakasından bile! ..

Şakayı severim ama sana olan duygularımın içinde şakaya hiç yer yok, şakaya gelir tarafı da yok! .." Seni hiç şakaya almadım almam, seni hiç kimse de şakaya alamaz, aldırmmam, izin vermem! ...

Seven kıskanır, insan fitratına uygun olan da budur! ..

Benim ettiğim sözüm, özümde gelir, Sana duyduğum sevgim özümde beslenir, Gözlerine takılıp kalışım, bakışlarına akışım, özümde şekillenir. Yalan, riya, hilebazlık, yalakalık, sahtekarlık bana göre değildir, bana ait de değildir! ..

İçten gelen ne ise "bende gördüğünde göreceğinde odur! ..."

"Başımın tacısın" dediysem öyledir, "Yarınım, hayalimsin" dediysem doğrudur,

"Candan ötesin cananımsın" dediysem yeminimdir.

Mademki yüreğim seni "hükümrân" kılmış hayatıma benim, karşı çıkmak kimin haddine!

İtiraz eden "Akıl" olsa düşmanımdır! ..

Ben gülemiyorum, ama senin gülmeni seviyorum! ..

Lakin yüreğimi acıtıyor arada bir, ne de olsa anlamını yitirmişiz biz gülmenin, tadını unutmşuz, elimde değil..

Gülmeyi yeniden hatırlamam zor değil, değil ama Ah! . Sen yanımda olsan, olabilsen, olabilsen de insan nasıl güler ve nasıl "gülerek yaşanır bu hayat" bir görebilsen! ...

"Mutluluk nedir? " diye sorsalar bana, "senin yüzünde ki tebessümü" gösterirdim hiç tereddütsüz! ..

O tebessümü avuçlarıma alır ve ellerimi göklere açıp Yaradana niyaz ederdim.. Bana cenneti ve "cennetteki en güzel meleği" bu dünya da bahşettiği için ona şükrederdim! ..

Sen bunları okurken "Ben mi? ! " diyorsun biliyorum! ...

Ah benim canımdan çok sevdiğim, sevdasına ömrümü adadığım kadını;

Sen aynaya baktığında "benim gördüklerimi göremezsin" biliyor musun? ! ..

Peki; Seni sana nasıl anlatacağım ben? !

Sana dünyanın en güzel sözünü söylemek için taradım tüm lügatleri, o sözü aradım! .. Lakin ne anlatacak söz bulabildim, ne de tarife kafi gelecek mesel sunabildim.. Ama bir söz, tek bir söz, milyon kez söylemek istediğim, söylemekten bıkmadığım, söylemeye doyamadığım bir söz..

"SENİ SEVİYORUM"

Ama gel gör ki;

Hep ben anlattım, hep beni anlattım! ..

Sanma ki seni bilmedim, sanma ki seni çözemedim! ..

İstedim ki senin adına fatura kesen ben olmayayım, sen "dilsiz" değilsin ki; senin adına ben konuşayım?

Fakat;

"Suskunluk" kabul etmemek ama bunu söyleyememekmiş, sen susunca anladım! ..

"Dostluk" hiçbir şeyi saklamadan gizlemeden paylaşabilmekmiş, sen sakladığında anladım

"Sevgi" paylaştıkça büyür ve geliştirmiş, "seni severken" beni tek başıma bıraktığında anladım

"Reddetmek" aslında mazeret üretmekmiş, her cümlede "ama" diyerek başlayınca anladım

Lakin kendime anlatamadım! ...

En büyük acı, başımı eğmek ve yutkunmakmış, iradem "ram" olunca anladım

"Yalan umuda" sarılmak, kendimi aldatmak ve aslında "yalnız kalmakmış" sen bana

"Bana mı sordun? " dediğinde anladım

"Sahip olunana" sahip çıkmak, karanlığa küfretmekmiş, sen hatırlatınca anladım

"Cevaplar" kaçırılan bakışlarda gizlenirmiş bazen, sen başını eğince anladım

Belki sevmenin bir anlamı yoktu(!) senin için, "çok geç" dediğinde anladım

"Fütursuzluk" çok acıtmış sevenin canını, gözlerim yanmaya başladığında "sen gülünce" anladım

Birine çok değer verirken ya onu kaybedersen ya kendini mahvedersen" demiş düşünür, ümidimi kaybedince anladım

"Sevme beni" demenin bir başka yolu da "Bu suç senin" demekmiş, müebbet'e mahkûm olunca anladım

Akrebi korkutanın çevresinde ki ateş olduğunu sanırdım, oysaki çaresizlikmiş, kuyruğunda ki iğnede sakladığı zehri ensesine enjekte ettiğinde anladım

"Ümidini kaybedenin başka kaybedecek bir şeyi yoktur" derler ya, başka kaybedecek bir şeyim kalmadığında anladım

Dünyanın en cimri insanı "sevdiğini" söyleyemeyenmiş, sessizliğe duçar olunca anladım
Sana koştukça senin neden uzaklaştığını "ufuk çizgisini" tanıyınca anladım

Ve galiba;

Sen bir parça umudu çok gördüğünde, ben; her şeyimi kaybettiğimi anladım! ..

Ne çok şey varmış "anlayacak! " Sen "sustuğunda" anladım!

Umarım bir korkudan ibarettir tüm bunlar, umarım yanılmışımdır, yanlış anlamışımdır,
umarım bir köşesinde "bir köz yanmaktadır" kalbinin,

Yüreğinde bana dair bir özlemin, bana dair bir hasretin varlığı bu yalan dünyada ki her
şeyden ama her şeyden daha ulvi, daha mukaddes, daha değerlidir benim için,

"Beklemek" Aşkı tavaf etmekmiş, "seni bu kadar özleyince" anladım

Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum

"Kadir Albayrak"

Kadir Albayrak

Belki de Affettin

Soru soran masum bakışlarınla
Gözlerime bakma kahroluyorum
Utanıp titreyen dudaklarımla
Sana cevabını veremiyorum

Yüzüm de gülüşü tebessüm sanma
Göz yaşı diyerek kan ağlıyorum
İçimden sarılmak geçiyor ama
Şu yorgun yıllardan utanıyorum

Halimi düşünüp kim bilir beni
Belki de affettin bilemiyorum
Bir yuva kurmuşsun mutlusun belki
'Seni seviyorum' diyemiyorum

Akıp giden bunca yıllardan sonra
Dinmemiş gönlüm de rüzgar fırtına
Dilimle anlatmak pek zor olsa da
Elim de değil ki 'Çok seviyorum'

Kadir Albayrak

Ben Her Gece İşte Böyleyim

Sevdiğim, cennet yüzlüm, kadını;

İki kelimeyi bir araya getirecek gücü kendimde her bulduğumda "aşk" damlar kalemimden

Gözlerim bakışlarına esir olmuşçasına boşluğa sabitlenirken, akıl melekelerim yerlerini duyguların tahakkümüne bırakıp benden firar eder her gece

O yüzden, yazdıklarımda "akıl mantık kırıntıları" aramak yerine, "gem-i azıya almış bir yüreğin" nasıl coşkun ırmaklar misali şelalelerden aşağılara doğru döküldüğünü tahayyül et olur mu?

...

Sen aslında şu bomboş odamın içindesin, hatta yanı başımda, hani neredeyse uzanıp saçlarını okşayabileceğim kadar yakınsın sanki

Sanki kolumu dolayıp boynuna sarılmakta, bağırma bastırıp kucaklamaktayım doyasıya, öylesi yakın, öylesi içimde

Solukladığım havada kokunu duyarken, bir yandan da sıcaklığından erimekteyim, o kadar bendesin ve o kadar benimlesin ki! ...

"Boşluk" dediğin şey "bedenin" oluveriyor her nasıl oluyorsa ve sanki karanlığın içinden bana gülümsediğini görüyorum, çıldırıyorum

Sonra kollarını açıp geliyorsun bana ve ben bekliyorum! ... Öyle tarifi imkânsız bir heyecan içindeyim ki "titriyorum",

Sonra işte sana sarıldığım o an;

--Sanki fitili tutuşturulmuş bir bombanın infilak anını yaşıyorum! ...

Zaman duruyor,

Zaman donuyor,

Zaman anlamsızlaşıyor! ...

Ve ben yeniden doğuyorum, yürümeyi konuşmayı yeniden öğreniyorum, heyecanı, coşkuyu tadıyorum,...

Sevmenin ne demek olduğunu anlıyorum, "kadını" ilk kez tanıyorum, yeniden keşfediyorum sanki "demek ki buymuş" diyorum! ..

Sana sarıldığım o an;

--Yaşamanın manasını çözüyorum, tünellerin ucundaki ışığı görüyorum, insan olduğuma seviniyorum, şansın ne demek olduğunu kavırıyorum tüm benliğimle.. Ve şimdiye kadar yaşadığım ya da bir başka ifadeyle "yaşadığımı zannettiğim" hayata hayıflanıyorum,"daha önce neler kaybettiğimi" düşünerek! ..

Sana sarıldığım o an;

--İşte o an'ı anlatamıyorum! .. O an'ı yazamıyorum hatta o an'ı düşünemiyorum bile, sadece yaşıyorum, sadece hissediyorum.. Ayaklarım yere basmıyor, gözlerim gözlerinden gayri bir şey görmüyor ve o andan itibaren "dünya" dediğin, hayat dediğin senden ibaret artık! ..

...

Böyle deli deli, böyle deli dolu yaşıyorum her gece ve her an seni.

Bilir misin o saçlarını dağıtıp yine ellerimle kaç kez tarıyorum her gece? !

Kaç kez "seni sevdiğimi" fısıldıyorum "kulağının yumuşak ucunu öperek"

Öyle bir yaşıyorum ki geceleri, karanlıkları sıyrıp alıyorum üzerinden, yıldızları toplayıp "konfeti" yapıyor ve hilal-i kolye misali takıyorum boynuna senin

Gecelerin o siyah renginden öyle bir elbise dikiyorum ki üzerine, sen; içinde bilmem kaç kıratlık "bir elmas" misali parıldıyorsun, sonra altın tozu serpiyorum üzerine, sultanlara benziyorsun, sultanım oluyorsun

Ve aksin düşüyor gözlerime, yüreğimi yakıyorsun, atışı değişiyor her ikimizin kalbinin sanki, sen; "utanırım" dedikçe ve pembeleştikçe yanakların daha bir yaklaşıyorum

sana, "nefesinle buluştuğumda" kıyamet kopuyor!

...
Her gece; ciltler dolusu kitap gibi, binlerce sayfası, milyonlarca satırı olan bir kitap..
Okumakla bitmeyeceğini sandığım, bir ömrün içine sığdıramayacağım bir "sevda"
kitabı..

Adı sensin bu kitabın, kahramanı sen! ..

...
Ben bu geceleri ne kadar anlatsam da aslında bir bakıma geceler beni anlatır,
"dinlemesini bilene! ..."

Mesela denesene bir gece, balkona otur tek başına, başını yasla geriye doğru ve göğün
derinliklerine mızrak misali sapla gözlerini! ..

Kah en soluk yıldıza bak, kah en parlak çoban yıldızına..

Aslında ne kadar çok olmalarına rağmen her birinin nasıl bir yalnızlık içinde yaşadığını
"görerek müşahade et", sonra yorumla kendi dilince, "beni gözlerinin önüne getirerek"
Ellerini uzat dokunmak için ve "erişememek" ne demek anla! .. İnsanın elleri bomboş
kalınca nasıl acır yüreği! ..

Biliyor musun "üzülmek" son derece beşeri bir duygu, lakin baş edilebilir, üstesinden
gelinebilir nihayet..

Oysa "için acıyorsa" derin derin vuruyorsa bir şeyler yani "çaresizlik" ne demek
anlamaya başlamışsan işte onunla baş edemiyorsun, ona dayanamıyorsun! ..

...
Uzaklardan bir yerden gelen müziğin sesi "Evlerin ışıkları bir bir yanarken bende ki
karanlığı bir de bana sor" şarkısını terennüm ederken, sen; düşle bir kez daha beni..
Yalnızlığımı, yalnızlığa neden mahkum olduğumu ve içinde olduğum zindanın
anahtarlarının sende olmasına rağmen kapıları açmakta neden tereddüt ettiğini düşün!

...
Düşünürken "Ama ben" demekten vazgeç ne olur!

Sevgiden daha güçlü, daha güzel, daha ulvi ne var ki şu dünyada? Korktuğun her şeyin
ilacı sevgi değil mi? Hatta insanda ki tüm korkuları yok edecek yegâne güç "sevgi" değil
mi?

Korkacaksan "sevgisizlikten" kork! .. Sevgiyi kaybetmekten, zayi etmekten, sebepsiz
yere heba etmekten kork! ...

"Kendini sevgisizliğe mahkum eden" kadere suç isnat etmemeli! ..

Bazı şeyler savaşarak kazanılır, mücadele gerektirir ama hepsinden önemlisi

"istemektir" arzu etmektir... En azından "denemen" gerekir! ..

Sana uzanan eli geri çevirmemektir, samimiyeti aşkı sevgiyi sevdayı görmektir, görmek
yetmez "değerini bilmektir" sahiplenmektir bir anlamda

Allah'a uzanan yol bile sevgi demektir.. Aşkın mecaziyetini idrak edemeyen İlahiyetine
nasıl varır söyler misin! ..

Sanıyor musun ki insanlar "aşk" denilen duyguyu "icat" ettiler, yoktu da ürettiller! ..

Külliyen imkansız! ..

"Aşk" Allah'ın bizlere en büyük lütfu, en güzel armağanıdır.. Gelmişse Allah'tandır,
sebebini de o bilir, hikmetini de! ..

...
Bir gecenin belki de küçük bir bölümünün hılasası bu yazdıklarım..ben bu duygularla
haşır neşirken bir yandan da senin hangi duygular içinde olduğunu düşünüp
kahrolmaktayım..

-Seni sana rağmen mi bekliyorum ben söyler misin?

-Hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir rüya mı bu?

-Ben; senin hayatında sadece bir renk miyim yoksa cesurca "bekle beni" diyebileceğin
biri mi?

Sen tüm bunlara cevap veremiyorsan;
SÖYLESENE "BENİM SENİ SEVMEYE HAKKIM VAR MI? ! "

Hayatında bir kez cesur ol! ... Olur mu?
Sadece bir kez!

Kadir Albayrak

Ben 'Laf Olsun' Diye Sevmem! ..

Ey! ..YÜREĞİMİN HER KATMANINA PUSU KURAN GÜZEL KADIN! ..

Ben laf olsun diye veya masal olup anlatılsın diye sevmem! ..

Ben; sevdiğimi "serseri mayın" gibi iki dudak arasından dökülen afakî sözlere değil, "kurşun yarası gibi" yüreğime işlerim! ..

Ve ben sevdiğime herkes gibi "lafımı" değil, gerektiği yerde sebebini dahi sormadan "canımı" veririm! ..

Ben sevdiğime "sevdiğim" derim "sevgilim" demem

Ben sevdim mi böyle severim lakin "sevgi" bu değilse, lafını dahi etmem! ..

"Sola yan yatmış ucube ağızlara" yamanmış "yılışık" ve "civık" sevgi cümleleri midemi bulandırır sadece! ..

Benim için sevgi denilen ulviyet; Entel dantel ve kırıttık ifadeler içinde akordu bozuk bir armoni değil, delikanlıca ve adam gibi ve "vererek mutlu olmaya çalışan" harbi bir yüreğin mesaisidir

Sek sek oynayan palyaço kılıkli düzenbazlar; bende ki yüreği hayallerinde bile tasavvur edemezler

Fakat biliriz, biliriz ki;

"Ne kadar yürek varsa o kadar da aşkın anlamı vardır" denir ya, bu doğrudur.

Lakin aşkların da hayatta anlamsızlaşan bir çok şey gibi "ayağa düşürülen" bir duygu haline getirilip "tercihlerle-seçimlerle" yozlaştırılmasına gönlüm razı değildir! ..

Aşk bir riyaziye'midir ki, "çarp-böl-topla" işleminin ardından eksiltelerle yekün bulunsun?

Ben kalp atışlarına bakmam bir kadının,

Onda ancak "sevdanın nabızı" atıyorsa aşktan ve sevdadan kelimeler ederim, hak ettiğince "söze konu" eder, şiirime satır, yüreğimde ki eren'e yatır, nazına hatır eylerim.

Ben sevdim mi böyle severim

Her güzel elbisenin içinde ki kadın "güzel kadın" değildir benim için, sevdiğim kadının üstünde ki her elbise güzeldir. Ona her şey yakışır tıpkı onun bu dünya'ya yakıştığı gibi. İçimi titrettiği gibi titrer sesim.

Elim titrer uzanıp saçına dokunamam, bakışlarım titrer gözlerine bakarken, ne zaman "seni seviyorum" desem acun titrer, deprem olur sanki

Laf olsun diye sevmemişsen;

Nefes alışların bile anlamı farklıdır bilir misin, rüzgârın yanağını okşamaları da, başına düşen yağmur damlası da farklıdır

Laf olsun diye sevmemişsen;

Sevmenin hakkını vereceksin, sarraf edasıyla değer hesabı yapmayacak ve değer verirken "değer mi-değmez mi" diyerek papatya falına bakmayacaksın

Laf olsun diye sevmemişsen;

Onun bir tebessümü için dünyayı, saçının bir teli için atı'yi, bir damla gözyaşı için âlemi yakacaksın. Alevler yürürken gökyüzüne sen de yürüyüp gidecek ardına bile bakmayacaksın! ..

Ne olursa olsun "acaba'ların keşke'lerin" olmayacak! ..

Ya adam gibi seveceksin "sevdim" demek için, ya da ağzını bile açmayacaksın! ..

Sevmişsen "o" artık her şey olmalıdır senin hayatında, sabaha onunla varmalı güneş onunla doğmalıdır, akşamın kızılığını da gecenin siyahını da "o" boyamalıdır,

Gökyüzünde seçtiğin her yıldız "o" olmalıdır.

O sende değilse bile sen "o" olmalısın sevmenin hakkını vereceksen! ..

Onun sana benzemesini bekleme ve sen "o" ol "mutlu olmak" istiyorsan eğer! ..

Öyle bir sev ki seveceksen; sevgiyi bilmeyen öğrensin, anıldığında sessizce dinlensin, tadamayan imrensin,
Öyle bir sev ki; Keşkeler olmasın, boşluk kalmasın, asırlık sevgileri sığdır bir güne, o gitse de sevgi bitmesin, öyle bir sev ki; sevmeye ömrün yetmesin! ..
Öyle bir sev ki; Sevilen bile tasavvur edemesin, anlam veremesin, sınırlarını bilemesin, öyle bir sev ki; sevdiğin bile sana yetişemesin! ..
Öyle bir sev ki; Sevgini kışkansın kendi yüreğin! .. Bıl ki böylesine sevemez kimse, sevebilirse eğer, senin sevgin de problem vardır! .. Öyle bir sev ki; o bir yıldız da olsa, senin sevgin dünya kadar olsun

Ve hülasa;

Ona "Seni Seviyorum" dediğinde "titriyorsa için" ve sanki tonlarca yük kalkıyorsa üstünden, derinlerde bir yerde bir "nedamet duygusu" yeşermiyor ve kendi kendine şüpheye düşmüyorsa gerçekten seviyorsun demektir..
Tadını çıkar artık sevmenin, kendinle gurur duy. Şarkıların dediği gibi sen değil, "sevmeyenler utansın! .."

Sonra da işte bu yazımızın başında dediğim gibi de ki;

Ben laf olsun diye veya masal olup anlatılsın diye sevmem! ..
Ben; sevdiğimi "serseri mayın" gibi iki dudak arasından dökülen afakî sözlere değil, "kurşun yarası gibi" yüreğime işlerim! ..
Ve ben sevdiğime herkes gibi "lafımı" değil, gerektiği yerde sebebini dahi sormadan "canımı" veririm! ..
Ben sevdiğime "sevdiğim" derim "sevgilim" demem
Ben sevdim mi böyle severim lakin "sevgi" bu değilse, lafını dahi etmem! ..

Benim adım 'Kadir' gülüm, ÖLECEĞİMİ BİLSEM YOLUMDAN DÖNMEM! ..
ÖYLESİ SEVMİŞİM Kİ SENİ, SENDEN BAŞKA HİÇ BİR ŞEYİ SEVEMEM! ...

Kadir Albayrak

Ben Seni Unutamadım! ..

Seni unutmadım ben
Unutamadım
Seni; çöllerde bile
Susuz bıraktım, kurutamadım
Kalem oldu gönlüm
Kıramadım
Kanat takıp ummana saldım
Uçuramadım
Kaç kez tetik düşürdüm
Kaç mermiyi ziyan
Vuramadım
Bebeydin uyutamadım
Seni unutamadım
Seni unutamadım ben
Unutamadım! ...

.....
Bahar sabahlarında bile
Güneşsiz bıraktım
Solduramadım
Ben seni unutamadım
Dallarına uzandım
Asıldım gonca iken
Koparamadım
Kızılca cehennem oldu yüreğim
Attım içine yakamadım
Kimseye veremedim
"Dost" dedin olamadım
Seni unutamadım
Seni unutamadım ben
Unutamadım!

.....
Rüzgarlara saldım seni
Uçuramadım
Ben seni unutamadım
Uç günlük ömürdü
Ve birkaç soluk
Yaşayamadım
Kafes olmuştı her yan
Ve kapkara duvar
Ellerim kan içinde
Anlatamadım
Kader mi soramadım
Seni unutamadım
Seni unutamadım ben
Unutamadım!

.....
Gözlerimdeydin kor ateş gibi
Engel oldu gururum
Akıtamadım
Ben seni unutamadım
Bir gönlümü bir ömrümü
Avutamadım

Feryatlarım kudurdu
Çığlık çığlık oldu ümidim
Duyuramadım
Barikat olmuştu sabrım
Delenmiş duygulara
Durduramadım
Ben seni unutamadım
Unutamadım
Unutamayacağım!

Kadir Albayrak

Ben şiir yazmadım

Evet yazdım! ...
Eskiden de yazıyordum, hala yazıyorum
Kimse bilmiyordu, sen de bilmiyordun
Ben yazıyordum!
Satır satır sayfa sayfa
Ne varsa gönlümde ne gelirse aklıma
Onu yazıyordum!
Ben şiir yazmadım! .. Ben şiir yazmazdım
Ben seni yazdım! ...
Seni beni bizi anlattım! ...

.....
Evet yazdım! ..
Defter defter kitap kitap
Yazdım çizdim karaladım
Seni yazdım.....seni yazıyordum
Seni beni bizi anlatıyordum!
Sonra gördüler! .. Sonra sen gördün
Sen ağlıyordun!
Herkes şiir okuyordu ben seni yazıyordum
Sen vardın kalemim de yüreğim de
Ben şiir yazmadım! ..Ben şiir yazmazdım! .
Ben yalnız seni yazdım
Seni beni bizi anlattım!

.....
Çaresizliği mi anlattım yıldızlara
Ve kar tanesi göz yaşlarımı
Her solukladığım da nefesi geçmişi yaşadığımı
Çocuksu duygularımı anlattım
Ve.... ve satıldığımı! ...
Ben şiir yazmadım! ..Ben şiir yazmazdım!
Ben seni yazdım
Seni beni bizi anlattım!

.....
Evet yazdım!
Adını koydum satırlara
Bir değil, bin değil, belki milyonlarca kez
İsmin de olmayan harflere kızdım! ..Bağırdım
Hatta küfrettim.....
Ve cümlesini 'Sana benzettim'
Ne güneşin doğuşundan zevk aldım, ne akşamlarından hüznün
Sen diye yaşarım her şeyi, sen diye ezeli, ebedi
Dalgalar seni anlatır yakamozlar seni
Seninle eser kavak yelleri
Yorgun yılların nefesleri
Sarp yamaçlar anlatır seni, kurumuş ağaçlar,dallar,yapraklar
Oturdüğüm ev yağın yağmur
Islak sokaklar çiğnenmiş kaldırımlar
Ben....Ben seni anlatırım!
Seni yazar seni yaşarım!
Ben şiir yazmadım! ..Ben şiir yazmazdım
Ben seni yazdım
Seni beni bizi anlattım!

.....
Evet yazdım!
Seni yazdım! ...
Ama bir gün;
Şiir yazmak gelirse içimden
'Yine seni yazarım'
Bu yol ki hasret, bu yol ki kahır
Bu yol ki gönül, kalem ve şatır! ..
Ben seni şiir diye değil, 'ŞİİRİ SEN DİYE YAZARIM! ...'
Ben şiir yazmadım! ..Ben şliir yazmazdım!
Vallahi billahi yazmazdım
Ben seni yazdım

Seni yazıyorum

Ben 'Seni yaşıyorum'

Çünkü ben;

Ben 'SENİ SEVİYORUM! ...'

Kadir Albayrak

Ben varım

Ŗu katran gecelerin göz yaşında ben varım
Sararmış o güllerin dikeninde ben varım

Cama vuran damla ben şu kırılmış ayna ben
Rüzgarlarla uçuşan yapraklarda ben varım

Gecelerde sensizlik sensizliğe ağlarım
Duyulmayan o sessiz feryatlarda ben varım

Hasret dolu yüreğin adanmış her dileğin
Günah yazan meleğin kaleminde ben varım

Karanlık sokaklarda ıslak kaldırımlarda
Gecelerin bağrında rüyalarda ben varım

Kadir Albayrak

Benden Beter Ol! ..

Ne kötü söz ettim, ne de ilendim
Ne bir kapı açtın ne çıkar bir yol
Ben; para pul değil sevda dilendim
Bir cevap vermedin "benden beter ol"

Gözümde yaş oldun, olmaz olaydın
Bir kere ağlardım, "bir kez solaydın"
"Sormasan bilmezdin" sormaz olaydın
Beni dinlemedin "benden beter ol"

Değmese tenine bir yaban eli
Değmese çıldırmaz, olmazdım "deli"
Kurduğun barikat tutmuyor seli
Umudu çok gördün "benden beter ol"

Ne bir gelenim var ne de gidenim
Ne acımı soran, halim bilenim
Öyle bir canımı yaktın ki benim
Bin kere öldürdün "benden beter ol"

Dersin ki "suçum ne? " ben miyim günah?
"Eza" ele haram, sana mı mübah?
Vebalden bile sen, kaçarken "eyvah"
Yarın'a küstürdün "benden beter ol"

Yaram kanar yaram, "yaram yüreğim"
Mabedimsin, gel, gel! .. Yüzüm süreyim
Bir kere can verdim, bin kez vereyim
Hüsrana götürdün "benden beter ol"

Ah! Sevgili, Ah! Yar! .. "Sebeb-i verem"
Mecnun'da bendedir, bendedir Kerem
Kül altında kalmış köz'den beterem
Ömrümü sürüdü, "benden beter ol"

Allah'ın sevgili kulusun belli
Muradın "sevilmek" olmuş besbelli
Aşk'a sultansın da, ben miyim deli
Aklımı çürüttün "benden beter ol"

Sanma ki beddua dilimden düşen
Duayla vuslattır söz'de öpüşen
Derde düçar olmuş, hangi günüm şen
Şevkimi öğüttün "benden beter ol"

Şairim; sözünü uzatma fazla
Gönlün hasretlere sarılmış haz'la
Zemheri'ye mahkûm baharla yaz'la
Güneşim soğuttun "benden beter ol"

Kırdırdın kalemi, beni susturdun
Öylesi delirttin, öfke kusturdun

Ardın sıra beni az mı koşturdun
Yordun beni yordun "benden beter ol"

Kadir Albayrak

Benden gidişin

"Kendine iyi bak" diyene bak sen! ..
"Edebi" şekli bu, "küfür edişin"
Bir daha arama, sorma istersen
Beni de yok etti benden gidişin

Ne sen varsın artık ne de bir sevda
Ne vuslat doğacak ne de elveda
Sanma ki gönlümde kaldı "hoş sada"
Nefretle doldurdu benden gidişin

Aşk urbeniydi bu, ben de kalacak
Sıyırıp aldım be! ..Kal çırıl-çıplak
Hem rüyam hem hülyam hep tepe-taklak
Dört yana savurdu benden gidişin

İntizarım büyük kin'im kocaman
Kahpelik gönlüme kor zaman zaman
Otuz yıllık köz'dü bağrımda yanan
Küllere döndürdü benden gidişin

Sen gibi yüreksiz sen gibi korkak
O sahte gülüşün ömrüme ortak
Bir yemin ettim ki; mutlak, muhakkak
Zemheri getirdi benden gidişin

Binlerce sayfaya binlerce satır
İsmi yazmak, ah! .. yürek kanatır
Her isim bir yeni kalem yaratır
Silgiyi bitirdi benden gidişin

Geriye alamam, gitti verdiğim
Bu aşkı hak etmez benim sevdiğim
Şonbahara bile razı ettiğim
Ömrümü tüketti benden gidişin

Gönlüm söz ettikçe senin adından
Gözyaşımla sildim dudaklarımdan
Gayrı karalanmış üç beş satırdan
Başka bırakmadı benden gidişin

Kadir Albayrak

Beni 'Aşk-a' kul ettin! ..

Paramparça yürekle yaşarken kara kışta
Beni benden alarak dikenlere gül ettin
Simsiyah gözlerinle yaralayan bakışla
Şu gönlümü kor gibi yakıp yakıp kül ettin

Can alıcı bir sözün için de hece gibi
Bahar çiçeği miydin usul usul nakşettin
Yüzünde ki tebessüm sabah güneşi gibi
Sen sanki bir hayatı bana hediye ettin

Sana aşktan sevgiden gönülden söz ederdim
Doğru mu diye sorsan yemin bile ederdim
O kirpiği o kaşı her yere resmederdim
Kaybolan yıllarımı bana iade ettin

Seni sana anlatmak ne kadar zor bir bilsen
Darılır mıydın bana gel gönlüme gir desem
Gözlerinden kalbine giden yolu aç desem
Sen beni o yollar da yorgun bir yolcu ettin

Sen de gönül kulusun şiir boşa yazılmaz
Gönlü aşkta olanlar böyle söze darılmaz
Bu ateş bir yürekte saklayarak taşınmaz
Sen içim de kupkuru dalları gonca ettin

Sana affet mi desem suç mudur dilimde ki
Anlatmakla satıra kağıda sığar mı ki
İçimde bir fırtına esmek üzereydi ki
Vakit geldi diyerek zamana mahkum ettin

Sen zaten bir şiirsin nasıl yazayım seni
Birkaç aciz cümleye nasıl koyayım seni
En iyisi gönül de yürekte tutmak seni
Derin bir hicran ile gözlerine kul ettin

Bilirsin ben şairim! .. Sözüm de sevgi vardır
Bu bir gök kuşağıdır tam yedi rengi vardır
Bu bir ilahi takdir belki bir hikmet vardır
Bir akşamın fecrinde beni aşka kul ettin

Kadir Albayrak

Beni Unutma Diyenler! ..

İnsan çekip giderken
Ya da giden birine "veda" ederken
Neden "Beni Unutma" der, anlamam? ! ..

Nasılsa kopuyorsun,
Nasılsa gidiyorsun, ya da "gidiyor"
Yani ayrılıyorsun işte bir şekilde
İhtimal ki bir daha görmeyeceksiniz birbirinizi
Peki, bunu göze almışsınız da;
Birbirinizi hatırlamayı mı dert ediyorsunuz?
O zaman niye ayrıldınız? ? ?

"Beni unutma'yımış! ! " geçin bunu ya! ..
Giden ya da "Gitme" diyemeyen
Seni unutsa ne olur, unutmasa ne olur! ! !
Bunlar "entel-dantel" söylemler! ..
"Laf olsun torba dolsun", yani
Seni unutmayacak olsa, ne yolcu eder, ne "yolcu" olur? !
İstersen vesikalık bir resim bırak
Olur ya hatırladıkça baksın! ..
Seni unutmamış(!) olur! ..

Giden ya da kalan,
--Bir başkasıyla olmayacak mı?
Bir başkasını saracak ve bir başkası ona sarılmayacak mı?
Niye unutmasın ki seni?
--Aralarında mı olacaksın?
Aralarında durup çiçek mi açacaksın?
Sen nesen ki "unutulmayacaksın"

Beni unutma'yımış!
Siz "ayrıldığınız gün" unuttunuz,
"Unutuldunuz birbiriniz için" anlamıyor musun?
Ya da yekdiğerine anlatamıyor musun?
Unutmayacak olan, "unutulmamak" için çabalar
Unutulmak istemeyen asla unutmaz! ..
Ve şartlar ne olursa olsun "kendinden kaçmaz! .."

Beni unutma'yımış!
"Unutanı unutmak zordur" derler
Siz iyisi mi unutun
Çekip gideni de, sizi unutanı da, unutulması gerekeni de
Sizi unutan herkesi unutun! ...
Ve "Beni unutma" deyip ardını dönenlere de
"BU ŞİİRİ OKUTUN! .."

Kadir Albayrak

Beyaz Günlere Damlayan Kan

Aşkı anlatmak zor gelir, çok zor
Düğümelenen kelimeler boşa değil
Bakma ikide bir küfrettiğime
Bu; "öfkemin dili" değil! ..

...
Yaşayanlar, anlatamazlar ki
Tıpkı anlatanların, "yaşayamadıkları" gibi! ..
"Onlar ermiş muradına" diye biten hangi masal
Azabı yürek süzgecinden geçiren hangi misal?

"Aşkı anlatmak!"

Ama neye göre, neye benzeterek?
Soyut bilmeceyi, hangi altın tozuyla bezeyerek! ..
Belki gözyaşındır o, belki ağlamaktır
Aşkı anlatmaya çalışmak,
Beyaz günlere kan damlatmaktır! ..

...
Ne; yola çıkarken "kılavuz"
Ne de böğrüne vuran bir mahmuz
Yüreğin tahakkümüne ram olmuş akıl
Ve dalından kopmuş yaprağın rüzgara esareti! ..
Bütün "hülasa" bundan ibaret
Gerisi... gerisi abesle iştigal! ..
Sevmişsen;
"Anasını seven bir oğul,
Bala'sına kol kanat geren bir melek,
Koruma duygusuyla haşrolmuş baba,
Atasına hayran bir evlat gibi" seveceksin! ...
Sadece "sevgilim" demekle,
"Sevgi" olmayacağını bileceksin! ...

...
Sabah ezanı ile başlayan geceler,
Şiir "yanarken" ağlayan şairler,
Bir iki dize ile ona "vuslat" olurken,
Bir "ünlem" ile böğrünü deşen firak kurşunu! ..
Ya da ne bileyim,
Kılcal damarlarına mevzilenmiş "başıboş bir hücre! .."
Tasvir ne kadar zor ve ne kadar meşakkatli

...
Yani;
Ana hatları henüz yontulmuş bir heykele,
"Kırpık uydurmaya çalışmak" çok acı bir çelişki! ..

...
Derim ya;
"Hal-e düşmek gerek, hal-i bilmek için"
Deniz ol, okyanus ol, senin içine aksın ırmaklar..
Sende asudeleşsin hiddetten kireç rengine dönmüş it salyası devasa köpükler,
Ve "Gözü dönmüş akarlar" derin bir sükûnetle uykuya dalsın bağrında! ..
Kuytularında saklıyorken acının her demini,
Görünen yüzündeki mazbut ve mazlum resmini bozma sakın! ...
Sana koşup gelen şeffaf ve berrak ırmaklar;

Senin eşiğinden geçtikçe,
Varlığınla vuslat oldukça,
Seninle hemhal olsun ve acının renginde hiddetleri kaybolsun..
Aslolan;
Sevdayı şiir yapmak değil "Şiirleşen sevdaları" yaşayabilmektir
Sevda yaşamaktır
Ve sevda;
Beyaz günlere kan damlatmaktır! ..

...

Anlatmak değildir bizim yaptığımız "Aktarmaktır" belki! ..
Vardığımız zirveden bakınca geriye
Ve gördükçe geride kalanları, ağlamaktır! ..
Anlamak;
Kul'a değil "Sevdalara sevdalanmaktır! .."
Anlatmaya çalışmaksa;
BEYAZ GÜNLERE KAN DAMLATMAKTIR! ...

Kadir Albayrak

Beyhude Serzeniş

Kıyılarımda ki dalgaların arasında batıp çıktıkça, fırtınaya mı tutulduğunu zannediyorsun sen? Peki, derinlerimde ne olduğunu merak ediyor musun? ! .

Sen gördüklerinle yetinirken, ben senin göremediğin "hasret" tarafından istila edilip insafsızca yağmalanıyorum...

Düşünmeden konuşmanın cezası konuştuktan sonra düşünmeye mahkûm olmakmış ya, belli ki bu yüzden bağlandım prangalara, bu yüzden zincirlendim nedamet batağına Oysa ben "hesap kitap" yapmadım severken... İnce ince "mizan'lara" girmedim, samimiydim, içtendim, "her nasılsa bu yüreğim" işte öyle göründüm...

Her rüzgar estiğinde yön değiştiren yaprak misali "dönek" olmadım, namertlik nedir bilmedim, kırılmayı göze aldım lakin eğilmedim, ben böyle biriydim ve ne olursa olsun böyle kalmaya da yeminliyim! ..

Dürüst olmak "hesaplı" olmaktan " iyidir" derler...

Hesap; insanı makam sahibi yaparmış ama vicdan; "insanı insan yaparmış! " İstedim, talep ettim ama "isnat" etmedim, saldırap suçlamadım, kem sözle sıvamadım, "kol kırılır yen içinde" diyerek avuttum(!) kendimi...

Bir insanın kendini kandırması, yalanlarla avutması ne kadar garip, ne kadar zavallı ve bir o kadar da anlamsız, öyle değil mi?

Evet, evet, "aptalca! .."

Estağfurullah'ı falan yok! .. Mazereti yok, tutulacak bir tarafı da yok! .. Yok yok yok! ...

Kişi; kendine ne zaman "acımasız" olur, işte ancak o zaman görmeye başlar "gerçek neymiş!

O zaman anlar bir başkasının gözündeki değerini, ya da "ederini"

Bir insan kendi kendini nasıl zelil eder, nasıl naçar bırakır, kolu kanadı nasıl kırılır nahak yere o zaman görür ve o zaman anlar işte! ..

Lakin beyhude bir serzeniştir bu sitemler, beyhude bir kavrayış, beyhude bir fark edıştır artık, bu saatten sonra anlamı da yoktur, yardımı da! ..

Sen benim kıyılarımda dolaşırken pembe renkli sandalla, görmedin sana hissettirmedüğim fırtınalarımı...

Rüzgârı kestim sen küreklere asılırken, dalgaları susturdum "temaşa" zevkini küstürmemek için... Biliyor muydun? ... Nereden bileceksin ki? !

Yüreğimi siper ettim "güneş yakmasın" tenini diye, sen yukarıda rahat gez diye, ben; kasırgalarımı dibine gömdüm umman'ın! ..

Oysa seslenseydin, "geldim" deseydin, "bende seni seviyorum" deseydin, ah! .diyebilseydin! ..

Dinecekti fırtınalar... Asude kalacaktı tüm okyanus, dinlenecekti duygularım... Tebessüm edecekti rüzgar! ..

-Seslenmedin,

--Gelemedin,

---Diyemedin!

Var git yoluna şimdi... Var git! ..

Kudurmuş dalgalara pusu kurmuş öfkem; sana ulaşmadan, isyana bulaşmadan, sandalına sarılmadan git! ...

Kaybolma bu toz duman içinde, benim tükenmeme sebep olduysan bile kendini tüketme

Ben; senin "yıllarına hayat katarak" yaşayabileceğin bir ömrün hayalini kurmuştum, fakat sen git; "hayatına yılları katarak" tamamla ömrünü

Şana "Git" demek yerine "Gel" demeyi ne kadar çok isterdim,

İsterdim ama

Sen "SEVİYORUM" demeyi bile beceremiyorsan,

"GELME! .."

Hem de sonsuza kadar! ..

*

Kadir Albayrak

Beyin

Çözölmez bir sual mi
Mevcudiyet sebebin
Seni taşırsın artık
Hamal olduğun beyin

Kadir Albayrak

Bırak Beni 'Dört Kişinin Omzuna'

Sıcak, sıcacık bir yürek
Ya sen saracaksın beni,
Ya toprak,
Ve bir kaç kürek! ..

...
Al beni yüreğine
Taşı, ne kadar ağır olursa olsun
Ya da bırak beni,
Bırak! .. Dört kişinin omzuna,
Ne olursun! ..

...
Ben; uçurumdan yuvarlanan bir damla yaş
Toprak yığının başucuna dikili
"Bir taş'tan" ibaret değilim! ..
Ben;
"Aşktan kurtulması için Kabe'ye götürülen
Ama orada, aşkla yanmak için dua eden
Mecnun'un vekiliyim! .."

...
Ârd arda tetiğine basılmış
Bir silahtı gözlerin! ..
Yüreğim, gönlüm delik deşik
Ve sevdan; benim için,
Doğduğum gün, öldüğüm beşik! ...

...
Ne "aşk" yoktan var ettiğim bir şey
Ne de sen; varken "yok" sayabileceğim biri! ..
Yazdıklarımı silmen mümkün
Ya; Alnımda ki kaderi? !
Al beni yüreğine
Taşı, ne kadar ağır olursa olsun
Ya da bırak beni
Bırak! .. Dört kişinin omzuna,
Ne olursun! ..

...
Ya bakışlarını öldür gözlerimde
Ya da durdur geceyi
"Işıkları söndürdüm" de,
Yalan söyle! ...
Karanlıklara kaz mezarımı
Ve "göm beni gecelerin içine"
Sıcak, sıcacık bir yürek
Ya sen saracaksın beni
Ya toprak
Ve birkaç kürek! ...
Al beni yüreğine
Taşı, ne kadar ağır olursa olsun
Ya da bırak beni
Bırak! .. Dört kişinin omzuna,
Ne olursun! ..

...
Ne; zaman iste, ne; sabır dile

Temennilerinin canı cehenneme
Üzölmekten başka, yapacak bir şey bul
Ve bırak ellerime! ..
O kadar uzak ki "yarın"
Asır oldu dünü küllere gömeli
Doğduğum, gördüğüm ve öldüğüm
Tek gün "Bu gün"
Ve bu gün senden tek isteğim
"Sıcak, sımsıcak bir yürek"
Ya sen saracaksın beni
Ya toprak! ..
Ve birkaç kürek! .."

Kadir Albayrak

Biliyorsan Sen Söyle! ..

Ben kırdıkça kalemi tutuşturur elime
Bu ne-menem bir yürek, bu nasıl sevda böyle
Ne gönlümde arzu var ne dilimde kelime
Akıl erdiremedim, biliyorsan sen söyle

Sıtkım sıyrıldı lakin "yakam" sıyıramadım
Yapışanı gönlümden çekip ayıramadım
Ateşe düşen benden, beni kayıramadım
Adını koyamadım, biliyorsan sen söyle

Yatıya gelmiş herhal, "buyur" demiştik, kaldı
Çözemedim bir türlü, herhal çıkmayan faldı
Heybesi boştu zaten, beni de benden aldı
Onu anlayamadım, biliyorsan sen söyle

Geldiğinde bir afra tafraydı ki görecen
Aşkmış! .. Hadi lan! ..Buna; günah olsa sövecen
Bin engel aşıp gelse, kapıyı gösterecen
Ben niye kovamadım, biliyorsan sen söyle

Tadan pişman, tatmayan; zahir, ölür meraktan
Cevap tırpandan gelir, ya da eğri oraktan
Şırası gelen kimse, mutlak biner duraktan
İnen yok, soramadım, biliyorsan sen söyle

Yazdık, çizdik ha bire, ettik "kategorize"
Şarjımız bitti lakin fiş ermiyor prize
Demeye dilim varmaz "benzettiler kerize"
Dünü hatırlamadım, biliyorsan sen söyle

Akıl gitmişti, geldi, ne kış kalmış ne donu
Rezervuara atıp, üste çektim sifonu
"Koca sarayı" yıktım, şu gönlümün balkonu
Bir onu yıkamadım, biliyorsan sen söyle

Müebbet mi yedik ne? ! Çek çek bitmez cezası
Kalemim kırılırken vardı "gönül rızası"
Ne af çıkar, ne geçer, bu yürek arızası
Çıkar yol bulamadım, biliyorsan sen söyle

Herkes bundan bahseder, vallahi bilmeyen(!) yok
Herkesin heybesinde, kelâm da çok, söz de çok
Çorba olmuşsa sevda, sağ olun be, karnım tok
Şaştım anlayamadım, biliyorsan sen söyle

Ortalıkta olanlar "fotokopi" hep suret
"Aslı" nerde? Kerem'de! .. Kalanlar bir aşiret
Bu hastalık kronik, bir musibet bir şirret
İlacı yapamadım, biliyorsan sen söyle

Kadir Albayrak

Biliyorsunuz

Alıştım hem de çok alıştım size
Sebebini siz de biliyorsunuz
O gece mehtapta sizle göz göze
ılgınca seviştik biliyorsunuz

Yıldızlar nasıl da gülümsüyordu
Sıcacık bir buse verin diyordu
Sevdalar geceyi kucaklıyordu
Vuslata ermiştik biliyorsunuz

Başım göğsünüzde düşler kurarken
Bir dilek tutmuştuk yıldız kayarken
El ele tutuşup güneş doğarken
Biz yemin etmiştik biliyorsunuz

Kadir Albayrak

Bir Hata

Ben; Bir insanım! ..
Duygulu
Biraz asi
Mağrur ve gururlu! ..
Dün-den şikayetim yoktu
Yarınımsa umutlu! ..
Ve
'Seni tanıdım'
Hiç ama hiç 'Gereği yoktu! ..'

Kadir Albayrak

Bir Parça

O kadar öfke doluyum ki sana
Anlatamam! ..
Seni bin parçaya ayırsam da
Hırsımı alamam! ..
Fakat;
Bir paran kaybolursa
İşte o zaman
Yaşayamam!

Kadir Albayrak

Bir Parça 'Umudu' Borç Verir misin? !

İster cebinden ver ister hesabından öde
Ama "bana borç ver! .."
"Ne kadar" olduğu önemli değil
Bir zerre olsa da olur, cüzdan dolusu olsa da
Ya da her nerende saklıyorsan
Kalbinde, ruhunda, duygularında
Tabii ki cesaret edip "var" diyebiliyorsan! ...

"Umut" istiyorum umut! ..
Bağış değil borç!

Hovardaca harcadım bendekileri
Tükettim gün be gün
Yarına dair ne bir damla
Ne bir parça
Ne bir dilim
Zerre kaldıysa "Adam değilim! .."

Veremez misin, vermez misin? ..
Pöh! .. Ne fark eder ki? !
Benim için ikisi de aynı, yani vermiyorsan geç ötesini! ..
Başkasından istemem, nasıl istenir onu da bilmem
Kapım sensin o yüzden geldim, sahi; verir misin?
Hani vermez, hani naz edersen,
Başımı eğer giderim
Ne dönerim gayrı ne de dilenirim
Bir kez dilendim, hani oldu da vermedin! ...
Bir daha istersem "Şerefsizim! .."

Farzet ki suyun altında kaldım ben
Ve farzet oksijenim bitti! ...
Havasızlıktan boğulmak üzereyim
Elim dışarıda, görüyorsun,
Çırpınmaktayım, anlıyorsun
Vaktin yok, vaktim yok, biliyorsun! ..
Ben "umut" istiyorum ya,
Sen; "nefes" say bunu, "can" say
Verirsen eyvallah, beklerim ölene dek
Ya da dön ardını, yürü git! ..
Beni ölüme terk et "bilerek! ..."

Bana "umut" verecek kadar yakın değilsen
"Unut" diyecek kadar "uzak" ol bari! ..
Bomboştur sana uzanan elim, avuçlarım bomboştur
Geriye de bomboş dönerse..... boşluğa düşerim!
Seni unutmam zor belki, ben de kendime küserim
Bilmedin ki nasıl deprem olur yüreğimde benim
Senin adını anarken sallanır âlem
Lakin; "Alem benim yüreğim! .."
Bakma sen;
Aslan gibi adamım ben ama
Vereceğin bir "umuda" köleyim! ..

Senden borç isteyen çok olmuştur, olacaktır da
Ya parayı ya dostunu kaybetmişsindir çoğu kez
Yemin ettin belki borç vermemek için
Lakin sen; kaybettiğini yeniden kazanırsın da,
Bana bir nebze umudu borç vermezsen eğer
Sen beni, ben seni kaybedeceğiz bir ömür boyu! ..
Ne paradır ne de pul benim derdim
"Beni bekle" de yeter! De ki; seni bileyim! ...
Ölene kadar beklemezsem "Adam değilim! .."

Senden "bir kez" ve "son kez" borç istiyorum
Bendekini tükettim, "bitti" diyorum! ..
Ya bana "umut" ver "yaşatmak için"
Ya da beni "unut gitsin" diyorum

Kadir Albayrak

Bir Parçası Ömrümün

Nerdesin bilmiyorum zamanın neresinde
Kim anıyor adını kimedir tebessümün
Ne zaman yola çıksam bitti her seferinde
Sonunda ziyan oldu bir parçası ömrümün

Ne mümkün yıldızlardan gittiğin yönü bulmak
Pusula mı bıraktın hasreti okşayacak
Yalvardım Yaradana bu halim ne olacak
Sordukça ziyan oldu bir parçası ömrümün

Sevdan bana okuldu ben sevdana kul oldum
Mezun etmedin beni ne verdinse okudum
Her nefeste ismini ilmek ilmek dokudum
Andıkça ziyan oldu bir parçası ömrümün

Bu yürek ki senindi ya şad et ya da beter
Ya silahını indir ya son kurşunu gönder
Közüne üflediğin ela renkli ateşler
Yandıkça ziyan oldu bir parçası ömrümün

Hasret senin bebeğin benim celladım oldu
Zaman zaman vururdu şimdi zaman da durdu
Bulutlar isyan kustu rüzgarlarsa kudurdu
Estikçe ziyan oldu bir parçası ömrümün

Senden kaçmak kolaydı başarırdım istesem
Yeter ki ben kendimden kendimden kaçabilsem
Lakin dua etmişim 'Sevdaya varabilsem'
Sevdikçe ziyan oldu bir parçası ömrümün

Vur! ..Acırsa nağmerdim vur ki görevin bitsin
Gayrı hiç bir gecenin sabahı sen değilsin
Geldikçe uzaklardan 'Mutluyum' diyen sesin
Geldikçe ziyan oldu bir parçası ömrümün

Düşmedi ya göğsüne toprağa düşer başım
Anlattım anlamadın anlatır mezar taşım
Barikatlar yıkıldı yola çıktı göz yaşım
Aktıkça ziyan oldu bir parçası ömrümün

Kadir Albayrak

Biraz Acele Etsen

Gerçekten sevebilir misin?
Ama gerçekten, samimi ve içten
Ah! Ah be güzelim
Buna bir de beni inandırabilsen! ..

Seni tanımam "yorum" yapacak kadar
Ama kahpeliği iyi tanırım ve kahpeleri! ..
Sıkıntım bu yüzden
Kusura bakmazsın dimi? !

Hani gönül yarasını bilsen, anlarsın ne dediğimi
Ve "Ah" derken, ne demek istediğimi
"Pas sökücü" kadar güçlü olmalı sevgin
Pırıl pırıl etmeli gönlümü, paklamalı
Ve sevgin "hüsrân" kokmamalı! ..

O kadar inanmak istiyor ki sana bir yanım
Diğer yanımsa defolu, yani kapsama alanı dışında
Bir araya gelemiyorum bu yüzden
Sahi sen toplayabilir misin beni
Bir parça çölden, bir parça denizden
Ürkütmeden! ...

Gözlerime bakarak "tanımalısın"
Ne geçer yüreğimden, neden susar dilim
Anlamalısın! ..
Düşmüşse bakışlarım yere
Şen tutup kaldırmalısın
Ütülemen gerekse bile! ..

Gerçekten sevebilir misin?
Sanki yirmi yıl sonra sever gibi
Ya da ne bileyim
Yirmi yıl öncesinden gelir gibi! ..
Hasreti, özlemi taşıyarak,
Yorgunluğunu sevda ile okşayarak! ..

"Talip olmak" başka,
"Hakkını vermekse" daha başka bir şey
Hani "Herkes cenneti ister"
Ama "kimse ölmek istemez" misali! ..
Hangi tarafındasın bu bulmacanın
Bir bilsem! ...
Sen "he" diyorsun ya
Ah bir de ben inanabilsem! ..

Yuvarlak oluşundan mı kahpedir dünya
Yoksa "o yuvarlakta yuvarlananlar mı" bilmem
Öğrendik ki coğrafya ile ilgisi yok! ..
Peki "ne?" Diyeceksin,
İşte onu da "ben diyemem! .."

Vadesi çok uzundur aşkın
Lakin faizi yüksek
Bilirim faydası yok "ne söylesek"
İşte buradayım "Aslanlar gibi"
Sev "nasıl seveceksen"
Ben acı patlıcanım, kırağı çalmaz
Belli ki aşk kurbanını seçmiş "Sen"
Haydi bebeğim, hayat kısa
"Biraz acele etsen! .."

Kadir Albayrak

Birazdan ağlayacağım

Zamansız bir an da bilmem ki niye
Sen geldin aklıma çıldıracağım
Gözlerim yanmaya başladı yine
Galiba birazdan ağlayacağım

Kağıda bir şeyler yazıp bıraktım
Nasıl da bir daha yazmayacağım
Derdimi ben sana anlatamadım
Galiba birazdan ağlayacağım

Hasretin ağıyla örülmüş her yer
Belki de ölünce kurtulacağım
Gönlümde fırtına başladı yer yer
Galiba birazdan ağlayacağım

Bu gece bir garip oldu yüreğim
Korkarım sabaha çıkmayacağım
Mendille buluştu yine ellerim
Galiba birazdan ağlayacağım

Kadir Albayrak

Biri Yakmalı Beni! ..

"Biri" yakmalı beni gönlümü titretmeli
Kabil-i mümkün müdür tekrarı bilmiyorum
Bu tarumar yüreği yeniden fethetmeli
Analar doğurduysa Havva'yı bekliyorum

Kül altında bir yerde "bir tutam köz" olmalı
O közü bir bakışla yakan bir göz olmalı
"Ben seni seviyorum" diyen bir söz olmalı
Hangi dudaklardaysa duymayı bekliyorum

Bir araya toplayıp bin'e bölünmüş beni
Aşk ile kucaklayıp dibe gömülmüş beni
Mazisine kahpece çile örülmüş beni
Bağrına basacaksa gülmeyi bekliyorum

Var mıdır öyle biri, vardır gönül, az sabret
Öyle bir sevmeli ki; "vefasızlara ibret"
Benimle tek bir vücut, tek yürekten ibaret
İbaret olacaksa sevmeyi bekliyorum

Masal istemiyorum, "bir varmış", biri olsun
Biz bize anlatalım sevdanın pîr'i olsun
Tükenmesin bir an da, hep canlı, diri olsun
Böyle yaşayacaksa" vallahi" bekliyorum

Çok şey mi istiyorum, çöl'den" bir kum tanesi"
Adresim; Aşk çıkmazı, kubbesiz dert hanesi
Kapıda tabela var, "SEVENLER MEYHANESİ"
Kadeh kaldıracaksa içmeyi bekliyorum

Dünümü silsin bu gün, ol bayrama arife
Her sabah uyanınca öpüşürüz şerefe
İsmi önemli değil, ha; Ayşe, ha; Hanife
Yarına varacaksa sevdayı bekliyorum

Lakin mevzu mutluluk, gün'se; o gün, bu gündür
Sonraya kalan düşler, hüsrana sürgündür
Haydi gel, "bilinmezden" geldiğin gün düğündür
Aşk yine doğacaksa güneşi bekliyorum

Kadir Albayrak

Biz Sevgiye Aşığız

Şu gönlüm Mevlana dergahı benim
Sevene kapısı kapanır mı hiç
Dost diye göklere açılan elim
Allah vergisidir yorulur mu hiç

Meks-u aram eder rüzgar gönlümde
Çöl bile gülistan laleazar bende
Yunusun sevgisi dildar içimde
Yüreğim nefrete kul olur mu hiç

Tomurcuk gülümser dal da aşk ile
Sevgiyi yudumlar büyür şevk ile
Bu hazzı nefsetmek varken zevk ile
Dünyanın mürveti sorulur mu hiç

Nefs-i törpüledik aşka kul ettik
Mevlana'yı dergah okul belledik
Yabanla dost ile hep helalleştik
Çağlayan pınarım durulur mu hiç

Sevgiye aşığım sevgiye kurban
Herşeye zerafet vermiş yaradan
Bu duygu bu haslet bize Mevla'dan
Nakşetmiş kalbime yok olur mu hiç

Kadir Albayrak

Borcunu Buseyle Ver

Aklımdan geçeni bir bilebilsen
Belki de dağları aşar gelirsin
Gelipte halimi bir görebilsen
Gönlümden hasreti silebilirsin

Kül altında korlar gibi yüreğim
Gizli gizli yanar sana sevdiğim
Allah-a odur ki arzum dileğim
Duyupta geriye dönebilirsin

Teselli vermiyor her şey nafile
Farkı yok gündüzün geceler ile
Rüyamı paylaşıp uyusam bile
Kulağıma geldim diyebilirsin

Seyreyle yüzümde derin çizgiler
Sana neler neler söyleyecekler
Yılları geriye isteyecekler
Borcunu buseyle verebilirsin

Kadir Albayrak

Boş İbadet

İhlas hakim değilse boş ibadet, ham fikir
Tavına gelmemişse örs-e oturmaz demir

Kadir Albayrak

Boynuma Sarılır mısın

Okşasam o güzel ipek saçını
Yüzünü çevirip darılır mısın
Çıkarıp başımdan atsam tacımı
Söyle kız boynuma sarılır mısın

Bir buse kondursam al yanağına
Gözünü kaçırıp utanır mısın
Seni sevdiğimi anladığında
Söyle kız boynuma sarılır mısın

Akşamlar renklerle vedalaşırken
Meyledip göğsüme yaslanır mısın
Bu şarkı senindir,desem dinlerken
Söyle kız boynuma sarılır mısın

Kadir Albayrak

Bu Akşam

İnceden bir sızı göktü içime
Kahredip yürekten vurdu bu akşam
Ellerim semada fersiz gözümde
Damlalar isyana durdu bu akşam

Dualar dilimden akıp giderken
Gökleri bir feryat sardı bu akşam
Zavallı bir yıldız kayıp düşerken
Gönlümde bir korku vardı bu akşam

Köhnemiş yılların hatıraları
Gözümün önünden geçti bu akşam
O kadar çoktu ki kahpe anları
Hafızam onları seçti bu akşam

İçim de yatardı veda sancısı
Nüksedip ruhumu yaktı buakşam
Gözlerim damlayı ziynet takısı
Yaparak boynuma takta bu akşam

Saramaşık gibiydi ümit gönlüm de
Kurudu döküldü soldu bu akşam
Mutluluk kurmuştum pembe düşümde
Cehenneme davet oldu bu akşam

Kadehler tükendi çilem dolmadı
Şişeyi elim de kırdım bu akşam
Nefesim kesilip uyku tutmadı
Bir kabus selinde sır-dım bu akşam

Mateme kul oldu gözüm kulağım
Görmedim duymadım içtim bu akşam
Fazlalık gibiydi beden de canım
Kendime bir kefen biçtim bu akşam

Bir dünyamız vardı sessiz ve sakın
Dönüyor demiştin durdu bu akşam
Gözlerinle beni çağırdın lakin
Ecelim saati kurdu bu akşam

Göklerde bir yıldız seçmiştim sana
Kasvetli bulutlar örttü bu akşam
Teselli aradım karanlıklarda
Elveda zehrini döktü bu akşam

Perdeler çekildi dört bir yanıma
Gözümün yaşları dindi bu akşam
Son bir kez baktılar alın yazıma
Azrail ismimi sildi bu akşam

Bir rüzgardı bu dalımdan beni
Kopardı bir hayat bitti bu akşam

O buruk yürekle görmeden seni
Terkedip dünyayı gitti bu akşam

Kadir Albayrak

Bu gün Benim Doğum Günüm! ..

Bu gün 16 Nisan
Bu gün benim doğum günüm
Sen;
Bu günü kutlama küçüğüm
Sebebini bilmiyorum!
Ne dünden farkı var bu günün
Ne de yarından! ..
Bu gün doğan ben değilim küçüğüm! .
Bir tarih değil bu,
Sanki..... Sanki "kördüğüm"
Her yıl bu gün "yaşayıp"
Her yıl bu gün "öldüğüm"
Bir hazan başlangıcı
Bir vuslat vakti bu
Yerde ki yaprakları dallarına ördüğüm! ..
---Belki anlamak zor,
---Hatta anlatmak bile! ...
Ne olur;
Sen yine de
Bu günü kutlama,
Kutlama küçüğüm! ..

Kadir Albayrak

Bu Kadar mı Rezilsin

Ve nihayet mirasın ile başbaşayım
İhanet riya yalan ve 'artıkların' ile dopdolu
Kırlı necis haram ve aşağılık
İşte; Sahip oldağam tek varlık! ...

.....
Alıp götürdüklerinden arta kalan
Sen bile yalan bir hayal ve malum mahluksun!
Herkes gibi... ucuz sıradan özelliiksiz ve değersiz
İnan ki senin için nefret bile yersiz! ...

.....
Kimseye 'kahpe' dememiştim biliyor musun?
Belli ki senin için saklanmış şimdiye dek belleğim de
Bu kelime bir sana yakışmaz sanırdım
Oysa adınmış senin... nasıl şaşırdım!

.....
Ölseydin keşke!Bu kadar ucuzlamadan
Anılarımda hep o masum halinle kalsaydın! ..Ne olurdu? !
Bağrına soksaydım kara toprağın bir gül fidesi gibi
Adına lanet bulaşmadan, kin gibi nefret gibi! ..

.....
O büyük sevgim için amaç ol istemiştim
Sen beni isyana götüren duygulara araç oldun
O titrek sesin ve sömürdüğün bakışınla! ..
Yeter artık yeter! Daha fazla midemi bulandırma!

.....
Kaçtığın gün ki gibi sır-la kalsaydın keşke
Rüyalarım da peri gibi melek gibi tertemiz
Karşıma çıkıp ansızın her şeyi alt üst etmeseydin
Bu kadar mı değıştin? ... Bu kadar mı rezilsin? !

Kadir Albayrak

Bu Nasıl Memleket? ! :::

Bu nasıl bir memleket?

Taşların bağlanıp köpeklerin cirit attığı,
Dağdan gelenin bağcıyı dövmeye kalktığı,
Türk'e sövmenin "maharet", Türk'üm demenin "kehanet" sayıldığı,
Devleti dinamitleyen cani'nin yanın da bir de sahip çıkanın asıldığı ve bunların
"denge(!)" için yapıldığı,

Bu nasıl memleket?

Ermeni kığı yalayan deyyusların "Aydın(!)", benim meclisimde benim
vergilerimden maaş alıp teröristi "kardeş" sayan kanı bozuk pisliklerin "sayın" diye
anıldığı,
"İnsan hakları" yutturmacası ile "iki ayaklı domuzlara" limitsiz haklar tanındığı,
Teröriste vurmak için Bush'tan(Pardon Puşt'tan) icazet bekleyen, Avrupalı
olacağız diye memleketi peşkeş çeken insanların barındığı,

Bu nasıl memleket?

"Kırmızıçizgi" diyerek bizi âleme rezil, Ülkenin her yanını kıkırıklara menzil, bu
toprakların nimetlerini yedi düvele "tenzil" edenlerin,
Gazetelerin karanlık köşelerinde yazan "satılmış ucubelerin" adam(!) yerine
konduğu,
Ermeni döllerine yazdıkları methiyelerin matah bir şey gibi okunduğu,
kahpelerin ha bire "hain" doğurduğu,
Türk ve Müslüman kimlikle yaşamanın neredeyse suç olduğu,
Misyoner piçlerin boşlukları doldurduğu, kimliklerin ayrıştırılıp asliyetin
kaybolduğu,
Ciğeri beş para etmezlerin açık açık meydan okuduğu, çakalların "kurtsuz köy
sanıp" uluduğu,

Bu nasıl memleket?

Herkesin sahip olmasına(!) rağmen "malik'inin" olmadığı,
Topraklarının bir türlü şehit kanına doymadığı, ananın bacının gözyaşının hiç
durmadığı,
Her terör olayın ardından, bazı "kişiliksizlerin" ortaya çıkıp olayları "son
gırpınış" diye nitelendirerek, bu necip Milleti kandırmaktan(!) bıkmadığı,
"Dünya'yı karşımıza mı alalım?" diyen, aymaz ve gafillerin hatta hainlerin
zaten yedi düvelin üstümüze çullandığını görmemezlikten gelerek, yavaş yavaş bütün
değerlerimizin elden çıkmasına göz yumdukları,
Askerimiz kahpece şehit edilirken sesi çıkmayan oysa teröristler için "insan
haklarından" bahseden bir yığın densizin, nüfus kâğıdın da yazanın aksine ne olduğu
belli olmayan birçok nesepsiz melun'un cirit attığı,
"Hepimiz Ermeniyiz" diye nara atanlara "oldukça yumuşak" ama "Hepimiz
Türk'üz" diyenlere tahammül edemeyen, hazmedemeyen alçak ve "yavşak'ların" asla
susmadığı, susturulamadığı,

Bu nasıl memleket?

Ölü toprağıdır üstünde ki yoksa taşı çatlatan sabır mı?
Sınırları yırtılmamış mıdır öfkesinin?
Ayağa kalkacak basireti, kükreyecek cesareti mi yok?
At oynatacak meydan mı kalmadı, uykusundan mı uyanmadı?
ABD için söylenen "dostumuz ve müttefikimiz" yalanını sabiler bile biliyor
artık! .. Peki, bu yalan kimlerin işine geliyor?

Bu nasıl memleket?
Dostu düşmanı, tıpkı sapla saman misali birbirine karışmış, her türlü
derde kasvete alışmış, alıştırılmış,
Öyle susturulmuş ki; sanki çeneleri birbirine yapışmış,
Başından örtüsü alınarak törpülenip, hakkı olanı isterken engellenen, 3.
sınıf vatandaş gibi dengelenen(!) ,
AB yasalarıyla sendeleyeyen, siyasetçinin çirkin politikaları sonucu,
"cak-cek'lerle" zaman kaybeden, kaybettirilen,
Yarınından ümitsiz, olan bitenden habersiz,

Bu nasıl memleket?
Siz-biz diye ikiye, onlar bunlar diye üçe beşe ayrılan, buralarda doğup
"domuz ağılında" palazlanan, bayrağa sancağa horozlanan, tarihi değerleri boğazlanan,
Geçmişine sövenin "prim" yaptığı, sahip çıkanın aşağılandığı,
Vatanına kastedildiği için sesi yükselenin "bozguncu-ırkçı-kafatasçı" diye
adlandırıldığı,
Topraklarına sahip çıkma hakkının "neredeyse" elinden alındığı, hatta
utanmasalar "suç" sayıldığı,
Koyun gütmesini bilmeyenin "vekil", her türlü ahlaksızlığın "şekil",
sermayesi güçlü olanın "tekil" olduğu, BU NASIL MEMLEKET?

Bu mudur ATATÜRK'ÜN bize bıraktığı Vatan?
Bunun için mi şehit oldu yüz binler?
Bunun için mi destan yazıldı Çanakkale de, Sakarya da?
Uyanmazsanız; birileri başınıza dikilir! ..
Ama "emin olun" uyandırmak için değil!
Size soruyorum heeeeeeeeeeeey!
Sesimizi duyan yok mu?

Kadir Albayrak

Bu Ömür Mobil Değil! ..

Senden bana yar olmaz, ne benden sana ağyar
Değerini ağyarın sen hiç bilmedin ki yar
"Sen dostumsun" diyerek incitme n'olur beni
Sevdaya düşenlerin tek dostu Allah'tır yar

Aşk ikiye bölünmez, iki tarafta tek'tir
Oldum demekle olmaz, onu bulmak gerektir
Dün'ü yâd etmek değil, hamal olup yarına,
Taşımaktır sitemsiz, başaranlar seyrek

Anlatmakta pek zordur kelimeler ser-sefil
Ne sen aşkı anladın, ne aşklar sana kefil
Harcanan ben olsam da senin de ömrün boşa,
Boşa geçti, yan şimdi, seni de yedi bu fil

Yar olmaz, yaren olmaz, ne geldin bu dünya'ya
Kapı mı açık kaldı, nerden girdin rüya'ya
Seni sevdiğim güne günlerce lanet ettim
Dava açıp gün aldım, "Hak" bakacak davaya

Hak etmediğin bir şey, sahiplendin mi zalim
Zulmün adı aşk diyen var mı başka bir âlim(!)
Kabardı yüreğim de nefretin dalgaları
Sen vardın, varlığınla, var oldu bu mezalim

Gözyaşların eğreti, sakil duruyor sakil
Bu sahtekârlık sana, hangi vicdan'dan nakil
Bir cam fanüs misali kırılıp paramparça
Harabe yüreklere vekil olmuşsun vekil

İsmin, aşkla yan yana, telaffuz kabil değil
Ne diye doğdun ki sen, hayatım sebil değil
İkimizden birini ölüm alır mutlaka
Kalana da yakındır, bu ömür mobil değil

Sen "binektin" aşk denen ufka götüren beni
Varacağa vardım ben, gayrı ne edem seni
Yürü! .. Sefaletlere, yürü yollar senindir
Gör kavak yelimidir, o başın da eseni

Kadir Albayrak

Bulmaca

Bir 'bulmaca' verdiler
Haydi;
'Bunu çöz' dediler! ..
'Yakında geliriz' diyerek
Geldikleri gibi gittiler!

Günler
 -Aylar
 -Seneler
Son-a doğru sürüklediler
Ve;
Gidenler geri döndüler
Baktılar ki, Bulmaca bomboş
'Sen de aşkı bilmiyorsun' dediler! ..

Sanki sorsam onlar bilecek
Eşekoğlu eşekler!

Kadir Albayrak

Buraya Kadar!

Gönlüm de "sır-dın" sen otuz yıl-dır
Açtım kapısını ardına kadar
Bir ismim vardı ya sen rafa kaldır
Sildim seni en son harfine kadar

Rüzgar bekliyorum hazır yelkenim
Yeni ufuklara gittim giderim
Yüreğim aşklara susamış benim
Veririm ömrümü sonuna kadar

Seyret beni seyret olduğun yerden
Sen biterken ben de başlar yeniden
Gönlümü titreten ilk sevgiliden
Sevgi esirgemem sonuna kadar

Bilmedin kadrini ve geri aldım
Sen onunla vardın! .. Çıplak bıraktım
Sen rahmettin sanki ben mi topraktım
Şemsiyemi açtım ardına kadar

Artık erişilmez değilsin yavrum
Yeni aşklar fırın ben de hamurum
Yanım da olacak kürküm samurum
Koklaşıp yaşarım sonuna kadar

Silgi oldum silgi üstünde senin
Bu silgi "çok büyük yanlışlar" için
Neler kaybetmişim ardın da hiç-in
Hepsini bulurum zerreye kadar

Veda mı niye ki? .. Değseydin eğer,
Bilirdim kalsaydı pul kadar değer
Sana güle güle! Ey! ..Sevgililer,
Geldim işte geldim! ..Buraya kadar! ..

Kadir Albayrak

Cam Silecekleri

05.00..... Ben bilmiyorum
Saatler öyle diyor! ...
dünü yaşamamışken henüz, bu gün başlıyor!
Karanlıklar yorgun,
Gece; Vedanın mahzunluğunu yaşıyor
Suskun mahcup ve durgun

.....
Siyah kalemle
Simsiyah gecenin bağrına
Çizdiğim yüzün dalgalı, belirsiz ve flu
Ben bitkin,
Resmin gece yorgunu

.....
Sabahın ilk ışıkları dökülüyor! ..
Dökülesi yıldızlar gibi
Tek tek! ...
Dün de böyleydi, önce ki gün de
N e olurdu sanki? Ne olurdu bir gece bekleyebilsek? !

.....
Çoraplarımı çıkaracak kadar vaktim
Ve seninle ebediyete aktim
Olmadı hiç!
Zaman kahpe, zaman zalim
Zaman piç!

.....
05.30.....
Gem-i azıya almış yelkovan
Akrep tutsak!
Kaç kez dua ettim kim bilir
Gecenin sonsuzluğunda 'Kaybolsak'
Şafaklar atarken dinlediğim
O kıpkızıl güneşin,
Öldüresi bestesinden kurtulsak! ...

.....
Yeni bir gün
Bembeyaz bir yorgan örtüyor yıldızlara
Soluyor gecemin kan çiçekleri
Ve..... Hatıralarımın üstünde
Yine o.....
Yine o 'Cam silecekleri'

Kadir Albayrak

Camlar kırıldı

Hasreti mi anlatsam sana
Yoksa asırlık özlemi mi?
Yere göğe sığdıramadığım sevgiyi mi,
Ya da bu garip rezilliği mi?
Kah tebessüme yamanıyor dudaklarım
Kah bir nehir göz pınarlarım
Ya da azap tohumlarıyla birlikte ekildiğim
Tarlalardan mı bakmalıyım?

Belki de biraz seninle uğraşmalıyım!
Şen 'SUÇUM YOK' de! ...
Öyle bir günah denizindesin ki!
Haksız mıyım?
Beni anlasaydın ellere yar olmazdın
Gece karanlığın da kör bir kurşun gibi kaçmazdın
Ve değersizliği öğretip beni satmazdın! ..
Yirmi yıldır ağlatmazdın! ...
Suçun yok! ... Öyle mi? ...Boşversene
Sahi; Gözlerinde ki ne? ..
Pişmanlığın kol gezdiği nedamet mi,
Ya da sermayesi arttırılmış lanet mi?
Anlamak öyle zor ki!

Oysa gönül diyor ki;
Keşke gökten damlayan billurlar gibi
Sevgi olsaydı! ..
Ve beni tepeden tırnağa ıslatsaydı!
Dilin o cümleyi kullansaydı
.....

Mazi yapraklarında bir şeyler paylaşıldı
Nerede benim hissem?
Ümitlerim, geleceğim, gençliğim, ellere dağıttığın sevincim...
Boşluklara mı astın 'kolye' diyerek
Hem de insafsız, hem de bilerek! ...
Bir koltuk değneğim vardı, onu da kırdın,
'MUTLUYUM' diyerek! ...

Suçun yok! .. Öyle mi? .. Belki de haklısın!
Suçlu olsaydın bu cezayı sen çekerdin
Faturayı ben ödediğime göre 'Suçlu benim'
Ve cezamı çekiyorum!
Çünkü seni ceza çektirmeyecek kadar
ÇOK SEVİYORUM!

.....
Sahi unutmadan,
İdam sehpası ne tarafta? !

Kadir Albayrak

Can Düştü Mehmet

Geceler sabahla boğuşur iken
Dağların ardına kan düştü mehmet
O bayrak naz ile uçuşur iken
Toprağa bir har, can düştü mehmet

Anadolu hüznü analar da yas
Ağlıyor Edirne ağlıyor Sivas
Alnın da bir yara gül-den müşahhas
Gencecik bağrına kar düştü mehmet

Yağarken her yandan küfrün mermisi
Bayrağı başın da aslan yelesi
Dilinde tekbirdi en son nefesi
Gönlüne hem vatan, yar düştü mehmet

Çanakkale, İzmir, Yemen misali
Kavramış silahı pençe misali
Öyle bir iman ki; Umman misali
Sıgmadı kabrine dar düştü mehmet

Bir yudum şahadet dudağında nem
Sarılmış toprağa 'Düşmana vermem'
Bin defa düşerim bayrak düşürmem
Haykırdı! Haine kor düştü mehmet

Albayrak semada duvaksız gelin
Sanki nişanıdır ebediyyetin
Yüzünde tebessüm kanlı şehidin
Dağlara taşlara 'nar' düştü mehmet

Kadir Albayrak

Cellat

Yüreğim de ücra da kıvrım kıvrım bir korku
Kurulmuş darağacı, neden sürer bu sorgu?
Tekmele iskemleyi, bu işkence kahreder
Celladım değil misin bir fazla ne fark eder? ! ...

Kadir Albayrak

Cennete Girersiniz

BANA; Yemyeşil baharlardan, sarmaş dolaş aşklardan
ve cümle mutluluktan bahsetmeyin...

BANA; Sabah doğan güneşi, huzurlu bir neşeyi
cennette bir köşeyi göstermeyin....

BANA; Gülen gözlerden, sevgi dolu sözlerden, masmavi denizlerden
değişen iklimlerden söz etmeyin....

BANA; Sevenler mutlu olur, kaybadan mutlak bulur aşk huzurun yoludur
diken gülün ruhudur demeyin....

BANA; Zaman ılaçtır diye, yağmurdur geçer diye gitse de döner diye
adını diye diye moral vermeyin

-KÖTÜLÜK EDERSİNİZ!

Bahsedin karakıştan
Yarım kalmış bir aşktan
Yuvasız ölmüş kuştan

.....
Cehennemden bahsedin
Ateşlerden söz edin
Her feryadı dinletin

.....

-SEVABA GİRERSİNİZ!

Bir tekme de siz atın
İsterse alın satın
Ecel olup can alın

.....
Ne merhamet ne vicdan
Göz yaşıma bakmadan
Siz de vurun korkmadan

-İYİLİK EDERSİNİZ!

Bir mezar kazarsanız
İçine atarsanız
Dikenle kaparsanız

.....
Başa bir taş koymadan
Fatıha okumadan
Çekip gidin yanımdan

-CENNETE GİRERSİNİZ!

Kadir Albayrak

Cevapsız Kalan Soru

Dokunsam ağlıyorsun bir deli razgar gibi
Hem mahzunlaşıyorsun seven kalbin var gibi

Bir muamma gibisin soru çok cevabı yok
Bilmem ki sever misin senden başka bilen yok

Gönlünden atmıyorsun "Allah kelamı' mıyım"
Sahip de çıkmıyorsun ne kadar zavallıyım

Geçmişe saygı duymak evet! ..Gerekli ama
Duyguya isim koymak zor mu geliyor sana

Yar gibi sevmiyorsan dost gibi sevme beni
Gönlünde tutmuyorsan dilin de tutma beni

Bir soru sordum sana ya evettir ya hayır
Cevabını ver bana ya bedbaht et ya kayır

Ortalıkta bırakma "lüzumsuz eşya gibi"
Ya kırarak parçala ya da "okşa aşk gibi"

Bedenin senin olsun ben gönlüne muhtacım
Hep ağlattın sen beni "ismin" yine baş tacım

Haydi cevap ver bana neden ıslak gözlerin
Bu boyun büküş neden, neden titriyor sesin

Gelme! ..Önemli değil! ..Ama cevap ver bana
Hesabı soruluyor, ne diyeyim yıllara

Kadir Albayrak

Çabuk Büyü

'Küçüğüm' dedim diye
Kendini 'minnacık mı' sandın?
Yani sana 'Bebğim' deseysen;
'Biberon mu' kullanacaktın?
Bilirsin;
Bebekler beşikte,
Senin gibi küçükler
'Yürekten' sevilir! ...
Unutma ki insanlar, aslın da
Küçücük varlıklardır
Büyüyen tek şey;
Sadece 'Duygulardır'

Haydi; Büyüdüğünü göster bana
Aç yüreğinin kapılarını
Sevgiyi oturt gönül tahtına Bekliyorum
Bekliyorum küçüğüm! ...
Bu gün,
Hemen,
Şimdi;
'Büyü' küçüğüm! ...

Kadir Albayrak

Çal Şu Kapıyı

Pencere önün de geçiyor ömrüm
Ne olur gel artık çal şu kapıyı
Her güne bin damla göz yaşı döktüm
Elin de güllerle çal şu kapıyı

Aradan yıl değil asırlar geçse
Hazanlar baharlar ard arda gitse
Bilsem ki kalmadı gelecek kimse
Seni bekliyorum çal şu kapıyı

Sevdiğim hasretim kaderim benim
Güneşim nefesim cennetim benim
Ardında kalarak bekleyen benim
Ecelim gelmeden çal şu kapıyı

Geldiğin an sakın şaşırıp kalma
Karşında gördüğün başkası sanma
Benim de saçlarım siyahtı ama
Beyazlar dost oldu çal şu kapıyı

Kadir Albayrak

Çeşit Çeşit 'Çeşitleme'

Israr etsem naza çeker kendini

"Zaman" ister! ..

Niye?

Der ki; "Zaman kılavuz"

Zaman "ham meyveye" gerektir,

Ne yani;

Biz armut muyuz?

Her isteyene şiir(!) yazar dalkavuk

Adının başına "şair" demese sorun yok

"Arzuhalci" desem, tabelası olur,

Şair;

"İsteyene" değil, "istediğine" şiir yazar

Şarlatan lavuk! ...

Neymiş? ! .. "Bana şiir yazar mısın? "

Hay hay güzelim, yarım kilo yeter mi?

Oğlum sen manav mısın? ? ! !

Biz "beraber olduk"

Sonra ayrılıp gitti! ..

Hiç bir şeycik yokmuş gibi devam etti! ..

Gittiğini "taparcasına" sevmişmiş! ..

Hem de daha evvelden, öyle dedi

Eeee, bana verdiği neydi? !

Ulen direktten dönmüşüz desene

Ya; beni taparcasına sevseydi! ...

Odun gelmiş, odun gider kimisi

Mayada "kerestelik" vardır nitekim! ..

Zor olduğu konusunda itirazım yokta,

Ya hu; "Sevmeden yaşlananları" gördükçe

"Severek yanmak" fikri

Kulağa pekte kötü gelmiyor be! ...

Herkes tarif arıyor aşka

Yani bir nevi karikatüze etmek işte

Alt alta yazsam liste uzayıp gidecek

Siz hiç birine kulak asmayın

Gönül doğrusunu seçer

Aşk bir "Göz rahatsızlığıdır" ama

Kronik değil, merak etmeyin

Evlenince geçer :)

Sanatçı toplumun aynası(!) ymış

Tamam da, hangi sanatçı ve hangi toplum?

Kıçını sallıyor lan hazret

Sallayanlar da sanatçı mıdır oğlum? !

Bi de şey var ya... Hani "dönmeler"

Onlarda sanatçıymış lan! ..

B...ku yedik cümleten desene

Harbi mahvolduk! ..

Çalkalayın anasını satayım

Toptan "sanatçı" olduk! ..

Kadir Albayrak

Çocukluk

Gözlerim de tütüyor lunapark
Bir bilet bir liraydı galiba
Önce çarpışan otolara
Sonra da dönme dolaba binmeliyim
Ahtapotla balerini de ihmal etmemeliyim
Sonra kalan beşyüzlükle de kağıt helva yerim! ..

Çevremdekiler,
Birbirlerine gösterecekler beni
'Çocuk galiba' diyecekler! ..
Bir süre onlara aldırmam belki
Sonra yavaş yavaş sinirlenirim
Belki de bağırırım,
'Size ne ulan!

Bir daha bakmazlar mı acaba? ! ..
Bakarlar.. bakarlar
Hayvan oğlu hayvanlar! ...

Gençtik! .. Birini sevdik
Çanımıza ot tıkadılar! ..
Başka işleri yokmuş gibi
Bununla uğraştılar! ...
Yeter be! Yeter!
Gençlik 'Çocukluktan beter! ...'

Şu önde ki kokana bana bakıp bakıp ne dedi? ...
'Herif...herif...' saçından sakalından utan!

Vay sünepe vay!
Çatlayın ulan! Şimdi de
Atlı karıncaya da binicem
Kokana; Senin binilecek tarafın mı kaldı?

Şunlara inat
Bir de emzik bulmalıyım! ...
Bu gece gönlümce 'Çocukluğumu yaşamalıyım'
Bir de şapka takayım,
Önünde spot ışığı olan

Yuppiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii
Çocuğum işte! ... Çocuğum bu gece
Hastırın ordan
Size ne ulan!

Kadir Albayrak

Çok Garip

Sana inanmak mı? İstedim ama
Bende sorun yokta gönlüm muzdarip
Sevmekten kastı ne? Bilmedim ama
Bunu senden duymak, duymak çok garip

Bir yanım 'he' dese bir yanım karşı
Öyle korkmuşum ki kaplamış arşı
Az mı aramıştım ben çarşı çarşı
Onu sende bulmak, bulmak çok garip

Yılların yükü var yükü yılların
Tozunu yutmuşum toprak yolların
Benim için düş-tü saran kolların
Bunu senden ummak, ummak çok garip

Mevsimde sen bahar yaz mı bıraktın
Ardında sen beni az mı bıraktın
Vuslata duyacak haz mı bıraktın
Onu sana sunmak, sunmak çok garip

Ben sevdim! Derim! Sen söyleyemezsin
Bu aşkın hakkını ödeyemezsin
Gayrı inanmamı bekleyemezsin
Sana böyle vurmak vurmak çok garip

Sen beni sevme be! .. Hiç zahmet etme
Bana vurdun yeter! Aşka zulmetme
Ben seni affetmem! Sende affetme
Artık senle olmak, olmak çok garip

Kadir Albayrak

öz Kelepçelerini

Saklıyorsun neden ki? Bu gayrete sebep ne
Eylöl de durdu takvim, mayıs neymiş temmuz ne

Vakti zamanı gelmiş kasırganın tufanın
Dikili neyi kalmış sahip olan ummanın

İçli bir şarkı şimdi sözü telden ayrılmış
Mevcudiyet dediğin çoktan küle karışmış

Sessizlik dinlenir mi kulak ne işe yarar
El koyduğun o yürek, sordun mu "Niye atar"

Nasır tutmuş avuçlar sağına hasret bekler
İzan mantığa küskün saçma sapan heceler

Hiç olmazsa sayıkla beni kendi kendine
Ağlamak huzur değil, an beni tebessümle

Dinlemek istiyorum; Haydi anlat kendini
İsyana mahkum gönlün çöz kelepçelerini

Yeter! ..Deyip zamana barikat kur ne olur
Ellerinle sararak "Çok sevdim" de ne olur

Kadir Albayrak

Dayanamadım! ..

Şarkımız çalındı bir gece vakti
Ağlama demiştin dayanamadım
Usul usul yanan ateş misali
Gönlüme girmiştin dayanamadım

Zamansız boynunu bükmüştü güller
Mazinin içinde saklıydı dünler
Közlerin üstünü örtmüştü küller
Savurdu bir rüzgar dayanamadım

Söz verip bir yemin etmiştim sana
Dinmemiş içimde kanayan yara
Dünyayı gözümde silmiştim ama
İsmi duyunca dayanamadım

Kadir Albayrak

De Hele!

Sabırımız taşı be! .. Utanmaz adam
Coğrafyamın dışında ki hergele
Biz güneş olmuşuz sen "kardan adam"
Bir doğarsak neler olur? De hele! ...

Avrupa'yı, "birlik" olmuş, hadi lan! ..
Bize mi kuruldu bu "hain plan"
Başta ki itlere bir sorun, ulan
Kışında ki tekmeleri! ..De hele! ..

Türk'e barbar diyen "Medeni hayvan"
Adın dün cermen'di, bu gün de alman
Kim di canlı canlı, o duman duman
Fırınlarda yaktığınız! ..De hele! ..

Kadını, çocuğu, sebi bebeği
Katledip yaşayan yedi göbeği
John amcanın o tasmalı köpeği
Ne aradı Filistin'de? .. De hele! ..

Dölünüz içerde, dışarda sizler
Hazırlanın tava gelmiş semizler
Bu Millet, elin de "bir şey" temizler! ! !
Poponuza ne sokacak? De hele! ...

Ha bu gün ha yarın, vakit geçecek
Bu Ülke, hasmını, bir bir seçecek
El-hak! .. Hepinize sıra gelecek
"Senin neren ağrıyordu? " De hele! ..

Vietnam bataklık, Irak cehennem
Sırada Şam mı var, İran mı bilmem
Camii duvarıdır "Canım Türkiyem"
Sünnet nasıl yapıldı? De hele! ..

Siyonist ve mason, "şer pakt-ı" kurmuş
Kuduz köpek gibi azmış kudurmuş
İmrالیya "azad edin" buyurmuş
Anana sor! .. Baban kim di? .. De hele! ..

Sabırla bekleriz biz fellik fellik
Kellik yok bu halkın, başın da kellik
"Deli Dumrul'umuz" eksik şimdilik
"Kabus" nedir bilir misin? De hele! ..

Osmanlı'dan tokat, bekleyenler var
Doğu da batı da hem Dünya kadar
Korkunun ecele faydası mı var
Hiç ensen de hissettin mi? De hele! ..

İçimiz, dışımız sana mı bağlı
Kendini medeni sanan kör dağlı
"Avrupa tezgahı" yağlı mı yağlı
Yağlı güreş ne demektir? De hele! ..

Demem o ki; Ayağınız denk alın
Yeminle secdeye vardı pak alın
Tahtını başın da kırıp kralın
Uyuz köpek ne demektir? De hele! ..

Biraz "safra'mız" var! .. Meşgulüz biraz
"Lağımı atalım", size uğrucaz
Fazlalık ne varsa hepsini alcaz
Dedem; Fatih! ..Tanır mısın? De hele! ..

Ha! .. "İnsan hakları(!) mahkemesi'nde"
Bakıcaz! .. Ne varmış alfabe'sinde
Ne varsa hepsini "bir keresinde"
"Fetil" diye yazalım mı? De hele! ..

"Sabır" kadar çoktur "öfkemiz bizim"
Allah'ın lütfu bu! ..Farkımız bizim
"YA ALLAH BİSMİLLAH" şarkımız bizim
Mehter marşı yazalım mı? De hele! ..

Kadir Albayrak

Değer mi Yar Değer mi? ! ..

Söndü zannetme sakın söner mi ah söner mi
Yürekten dua etsem giden geri döner mi
Ayrılıklar gönlümün tahtına kurulmuşken
Ferman etsem adını yüreğimden siler mi

Dal bile sonbaharsız ayrılmaz yaprağından
Kopardın beni aşkın sevdanın toprağından
İstemem başka bahar, ben şu ömür bağından
Sen kokarken anılar başka koku siner mi

Dolaşıyorsun yine içim de şehir şehir
Gözlerimde şelale yanaklarım da nehir
Estikçe kaderimin yapraklarını çevir
Kavuşmadan bu acı diner mi ah diner mi

Taştın,taştın gönlümden, büyüdün bölündükçe
Sen semaya uzandın, ben yere gömüldükçe
Buna can mı dayanır pençe üstüne pençe
Bari yalan söyleme, bunun adı kader mi

Sen kardelen misali asil vakur ve mağrur
Ben senin toprağınım, toprak hasret doğurur
Göz yaşım rahmet olmuş yoğurdukça yoğurur
Bunca acı nedendir değer mi yar değer mi

Kadir Albayrak

Dekorum; 'Biraz Duman, Biraz Kül'

Odam'da ki dekorum, biraz duman biraz kül
Nasıl, nasıl yorgunum! .. İhtiyacım; tevekkül

Tükenmeyen sır neydi, yüreğim mi, kalem mi
Nerede huzur? Yoksa; gideceğim alem mi

Hatıralarım durun! ..İnin duvarlarımdan
Bitsin bana bu hamle, çıksın kulvarlarımdan

Yüzleşmekten bitkinim, son celse geldi geçti
O son celse ki; hakim, cellatlarını seçti

Zindan bu, siyah, zifir.. Yankı; çeperlerinde
Beni soluklar nefes, "Nefes" ciğerlerinde

Yağmurun sesi dan dan, cama vurur, cam kızgın
Uğulduyor beynim de, ritim azgın mı azgın

Karanlıkta ben beni, soruyorum! ..Cevap yok
Beni ben de kaybetmek! .. Ne çok günah! ..Sevap yok

Bu; cebr-i muhasebe, vicdan mizan da mağrur
Azamete ram olmuş, tekmiil günah doğurur

Ne muhtelif ölçü var, tartı da çeşit çeşit
Kör kuyular, kubbe de, asılanlara eşit

Duman yanana ait, kül ise; yok olmuşa
Yanan neydi, kül nerden, işaret; yok oluşa

Madde madde, maddeymiş, ruh-a taşıttığım yük
Bir vebali varmış ki; bu yükten daha büyük

Zaman beni tüketti, siyah mürekkebi; ben
Su-i emsal mi lazım, işte terkip, işte ben

Nefs; dört zamanlı motor, irade; tek silindir
İrade çelik kapı, nefis şeytan-i çilingir

Ey! ..Zindan, soğuk duvar, ey! .. öldüren hal-hülya
Nerede sevdirdiğin, hayat denen manolya

Vakit mi geç, ne oldu, kalem neden tövbe de
Verdin mi emaneti, yüz sürmeden kabe de

Sanki nefis, benden ayrı, bi-zatihi nefis benim
O nefis ki; baş kaldırdı, gel başımı kes benim

Canım "o" na, can "o"nun, istedi, vereceğim
Verdi, yaşattı, aldı! ..Ya ben; ne vereceğim

Eyvah ki borçlanmışım, tövbe Yarabbi! ..Medet! ..

Bu dekor benim ama, senin şanın "merhamet"

Ha gayret! .. Şu dekorun, kenarından bir parça
Yakalayıp, şeytanın, kafasında parçala

Kırılsın kafa taşı, hem şeytanın, hem nefsin
Sen bu dekor içinde "sadece bir nefessin"

Kadir Albayrak

Deliksiz Uykuyu Özlemişim

Önce yükseklerden düştüm gibi oldum
Sonra çakıldım beynimin üstüne
Ve ilk kez "düşünmeye" başladım! ..

.....
Daha önce niye gitmedin ki sen? ...
Dedim işte!
İyi ki gittin! ..
Demek ki "dermişim!"
Oh be! ...
Allah razı olsun
Deliksiz uykuyu özlemişim! ...

Kadir Albayrak

Delitmeyin Ya! ..

Benden tebessüm bekliyor yüzümden gülüşü çalanlar
'Hüznün' benimle özdeş olduğunu ifade ederek! ..
Kör bir insana renkleri anlatır gibi,
Mutluluğu tarif etmekte gaflete düşmüş biri
Hayal sınırlarımın içine nüfuz etmeye çalışırken gerçek dünyanın bir gaib-i
Savrulmakta yüreğimin tufanıyla
tövbe tövbe!

Kangren olmuş hastaya apandist ameliyatı olur mu ya! ...
Sapla, kara saplı hançeri tam hançereye
Al sana kesin sonuç! ...
Çevreciler de sevinir.
Ağırlamasını bilmiyorsan bari 'kovmasını' bil! ...
Çünkü bu 'yaşamak' değil!

Kadir Albayrak

Derdimi Yıldızlara Diyem

Hoşgelmişsen dostum hoşgelmişsen
Hele otur otur, emme tikkat et, iskemle kırıktır
Şimdi diyacahsan ki 'iki çivi vuramadın mı'
Ne diyem! .. Benim vurduğum çivi tutmaz
Tut ki tuttu! .. Öte yanından yine kırılır
Sen otur otur emme tikkatli otur
Hani derler ya;
'Mal sahibine benzemezse mundar olur'

.....
İki satır sohbet edelim he! .. şöyle ağız tadıyla
Karıdan kızdaki bahsetmeh yoh!
Masamız çilingir, her kapıyı açar nasılsa
Şimdi diyacahsın ki 'Neyden bahsedeh'
Ekmeğin fiyatından, fasulyenin kirusundan... Değil değil
Bir satır aşktan.... Bir satır sevdadan
Emme içinde karı kız yoh! Sonna söylemedi deme!
Bi yerlerden içine karışacak bilirim de.. o zamanda bir süre susah!
O gidene kadar konuşmayah!
Sonna galdığımız yerden koşturah!
Bende ki eski defter! Çoh eski bir kitap.yaprahları bilem sarı
Bir onlar beni ohir bir ben onları

.....
Ben çoh ağılırem bilirmisen! İç çehirem sıh sıh
Hem ohirem hem dayanamıyrem
Şimdi diyacahsın ki; Ohuma! ..
O zaman da onlar beni ohir! .. Yine ağılırem
Hani..Karıyı kızı bi tarafa at içimde yara var çoooh derin
O kadar derin ki çıhışı yohtur içine girenin
Bende inemem tutsam bi tarafından
Deliriirem.. Çıldırırem... Baş edemirem
Ah! .. Çoban yıldızı, ah kadim dostum
Sen de olmasan ben, bunu kimseye anlatamırem

.....
Sana da dedih yanımıza otur
Çittin yine kuruldu anasının gözüne
Öyle uzak durmah hoşuna mı gidir? Nazire mi edirsın?
Dinler dinler cevap vermezsin... Boyun posun devrilsin
Sana niye anlatırem ki? Ne anlıyacahsan?
Ben konuşacam sen susacahsan
Boş ver be! ... Konuşma daha evla! .. Diyacak neyin ola ki?
Teselli edemirsen, çare bolamırsen pi poha yaramırsen! ...
Emme dinlirsen, sağırsan, dilsizsen
Bilirem bilirem sen en parlah yıldızsan ya göhyüzünde
Şışirsen.. havalara girirsen.. o yüzden uzahlarda durursen
İçine edim böyle şansın! ...
Kime canım dedim ise uzahlara gidir
Bende uzahlara gidirem emme uzahlar daha da uzaklaşır
İşte o zaman..... Bilirmisen
Bilirmisen yanahlarıma bir damla göz yaşı nasıl yahışır?
Boğazıma düğüm olur yuthunurem
Yuthundukça içimde ki alev yellenir, yanar yanar kavrulurem
Söyle be çoban yıldızı söyle

Ben delimiyem divanemiyem?
Mecnun niye çöllere varmış ki? Ben çölü yüreğimde taşırem! ..

.....
Hani demin demiştin ya! Kırık iskemle sahibine benzer
Benim de kırıktır gönlüm, yaralıdır, hem de derbeder
İz vardır ki diz boyu öyle böyle değil
Lakin dilimi eşek arısı sohsun! .. Dedim ya
Karıdan kızdaki bahsetmeh yoh! Yohta! .. o melehtir zaten
Ben melehten bahsedirem! Hani belkim inanmazsın ya! Hani yersen
Kanadı yohmuş! Varsın olmasın. Yüreği var ya
Bir gözleri var ki; Eladan daha ela, lakin başa bela
O gül olmuş ben bülbül, aşianım o, amma senin gibi uzak
Anlamışam ki sen bir yalansın, o bir tuzak
Onu yıldız sanırdım.... Getti
Seni adam sandım 'Sende yıldızın çobanı çıttın! '
Get lan! .. get oradan.... kalk iskemlemden
Sen..... Bana oradan, taaaa yuhardan baharsın ben minnacık
Şimdi diyacahsın ki 'Haddini bil'
Ve beni yüreğimden vuracahsın.
Diyacahsın ki; Sen kim ben kim? Canımı alacahsın
Beni al yıldızın çobanı beni al! .. Lakin canımı alma!
Ben ona 'canım' demişem, ben ona canım vermişem
Başka yıldıza verecek can kalmamıştır
Zaten bilirem... bilirem ki; 'Can alan yıldızın yaldızı da kalmamıştır'

.....
Bırah! ... Bırah derdim kalsın sararmış yapraklarda
Gökyüzü de senin olsun o diğer yıldızlar da
Bir beni bana bırah, bir de iskemlemi
Şems doğar az sonra.... doğar da o zaman görürüm seni
Yıldızmış! Ben yiyem senin yıldızını emi!
Allahın çobanı seni

.

Kadir Albayrak

Dert Etme Be Hemşerim! ..

Dünya'ya "mutluluğu" aramak için geldik
Bulmuşuz bulmamışız, dert etme be hemşerim
Mecnun'ca çöller aşır, Ferhat'ça dağlar deldik
Menzile varmamışız, dert etme be hemşerim

Canı almamış ecel, "umudu" niye alsın
Varsın nefes aldıkça, ümitler de yaşasın
Yeis'e düşmedikçe, ben ağa, sen paşasın
Rütbeyi takmamışız, dert etme be hemşerim

Biz aşka gönüllüydük, galiba aşk da bize
Gönlümüze kor olmuş şiirimize dize
Geçmediyse ömrümüz canan ile diz dize
Başka yar sevmemişiz, dert etme be hemşerim

Dünyevi aşk mecazi, "aslolana" basamak
Onu bulup da bir gün, "bir gün bile yaşamak"
Mutluluk o'dur işte, sahibine taşımak
Biz hamalı olmuşuz, dert etme be hemşerim

Zirveye giden yol bu, varsın olmasın hanı
Ne armağan gerektir, ne şöhreti ne şanı
Dönmeyiz ki bu yoldan, ateş sarsa dört yanı
Fırında pişmemişiz, dert etme be hemşerim

Ne çıkar bir yanımız eksik kalsın "na-tamam"
Sevmişiz "o sevmemiş" dert diye anlatamam
"Kader asli mülkümüz", satamazsın, satamam
Bedeli ödemişiz, dert etme be hemşerim

Şükürler olsun Hak-ka, aşktan mahrum kalmadık
Dimdik durduk ayakta, devrilip yıkılmadık
Bir kahve telvesinde fal diye bakılmadık
Biz hakkını vermişiz, dert etme be hemşerim

Sonsuz aşk var, sonsuz aşk, adres; "Rab'bül Âlemin"
O sevgi yeter bize, nesi gerek "âlemin"
Bu aşkı yazabilmek arzusudur kalemin
Kelamı bellemişiz, dert etme be hemşerim

Kadir Albayrak

Deselerdi ki! ..

Deselerdi ki;
Nefrete düşecek bu yürek,
Kin duyacaksın "Gönlünde taşıdığına"
Deselerdi ki;
Kırıp dökcek, yakıp yıkacaksın bu yüzden
Küfre düşecek sevgiyi terennüm eden dilin
İnanmazdım!
Vallahi billahi inanmazdım
Ve bunu diyene göz açtırmazdım! ..

Sen olmasan da, ben seni göremesem de
Yüreğimin ücrasında saklı dururdu sevgin
Ne "aptallığım" terk etti bunca yıl beni
Ne de bu tarifsiz ve kör sevgi! ..
Seni sevdiğimde "hata(!)" etmişim ya ben
Hani sen; öyle dediydin! ..
Sonra "sana inandığımda" bir kez daha hata ettim
Ve bazı hataların
"Ölümcül" olduğunu fark ettim! ..

Şimdi,
Şu anımı,
Yani bu günümü sor da bana
Sana nefretimi,
Sana öfkemi kusayım fersah fersah
Ve sana olduğu gibi, "sana sevgi duyanlara da"
Ve ne varsa sana dair! ..
Hani yeteceğini bilsem kalan ömrümün
Şiirlerimden tek tek ayıklardım seni
Ve temizlerdim her bir satırı
Kalemimden kâğıtlardan özür dilerdim
"Bu necasetle onlara zulmettiğim için! .."

Senden nefret edemem diyordum ya
Geri aldım "Ediyorum"
Sana beddua edemem diyordum ya
Vazgeçtim "İleniyorum"
Benim için her şeydin diyordum ya
Üstünü gizip,
"Beş para etmezsin" diyorum! ..

Seni seven herkesi severdim
Oysa şimdi,
Seni seven herkesten nefret ediyorum! ..

Olduğun her yer cennet olur,
Bulunduğun her yere güneş doğardı
Yıldızlar gülümserdi ya hani "seni düşündükçe"
Ne hale gelmişim ki; kaçmaktayım,
Kaçmaktayım "cüzamdan" kaçarcasına
"İstikbalin yollarını mazinin yıldızları aydınlatır" derlerdi,
Halt etmişler! ! !

Ati'mi karartmakta "geçmişin karanlığı"
Güneşle aramda ki tek perdesin sen
Ve tek engel! ..
Git işine ya! ...

Ne senin kadar "riyakâr" gördüm
Ne de o kadar sahtekâr!
Sen; Yalanların üstüne bina ettiğin cam fanuslarda
Ve içine düştüğün "ihânetlerin" gölgesinde nefeslen
Ve necaset kokla! ..
"Senden nefret edemem, sana beddua edemem, sensiz nefes alamam" Zannediyordum
ya;
Demek ki "henüz tanımamıştım seni"
Canın cehenneme lanet olası, canın tamu'ya

Deselerdi ki;

.....
Amaaaaaan "deseler ne olacak ya? ! ..."

Kadir Albayrak

Desene Sevmemişiz! ..

şikâyet hep şikâyet, Allah, Allah, niye ki
Onca fedakârlığa "karşılık" görmemişiz
şevmek dediğimiz şey "alış-veriş" değil ki
Öyle zannediyorsak, desene; sevmemişiz

Kul'a vuslat olmaktı belki de muradımız
"Sen benimsin" dedi hep, bir yanımız, andımız
"Sahiplik duygusuyla" atılmış bir adım'ız
Yol bitince dönmüşsek, desene; sevmemişiz

Melekti, ne oldu da, attık kin mızrağını
"Neden sevmedi" diye, talan ettik bağını
"Tercih edilmemenin" o zehrini, ağı'nı
Ulu orta dökmüşsek, desene; sevmemişiz

"Kalpler karşılıklıdır" diyen söze bakma sen
"Gitti" diye söverek, kendi nefsin övme sen
Böyle sevgi mi olur, Allah'ını seversen
Yunus'u bilmemişsek, desene; sevmemişiz

Canımız yandı, tamam, peki; ya yanmasaydı
Ya; aşkı tanımadan ölmek kısmet olsaydı
"Biz niye yaratıldık", kimse anlamasaydı
Cevabı vermemişsek, desene; sevmemişiz

"Pişmek" demektir sevmek, bizde ki ne? "Bir yanık"
Mağdur(!) olduk bu yüzden, maşuk'umuz da sanık(!)
Sapla saman karışmış, yüreğimiz bulanık
Berrak edememişsek, desene; sevmemişiz

Mademki var edilmiş dünya iki kişiden
Ne hatun erden geçer, ne er kişi, dişiden
Sevda herkesin değil, "babayiğit" işiyken
Tevekkül etmemişsek, desene; sevmemişiz

Demem o ki; sitemi, çıkaralım lügatten
Konuşsun kalemimiz, lisan-ı hakikatten
Gidenin hikmetine, "kesilmeden takat'ten
Akıl erdirmemişsek" desene; sevmemişiz

Giden gitsin, eyvallah, aşk bize kalmadı mı?
Bu yolculuk "ilah-i aşka" ulaşmadı mı?
Aşkın adı "İtaat" şevkle buluşmadı mı?
İsyanda diretmişsek, desene; sevmemişiz

Kadir Albayrak

Deyiver gitsin

Albümde görürsen resimlerimi
Elinin tersiyle itiver gitsin
Sonbahar döksede çiçeklerimi
Bu onun kaderi deyiver gitsin

Yolların yarısı geçilmiş bile
Gönüllere sultan seçilmiş bile
Ne dertler yaşanmış çekilmiş çile
Bu onun kaderi deyiver gitsin

Dökülse bir an da ismim dilinden
Zavallı zavallı deyiver gitsin
Çıkarıp at beni sil defterinden
Bu onun kaderi deyiver gitsin

Kadir Albayrak

Dilara

Siyah'ı gözlerin de gördüğüm gün sevmiştim
Bahtı kara olanın ilacıyım Dilara
Sevda buysa; sen bana, kördüğömsün demiştim
Gecelerin renginden davacıyım Dilara

Sapsarı başakların arasında simsiyah,
Saçlarına tutuldum, yüreğim de o nigah
Bir kor'du o cehennem, ah ki, derinden bir ah
Ben dinmez acıların baş tacıyım Dilara

Sıla da ekdim seni, gurbette filizlendin
Güneş veda ettikçe geceler de gizlendin
Benden umudu kesip bir yabana sözlendin
Şimdi gönlüme bile yalancıyım Dilara

Koklamaya kıymazdım, koptun dalından gülüm
Çok yazık, sevdamıza, geldi zamansız ölüm
Gayrı nefes alınmaz, çekilmez ki bu zulüm
Doğduğum topraklara yabancıyım Dilara

İsminde saklı mana, ben de tecelli etti
Çeldin işte gönlümü, o bakışların yetti
Süzülenler yaş değil, bu aşk'tan şikayetti
Yaşanacak her aşk'ta ben sancıyım Dilara

Yaprakların dalıyla öpüştüğü yerdeydik
Misafirin mahkumla görüştüğü yerdeydik
Akılların yürekle dövüştüğü yerdeydik
Gayrı bu yol üstünde ben hancıyım Dilara

Hangi söz anlatacak, hangi cümleler bizi
Hangi şaire ilham, hangi şiire dizi
Sevda; Şeceresine, not edip ikimizi
Anıtını yükseltmiş, ben harcıyım Dilara

İşte şimdi aşkların, en yücesine doğru
Yürüt bizi İlahi! ... Yürüyelim dosdoğru
Elbette aşk deyince, "Yunus" olmak en zoru
Her şeyimle sana da, yardımcıyım Dilara

Kadir Albayrak

Dilim Varmıyor

allahım verdiğin can emanettir bilirim
Kalbim de emanete hiyanet bulunmuyor
Sırtımda ki küfenin yükü ağır bilirim
Ama bir derdim var ki 'buna dayanılmıyor'

Her gece bir şafağa gebedir ya bilirim
Fakat güneş ufukte zevkle seyredilmiyor
Dünyevi dertler kula imtihandır bilirim
Ama bir soru var ki 'cevabı verilmiyor'

Gönlüm isyana küskün sabıra boyun eğmiş
İlaç yaptım zamanı yara iyileşmiyor
Tevekkül eden yürek mutlak galip değilmiş
Ama bir kulun var ki 'ona gücüm yetmiyor'

Acz içinde faniyiz bu dünyada misafir
Herkes geçici ancak hürmet gösterilmiyor
İsterdim ki alemde gönüller bir aşklar bir
Ama bir sorun var ki 'kimse değer bilmiyor'

Beden cana gömlektir bir düğme bir de ilik
Ne hikmetse yakası bir türlü birleşmiyor
Aradım hep dünya da bir muhabbet bir dirlik
Ama bir gözüm var ki 'yağmurları dinmiyor'

Kaderim ateş oldu yüreğimi dağladı
Feryadım semaları bulut gibi kaplıyor
Öyle azap çektim ki meleklerin ağladı
Ama bir kulun var ki 'bir türlü anlamıyor'

Allahım emanetin zarar görecekt kuldan
Korumak çok zorlaştı dermanım kesiliyor
Yıllar tükenip gitti dönmeyecek o yoldan
Ama bir çözüm var ki 'söze dilim varmıyor'

Kadir Albayrak

Diyecek Söz Yoksa da Gel! ..

Geleceksen gün olur da, vakit çok geç olsa da gel
Bahar bitip zemheriyle, beyaz gülün solsa da gel

Erken değil ecel vakti, son nefesim vermiş iken
Artık benden af dilemek, için vaktin yoksa da gel

Çaresizlik filiz verip, kök salarken yüreğine
Sesim gelip kulağına, seni burdan kovsa da gel

Bir kabir bu, altı üstü, say ki içre ateş düştü
O toprak ki sana küstü, sitem, sitem koksa da gel

Ölümü gör, sen ölmeden, kalan ömrün hiç gülmeden
Azap olup yüreğinden, hicranlara dalsa da gel

Geç gel, çok geç, vakit tamam, sana tekrar katlanamam
Bu haberi ben salamam, fırtınalar kopsa da gel

Dua etme, gereği yok, gözyaşına talebim yok
Gayrı benim zamanım çok, ecel seni sorsa da gel

Hayallerin de düşün'de, "ben nerdeyim" bir düşünde
Başucumda taş üstünde "sebepten sensin" yazsa da gel

Helalleşmek istemedim, sende "hakkım" kalsın benim
Ötelerde bu talebim, seni yakıp yıksa da gel

Ben bir öldüm, sen bin kere, ölüp ölüp diril hele
Bir işkence, bir velvele, o gönlünü sıksa da gel

Hep geç kaldın, geç kal yine, vuslat yasak sevenine
Sevinemem geldiğine, beni diken sarsa da gel

Bekle, elbet haber gelir, acı haber çok tez gelir
Bilmem "o an" ne söylenir, "diyecek söz yoksa da gel"

Kadir Albayrak

Doyamıyorum

Bana sevdiğini söyle sevgilim
Bu söze bir türlü doyamıyorum
Sevgine çok hasta hatta deliyim
Ben senin aşkına doyamıyorum

Her derdin çaresi ilacı sensin
Kalbimin yegane sahibi sensin
İn misin cinmisin söyle sen kimsin
Sevgine aşkına doyamıyorum

Nasıl da kendine bağladın beni
Beni hep mutlu et göreyim seni
Özletme ne olur sıcak buseni
Bin kere öpsende doyamıyorum

Kadir Albayrak

Döneceksin

.....Ve bir gün döneceksin
Gittiğin gün ki gibi genç ve mutlu değil
Belki üzgün, belkú yaşı, belki yıkık dökük
Ama döneceksin!
Adına inandığın gibi inan buna
Ne alın yazını okudum senin
Ne bir rüra gördüm ortasın da gecenin
-Gaibi bilmem falcı değilim
-Sorma! ..Cevabı yok ki vereyim
Lakin; Döneceksin! ...Bilirim! ..
.....

Gittiğin gün ki gibi heyecanlı değil
Hatta biraz yorgun, çizgiler belirgin
Sahip olduğu her şeyi kaybeden
Bir insanın kahrını taşıyarak! .. Ezgin ve bitkin
Ama döneceksin!
Gidişin kadar gerçek! .. İnan buna
Ne yıllar sonrasını yaşadım zaman tünellerinde
Ne arşa yükselip konuştum meleklerle
-Ati-yi bilmem, ermiş te değilim
-Sorma! ..Cevabı yok ki vereyim
Lakin 'DÖNECEKSİN' bilirim!

Kadir Albayrak

Dönmeyegörsün

Severken kendine güvenme sakın
Gönlüne vedalar düşmeyegörsün
Şanma ki kalacak mecnundan farkın
İnsanın şansı ah dönmeyegörsün

Tutunduğun dallar kırılır bir bir
Gelir mi bir daha giden kim bilir
Ardında ne mahzun başlar eğilir
İnsanın şansı ah dönmeyegörsün

Vururlar sırtından hançeri dostum
Darbeler ard arda gelmeyegörsün
Böyledir her aşkın adresi dostum
İnsanın şansı ah dönmeyegörsün

Gözünden bir damla kanlı göz yaşı
Yol bulup yanaktan inmeyegörsün
Vallahi dikerler bir mezar taşı
İnsanın şansı ah dönmeyegörsün

Ağlama ardından böyle ağlama
Hazan bu baharı silmeyegörsün
Mutluluk senin de hakkındı ama
İnsanın şansı ah dönmeyegörsün

Kadir Albayrak

Dört Duvar

Istanbul zindanım dardayım darda
Hayalin yeter be yaşamak için
Başımı göğsüne koyamasam da
Dört duvar yeter be ağlamak için

Ben yandım bilirim bilmez kimisi
Yalanmış gül yüzlüm yalan gerisi
Erkekler ağlamaz demiş birisi
Dört duvar yeter be ağlamak için

Ne kadar dert varsa topladım bir bir
Tatmadığım acı var mı kim bilir
Sen unutsan bile yaradan bilir
Dört duvar yeter be ağlamak için

Sitem doloyum ya! Söz bulamadım
Aradım senden bir iz bulamadım
Başımı koyacak diz bulamadım
Dört duvar yeter be ağlamak için

Kadir Albayrak

Dün Gibi Sanki

Albümde resmine şöyle bir baktım
O kadar tatlı bir gülüşün var ki
Bu resmi gizlice senden çalmıştım
Kaybolmuş deyişin dün gibi sanki

Sen yokken resminle avundum durdum
Dönersin diyerek hayaller kurdum
Ziyan olup giden ömrü unuttum
Sevgilim deyişin dün gibi sanki

Resminle paylaştım sensizliğimi
O resim bozuyor sessizliğimi
Bilsen seni nasıl özlediğimi
Burdayım deyişin dün gibi sanki

Kadir Albayrak

Dünyanın 'En Güzel Kadını'

"Sevildiğini" duyunca bir kadın
"Ne hisseder? " Bilmem! ...
Ama ben "sevdiğimi" söylediysem
Bir daha geri dönmem! ...

Sana "sevmeyi" öğretemem belki
Tıpkı senin bana;
"Unutmayı" öğretemeyeceğin gibi
Dedim ya! ...
Ben "çünkü" değil, "eğer" değil,
"Her şeye rağmen"
Ve her şeyinle "sevdim seni"

Sen benim gibi sevme,
Hatta benim kadar! ..
Dayanamam! ..
Aklım durur, yüreğim şaşırır,
Zira "bu kadar sevmek" bana,
Bu kadar sevilmekse,
Yalnız "sana" yakışır! ...

Gönül tahtıma kurulmuşken,
Taç yapmak isterdim sana yıldızlardan
Ve kolye gibi takmak
Dolunay'ı boynuna! ..
Ne kadar papatya varsa evrende
Ve ne kadar gül yaprağı
"Konfeti" misali döküvermek yoluna! ..

Kulağına dayayıp dudaklarımı
"Sevdiğimi" fısıldardım her nefeste
Bıkmadan, her gün "aynı şevkle"
Savrulurken koridorlarında bakışlarının
Can vermek vardı gözlerinde,
"Büyük bir zevkle! .."

Ben sevdim! ..
Seni sevmeyi sevdim
Seni özlemeyi,
Geceler boyu beklemeyi,
Seni düşünmeyi ve düşlemeyi sevdim! ..
Şiirlerde sevdim seni
Ve dinlediğim şarkılarda
Bazen gözlerindeki hüznü,
Bazen "attığın kahkahalarda! .."
Ben seni "sende sevdim"

Sonra; seni sol yanıma
Sol yanıma ise " umutların bağrına gömdüm"
En güzel rüyaların içinde gördüm seni
Islak gözlerimle ettim "en içten duaları"
"Seni istedim" seni diledim

Seni dilendim Tanrı'dan
Ve "Ölümüne" severken seni
Sana duyduğum sevgiye imrendim

Ben "büyük" sevdim seni
En büyük yürekle ne kadar sevilirse
O kadar büyük! ..
Dedim ya;
"En büyük aşklar" sanadır
Ve "en büyük sevgiler" sana yakışır! ..
Özlenen sen olunca "özlemeyi"
Beklenen sen olunca "beklemeyi"
Sevilen sen olunca "sevmeyi sevdim"

Ben kardelenleri severdim en çok
Sen "beyaz papatyaları"
Sen kırları severdin ben bozkırları
Ama sen hiçbir şeyi,
Benim seni sevdiğimden daha çok sevemezsin
Çünkü "o kadar çok sevdim ki seni ben"
Bunu sen bile bilemezsin!

Ben; Seni sevdim
"Dünyanın En Güzel Kadını"
Seni sevdim....
Ve "çok sevdim"

Kadir Albayrak

Düſer Gönlüm Sana Doğru

Sıyrılırken ay buluttan düſer gönlüm sana doğru
Can vermemiſ her umuttan düſer gönlüm sana doğru

Yıldız yıldız semalardan hasret rengi siyahlardan
Gece vakti buralardan düſer gönlüm sana doğru

Gecelerin ardı sabah ſafaklarda gizli eyvah
Ben ağlarken ſahit Allah düſer gönlüm sana doğru

Aſktan yana söz denirken ismin kelim edilirken
İçin için dellendirken düſer gönlüm sana doğru

Dem tutarken karanlıklar közü üfler hatıralar
Usl esen bir rüzgar var düſer gönlüm sana doğru

Aſk na yaman bir hülya ki zaman bile durur sanki
Durduğun da bir an var ki düſer gönlüm sana doğru

Kadir Albayrak

Düzce'den 'Bir Paragraf'

İşte;
Geçenin bu vaktini çok seviyorum
Yağan yağmur değil,
Ama ıslanıyorum
Yalnızlık damlaları bunlar
Ve ben; şemsiyemi açmıyorum

.....
Şu ışıklara bakın! ..
Yuvalar, evler, ocaklar
İçlerin de cıvıl cıvıl çocuklar
Ya ben;
İssız sokaklarda, kendi başına bir serseri!
Değilim aslında (da) ,
Ama beni görenler, böyle der besbelli! ...

.....
Yere atılıp ezilen izmarit gibiyim
Ateşim sönmüş
Sönmüş de, yine de için için tütmekteyim
Ah be! .. Çocukluğum; hamidiye,
Gençlik; " sabahçı kahvelerine hediye! ..."
Ne Aydın pınarın kaldırım taşları
Ne de kervanın telaşlı sokakları
Gölgemizin değmediği tek yer,
Gözyaşıyla karşılamadığım bir seher,
Yok! .. Anasını satayım! ..
Vay efendim "erkek ağlamazmış"
Halt etmişsiniz siz! ..
Elinden oyuncağı alınmış çocuklar gibi,
Hıçkırır hıçkırır ağlardım! ..
Şehrin ortasını bölen derenin duvarlarına
Vurarak başımı...
Pembe bulutlara yarenlik edemedik,
Giderken "gitme kal" diyemedik,
Kısaca, iki çift laf edemedik! ..

Uykuyla vedalaştık zamansız
Bir bela başımızda, amansız mı amansız! ..
Tespîh taneleri misali,
Dökülmüşüz Düzce'nin dört bir yanına.
Körpe delikanlılığın her bir anı'nı,
Yüreğimizin çığlık çığlık nîgahını
Ekmişiz her bir köşe başına! ..
Ekmişiz de, boy vermiş kırk yerden
Kah; akasya olmuş,
Kah; " yel-i olmayan kavak! .."
Bir acı masal yazmışız toprağına
Şimdi; bu yalnız sokakların
Karanlık bağırını delen kurşun misali
Bir yanından girip, yürüyüp gidiyorum
Çiğ yağıyor ve ıslandıkça ürperiyorum
Ben serseriyim ya! ..
İşim bu! .. Biliyorum! ...

.....
Hani, ben de şu ışıklı yuvaların birinde
Sanki mutluluğu yaşayacakmış gibi
"Sanıyordum....." Ama yanılmışım be! ...
Olmadı kahretsin! ... Olmaz da! ..Bilirim! ..
Olmasın be! .. İsteyen kim(!) ? ? ? ?
Böylesi daha güzel
Ben....Ben serseriyim
Öfffff ya! ..
Anlatmayayım diyordum ama
Söküldüm işte kahretsin! ...
Yuvarlanacak yine bir yığın lakırdı
Düşüp dudaklarımdan
Cam misali parçalanacak yerlerde
Ama...ama ille de
"Merak ettik....
Bir dinleyelim
Biz de bir kenarından sebeplenelim"
Diyorsanız! . Eh o zaman,
Benden günah gitti!

.....
Dinleyin bakın;
Yaşım genç henüz, ya on altı, bilemediniz on yedi
Hatırlamıyorum
Savunmasız, hazırlıksız,yakalanmışım işte
Oltaya takılan balık misali! ..
Aşk dediler... "Ulan ne biliriz biz aşkı be? ? "
Gencecik delikanlıyız henüz
Hani; Bir kızın gözlerine baksak,
Yüzümüz kızarır! ..
İki laf edebilsek ""kelimeleri bir araya getirip"
Kendimizi mecnun,
Bir şeyden haberi olmayan kızcağızı da
Leyla sanırsınız! ..

.....
"Düzce" burası.. Öyle devasa bir şehir değil
O zaman herkes de tanır birbirini
Öyle birini sevsen bile şakkadak söyleyemezsin
Elli çeşit hesap yaparsın ...hani
Babası, ya da ne bileyim abisi, duymasın diye
Ulu orta aşk meşk yaşanmaz bu şehirde
Eee öyle de olmalıydı yani
Dedik ya a dostlar Düzce burası
Delikanlının" deli deli" harmanlandığı yer! ..

.....
Sonra ne olduysa oldu işte! ..
Birden, durup dururken
Ama; Ben yerimde duramaz oldum.
İşte "ne olduysa" o zaman oldu
Işıklar mı söndü, cellatlar mı göründü
Kapıları mı açıldı zindanların, bilmiyorum! ..
Ve gönlümün kapıları kapanıverdi

Şimdi siz; "Eeeee sonra"..... diyeceksiniz ya
İşte o kısmını atlayacağım
Kızsanız da anlatmayacağım
Neden ama? ? ? Diye sormayın
Dedik ya; bu şehir, delikanlının harmanlandığı yer
Biz de o harmanın dahliyiz dostlar
Can verir, sır vermeyiz elbet! ... Serde delikanlılık var! ...

.....
Gitti, gidecekti
Gidiverdi,,,, yolda kalası! ..
Hiç olmasaydı daha iyiydi
Mazereti vardı... Sebebi vardı...
"Haklıydı! ." desem de inanmayın siz! ...
Ne hakkı be, ne hakkı? ? ? ?
"VEFASIZLIĞIN HAK OLDUĞU" nerede yazılı? ? ? ?
Gidene yakışan, hak ettiğidir
Hak etmeyene "hak etmediğini vermek"
Benim kabahatim! Verdik bir kere...
Sonucuna da katlandık işte
Adımız serseriye çıkmış! Çıksın
Bana kahpe diyen, diyebilen var mı? ? ? ?
Serseri olsam da alnım açık
Gözümünden yaş aksa da, başım dik evvel Allah
Utanmıyorum kimsenin gözüne bakarken
Eğilip bükülmem, yere yüz sürmem

.....
Bir; "ALLAH'A KULLUĞUM VARDIR"
Bir; "ALLAH İÇİN ALNIM SECDEYE VARIR! .."

.....
Giden "adam" olsaydı gitmezdi zaten
Adam olmayanla ne işimiz olur ki? ? ?

.....
Kadının adamı olur mu demeyin ha!
"Adam adamdır" her yerde, ister erkek, ister kadın
Ulan;
"Adam olmadıktan sonra, erkek olsa, ne olur adın? ? ! ! "

.....
Ağlasak ayıp diyecekler ya, ağlayamadık
Yedi bitirdi dert içimizi, anlatamadık
Hoş.... Anlatsak ne olacak
Çaresi şifası yok ki bu derdin
Adı aşk ya; "İlacı da derttir" bu meretin
"Unut" diyor biri, düşünme, değmez(!) diyor
Ya....ya... Biz bilmiyorduk bunu be
İyi ki dedin ha! ... Laf ola beri gele
Hayret bi şey yav! ..
Aşk bilen "unut" der mi "Utanmaz hergele!"
Hani...Lafım meclisten dışarı da
Aşk bilmeyenler niye böyle ucube laflar eder anlamam
Ya hu, anlasana
Ben ondan kaçsam bile, kendimden kaçamam!
Sevenin hali "nazlı gelin" gibidir

“Hem ağlarım, hem giderim ” misali

.....
İşte bu yüzden
Seviyorum gecenin bu vaktini
Vakit bu vakit! ..
Aşkın veresiyesi olmaz
Hepsi nakit! ...
Işıklar saçan evler sizin, yuvalar sizin,
Mutluluk, saadet hepinizin, olsun
Ben yalnızım,
-Sokaklar yalnız
Ben sessizim,
-Sokaklar sessiz
Adımız serseriye çıkmış, varsın çıksın
“O” kim mi? ?
Rüya, hayal ve isimsiz! ..

Kadir Albayrak

Ebediyen Gidiyorum! ...

Anlamadım ya da anlayamadım
Belki de anlamsızlaştı birden gitmelerin
Gelişler sebepsizse gidişlerin ehemmiyeti mi olur?
Bir boşluk var doldurulamamış ve pansumanı yapılmamış bir yara
Sebebi anlaşılmayan öldüresi bir suskunluk! ..
Aslında hiç var olmamış bir "YALAN" belki de,! ..
Tüketmiş olsa da bir ömrü, doymamış! .. Aç ve haris
Kalana yüklemiş gidenler, taşıyamadığı ne varsa,
Aczin, cesaretsizliğin basiretsizliğin ardına saklanarak! ..
Sislerin, pusların, karanlıkların arkasından gazel okumuş aşk üzerine

...
Acziyetin adı ise aşk;
Lanet olsun! ..
Mahkum etmenin adı olmuşsa "öldüresi sevdalar"
Senin olsun! ..

...
Hiç olmazsa bir kez daha acıtma beni, vurma yaramın üstüne vefasız sevgili! ..
Şayet bu ise anladığın;
Senin aşk diye bildiğin "benim sevdamın gölgesi bile olamaz! .."

...
Kaldırılan virgülün yerine konan "nokta" hangi gaddarlığın ve ne menem bir kinin nesebi?
Baharları tükenmiş mevsimlerin, hazanları da geçip gider elbet! ..
Ben günahlarımı da hatalarımı da yükledim gidiyorum..
Merhamet dilenmeden, gözyaşı dökmeden..
Hakkım kalmışsa sende, alacak hanemde kalsın asla "helal etmeden"
Bu da benim sana armağanım olsun! ..
Bensizliğe ya da bende ki nihai tükenmişliğe "dökeceğin bir damla yaş" azabın, günahın olsun! ..
Benimle "helalleşmek" lüksün yok artık! ..
Hakkın varsa "alarak" gidiyor, hakkım kalmışsa "acı" olarak sana bırakıyorum

...
Cevaplanmamış soru, merak edilecek konu kalmamış belli ki! ..
Senin cehenneminden, sensizliğin bilinmezliğine geçtim ben! ..
Berhudar ol! .. Zafer(!) senin! ..
Yenilmişliğimi yüreğimin o mağrur duruşuyla gölgelerim nasılsa
Sen "taç" yapıp başına tak! ..
Ben seni şimdiden kutluyorum! ..
Gitmekse "tek çare"
İşte "EBEDİYEN GİDİYORUM! .."

Kadir Albayrak

Edepsizler 'Edep' Komadı Bizde

Neler oluyor ya hu! . Bizden olan(!) bize küs
Madem sende bizdensin, "biz nerdeniz be öküz"
Bizde başka sıfat yok! .. Bizler Müslüman Türk'üz
Küfür-müfûr bilmezdik ne şiir de ne iz'de
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Nerde bir kalem var ki; Anlatır Vatanını
Elbet kalaylayacak, Vatanı satanını
"Edep" ile suçlama derdini yazanını
Elimiz vura vura derman kalmadı diz'de
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Yorum düşüp şiire, "Türk'e yakışmaz" demiş
Türk'ü ağza alma lan! .. Yedi yalanlı memiş
"Entel-dantel" o tavrın belli babadan gelmiş
Şöyle arkana bir bak, bu soydan ne var sizde
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Aramızdalar bunlar cinsleri, bukalemun
Maskeli balo sanır, bu Vatanı "pis mel-un"
Kaleminden bellidir, "fahişesi o yolun"
Zerre kadar akıl yok, bu ahlaksız kerizde
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Sırtımızdan vuranın, sırtını sıvazlamak
Ancak sizin işiniz, kanı bozuk pis ahmak
Sana mı kaldı be it, şiire yorum yazmak
Köpük kadar değilsin şu masmavi denizde
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

"Sayın'mı" diyeceğiz, nesepsizin oğluna
Sen niye rahatsızsın, battı sağın soluna
Sen sapağı sevsen de biz sokarız yoluna
Sizin ahvaliniz var "yana yatmış sekizde"
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Sabır-mabır da; ama, sınırına geldiniz
Geldiniz de adabın edebinden ettiniz
Hanginiz bir düşmana "yeter ulan" dediniz
Gidinin ahlaksızı, erketede, dikizde
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Müslüman sokağında salyangoz satar deyyus
Elinde ki kaleme kinini katar deyyus
Yazdıkça necasete daha da batar deyyus
Kibleniz belli olsun, saklanmayın dehlizde
Vallahi edepsizler "edep" komadı bizde

Kadir Albayrak

Eleştirmen

Adam'a mesleğini sordum
'Eleştirmen' buyurdu! ..
Eğer 'adam' olsaydı,
Dođru dűrűs iři olurdu! ...

Kadir Albayrak

En Beğendiğin Masal

Zirvesine çıkarken sevginin
Kanadım! ..
Dibine inerken 'Kırılan bacağımdın! ..'
Bazen pembe bulutlar da meleğim
Bazen zamanımı kabzeden ecelim
Belli ki;
Kurtulamamıştın çocukluktan
Ve ben senin;
En beğendiğin 'Oyuncağındım bebeğim'

.....
Gönlümün kör dibin de gereksiz telaş
Kaderimle diş diş verdiğim savaş
Kah; 'Allah sevgisiyle' bükülen isyanım
Kah; Beyaz karlarla süslenen baharım
Şabahın ilk dem-i, o aydınlık güneşim
İçin için kavurup o kor eden ateşim
Ve ben senin;
En beğendiğin 'Masalındım bebeğim'

.....
Avuçlarım da nasır, yanaklarım da çizgi
Gençliğimin üstünden gelip geçen bir silgi
Dua-ların üstüne çöreklenmiş bir kasvet
Bazen çorak bir toprak, bazen yalancı rahmet
Her fecir ömrün sonu, her soluk son nefesim
Uğruna her sabahı yine feda ettiğim
Ve ben senin;
En beğendiğin 'Yalanındım bebeğimé'

Kadir Albayrak

Eşğin Öte yanı

Eşikte bekleyen kim, kime ait o gölge? ..
Bu sınırı ben çizdim, azaptadır bu bölge

Öteler de kal yolcu, uçuruma çeyrek var
Bu miknatıs tutucu, hayattan zorun mu var

Ateş "ateşi" yakar, öylesi cehennem-i
Kül; kor-a yorgan değil, buhar etmiştir nem-i

Menzildesin geri dur! .. Dönüşü mümkün değil
Biz semeri kuşandık, bu senin yükün değil

Oradaydım! ..Tam orda, senin durduğun yerde
"Dur! .." diyen olmadı ki, talipli miydik derde

Nedir merak ettiğin, gül-e düşmüş hazan mı
Aşıyan-ı zanneden, o bülbülü yazan mı

Tutuşmuş kanatlar ki; Kurtaracak onlardı
Uçabilse sanma ki aynı yere konardı

Tek hamleliktir sınır, temasın dahi yeter
Sonrası karanlıktır, karanlıktan da beter

Örümceğin silahı ağında ki siperde
Kurbanı kurban eden siper olan o perde

Girecek biri var ki; içeri, o eşikten
Gölge gibi peşimde, ilk düştüğüm beşikten

İşte ona "dur" demem, o can alan eceldir
O ecel ki; Ateşte, yaşamaktan güzeldir

Cennet midir muradım, öyle mi sanıyorsun
Hele dokun! ..Ateşi, ne kadar tanıyorsun

Çek git kapımdan benim, gölgeni de al götür
Bu vehim, sanma seni, gölgeni de götürür

Sebep olanı boş ver, ismi anmaya değmez
Ben aradan çekilsem onu Tanrı affetmez

Kapımı çalma yolcu, haydi, var git yoluna
Ateşle hem-hal oldum, sen de girme koluna

Kadir Albayrak

Evet Sen 'Ben' Değilsin! ...

Evet! ..Sen, ben değilsin, şayet olabilseydin,
Ateşi tanımadan, ateşte yanar mıydım
Benim seni sevdiğim, gibi sevebilseydin
Sensiz kavrulmak için 'cehennem' arar mıydım

Kadir Albayrak

Eyvah ki Halimize

Ben taşra da doğmuşum bir dostluk çemberinde
Ne bilirdim ki bir gün bu koskoca şehirde

Ne riyalar tanıyıp rezillik bulacağım
Görüp kötülükleri şaşırıp kalacağım

Korku sarmıştı beni "benzer miyim onlara"
Çıkar için bir pulu değişip insanlara

Gözlerde acı yalan ardında çıkarlar var
Kimine bol gelirken kimine oldukça dar

Arkanı dönüversen dedikodu çarkları
Başlarlar mesaiye yapışır çamurları

Ne korku kalmış Hak'tan ne de sevgi yürekten
Manalar madde olmuş ümit kesmiş rahmetten

Çocuk baba tanımaz saygılar çoktan kayıp
Baba ise çocuğa anlatmaz "nedir ayıp"

Ne terbiye verilir ne dinin kuralları
Revaç da bir yerlerin "kırmızı noktaları"

Ahlak çaresiz kalmış kimseye geçmez sözü
Melanet kol gezerken kızarmıyor ki yüzü

Yarabbi! ..Bu ne pislik ne bu alemin kiri
Ölülere fatiha, nasipsiz kalmış diri

Mahlukat şikayetçi, suçlu yok ortalıkta
Yer değişmiş vitrinler tur atıyor sokakta

Kahkahalar boy atmış, ağlamak gerek oysa
Eyvah ki halimize "EYVAH Kİ HAYAT BUYSA"

Kalmamış sevgilerin içinde çöl sıcağı
Fuhuşa davetiye "üçgenin bir ayağı"

Şehir bir çöp yığını, bu problem olur da
Ahlaksızlık diz boyu "Gör ki kimin umrunda"

İbadet unutulmuş... olan "ayıp" sayılır
Nur kalmamış yüzler de "efendiden sayılır"

Alamet-i kıyamet boy gösterir ufaktan
Çökmedi koca şehir "birkaç kulun hatrından"

Menfaat olmuş şimdi samimiyetin adı
Parayla kapatılmış "çatlayan ar damarı"

Akarken kıyı köşe irin ve necis suyu

Herkes bir tas içiyor sanki rahmet kuyusu

Korkuyorum gerçekten kapılıp da gitmekten
Kapıldığım bu yol da eriyip tükenmekten

Allahım; Sen yardım et şaşırmışlardan etme
Rahmetinden affından bizleri mahrum etme

Kadir Albayrak

Fecirde Ezan Sesi

Gök kubbenin altında gönülden gönüllere
Fasl-ı gülden destedir gül kokar her busesi
Pınar iken çağlayıp set yıkan nehirlerle
Yunus'tan bir bestedir fecirde ezan sesi

Dalda ki tomurcuğun belki tebessüm anı
Fıtrata hakim ise nefsin hüküm zamanı
Sarmış iken yıldızlar sema da dört bir yanı
Huşu ile meşktedir fecirde ezan sesi

Mevlana dergahının açılan kapı sesi
Zambak kokan duygunun o huzurlu nefesi
Nice küsmüş yüreğin hercü-merc'tir kafesi
Sevgi dolu nağmedir fecirde ezan sesi

Baharla sarmaş dolaş yeşilinde azamet
Her ne ise amelin müsebbibidir niyet
Haydi güzel kardeşim sen de biraz gayret et
Karanlığa hamledir fecirde ezan sesi

Hoş görünün diyarı salkım saçak söğütler
Dökülür damla damla altın gibi öğütler
Edep dolu bacılar o vakur koç yiğitler
Sizlerle nefeslenir fecirde ezan sesi

Kadir Albayrak

Feda Ettim

Bir ömrü senin için feda ettim harcadım
Çoktan solmuştu güller dikenleri kokladım
Görüyorsun ya şimdi yıkık dökük bir halde
Mecnun'a çöl yetmişti 'Ben dünyaya sığmadım'

Kadir Albayrak

Gayrı Ben de 'Aşk' Günlük

O hesabı kapattım, yok artık veresiye
Gayrı bende aşk "günlük", sevemem ölesiye

Kara kalemle çizdim, isminin üzerini
Günlük aşklara kurdum hayatın düzenini

Şimdi bunu okurken burun kıvrıran biri
Sanır ki ben gamsızım, bu da öfke zehiri

Şiirimin altına bir yığın "yorum" düşer
Aşkı tarif (!) edenler, hem de birer ikişer

"Ulaşılmamış ciğer" ben de kedi değilim
Gönülden yanmış canım, artık akl-a meyilim

Ne zaman ki kavrayıp, dediğini özümün
Ateşini hisseder, kül altında közümün

Kırk basamak merdiven, tırmandım birer birer
Gördüm ki bu tırmanış, tam da dört mevsim sürer

Rüzgâr gibi nevbahar, tozu dumana kattı
Yaz geldi ateşiyle, aldı ateşe attı

Hazan vurunca dalın, o yeşil günahları
Zemheride gizlenmiş zamanın eyvah'ları

Beşinci mevsim "mizan" nedamete hamile
Anladım "mecaz-i aşk" boşa çıkan gaile

Piyango gibi bir şey, kurarsın "büyük hayal"
Büyüğünden vazgeçtim, "amorti" hayal-meyal

Darbe burdan gelince, gönül; yığınakları,
O cenaha kaydırır, kurar sığınakları

Tarih tekerrür etmez, saflık baki değilse
Paça mı kaptırılır, kul yerlere eğilse

Vade uzun, yeter mi, sence ömrün kalanı
Sonumuz soğuk mezar, birkaç metre alan'ı

Ee yani, söyle şimdi; "hesap" nedir haftaya
Akil adam iki kez, basar mı yaş tahtaya

Hafta bile çok uzun, bütün "harekât" günlük
Dün kayıp, yarın meçhul, yani hayat "bir günlük"

Eh! .."Anladın sen onu", lafı uzatmayalım
Meselenin özünü lafla kuşatmayalım

Ne demiştik başlarken, "yok artık veresiye"

Gayrı bende aşk günlük, sevemem ölesiye

Kadir Albayrak

Geceler

Karanlık geceye ışık yakışmaz
Kasveti başkadır hasreti başka
Gönül de ateşe duman yakışmaz
Minneti başkadır şiddeti başka

Renklerin gözü kör hayaller sultan
Geceler giymiştir simsiyah kaftan
Üstünde yıldızlar pırlanta taştan
Güftesi başkadır bestesi başka

Yüreğin çoştığı haz-dır geceler
Teline vurduğu saz-dır geceler
Ayazı soğuğu yaz-dır geceler
Gelişi başkadır gidişi başka

O 'meshur siyahlık' hal-i muttasıl
Bir sessiz hanende sazende fasıl
Nasıl da yakıyor gönlümü nasıl
Katranı başkadır zifiri başka

Muhayyel ne varsa gönl-ü ücrada
Sefası acısı hep bir arada
Hikmet-i sebebi vefasız yar da
Şulesi başkadır sinesi başka

Kadir Albayrak

Gecenin Dili

Hasretler içimde sönmeyen nar-dır
Terkedip gideni gördüm vallahi
Yıllara sığmayan dostluğum vardır
Gecenin dilini gözdüm vallahi

Biri seni saklar biri göz yaşı
Uyuyan bir güzel gönül sırdaşı
Yıldızlar ömrümün dostu sırdaşı
Boncuk boncuk saydım saydım vallahi

Ben karanlıktayım karanlık bende
Bazen ben çağlarım bazen o perde
Bir şarkı dinleriz 'sevgiler nerde'
Sözlerini tek tek yazdım vallahi

Kapatır ümitsiz vuslat izini
Saklar mutluluğun yedi rengini
Sonun da gönlümün dengi dengini
Aradım aradım buldum vallahi

Aynı can bir beden ben ve geceler
Ay değil yıl dağıl geçmiş niceler
İsmi zikreder siyah heceler
O asil rengini sevdim vallahi

Bir huzur kucaklar baştan alemi
Bağrını açar da verir kalemi
Görüpse seyretsen benim keyfimi
Hoşgeldin dünyama derdim vallahi

Kadir Albayrak

Gecikirsen! ...

Beni uzaklarda bilme ey! .. yar! ...
Vuslat; hakkımda "arama kararı" çıkarmış benim, kaçamadım daha fazla...
Ve ben "sana olan hasrettime" teslim oldum, tutukluyum şimdi
Say ki celse tamamlandı, müebbet yedim! .. 'dönmeyeceğim'
Ya da sen;
-----"Gel! .." demeysen dönemeyeceğim! ..
"Gel" demeysen çözölmez prangalarım, açılmaz demir parmaklık...
"Gel" demeysen affa girmiyor yediğim ceza, anlıyor musun? !
Ya beni hücremden çıkar,
Ya da allah rızası için "çık hücrelerimden"
Veya boşver be! .. 'kal' anasını satayım! ...
Ben hücremde bir kez tadarken ölümü,
Sen hücrelerimde binlerce kez yaşa!
Ben ölürsem "senin için ölürüm! ..
" Peki sen; kimin için yaşayacaksın? ? ?
Hep "sustun ya hani" ve hep "susturdun", sahi ne zaman konuşacaksın? ? ?
"Çok geç" olduğunda mı?
Oysa "çok geç" demek için bile "çok geç! .." olur bir gün! ..
'Gecikirsen' anlayacaksın! ...

Kadir Albayrak

Gecikmiş Özür!

Bu gece daldım yine öylesine
Düşünüyorum! ..
Düşlerimde sen var mısın?
Bilmiyorum! ..
Ya; Sana duyduğum sevgi
Yaşıyor mu? ? ?
Şanmıyorum!
İntizar bile düşmüyor senin için dilimden
Belli ki;
"Seni artık sevmiyorum! "
Ne kadar çabuk değişti her şey
Hem de "yirmi yıl" sonra! ..
Şaşıyorum! ..
Ve ben bu sözleri
Bir zamanlar dalıp dalıp ağladığım
Yıldızlara söylüyorum! ..
Gafletmiş isyanım
Günahmış göz yaşlarım
Anlıyorum! ...
Ve;
Bu gece Tanrı-dan
Hatalarım için,
'Özür diliyorum! ..'

Kadir Albayrak

Geç Gelen Pişmanlık

Gönlüö girdaba düşmüş alaca kuytular da
Şusuz kalan kalbimin nigahın da tortular
Ömr-ü zaildir takvim sararan yapraklar da
Nefs-in kör rüzgarın da bir yana uçuştular

Zaman sırtımda kambur sırtıtmakta her anı
O nursuz kahkahaya karışmış ağlayanı
Ne sine de taş gördüm ne yürek dağlayanı
Toprak olan bedenle toprakta vuruştular

Her bir dem-i mazinin cism-i karanlık rüya
Maneviyat fakiri boşa kurulmuş hülya
Nerde yalancı lezzet hani her şeydi dünya
Ne dost kaldı ne yaren dört yana kaçıştılar

İşte karanlık dehliz nefsanîyetler sus pus
Başlamıştır yolculuk rotası Hak-ka mahsus
Bir köprüydü nedamet şimdi o da bir kabus
Lisan-ı hal uzuvlar günahla konuştular

Çirift bir tamah idi yürek de dünya malı
Ölüm yalan rüzgarı dil de baki masalı
Böyle nihayet buldu hayatın nevbaharı
Hazan ile laleazar huzur da buluştular

Ses de vardı davet de icabeti unuttuk
Her çöken karanlığı sabah ile avuttuk
Rahmeti çok yakındı biz aldandık biz sustuk
Vakit artık çok geçti boş yere ağlaştılar

Kadir Albayrak

Geç Kaldın

Hesabım görölürken melekler seni sordu
Vahiy geldi Tanrı-dan 'Bekletmeyin bu kul-u'
Yolculuğum başladı neden böyle geç kaldın
Yetişemezsin artık kapattılar her yolu

Kadir Albayrak

Geç Kalırsan Duyamam Seni

Hadi! .. "Git" de bana
Utaniyorsan, kaçır gözlerini
Yakalanmadan bakışlarıma! ..
"Kal" demeye varmıyorsa dilin,
Hadi! .. "Git" de bana

"Kal" demek geçmiyorsa yüreğinden
Ya da bunu söylemene engelse gururun
Boynunun borcudur "Git" demek
Her kurduğun cümle de "Ama" var! ..
Anlayamıyorum ki! .. O da ne demek? !

Ne sen "Git" dersen,
-Kalacak kadar "Gurursuz"
Ne "Seni seviyorum" derken,
-"Dostun" olacak kadar "şuursuz"
Ne de bu yüzden hakaret edecek kadar
Fütursuz biri değilim! ..
"Kiblen" belli olsun kâfi
Olsun ki; Yönümü bilerek "tavaf" edeyim..

Sahi sen nasıl kandın "kendi yalanına? "
Dostmuş! .. Hadi canım sende! ..
Al senin olsun dostluk dediğin
Gözlerime bakarken yalan söyleme bari
Üstelik titriyorken benim yüreğim! ..
Ben "namert miyim ki";
Sevdiğim birine "Dostunum" diyeyim? !

Dedim ya! .. Dost most falan değilim ben
Daha da ötelerdeyim! .. Uzansan tutarsın belki
"Git" dersen,
-"Rüyalarından çıkacak kadar" uzak
"Kal" dersen,
-"Yürek atışın" olacak kadar yakın bir yerdeyim
Yani ben burada, hep seninle, ben hep sendeyim! ..

Zincirlerini kırıp, göz kelepçelerini
"Çekiç de benim, örs de"
Ya "git" de;
-Çekiçle örsün arasında ezileyim
Ya da "kal" de;
-Dağları ortasından deleyim! ..
Ama Allah'ını seversen susma artık!
Konuş, mırıldan da, niyetini bileyim! ..

Lakin böyle bil beni,
Sevdiğimi bil, "istersen bine böl" beni
Ya "kal" de, her nasıl dersen, ya da "git"
Ortalıkta bırakma tek başıma beni
"Geç olursa" bir gün, geç kalırsan yani
Ne söylesen de belki, olur ya;

“Duyamam seni”

Kadir Albayrak

Geçmişe Sövmeye

Sahipsiz değilsin fani dünya da
Gaflete düşerek kötüyü övme
Dağlar da bir çoban, paşa olsan da
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Bastığın topraktır mayan hamurun
Aslını ceddini böyle hor görme
Sapıtır senin de oğlun torunun
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Gözünle gördüğün bir yalan serap
Nefsini harama zulüme eğme
Kalbine mührünü vurmasın Yarab
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Gönlün de vuruşur eğriyle doğru
Ashab-ı Kiramın yolundan dönme
Nedamet hüsrandır inkarın sonu
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Bir nifak ekilir bağın bahçene
Başını toprağın altına gömme
Sırası gelir de düşer hanene
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Mazini unutma unutulursun
Miad-ı geçmeyen tek şeydir tövbe
Onu da bilmezsen helak olursun
Gelmişin keyfine geçmişe sövme

Kadir Albayrak

Gel Artık Be! ..

Gel artık be! .. Gel! ..
Yeter bunca beklediğim
Beni bunca beklettiğin
Neyi bırakacaksan bırak
Neyle vedalaşacaksan vedalaş
Ama gel artık be! ..

Gel de dindir "sana susamışlığımı"
"Sana açlığımı" gider artık! ..
Bıktım, çorak topraklar misali "rahmet" beklemekten
Bıktım, rüyalardan "himmet" dilenmekten
Sitem etmekten bıktım, bıktım böyle "ilenmekten"
"Kader" dediğin;
Dudaklarından dökülecek bir cümlede gizli
"Konuş ve ikimizi de kurtar! .."
Neyi yıkacaksan yık,
Neyi bozacaksan boz ama
Gel, gel artık be! ..

Gel de gör, ne "fırtınalarım" var benim
Gel de gör "özlemek" neymiş
Gör, nasıl giderilirmiş hasret
Geceler nasıl yaşanır sabahlara dek
Ve ne muhteşem "haz'lar" gizli karanlıklarımda
Gel de gör! ..
Gel de yaşa beni, "ben seni yaşarken"
Birlikte nasıl yaşanırmış şahit ol
Yaşantımın kendi ol, "sen ol" o bulutların içinde
Hayal kurma, düş görme, gel ve yaşa
Gel artık be! ..

"Yanlış-Doğru" cetveli değil bizim yüreğimiz
Sen ve ben! .. Yani ikimiz
Bir beden de iki can misali
Seni doruklarına taşıyayım mutluluğun
Sevdiğin her şeyi sevmeye,
Dünya'yı senin gözlerinle görmeye talibim
Anla ve gel de artık "dönsün talihim"
Sen bir türlü yerini dolduramadığım eksiğimsin benim,
Hadi gel de tamamla beni
"Bu gün" de, "yarın" de, her ne dersen de ama
Gel artık be! ..

Sen susuzluğumu gider, ben dünyayı sunayım sana
Sen bana "seni" ver, ben âlemi ayağına sereyim
Sen iste, sana canım vereyim! ..
Bırak "sabır" denen bekleme taşını
Durakta değiliz biz,
Bekleme,
Bekletme,
Zamanı zayi, hayatı viran etme
İki satırlık bir şey söyle, imha et umutsuzluğumu

Bak! .. Bu gün için "dün" yarın demiştik! ..
"YARIN" ARTIK BU GÜN! ..
Yokluğun ölümdür benim için, "gelişin düşün! .."
Kıpırdamasa da dudakların, gülümse gözlerime bakarak
Ben anlarım, anlarım be
Gel gözünü seveyim, gel artık be! ..

Sıcaklığın yok, üşümekteyim
Seni düşünmekteyim yirmi dört saat,
Kâh başım dizinde dalmışım gözlerine
Kâh başın göğsümde okşamaktayım saçını
Beni böylesi hayallere mahkûm etme
Ey! .. Sevdığım; beni senden mahrum etme! ..
Sensiz olamıyorum, sensiz yaşayamıyorum
Sensiz nefes bile alamıyorum
Anla ya, anla artık be! ..
Öleceğim sensizlikten
Gel, gel artık be! ...

Kadir Albayrak

Gel Öpüşelim! .

Ölümle aramda perde misin sen
Çekil de ecelle bir görüşelim
Tadına doyulmaz meyve misin sen
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Ateş mi var senin dudaklarında
Hararet yükseldi damarlarımda
Kesildi dermanım ayaklarımda
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Yılların hasreti birikti taştı
Yüreğe sığmadı dağları aştı
Düşledim o dudak o göz o kaştı
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Öyle bir kaldı ki damakta tadı
Dilber söyle nedir busenin adı
Gönül bu istiyor neylesin malı
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Cananım güzelim özledim seni
Arıyor dudağım sıcak buseni
İsterse sonunda vursunlar beni
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

İssiz bir köşede atla boynuma
Sar beni sarmala sık kollarınla
Ateşi ateşle dudaklarıma
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Kalbimin atışı hızlansın yine
Ömrüme bin ömür eklensin yine
Göz yaşım pınarda beklesin yine
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Bu aşkın adına "yasak" deseler
Düşürüp dillere şarkı etseler
Fark etmez halime gülüp geçseler
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Hasreti biçelim harman edelim
Denkleyip üst üste deste edelim
Yılları dudakta beste edelim
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Dünyanın dengesi bozulsun gitsin
Günahsa alınma yazılsın gitsin
Bir zevkin seline kapılsın gitsin
Gel sarıl boynuma gel öpüşelim

Kadir Albayrak

Gelecek Gibi

Karanlık sokakta yalnız başıma
Dolaşır dururum deliler gibi
Başımı kaldırıp baksam semaya
Yıldızlar resmini çizecek gibi

Dalgada köpükte sen varsın diye
Dalmışken masmavi engin denize
Bir yolcu gemisi acı sesiyle
Ümidi gönlümden silecek gibi

Ruhumda amansız yorgunluk başlar
Çılgınlık anıdır süzülen yaşlar
Geçmişî süsleyen o hatıralar
Gözümün önüne gelecek gibi

Bir garip alemde bir garip mekan
Hapsolur maziye seninle zaman
Uzanıp saçını tutacağım an
Aniden bir rüzgar esecek gibi

Hıçkırık bir düğüm sinemde yumruk
Hükmeder ruhuma koskoca boşluk
İsmi anmadan aldığım soluk
Kahredip ölüme gidecek gibi

Kadir Albayrak

Geleceksen Bir Gün!

Geleceksen bir gün "çaresiz" değil
İmkansızı "mümkün" kıl da öyle gel
O geliş ki; Sevgiye en büyük delil
Engeli maniyi yık da öyle gel

Geleceksen bir gün, aklım nöbette
Gönlün nerde, gönlün hangi niyetle
Kime dağıttıysan bu cemiyette
Sevgini geri al, al da öyle gel

Geleceksen bir gün, yüreğinde iz
Asla olmamalı, fikrin tertemiz
Herkesten kurtulup yalnız ikimiz
Olabileceksek bil de öyle gel

Geleceksen bir gün, şüpheden arın
Neyi bekliyoruz? Yarın hep yarın
Hüsrana varmadan sonu kumarın
Mazide ne varsa sil de öyle gel

Geleceksen bir gün, o gün hangi gün
O gün hangi günse o kutlu düğün
Yüzüme bakarken neyse gördüğün
Gönlümde o vardır bil de öyle gel

Geleceksen bir gün, sevda adına
Başını çevirip bakma ardına
Yüreğini ve seni al da yanına
Her şeyin üstünü çiz de öyle gel

Geleceksen bir gün, gel artık! ..Yeter
Beklemek mezalim, ölümden beter
Ha bu gün, ha yarın, ölüm mukadder
Gör artık insafsız gör de öyle gel

Geleceksen bir gün,

Kadir Albayrak

Gelin Ufo'lar Gelin

Ne zaman güneş batsa uzaylılar gelirmiş
Dağ taş cadde her yere hep ufo'lar inermiş

İşin içinde iş var var da biz bilmiyoruz
Ya onlar çok akıllı ya biz deliriyoruz

Gelin ufo'lar gelin gelinde dünya görün
Bizlerle tanışın da dünya kaç bucak görün

Yollar bize yetmiyor çukur hendek bir alem
Yukardan görüyorlar neden gelirler madem

Onlar gelsin dünya'ya biz uzaya çıkalım
Bizi çok korkuttular biz de kazık atalım

Nedir ula bu ufo? Şeytan mıdır cin midir
İçinde ki yaratık erkek mi dişi midir

Kadir Albayrak

Gelsen Olmaz mı

Bin defa aklıma geleceğine
Bir defa yanıma gelsen olmaz mı
Uzaktan uzağa güleceğine
Sıcacık bir buse versen olmaz mı

Benim de anacak bir günüm olsun
O kadar diken var bir gülüm olsun
Gönlümde kanaryam bülbülüm olsun
Birazcık insafa gelsen olmaz mı

Dağda mı bağda mı söyle nerdesin
Sis gibi çiğ gibi mevsimlerdesin
Lapa lapa yağan karlar gibisin
Bir parça başıma değsen olmaz mı

Kadir Albayrak

Gelsene Artık

Sevgimin bağıını hicran bürüdü
Dayanmak zor oldu dönsene artık
Ümidin alnına leke sürüldü
Özledim özledim gelsene artık

Gözümün yaşıdır bir avuç bakış
Çileler işledim sanki bir nakış
Yetmez mi yıllardır süren bu kaçış
Hasreti sözledim gelsene artık

Akşamın rengine hareler doldu
Bir devrin çiçeği laleler soldu
Bak yine anarken gözlerim doldu
Herkesten gizledim gelsene artık

İnan dayanacak gücüm kalmadı
Aleme bakacak yüzüm kalmadı
Ben beni kaybettim özüm kalmadı
Şikayet etmedim gelsene artık

Özlemin içimde bir nar dı sanki
Gecem de rüyama yertleşti sanki
Hayalin can oldu depreşti sanki
Yolunu gözledim gelsene artık

Kapkara bir hasret sardı gönlümü
Dondurdu dilimde sevgi sözümü
Birileri gelip ister ömrümü
Kimseye vermedim gelsene artık

Saadet köşkünün kapısı diye
Bu gün olmadıysa yarın var diye
Ardından edilmiş yemin var diye
Sen yokken ölmedim gelsene artık

Kadir Albayrak

Geri Dönüp 'Ölme' Gülüm

Sensizliğe gömdüm seni
Gayrı geri dönme gülüm
Sensizlikte buldum seni
Geri dönüp ölme gülüm

Sensizliktir ülkem benim
Kurban benim cellat benim
Şınır çizen kalem benim
İzin vermem girme gülüm

Sen de kalsın "sen" ne varsa
Eller onu ne sayarsa
O yüreğin kaç ayarsa
Satıp bana gelme gülüm

Götürdüğün kadar geri
Getirecek neyin var ki
Şimdi gönlüm öyle dar ki
Bana yer ver deme gülüm

Sensizlik de cananımsın
Gecem düşüm yatağımsın
Sen can değil "sen haramsın"
Çek elini tövbe gülüm

Benim sevdam ölümüne
Umut candır iklimine
Sevdim desen yeminine
Kanmam bile bile gülüm

Seni sevdim sensizlikte
Seni buldum sessizlikte
Umutların hasretiyle
Aramıza girme gülüm

Kül olmuşsun köz yaratma
Gönlüm mabet gel kanatma
Sen de "ona el uzatma"
Beni katil etme gülüm

Kadir Albayrak

Geyik Muhabbeti

Oturduk meyhaneye
Bir içtik.... bir içtik
Laf lafı açtı! ...
'Geyik muhabbeti' işte
Aklımızca 'Kafayı bulucuz'
Sonra da,
Gönlümüzde ki kahpeyi unutucuz! ...
Manyaklık bu be!
Ulan! Gönülün 'kafayla' işi ne? ? ? ! ! !
.....
Sonra ne mi oldu?
Ayılınca anlatırım!

Kadir Albayrak

Git

Git!Haydi git! ...
Ardında bıraktığın hatıralarını
Ve ıslak yanaklarını silmeden git! ...
Vede etmeden
Hatta gölgeni bile fark etmeden git! ..
Ama..... Ben Hak-kın huzurunda
Başım secdede iken
Bu fani dünyayla ilişkiyi kesmişken git!
Bir 'orada' unutturum seni
Ve anlarım
Hak-kı senden çok sevdiğimi!

Erkekler ağlamaz derler
Ben belki ağlarım
Ama gittiğin için değil
Rabbimedir gözyaşım sana değil bilesin! ..
Beni senden çok sevdiği
Ve bana 'sevgiyi öğrettiği için!'

Ancak! ..Bilirim! ..
Hani bir parça da olsa burkulacak yüreğim
Lakin intizar etmem
Olsa olsa mutluluk
Ya da istediğin her ne ise
İşte o dur Haktan dileğim! ...

Git!
Haydi git!
Beni Rabbimle bırak
Hemde te başıma, ağlayarak! ..
Sen uzaklaştıkça 'Ben o-na yaklaşıyorum'
Ve döktüğün bir damla yaşı 'Rabbime anlatırım'
Haydi sen git! ... Yolun açık olsun!
Ben.....Ben bu sevgiyi 'Böylede yaşatırım! ...'

Kadir Albayrak

Gitmesek! ...

Hasretin takvimin de mevsim tek! ..
Oysa yaşamak kadar zor 'seni bir yerler de düşünmek'
Saatler bildiğin akrep ya da yelkovan değil sevdiğim
Ve kelimeler 'yeteri' değil! ..
'Sükunet' acıların,
Sessizlik 'isyanların'
'Tebessüm' yalanların adresi olmuş! ...
Hatta 'Sonsuzluğun nefesi'

Kah; Güneş görmüş kar gibi yüreğim,
Kah; Sabahları olmayan geceler gibiyim!
Belki de çözülmeyi bekleyen bilmece,
Belki de sadece bir hece-yim! ...
Lakin;
Sen neredesin? ... Ben neredeyim? ...
Asude rüzgarlar kadar sessiz
Gecenin karanlığı kadar sensiz
Kelebeğin yarını kadar gayesizim! ...

Şehla bakışlarının kartelasın da tek renk var! .. Ela
Ne bu derdi dert saydı gönül, ne de çekilmez bela
Karanlığa çizilirmiş en güzel resmi mutluluğun
En güzel rahmeti göz yaşıymış sevda denen bulutun
Unutsun beni cümle alem
Dostlar; Siz de unutun! ...
Madem ki hasretin takvimin de mevsim tek
Madem ki her mevsim döküleceğiz tek, tek! ..
Ne çıkar;
Bir sonra ki mevsimi görmesek? !

Oya gibi işlenmiş zamanın eteğine çaresizlik
Karanlığa açılan bir kapı
Ve kapının ardın da koskoca delik! ...
O geniş kanatların da sonsuzluğun
Yolculuk bile tek kişilik!

Hasretin takvimin de mevsim tek
Değişir miydi sanki 'Biz istemesek? ! ..'
Öylesi bir 'ısrar' var ki ötelerden!
Gücümüz yeter mi sanki,
Gitmesek!

Kadir Albayrak

Gittiğin Kadar Edersin

Sen; "gittiğin kadar" edersin
Ve ettiğin kadar "değer"

Sana "gitme" demem ben
Deyince, "kalacağını" bilsem de
"Bir veda kadardır değer",
Başka bir değerinin olmadığını bilsem de

Ne farkın var güneş görmüş kartopundan
Nihayet birkaç damla su,
İz bırakmış rutubet,
Kapladığın yer kadar küf, kalem ucu kadar nokta
Tamamın bundan ibaret! ..

Sen; "gittiğin kadar" edersin
Ve ettiğin kadar "değer"
Gidişin de o kadar eder işte
Sıfırları solunda taşıyan rakam
Ukala birinin kestiği ahkâm
Varlık sebebin bile abesle iştigal
Yalanın ayan beyan,
Ömrün; toplu iğne ucunda "sıfırlanacak kadar"
Banal ve sıradan! ..
"Giydirilmiş kişilik" omuzlarında yük
O kahpelik ki, yüreğinde
Büyükten daha büyük! ...
İstediğin yere git, istediğin kadar git
Sen "gittiğin kadar" edersin
Ve ettiğin kadar "değer"

Geldikçe törpülendin
Ve "gittikçe" törpüledin ümitlerimi
Törpülenirken inceldin,
Ve kayboldun inceldikçe
Görünmez oldun nihayet
Son gittiğinde "toz" kadardın
"Gidişin" toz gibi savruldu nefretim rüzgârında
Ederini buldu değer!
O değer ki;
Bütün ederi "Edepsizliğin! .."
Belki de böyle bir şeydi "Aslına rücu etmek"

Senin bildiğini bilirim ama
Yinede söylüyüm;
Ne sen, bulunmaz hint kumaşısın
Ne de ben ciğere uzanamamış kedi
Kesin olan şey,
"İkimizin de bir şeyler kaybettiği"
Mümkün olan;
Ben yitirdiğimi yine kazanırım
İmkânsız olan;
Artık senin kaybedecek hiç bir şeyin yok! ...

Sen; "Gittiğin kadar" edersin
Ve ettiğin kadar "değer"
Ne farkın var güneş görmüş kartopundan
Nihayet birkaç damla su,
İz bırakmış rutubet!
Kapladığın yer kadar küf, kalem ucu kadar nokta
Tamamın bundan ibaret! ..

Kadir Albayrak

Gölge

Bir dost sual etti, dedi ki 'Nerde? '
Gölgeyi gösterdim, sürünür yerde
Bedenim toprağa devrilmedi ki
Yerde ki gölgenin 'Sahibi nerde'

Kadir Albayrak

Gölgen boyundan uzun

Bitti! ..Ve ben son defa, düşündüm uzun uzun
Kabahatin kısa da, gölgen boyundan uzun

Bile bile lades'ti aşk uğrunda savaşım
Düşmanı yok etimde cahl-ime doymamışım

Tükettin, helal olsun, bunca yıl sonra beni
Hem de benle beraber "ben de yaşayan seni"

Vah bana, vahlar bana, tüh bana, yazık bana
Yedim yedim doymadım, cehalet azık bana

Kumdan kule yapmışım, dalga vurmaz sanarak
Yüreğimi ummanın kapısına asarak

.....
Bitti! .. Ve ben son defa, düşündüm uzun uzun
Güneş nerden vursada, gölgen boyundan uzun

Darbeyi vurmuş gider, der; "kendine iyi bak"
Kaşlarım arasına, son mermiyi sıkarak

Ardında katliam var, boğazlanmış ümidim
Sen mazerete tutsak ben azaba müridim

Ahret Hak-ka münhasır seni ziynet yapan ben
Saadet zincirine halka halka takan ben

Ne fark eder ki artık, değmişsin değmemişsin
Başın dik olsa ne gam, bir aşka eğmemişsin

.....
Bitti! ...Ve ben son defa, düşündüm uzun uzun
Bu zaviyeden senin, gölgen boyundan uzun

Belki bu son şiirim, ya sen bittin ya satır
Postunda ki, keneyi köpekler de yaşatır

Bedel ağır, yük ağır, hercü-merc "ömür" denen
Yanan bir odun değil, gönlüm de kömürlenene

Ne hakkım varsa haram, haram olsun ne varsa
Her nefesim beddua, ömrüme ne sığarsa

"Seviyordum" deme sen, sevmek kim, ey! ..Sen kimsin
Ne ölüm bir hastalık, ne de sen bir hekimsin

Bitti! ..Ve ben son defa, düşündüm uzun uzun
Basıp geçtim üstünden, gölgen boyundan uzun

Kadir Albayrak

Gönlümde ki 'Leş'(4'lük)

Adını andığımda "küfrettiğimi" düşün! ..
O kadar hızlı oldu, yüreğimden düşüşün
Çürüdü lime lime, geçmişin artıkları
Gönlümde "leş" var artık, akbabalar, üşüşün! ..

Kadir Albayrak

Gönül Sultanım

Bu gönül bir kere ateşe düştü
Üstüne bir damla su dökme canım
Bu sevda bir rüya belki de düş-tü
Hiç sabah olmasın gönül sultanım

Gönlüm de var olan senin eserin
Bu sevgi sınırsız derin mi derin
İsmim de cismim de alem de senin
Emrine amade gönül sultanım

Sen diye yaşarım ömrü sen diye
Ben diye ne varsa sana hediye
Aklım da gönlüm de tam üç vardiye
Hep seni seviyor gönül sultanım

Kadir Albayrak

Görmüş müydün 'Mehmet'i Vuruşurken'

Kandilde "kandil yaktı" tasası puştta düştü
Uyandı uykusundan zaten gördüğü düş'tü
Ne o, canın mı yandı, kandiller tutuşurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Dur bakalım, Bismillah, daha yeni başladı
Balyozlar hazır ancak, "önden biraz okşadı"
Kulağın açta dinle, "öfkesi konuşurken"
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

"İnsan hakları" dersin, o bilir bilmesine
Lakin Mehmet'im çökmüş, "hayvanın" cümlesine
O kahpe yüreğiniz korkuyla buluşurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Naklen yayın, seyredin, budur hainin sonu
Ne mağara kalacak, ne de kışında donu
Yedikçe o yumruğu ininde buruşurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Dağları harmanladı, eee tırpana geldiniz
Siz Vatana kasteden, birer hain el'diniz
Uyuyor muydunuz lan, "şahinler" uçuşurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Verilen birinci ders, tedrisata ara yok
Nere kaçsan faydasız, tartısında "dara" yok
O kantarın topuzu beynine kavuşurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Arkanı yasladığın, sırtını sıvazlayan
Hadi isim vermiyim, "köpek gibi havlayan"
Hepsi sus pus oldular çakalca ulunurken
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Kimin dahl-i var ise, kesilen faturada
Bir hesap görülürken, bir diğeri, sırada
Beklerken o kâbusu "altını ıslatırken"
Sahi; sen görmüş müydün Mehmet'i vuruşurken

Merak etme, seninde, giderir merakını
Bir anda cehenneme çevirir afak'ını
Pişman olup, kuş beynin, dehşetle uyuşurken
Gebermeden gör hadi, Mehmet'i vuruşurken

Kadir Albayrak

Gözleri kapalı

Adam Istanbulu dinlemiş

Gözleri kapalı! ..

Görmekten korkmuş zahir! ...

Gördüğümü görseydi

Zor yazılırdı o şiir! ..

Kadir Albayrak

Gurbet Akşamı

Hakkını helal et ayrıldık ey yar
Gözlerin ıslatma gurbet akşamı
Sıladır diyerek bu garip diyar
Beni de ağlatma gurbet akşamı

Asude günümüz yok artık ey yar
Öpmeye doymadım o gül-i ruhsar
Maziden ne kaldı bize yadigar
Beyhude arama gurbet akşamı

Fasl-ı gül bağrında saklandık ey yar
Ne ben de mutluluk ne sen bahtiyar
Nagehan ömrümüz oldu tarumar
Kaderi suçlama gurbet akşamı

Sine-i toprağa yaklaştık ey yar
Dikenle dolacak kabr-i gülizar
Nasılsa boş yere geçti nevbahar
Hakkını helal et gurbet akşamı

Kadir Albayrak

Gül Kokulu Kadınım

Buram buram gül kokan, gül yüzün de güller açan kadınım
Ben senin gölgen, ben senin karanlıkta kalmış adınım!
Adımladığın topraklar da bıraktığın kokuları, körüklediğin ateşlerin susuz kalmış
dudaklarım da bıraktığı har-ları,

İki billur damlanın yanaklarımda ki çizgiler de oluşturduğu ıslaklığı aramaktayım
gecelerle yarenlik ederken! ..

Karanlıklar yol alırken şafaklara dolu dizgin damarlarım da akan kan kudurmakta
çıldırmakta ve kaynamak ta cehennem misali yüreğim de.

Bedenim yanardağ misali lav püskürtürken yedi düvele, hayallerimin sınırları
genişlemekte üflenlen bir balon gibi! ...
Gül yüzün de güller açmak ta yediveren misali
Dikenlere dolanmaktayım ve koklamak isterken yırtılmak da elim yüzüm
Bakışlarının derinliklerine kök salarken hüznün mısraları, ela rengin ihtişamı ile
aydınlanmak da gök yüzü

Ve hatırlamaktayım sana ya da sen diye bildiğim hayaline verdiğim sözü!
Ben;
Ya 'SENİ İÇİM DE ÖLDÜRECEKTİM'
Ya da seni;
'ÖLENE KADAR SEVECEKTİM! ...'
Böyle demiştim!Söz vermiştim! ..

Tenin de gül aromasını var eden kadınım
Gözlerim de yılları harmanlayan kadınım
Hazanın altın sarısında gülizarlar lalezarlar yaratan kadınım
Can-a 'Ab-ı hayat' olan kadınım
Ben senin karanlıkta kalmış adınım!

Bedeninin ateşiyle erirken hayallerimin buz kütleleri, sınırsızlığın ufkun da bir güneş
doğmuştu zamansız
Karanlığın hudutları parçalanmış, zamansızlığın cazibesine kapılmıştı tüm evren
Duvarda ki resminden iki damla yaş yuvarlanmıştı sabah düşen çiğ misali
Ben 'O tozlu camı sınırsız dudaklarımla öperken! ..'

Kadehimde ki son yudumla vedalaşırken seninle vedalaşamadan ayrılışımın hüznü
sigara dumanı gibi sardı çevremi

Sen şu an bir yerlerde nefes alırken kadınım,
Ben senin geceler de ve karanlıkta kalmış adınım! ..
Ben; Bir sana,
Bir de bu gecelere sevdalıyım kadınım! ...

Kadir Albayrak

Günah

Yarabbi! .. Cehennemin cennet midir kullara
Günahı yazan melek 'mesai de' baksana
'Birinin' defterin de boş bir satır kalmamış
Bir günah da benden yaz, yaz görünsün alnın da

Kadir Albayrak

Güneşin Battığı Yere

Hep derim ya! ..
Vurup ceketini sırtıma
Gitmeli buralardan! ..
Hani; Yürümeli diyorum
Güneşin battığı yere
Güneşle birlikte batmak üzere! ...
Bitecekse bir şeyler
Orada bitmeli! ..
Vurup ceketini sırtıma, oraya gitmeli! ..
Olmuyor buralar da, yapamıyorum
Küfürle sarmaş dolaş sigarayı saran dudaklarım
Hem de güneş görmemiş, ağızımdan hiç düşmemiş! ..
Andıkça utandığım ve adını küfür sandığım!

.....
Hep derim ya! ..
Vurup ceketini sırtıma
Çekip gitmeli buralardan!
Dağları, ovaları, ekimsiz tarlaları
Kurdunu kuşunu terk edip, gitmeliki burakardan
Gitmeli derim ya! ... Can beden de,
Çıkmadıkça o da gelir gidende!
Ne ümit kalmış gönlüm de
Ne de can verecek yer! ...
Bir o kadar sabırlıdır İlâhi
Kullar derbeder!
Sanma ki senin için
Sanma ki çöl de Mecnun'um!
Ben; Güneşin doğuşuna değil
Batışına meftunum!

.....
Hep derim ya!
Vurup ceketini sırtıma
Çekip gitmeli buralardan!
Hani yürümeli diyorum
Güneşin battığı yere
Güneşle birlikte batmak üzere
Hani yürüsem, yürüyebilsem
Hepsi, ama hepsi birkaç adım ötede
Bir nefeslik acı ve sonun başlangıcı
Bir batımlık mesafe
Senden ve sensizlikten öte! ..
Sonsuza bir tünel belki de menzil
Menzil de doğacak bu güneş değil! ..
Bir sandık ve dört adam
Ah! ..Şu yolu bir tamamlasam!

.....
Hep derim ya! ...
Vurup ceketini sırtıma
Çekip gitmeli buralardan!
Gayret edip yürümeli.., Güneşin battığı yere
Güneşle birlikte batmak üzere!
Sen...,Ben...,Akşam...,Sabah

Aydınlık, karanlık her şey
Ama her şey bitsin diye
Hani, gözyaşı dursun,
Ve kalp atışlarım! ...
Son kez geri dönüp bakmadan
Sıyrılmak var ya senden
Ve seninle dolu hatıralardan! ..
Hep derim ya! Vurup ceketini sırtıma
Çekip gitmeli buralardan!
Gayret edip yürümeli, güneşin battığı yere
Güneşle birlikte batmak üzere! ..
Ve bir daha Dünya'ya
Dönmemek üzere! ..
Gitmeli, gitmeli, gitmeli diyorum!

Kadir Albayrak

Güzel

Aşık oldum diyen güzel
Sen aşk nedir bilir misin
Sevdim demen sanki gazel
Türkü nedir bilir misin

Aşk dudakta bir söz değil
Cümle nedir bilir misin
Dudak susup gözler söyler
Duygu nedir bilir misin

Çölde güneş ço yakarmış
Kül de közü bilir misin
Gece gündüz hep ağlarmış
Gözde yaşı bilir misin

Sazı sözü hoştur dersin
Tel de ahenk bilir misin
Gül kokusun sevdim dersin
Diken nedir bilir misin

Beni bilmez dersin eller
İnsan nedir bilir misin
Fırtınalar esen yeller
Kadir kimdir bilir misin

Kadir Albayrak

Hadî Anlat Bakalım

Bana sevmeyi sorma başlarsam bitiremem
Çenem düşük değil ya sonunu getiremem

Sevmek belki intizar belki oyun havası
Kulakta patlayan zar davul zurna cabası

Belki kuyruk acısı bizim hissettiğimiz
Elin boklu bacısı başa tac ettiğimiz

Sevgi de küfür olmaz duaya dil dönmüyor
Kime Bağdat sorulmaz bunu kimse bilmiyor

Sevgi yürekte olur bedene göz dikilmez
Bir gün isteyen olur her şeye söz verilmez

Sevilenler seveni keklik gibi görüyor
Sevenler sevdiğini cennet-ala sanıyor

Bir kul birini sever feda eder ömrünü
Diğeri dönüp gider çevirerek g...ünü

Ana avrat sövmenin gelmiştir ya zamanı
Ne yazık "dütülmenin" budur o meşhur an-ı

Sevmek fedakarlıktır diye avunuyoruz
Aslında hıyarlıktır demeye korkuyoruz

Bu bok yiyen duygunun hamalı bizler miyiz
Okuldan onlar mezun ulan biz keriz miyiz

O şehveti tadacak el itiyle yatakta
Sense hayal kurarak hadım ol karanlıkta

Sen bunları okurken kıs kıs ta gülüyorsun
Kendince eğlenirken sonunu görmüyorsun

Şaka maka bir yana sevgiler anlatılmaz
Yazsak da sayfa sayfa hiçbir şey anlaşılmaz

Uzun lafın kıyası sevgi kişiliktir
Al karşına aynayı görürsün ne haldedir

Sevgiyi yücelten şey kazanç değil kayıptır
Sahip olduğun her şey sanki on paralıktır

Sen bakma yazdığımı gönlüm fena yaralı
Mahkum oldum yıllara kasırgalı boralı

Doruklar da sevgiyi tatmışlardan biriyim
Her soluğa hasreti katmışlardan biriyim

Mecnun bile derdini çöle anlatamadı

Zira hissettiklerini kızgın kum anlamadı

Biz de anlatamayız maksat muhabbet olsun
Şayet bir gün seversen gazan mübarek olsun

Kadir Albayrak

Hafızamı Kaybettim! ..

Belki başımı çarptım düşerken kim bilir! . Öylede olsa belleğim er geç hatırlar.

Derler ya; "Bayrak düştüğü yerden kalkar! .. "

Aslında hatırlamak mı evladır hatırlamamak mı, emin değilim, belki kırık bir hayat hikâyesidir geride kalan, belki bir "kahpe'nin" ayak izleri! ..

Lakin bilirim;

Kalem düşünce beyaz kâğıdın bağrına,

Bir "ses" ulaşınca kulağın çeperlerine

Bir kibritten daha çabuk alevlenir her yer

Hatırlayacağım "kırık bir hikâye" ise, önemi yok, bundan sonra da kırıklarım olacaktır şüphesiz! .. Bir "kahpe'nin" ayak izleriyse şayet, yerine gelmesin belleğim daha iyi! ..

Sizin sözlüğünüzde anlamı nedir "kahpe'nin" bilmem ama benim lügatimde "kahpe" kahpedir işte! ..

Yolda bırakan hain, kaçıp giden vefasız, sevdaşını korkusuna boğduran aciz, ateş ettikçe silahını tekrar dolduran ve aynı hedefe doğrultan sadist, "kahpedir!

..

"Gözyaşında riya, yalanlarda hülya ve yaşanan ne varsa "rüya" diyorsa, kahpedir! .. Öyle işte be! .. Kahpe her şekilde kahpedir! ..

Acemiliğimi saymazsanız hayata dair, şikâyetim yok aslında. Yeni doğmuş sabi bir bebeğin masumiyetindeyim sanki, duygularım kirlenmemiş ve henüz bakir! .. Sanırım hatırlamamak en iyisi! ..

Ya "bir şey varsa" korkusu, filizlenmekte içimde usul usul. Yoksa bile, bu korku ürkütmeye yetiyor beni..

Ama yinede,

Varsa aranızda beni tanıyan,

Varsa elini omzuma "dostça" koymuş biri

Ve her ne biliyorsa düne dair... Sussun! ..

Henüz dünleri hatırlamaya, dünlerle yüzleşmeye hazır değilim! ..

Yani ben, sizin bildiğiniz "ben" değilim! ..

Hafızam mıdır tek kaybettiğim, yoksa daha fazlasını mı yitirdim?

Hangi mizanda tartılacak ve kim sarrafça değer biçecek?

Belki dün daha zengindi yüreğim, belki bu gün sahip olduğum "kusursuzluk lezzeti! .."

İşte burası çok karanlık! Ve verdiğim tek karar "kararsızlık! .."

Baktığım tüm yüzler yabancı ve tüm yüzlerde merak ve şaşkınlık,

Herkes "nasıl" derdine düşmüş, bense o yüzleri tanıma telaşına! ...

Kim dost, kim yabancı?

Merhamet ve sevgi izleri aramaktayım gözlerinde âlemin!

Kim acımakta, kim sevgiyle nazarda?

İsimlerle yüzleri öpüştürmekten yorgun düşünüyorum, hangi isim hangi yüze daha çok yakıştı, bilmiyorum! ..

Hangi yürek daha çok istemekte her şeyi hatırlamamı

Hangi yürek "dua eder" hafızama tekrar kavuşmamam için?

Kimde dua, kimde beddua, bilemem, bilmekte istemem! ..

En iyisi böyle kalmak, yeni doğmuşçasına..

Hafızama kavuşup her şeyi kaybetmektense, hafızamı kaybedip "hayatı kazanmak" daha güzel

Lakin ŞİİR YAZMAYA NE ZAMAN BAŞLADIM Kİ?
Neden yazıyordum,
Neden yazıyorum?
Bilmiyorum! ...
Ve Sanırım;
Bunu da bilmek istemiyorum!

Kadir Albayrak

Hak-ka Varmışsa Güzel

Gördüğünü göz değil gönlün anlarsa güzel
Dil de lisan laf değil Allah diyorsa güzel
Ömür denilen rüya kayarken avucundan
İman ile uykudan uyandırırsa güzel

Çok şey var dil ucum da bir güzel bir de nağmert
Lakin bağlar dilimi şu adab-ı maşeret
Gönlüm der ki Yunus ol! .Aşktan sevgiden bahset
O aşk ki kula değil Hak-ka varmışsa güzel

Yaprak dala tutunur bir incecik lif ile
Öyle bir şükürde ki rüzgar esse nafiye
Su bile ona koşar köklerinden şevk ile
Menzilde ki tevekkül yolu aşmışsa güzel

Yıldızlı bir gecenin sırlarına temaşa
İçindeyken yüreğin giriyorsa savaşa
Gözlerinden dökülen o bir damlacık yaşa
Dünyayı değiştirme o ki dünyadan güzel

Bir elin verdiğini diğer elin bilmesin
Gözde ki nem imandır inkar gelip silmesin
Senden sonra ki nesil 'bu da kimdir' demesin
Miras diye ardın da bunlar kalırsa güzel

Kadir Albayrak

Hakkın Yok

Biz seninle ayrıldık
Bu yolun dönüşü yok
Adımı anma artık
Kırletmeye hakkın yok

Hata senin suç senin
Vedayı sen istedin
Neden ıslak gözlerin
Ağlamaya hakkın yok

Sen artık mazidesin
Halimin sebebisin
Seni Allah affetsin
Mutluluğa hakkın yok

Hani sevgi doluydun
Sevgime can olurdun
Ne oldu da unuttun
Pişmanlığa hakkın yok

Yalnız seni sevmiştim
Her şeyimi vermiştim
Feda olsun demiştim
Harcamaya hakkın yok

Kadir Albayrak

Hasbihal

Menşe-i bilinmez bizden sanırız
Türkçemin canına okur velhasıl
Aslında biz bizi iyi tanırız
Sırları gizem yaptı velhasıl

Azeri yabancı kafkas yabancı
Yaban etti dostu karın gardaşı
Yirminci asrın sinsi düşmanı
Koskoca kültürü yaktı velhasıl

Hazineydi dilim gördü fukara
Rezillik yarattı dedi avrupa
Uydurup uydurup bir yığın zırva
Getirip dilime taktı velhasıl

Geçmişle bağları kopardı önce
Anlaşamaz oldu dedeyle cüce
Olanak saptamak sözler de tümce
Olunca salyası aktı velhasıl

Dil ki bozuldu mı kalmaz gelenek
Din de gider eldfen istemeyerek
Hesabını yapmış kafir bilerek
Küfrün yumruğunu çaktı velhasıl

Basın da tv. de bir yığın hile
Can çekişir ahlak sahip yok diye
Namussuz edepsiz hırsızı bile
Resmedip ekrana astı velhasıl

Yok oldu bir kültür şehr-i hümayun
Türebeler harabe camiler mahzun
Haçlısı dinsizi bir avuç melun
Fatihle aramı açtı velhasıl

İçimizde nice 'aydın' geçinen
Kitap karalamış 'merkep yüküyle'
Kuduz itler gibi ağzı köpüren
Mikrobu millete saçtı velhasıl

Sahip ol diline bu son kalene
Kitabın bayrağın yedi ceddine
Yetişen imanlı şu genç nesline
Dikkat et gözünü dikti velhasıl

Kadir Albayrak

Hatırı Vardır

Ay oldu yıl oldu gittin gideli
Yüreğin belki yaz belki bahardır
Unutmuş olsan da 'sevgimi' hani
Bir fincan kahvenin hatırı vardır

Selamın gelseydi sen gelmesen de
O selam gönlüme ab-ı hayattır
Köprüden çok sular aktı desen de
Bir fincan kahvenin hatırı vardır

Ballı ki gittiğin o yaban elde
Pembe bulutlarda mutluluk vardır
Ne olursa olsun 'hani bir yerde'
Bir fincan kahvenin hatırı vardır

Ben seni nakşettim hep şiir şiir
Derdimi anlatan bir satır vardır
Sen bilmesen bile yaradan bilir
Bir fincan kahvenin hatırı vardır

Gönül bu isyankar söz geçiremem
Bir kutlu emanet bir sevgi vardır
Ben seni Mevlaya şikayet etmem
Bir fincan kahvenin hatırı vardır

Kadir Albayrak

Hayat Sil Baştan

Her şeyden vazgeçtim zor oldu amma
Neyleyim maşukun yüreği taştan
Hain, gafil, aymaz, "adı müsemma"
Yarım asır sonra hayat sil baştan

Ne varsa mazide, ne varsa kayıp
Şitem etsem derler; Ayıptır ayıp
İyisi mi aklı başa toplayıp
Şafaklar sökünce hayat sil baştan

Ah ile vah ile tükendi zaman
Değer miydi oğlum düşün o zaman
Tekerrür etmesin aman ha aman
Sabah Bismillah de, hayat sil baştan

Geçmişe yorum yok! Yorumsuz kalsın
Üstüne silgi çek, soluksuz kalsın
Kurşunla gönlünü yuvasız kalsın
Bir sabi ruhuyla hayat sil baştan

Sen değer verdikçe kıymetin düştü
Gördüğün bir rüya, ümidin düş'tü
Zevk ile yaşarken âlemin puş'u
Haydi, inadına hayat sil baştan

Seven olur, sevsin, ama sen; asla!
Bir parça aklını, aklına yasla
Karşına çıkanı dün'le kıyasla
Sarraf ölçüsüyle hayat sil baştan

Aldığın kadar ver, artanı sakla
Yüreğin de dursun, zimmen yasakla
Bir kez inanmıştın, kir ve pasakla
Elli yıl tükettin, hayat sil baştan

Ne kaldı geriye? Eh! .. Allah bilir
Kismette ne varsa o olabilir
Olurda karşına "aşk" çıkabilir
Dikkat et söz verdin, hayat sil baştan

Kadir Albayrak

Helal Ettim Diyerek

Sensiz esen rüzgarın sesini dinliyorum
Senden bana bir haber getirdi mi diyerek
Seni beklemek bile ibadet biliyorum
Aldığım her nefesim sevabımdır diyerek

Her sabah gün doğarken ufku seyrediyorum
Belki bir gün oradan sen doğarsın diyerek
İnan ki seni dünden daha çok seviyorum
Belki yarın bu beden toprak olur diyerek

Gözlerimi sımsıkı kapattım bekliyorum
Gelipte dudağımdan sen öpersin diyerek
Şu esen rüzgarlara sormaktan korkuyorum
Uyandırırsa beni bu bir rüya diyerek

Nihayet kaderime boynumu büküyorum
Alın yazımda bile kalem sensin diyerek
Senin için az ama ömrümü veriyorum
Tanrını huzurunda helal ettim diyerek

Kadir Albayrak

Her şey 'o'nu' Anlatır

Gökyüzün de rahmeti taşıyan buluta bak
Bulutlarla yarışan şu uçan kuşlara bak
Kainatta ne varsa birbiriyle yarışır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

Dağlardan kayalardan niye koşar bu su'lar
Bir imanla çöşmüş ki nasıl dayansın sur'lar
Çağlayan şelaleler Rab-bimi hatırlatır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

İnsanın kendi bile başlı başına misal
Zirveye erdi bilim bulunamadı emsal
Nice taştan yüreği yumuşatıp ağlatır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

Tebessüm eden güneş yıldızlar samanyolu
Hem de işaret eder gösterir Hak-kın yolu
Geceler de gündüz de zikir-i mırıldanır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

Bir doğan yavruya bak bir kabir de cese de
Her hayatın hesabı görülür tek celse de
Dünya ya göz açan döl Yaradana sığınır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

O rüzgarlar can taşır çiçekten çiçeklere
Ve dönüşür kainat prıl prıl renklere
Bir muhteşem yelpaze kanat kanat açılır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

Çölün kızgın kumları serin bahar yağmuru
Bedeninin hamurkar o toprağı çamuru
Bu sebep-i ilahi sanma ki boşunadır
Diller de aynı dua 'Her şey o'nu anlatır'

Kadir Albayrak

Her şeyimsin ama 'Tek Eksişimsin'

Aşk yasaksa kim yasaklamış?
Ateş yanmışsa "yakan söndürsün", beni suçlama ne olur! ..
Seni uzaktan sevmek aşkların en güzeli değil "en zordur aşkın"
Seni yaşayamamak, sana dokunamamak, sana sarılamamak
Seni koklayamamak, baharı koklar gibi,
Baharın içinde "hanımeli çiçeğini" nefseder gibi

Yasaksa yasak! .., Geç bunları
Bana acı çektirmek serbest mi peki?
Benim geceleri mi azaba çevirmek hak mı, hukuk mu?
Suçlu değilsen de "sorumlu" değil misin?
Kastın yoksa da "sebebi" değil misin?
Yaşadığım azabın "menşei" sen değil misin?

Sevdiğim, kendimden bile gizlediğim, gecelere sözlediğim,
Deli gibi özlediğim sen değil misin?
Sen değil misin titreten beni,
Sıcaklığını duyduğum, uğrun uğrun kavrulduğum, lime lime yok olduğum,
Ah! .. be! ..Gül yüzüne kurban olduğum
"Kadınım" diye sarılamadığım,
Gözlerine çakılıp kalamadığım,
Düşlemekten kendimi alamadığım,
Çıplak gecelerin karanlık elbiselerini soyamadığım,
Sevmeye bir türlü doyamadığım sen değil misin?

Hayaline feda ettim ben tüm gerçekleri,
Dünümü de, bu günümü de sana vakfettim, yarın var mı düşünmedim bile
Saatlerin tik-takları da, saniyelerin anlamı da sensin! ..
Sen hatırlandıkça düşünülen değil, "unutulmayan nefessin"
Gözlerimde fersin sen, kulaklarım da sessin,
İçimde bir yangın ve bitmeyen hasretsiz
Sen benden içresin, yüreğimde, hücrelerimde, sen benimlesin
Rüyalarımı paylaştım ben seninle, hayallerimi paylaştım
Ben senin için "kadere" sataştım, şansa dalaştım! ..
Ve senin için ben, "Kendime bile savaş açtım! .."

Sen "aşksın" benim için yaşanan karasevdaşın
Yalnız aklımda değil, yalnız yüreğimde değil
"Alın yazımda bile sen varsın"

Sen "kadınsın" benim için
Tüm duygularımın menzilisiz,
Sen cennetin benzerisin

Sen "can'sın" benim için
Yaşama sebebimsin, cananımsın
Kurşun yemiş döşüm, kanayan yaramsın

Sen rahmetim,
Sen cennetim,
Sen servetim,
Sen her şeyimsin! ..

Ve sen benim bu hayatta ki;
"Tek eksiğimsin! ..."

Kadir Albayrak

Hesaba Katmadın mı?

Bir günlük bahar gibi mevsimle oynaşırken
Gelip geçen yılları hesaba katmadın mı
Yaz yağmuru gibiydin veda edip giderken
O yaklaşan kışları hesaba katmadın mı

Hüzün tünellerin de zaman akşam olunca
Gönlün de bir korkuyla Tanrı'yı anmadın mı
Dökülen yaprakların sebebi sorulunca
İşlediğin günahı hesaba katmadın mı

Göz yaşları içinde "mihrabım" dediğimde
Kendini erişilmez sevgili sanmadın mı
Yılların çizgileri yüzüne sindiğinde
Olmayan sabahları hesaba katmadın mı

Bir pişmanlık hissedip için burkulduğunda
Unuttuğun bir resme takılıp kalmadın mı
Elinde ki son çiçek sararıp solduğunda
Yapayalnız kalmayı hesaba katmadın mı

Kadir Albayrak

Hiç Bilmedin Sen Beni! ..

Hiç bilmedin sen beni
Düſerken "bakışlarım" yere
Görmedin! ..
Bir damla gözyaşıım yol alırken sessizce
Mendil olup silmedin
Yağmurumu dindirmedin

Hiç bilmedin sen beni
Sükût-u hayal devrildi üzerime
Asırlık çınarlar gibi
Ezilirken altında fark etmedin
Gözlerinle vurdun, acıttın sözlerinle
Hırpaladın, incittin
Parçalanırken lime lime görmedin! ...

Hiç bilmedin sen beni
Ya hep "şaka(!)" yaptın
Ya da şaka sandın her "iç çekişimi"
Kahkahaların ardına sakladın "görmek istediğim" ne varsa
Duymadın sessiz hıçkırışlarımı, ya da duymak istemedin! ..

Hiç bilmedin sen beni
Sen; benden değil "Kendinden korktun"
Kapılmaktan, bağlanmaktan, senin deyişinle "Alışmaktan"
Ya da "benim gibi olmaktan"
"Sevmekten" korktun sen! ..
Oysa "katletmişim" ben korkuyu
Fark edemedin, sezemedin! ..

Hiç bilmedin sen beni
Yüreğimde ki fırtınaları, kasırgaları
Kopup kopup gönlümden "Savrulan yaprakları"
Şiir şiir satırları, yırtılan kâğıtları, içinde feryat kokan ağıtları
Dinlemedin, bilemedin! .. Baktın da göremedin! ..

Hiç bilmedin sen beni 'Adam gibi sevdim ben'
Ve söyledim erkekçe! ..
Bilmek istemedin! ..
İteledin, öteledin, silkeledin, yetmedi "kilitledin"
Sahi; niye uğraşıyorsun ki;
"Sık kafama" gitsin! ..
Sık ki; bu hikaye cinayetle bitsin! ..
Her gün ölmektense
"Bir kez vur beni"
Vur ki; Acım dinsin(!)

Hiç bilmedin sen beni
Biliyor musun "iki şey öldürürmüş insanı"
Ya "Sevmediği birinin silahından çıkan mermi"
Ya da "Sevdiğinden gelmeyen ilgi"
Keşke korkmasan diyorum sevmekten
Ya da bu kadar "seviilmekten"

Alışmak sevmekten "zor" gelse de
Korkmasan denemekten
Korkmasan; "Seviyorum" demekten

Hiç bilmedin sen beni
Şimdi sen diyeceksin ki;
-"Bilmek zorunda mıyım? !"
Değilsin tabii! ..
Bunu istemeye hakkım yok! ..
Ama senin de
Beni 'yaralı bırakmaya" hakkın yok! ...
Dedim ya "sık kafama" öyleyse
Silaha gerek yok! ..

"Git artık" de!
-On dörtlünün mermisi gibi sapla ciğerlerime
Gözlerini kıs bakarken,
-Kezzap dök yüreğime

Ama ne olursun;
Yaralı bırakma beni
Yaralıyken "gidilmiyor ölüm'e"

Kadir Albayrak

Hoşçakal! ..

(Ben senin; "Mutlu son'la biten hikayen olamadım" sevgili! ..)

Mutluluğun formülü "çok sevmek" değilmiş! ... Acı çekmek demekmiş sevmek....
Anladım ki; gerçekten mutlu olmak istiyorsan "seni sevenin" değerini bilecekmişsin! ..
Buymuş tek ölçü! ..
"Seveni severek" yakalanırmış "saadet" dediğin... Sevenin sevgisiyle "hal" olmak, hatta
"hemhal" olmak gerekmiş... Belli ki yetmemiş seni sevmek, belli ki yetişememişim sana
ben... Hani ölürcesine söylemeni beklediğim, fakat senin söylemeye bir türlü cesaret
edemediğin ve söyleyemediğin "söz" vardı ya! ..
Kim bilir "belki" kalabalıklar arasından "biri" kulağıma fısıldar bir gün, "Seni seviyorum,
çok seviyorum" diye... hani olur ya! ..

"Belki! ..."

Olsun! .. Belki'lerle yaşamak keşke'lerle yaşamaktan daha kolay ve zararsız! .. Daha da
"doğru" bir bakıma...

Hani diyorum ki; benden yapamayacağım bir şey isteseydin keşke, yapamayacağımı
sandığın bir şey... Hani masallarda Kafdağı'nın ardında bir dev vardı ya! .. Dileseydin
onun gözlerini çıkartıp getirirdim sana! .. Hani aşılmaz dağlar, denizler vardır.. Sen
istesen aşardım oysa... Gücüm, oynatırdı dünyayı yerinden! İsteseydin "kutuplardan
kar getirirdim" sana, dilersen "Gobi çölünden bir avuç kum" ...
Düşünüp düşünüp söyleseydin ve isteseydin de; "sevgimin yüceliğini" görseydin! ..

Geri dönüp bakıyorum da, elimde değil işte, hayıflanıyorum be! Hatta gözyaşı
döküyorum bir kaç damla...

Sana; "Seni sevdiğimi" söylediğimden bu yana kaç yıl, kaç "uzun yıl" geçmiş! . Üstelik
sen; "belki" bile dememişken, belki'yi dahi çok görmüşken! ..
Sen; "belki" bile diyemedin ama ben; giderken, sana "söylenmemiş tüm sözcükleri"
hatıra olarak bırakıyorum sevgili.... Hatta "yedi düvelin" sahip olduğu "sözlükleri" bile!
... İstedığın gibi tüketebilirsin şimdi cümleleri... Ama sessizce, ben duymadan....

Ben; hep, sen yanımdaymışsın gibi yaşadım, öyle düşündüm, öyle düşledim! ..
YANILMIŞIM OYSA! İnadına uzaktaymışsın sen, inadına öte yanında okyanusların,
inadına umutlara düşman.... Ve inadına "kırık hayallerin" içindeymişsin! ..

Yazık! .. Ben "SENİNLE YAŞLANMALIYDIM" sevgili, "SENİN YÜZÜNDEN" değil! "

Unutmadan! ... Bana; "Neden seydin" diye sormuştun, sormamalıydın aslında... Çünkü
"BOGULMANIN SEBEBİ DENİZE DÜŞMEK DEĞİL, DENİZDEN ÇIKAMAMAKTIR! .."

.....
Dediğim gibi; Ben senin; "mutlu sonla biten hikayen" olamadım! ..
"Her nasıl mutluysan öyle kal! .."

"HOŞÇAKAL"

Kadir Albayrak

Islak Ceset

Caddeler başıboş yağmursa oluk oluk
Her damlada bir kasvet bir intizar bir soluk

Dallar karmakarışık yapraklar yerde, cansız
Müjdelenen bahardı hazan geldi zamansız

Simsiyah bir gelinlik giymişti sanki dünya
Çırpınış boşunaydı ne hayaldi ne rüya

Ne gül kokusu vardı cıvıltısı bir kuşun
Bir motor gürültüsü bomboş geçen dolmuşun

Bir yalnızlık sarmıştı her yanı katmer katmer
Yağmur nazlanıyordu topraksa onu bekler

Bir adam yürüyordu ağır ve düşünceli
Esir etmişti onu o sürünen gölgesi

Çıldıran şimşeklerle ilgilenmedi bile
Başını kaldırıp da bakmadı gökyüzüne

Kasırga içindeydi lakin beden çok sessiz
Hıçkırık sesi geldi birden belli belirsiz

Belli ki ağlıyordu kim bilir neydi derdi
Bu garibi hangi kul acılara terk etti

Yağmur yavaşlıyordu dinecekti nasılsa
Yığıldı kaldı birden soğuk parke taşına

Kurtarmıştı ruhunu vererek nefesini
İbret diye bıraktı o ıslak cesedini

Terkedip gitmişlerdi kalmıştı tek başına
Tabut bile yalnızdı o musalla taşında

Ne ağlayan göz vardı ne de sızlanan yürek
Mezar kazan iki kişi bir kazma bir de kürek

Yalnız gelen o yağmur çekip gitmişti bile
Giderken beraberdi o garibin kalbiyle

Kadir Albayrak

Istanbul'a gel

Yarım kaldı herşey şarkılar gibi
Boşamı çağıladı gönlümüzde sel
Benimle birlikte bu güzel şehri
Yaşamak istersen İstanbul'a gel

Seninle burada buluşmadık mı
El ele sahilde dolaşmadık mı
Hasretle sarılıp ağlaşmadık mı
Başlamak istersen İstanbul'a gel

Bir sabah güneşi akşam ayazı
Dalında çiçeği gülü baharı
Gönülden gönüle tüten bağları
Koklamak istersen İstanbul'a gel

Bekliyorum seni hemde özlemle
Mutluluk arama başka bir yerde
Aradığın herşey bak bu şehirde
Yaşamak istersen İstanbul'a gel

Kadir Albayrak

Işıkla Kucaklaştım! ..

Söylemeyebilirdim
Gizleyebilirdim derinliklerde
Kül altında yanabilirdim
Kıpkızıl korlar gibi

.....
Söylemeli miydim
Çözmeli miydim
Gönlüm deki paslı kilidi
Gerekli miydi
O bembeyaz itiraf
Prıl prıl masum ve saf

.....
Güneş görmemeliydi oysa
Işığı öpmemeliydi
Ve nazar değmemeliydi
O tahta
O tahta ki
Bir kapaktı sandıkta
Sandık'sa toprak altında

.....
Ulaştın
Ulaştıkça bulaştın
Ve güneşe hasret
"Düşmanla kucaklaştın"

.....
Adım gibi biliyorum
Ve adım gibi biliyordum ki
Sende biliyordun! ..
İkimizde biliyorduk
Belki de;
Bekliyorduk

.....
Saklanmıştık kendimizden
Korkuyorduk
Sürünen gölgemizden
Ve biz "Gölgemizi gölgeledik"
Oysa;
Oysa sahipleri "biz" değil miydik

.....
Ben; söylemeyebilirdim
Sen; dinlemeyebilirdin
Sessiz bir çığlıktı bende ki
Duyulmadı! ..
Ve kulakların
Benden bir şey duymadı

.....
Halbuki neler anlatmışsınız
Farkında olmadan
Hatta savaşmadan "Biz varmışsınız"
Ama
Anladım ki;
Farkına varmamışsınız

.....
Bir başkası
Oysa bir başkası
Asla bunu yapamazdı
O sandığı açamazdı! ..
Hani "bin de bir ihtimal"
Hani oldu da açtı,
Benden bir şey bulamazdı
Kim bilir "belki de aramazdı"

.....
Ben; o toprağın altında
Ben; o tahta sandıkta
"Bir aynaydım"
Ve; Güneş vurdu
Parladım! ..
İstemesen de "uyandım"
Söylemesen de "anladım"
Çünkü ben;
"IŞIKLA KUCAKLAŞTIM!"

Kadir Albayrak

İçinde 'bir kurt var' biliyorum! ..

İçinde bir "kurt" var biliyorum,

Seni derinden derine, içten içe kemiren, kahreden, lanet olası, soru kılıklı ucube kurtlar!

Hani bir "ses" duyabilsen, bir "işaret" görebilsen rahatlayacaksın belki!

Oysa "o sustu" ve sen; kendinle konuşmaya başladın! .. Ne varsa ona söyleyemediğin, ne varsa avazın çıktığı kadar bağırarak ifade edemediğin, kendi kendine söylüyorsun şimdi! ..

Şu; "AMA BEN" masalını anlatma bana olur mu? Hatta bak, ne diyeceğim, sen; ona anlatmadığın hiçbir şeyi de anlatma bana.

Anlatacakların "ona gerekliydi" bana değil! ..

Ben; Seni sorgulayacağım o kadar! ..

Hatta nasırına basacağım sürekli, canını yakacağım, acılarını tazeleyecek, ateşlerini körükleyeceğim. Benim kim olduğumu düşünme hiç, merak etme! ..

Ben "sen" değilim, ben "o" değilim, ben ikinizin dışında, ikinizin de aklında, iradesinde olmayan bir güçüm! .. İlahi adaletim ben! ..

Ben senin, bu dünyada karşılaşacağın "en büyük cezayım." Vicdanının sesi de olabilirdim ama "Sende o yok maalesef"

Farz et ki ben senin yaşayacağın "azabın ayak sesleriyim", farz et ki sana kesilen cezanın faturasıyım! ..

İşlediğin günahların bedeli olduğumu da düşünebilirsin! .. Acımasız olacağım evet! Hem de çok acımasız, tıpkı senin gibi!

Sen" onu" duymuyordun, ben de seni duymayacağım!

Oysa "seni duymaktı" onun tek istediği, cevap vermedin, kendine neyin cevabını vermeye çalışıyorsun? ..

"Ne yapıyor, ne düşünüyor? " diye dert etme kendi kendine, sen; bunları "ona" hiç sormamıştın ki! ..

Aynaya bak ve orada gördüğün "sana" şunun cevabını ver;

"Ne kadar dürüstsün? "

Bakarken değil belki ama cevap verirken kızaracak yüzün, "Utanmayı unutmadıysan" elbette!

"Sana çok yakıştı kaçmak" ama "bu sevda" yakışmıyor..

Elbise tamamdı da, onu sen giymemeliydin!

"Giymedim" deme sakın, Giydin!

Çıkarıp çıkarıp tekrar giydin!

Lakin sen; onu giyecek biri değildin!

Delirtiyor seni değil mi kafanda oluşan cevapsız sorular?

Mesela "SENİ AFFETTİ Mİ? "

Hala seviyor mu?

Senin için şiirler yazıyor mu yine?

Seni sevda yakutlarıyla taçlandırıp, arşın tepesine resmediyor mu?

Belki küfrediyordur, resimlerini yırtmış, adını silmiştir, belki de öfke; yüreğinin ücrasına kadar sinmiştir kim bilir!

Haydi, sor kendine! Binlerce kere sor! .. Cevabını bulamayacağını bile bile, kendi kendine kahrolarak sor!

Elin telefona giderken, tuşlarına basacak cesaretin olmayacak, o basireti asla bulamayacaksın! Gittiğin yerlere geri döndüğünde de bulamayacaksın aradığını ve ağyar'a soracak gücün de olmayacak!

Sen; onu gönlünden kovarken dertlere müptela oldun.

Bu takası sen istedin!

Her ne ise yaşadığın hep senin tercihin, bir kere olsun "tercih kullanma şansını" ona vermedin, nahak yere dertlenme olur mu, sen; daha fazlasını hak ettin!

Ben kim miyim? Bana ne mi oluyor?

Dedim ya! .. Ben senin kâbusun, ben senin bu dünyada ki cehennemimin!
Ve bundan da, adım gibi eminim!

İçinde bir "kurt" var biliyorum.

Soru, soru olmuş, yüreğinin her bir katmanında,

Cevabını aramakta,

Vahşi hayvanlar gibi saldırgan,

Tiran misali acımasız!

Ne var ki seninle özdeş! Baktıkça kendini gördüğün, düşündükçe çile ördüğün ve onu hatırladıkça yanıp yanıp söndüğün! ..

İçinde bir "kurt" var biliyorum!

Kemirmekte her bir hücreni... Cevabı verilmeyen, verilemeyen her bir soru için kangrene dönüşüyor vücudun

İçinde bir "kurt" var biliyorum!

Ve o "kurt" doğurgan, sürekli çoğalacak, üreyecek! ..

"Sana acıyorum! "

Sonun başlangıcıdır bu ve yolculuğun ilk anı,

O kurtlar ki; cellâtlarındı senin ve aslına döndüler, tanı onları,

Sen onu dinlerken "duymamıştın" aslında,

Sen onu duyarken "anlamamıştın",

Anlıyorum derken en büyüğünü söylemiştin yalanın,

Ardına bile dönüp bakmamıştın giderken

O; umutları yaşatırken "sana rağmen", zemheriyi eklemiştin her doğan güneşe,

Gelince "gülmüş" gidince "unutmuştun", o esarete mahkûmken, kapıları tutmuştun!

O sustu! .. Sen kendinle konuşmaya başladın!

O koşmuyor ve sen de yavaşladın, şimdi arkana bakıyorsun, ne bir toz bulutu, ne bir ayak sesi!

Boş yere kulak kabartma, boş yere dinleme sessizliği! Boş yere soru sorma kendine, sorma diyorum, çünkü;

İçinde bir "kurt" var biliyorum!

Ve senide çürütecek içten içe,

Sebebini sen biliyorsun, sebebini o biliyor ve ben de biliyorum!

Bunun adı; "İlahi adalettir" diyorum

İçinde bir "kurt" var biliyorum!

Kadir Albayrak

İdam Sehpaı

Kalemi kırmışsın "hüküm" sonrası
İnfaz beklenmekte
Ve bekletilmekte
Canım
Bedenim de

.....
İtiraz edecek mecalim,
Ya da;
Af diye bir rıcalım yok! ..
Belli ki isteğın üzere
Eziyet edilmekte! ..
İlmik yağlanmış çoktan
Kurulan sehpa da.....
Ve
Bir bacağı kırık iskemle

.....
Suçum(!) ağır
Sevdalar sağır
Avukatım olmuş zindan
Meşaleler cayır cayır
Savunmalarım kalmış sayfalarda
Sararmış! ..
Şiir olmuş dilim de sevgin
Gün ağarmış!

.....
Kalemi kırmışsın hüküm sonrası
Ve infaz beklenmekte
Bekletilmekte
Yüreğim bedenim de! ..

.....
Yüreğim dolu, yüreğim nasır
İsmi ni işle miş hüküm de bile
Gideceğı yere seni de taşır! ..
Son arzum sorulur "Sebepsiz"
Adet miş diyorlar! ... Cellat edepsiz!

.....
Bir garip celallenir gönlüm
Sevdam elinde
Elinde ölüm! ..

.....
Son isteğim ha! ..
Tamam! ..Peki! ..
Sen evet sen
Sen tekmele iskemleyi
Seyret bak! ..
Nasıl öleceğim? !
Ve son nefesimi verirken
Seni;
Bakışlarımla öldüreceğim! ..
Sonra mı? ...
Üstümde ki dikenlerle
İnfazını bekleyeceğim! ..

.....
Aceleml yok!

Kadir Albayrak

İhanetin Laneti

Bir şiirsin sonuçta, ya dua ya intizar
Bazen satır da isim bazen zevksiz bir bahar
Sana dost değil miydi düş-te melekler bile
Gönlüm hala secde de nefesim de isyan var

Bazen gökte kuşaksın yedi renkli bir alem
Ne yazar belli değil gider gelir bir kalem
Hasret bağı üstüne atılmış düğüm gibi
Aşk pınarı başında yudum yudum bir sitem

Özlem olup yağarsın buluttan damla damla
Bir zerre nasibi yok "umut" çorak bir tarla
Bazen sabah güneşi bazen fecri akşamın
Ortasında bir yerde vuslat saklı pusu da

Karanlıkta bir çığlık bazen derin sessizlik
Bazen yüce bir tepe bazen korkunç derinlik
Zaman diye geçmişin sireni öttüğünde
Ömür manadan kaçır ölüm bile rezillik

Sokakta ayak sesi gölgesinde yankılar
Seda verir toprağın altından ölü canlar
Nihayet acıların demlendiği an gelir
Beden de bir sarsıntı depremdedir günahlar

Bir avuç toprak ile haşrolacak vücudun
Hem de gözü önünde sevgisiz bir güruhun
O öyle bir vakit ki mizan da denge ister
Şaşırdığın cehennem vebalidir gururun

Küllerin altındasın beyhudedir saklanış
Tükettin bir hayatı neye yarar bu kaçış
Mağfiret için bile zamanın yetmeyecek
İhanetin laneti, isyanıdır haykırış! ...

Kadir Albayrak

İhtiyacım Var

Dinleyin dostlarım dinleyin beni
Şu an da sizlere ihtiyacım var
Öyle bir çaresiz derde düştüm ki
Teselliye şimdi ihtiyacım var

Bana cevap verin bir cevap dostlar
Ayrılık şart diye bir kanun mu var
Bahara doymadan geldi sonbahar
Teselliye şimdi ihtiyacım var

Doğacak sanırken sabah güneşim
Ömrüme zamansız esti bir rüzgar
Nasılsın diyen bir sese hasretim
Teselliye şimdi ihtiyacım var

Kadir Albayrak

İhtiyacım Yok! ..

Gayrı bana hayatta, bana; "ölümdür düğün"
Gecenin rengi var ya! .. Al'a ihtiyacım yok
Akşam hüsrarla yatıp, perişan kalktığım gün
N'olacak bilmesem de "fal'a" ihtiyacım yok! ..

"Şifa" olsa da elma, yemem ben, "Havva" için
Eğilirsem namerdim derdime deva için
Şikâyeteye gerek yok "lüzumsuz dava" için
Avukata, paraya, "mal'a" ihtiyacım yok! ..

Gına geldi, yeminle, "Belki yarın! " demekten
Doğmayacak güneşi ısrarla beklemekten
Vazgeçtim! .. Aşk'tan meşk'ten, "hatta gülümsemekten"
Ağaç olsan fark etmez, "dal'a" ihtiyacım yok! ..

Çizdim adını, sildim, yakıp tarumar ettim
Sen gönlümü yıkmıştın, "yeniden imar ettim"
Yaraydı ya yüreğim, bir güzel tımar ettim
Yüzer giderim şimdi "sal'a" ihtiyacım yok! ..

Bilir misin ne yazar, ne söyler özgeçmişim
Ben "kıldan tüyden" değil, özümünden vazgeçmişim
"Aşk" kadehte yetmedi! .. Testisiyle içmişim
Gül tadı damağımda "yal'a" ihtiyacım yok! ..

Suç mu işledi gönlüm? Peki! .. "Onu fişledim"
"Ama" diyen beynimi, beynimi de şiş'ledim
Neden kızarayım ki, kabahat mi işledim? !
Yüzümü örtmek için "şal'a" ihtiyacım yok! ..

Gölge etme bu yeter! .. Başka ihsan istemem
Uzanamadım diye, ben; "ciğere pis demem"
Şayet yola çıkmışsam, bir daha da vazgeçmem
Dudağından çıkacak "kal'a" ihtiyacım yok! ..

Kadir Albayrak

İki Satırlık Şiirler

DÜŞ

Seni sana bıraktım, şimdi seni sen düşün
Güneş mi? Artık unut! .. Sabahı yok bu düş'ün

BESTE

Yüreğim de bir ezgi, onu sen besteledin
Beni öldürüyorken "onu nasıl besledin? "

ŞÜPHE

Seviyorum deme ya! .. Şüpheyeye düşünüyorum
Ya; yalan söylüyorsun, ya; ben yaşamıyorum! ..

BOŞLUK

Boşluğun içinde ben, benim içimde boşluk
Bu ne girift bilmece, bu nasıl bir sarhoşluk? !

YASAK MASAL

Sen yoksun! ..Hiç olmadın! .. Adın masal da saklı
Ben de nasıl yaşadın? Adın bile yasaklı! ..

ZOR

"Zor" diyor "zor" ne garip! .. "Zor" ne demektir sahi?
Bunca yıl ve bir hayal! .. Zor'dan zor'du vallahi! ...

SON FASIL

"Son sözüm" hiç olmadı.. Nasıl isterdim nasıl! ..
Seni öldürmese de "Yaralardı o fasıl! .."

HANÇER

Bastır o kara saplı hançerini gömülsün
Girsin de hançeremde, sessizliğe gömülsün! ..

HÜSRAN

Uzaktın! ..Sevdam vardı! .. Umutlar kucak kucak
Yakınsın! .. Korkarım ki; "Hüsrân" kucaklayacak! ..

NE İSTİYORSUN?

Ağlattın gülüyorsun, "özlettin" gidiyorsun
Beni ben de bitirdin! .. Daha ne istiyorsun?

SEVMEK

Sevmek ne menem şeydir, şayet ben bilmeseydim,
Sana inanmak için tereddüt eder miydim? ..

“HIÇ”

“Ben neymişim” diyordum! .. Baktım koca bir hiç'im! ..
Tövbe, bin kere tövbe, “Hiç” bile değilmişim! ...

VUR

Vur! ..Acırsa namerdim, vur ki; “Görevin bitsin”
Gayrı hiçbir gecenin “Sabahı sen değilsin! ..”

İNANMAK

Dedin, duydum! ..Bilemem! .. Sorarsan zorlanırım
Önce; sana “sen inan”, sonra ben inanırım! ..

YALAN “NOT”

İki adet saç teli ve “Seni seviyorum”
Saçların masum ama “not yalan” biliyorum! ..

DAL ve KÖK

Sana söylemiştim ben; “UMUT” benim son dalım
Onu kırmayacaktın! ..Kök n’olacak bakalım! ...

Kadir Albayrak

İnadına Türküm ben, inadına Müslüman!

Şeklen bize benziyor bu garip yaratıklar
Soy-um desem "ırkçı" der, "dinim" desem ayıplar
O kin bataklığından çıkarlar zaman zaman
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Geçmişe söven "aydın" sahip çıkan tu-kaka
Bir o yana uşaklık bir bu yana, yalaka
Benim adım "corc" değil, ya Kadir, ya Süleyman
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

"Vatan dilimlenecek(! ..) " Pastayla karıştırma
Mozaikmiş, kimlikmiş bizleri ayrıştırma
Az mı tokat yediniz İzmir'den Ardahan'dan
İnadına Türküm ben, İnadına Müslüman

Adabını bil! .. Halin; Midemi bulandırır
Köpek bile işerken ayağını kaldırır
Ya edebinle otur, ya bozulur pusulan
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Yolun düştü galiba caminin duvarına
Uzandı hain elin Milletin bayrağına
Şen nerenin dölüsün? .. Fransız ya da Yunan
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Orduma dil çıkarma dili kopası hain
Dedene sor dedene, söylesin sana "halin"
Madem siz "masat'sınız" kılıç çıkacak kından
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Mikrop var aramızda kanına şer bulaşmış
Tevazu gösterdikçe "Bir yerlere" ulaşmış
Şen de ezileceksin tuttum mu yularından
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Kürt benim! ..Çerkez benim! .. Ben Türk oğlu Türküm be
Bu Millet sizin için "hazırıyor alfabe"
"Tedrisata geçmeden" uyanın uykunuzdan
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Tarih neden tekerrür, eder, sen bilir misin
Nasırımıza basma! .. Yakında öğrenirsin
Pahalıya mal olur beni hafife alman
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Binlerce Mehmedim var! ..Binlerce Çanakkale
Hepsi "destan-a hazır! .." Meydan olsun bir hele
Nasıl at oynatılır? .. Göreceksiniz ulan!
İnadına Türküm ben, inadına Müslüman

Kadir Albayrak

İnan Hakkım Bile Yok

Belki boş yere sevdim belki 'suçlu' değilsin
Ne desen fark etmiyor yine yüreğimdesin
Seni unutmak çok zor buna itirazım yok
Ama sen affetmek! ... 'İnan hakkım bile yok! ..'

Kadir Albayrak

İnsancık'lar

Şu Dünyanın işine aklım ermiyor benim
Varsa akıl erdiren saatlerce dinlerim

Samimiyet kalmamış dostluklar karaborsa
Gündüzlerin de bile mefeatler pusuda

Birisi selam verse hem sesi titremeden
Hem de güler yüzüyle karşılık gözetmeden

Dünya dönüyor ama nedense aynı yöne
Bir an duracak olsa herkes incek yere

Ali'nın başında ki takke geçti Mehmed'e
Kaymaklar senin oldu posasını el yiye

Herkes çıkar üstüne hesap yapıyor şimdi
Oysa yolun sonun da nedamet var değil mi

Bu bir kısır döngüdür keser yontar kendine
Oysa destere olsan bir ona bir kendine

Bana değmeyen yılan bin yaşasın diyorlar
Hata kendilerinin şeytan dedi diyorlar

Şeytanlık içlerin de kalp gözüyle görürsen
Nur yerine irindir akan her bir yerinden

Tüm bunlardan arınmış kim kaldı çevremizde
Altınlardan taht kurmuş kim var ki gönlümüz de

İyisi mi sen dostum fazla kafa şişirme
Perdelerini indir ortalık da gözükme

Bir an gelir de seni anlayanlar olursa
Ellerini kaldırıp dua ederler sana

Kadir Albayrak

İntikam Bir Adım Sonra

Merak ettiysen, bitti! .. Geç bile kaldı belki
En azından yanına "birkaç gölge(!) " bıraktım
Yağmurlar dindi ama bu akan öyle sel ki
Alıp götürsün seni, seni; sana bıraktım

Ne gönlümde bir telaş, ne sınırsız heyecan
Ne bir korkusun artık ne anlamsız hezeyan
Dost defterinde yokum, yanacaksan buna yan
Nefret dağarcığımdan artanları bıraktım

Yabansın, yabancısın, anlamam lisanından
İsmi de silmişim, ömrümün nisanından
Hapsoldüğüm zindanın burcundan, hisarından
Sevdanın çöplüğünden kalanları bıraktım

Maziye son bir defa getirdim de hatıra
Ne kalemimde kaldın, ne yazarım satıra
Biterken, benden sana "çok acı" bir hatıra
Seninle yaşadığım "günahları" bıraktım

Zerre kadar değer, yok canım! ..Ne değeri
Sen eşeksin, zaman yük, bağla şimdi semeri
Uzanılmayan değil "mundar" olan ciğeri
Aslan'lardan artanı, çakallara bıraktım

Acıtacak bilirim, sözüm yakacak seni
Umrumda mı sanırsın, derde salacak seni
Bu garip korku ile nefes alacak seni
Hayatın kalanın da azaplara bıraktım

Seni affetmek! ..Asla! ..Kinim öyle heybetli
"Kahpe" olan nihayet, bu şansıda kaybetti
Yemin diyorum yemin, bu yürek yemin etti
"İntikamı" bir adım sonrasına bıraktım

Kadir Albayrak

İstanbul'da Bir Şair

Bana "şair" diyorlar, sen başka bir isim bul
Kays-ı çöl mecnun yaptı, bana yeter İstanbul

İstanbul da bir şair! .. Olmasaydım şaşardım
Olmasaydım, ben nasıl, İstanbul da yaşardım

İstanbul da kalemsiz nefeslenir mi? Düşün! ..
Güneşi bile unut sabahı yok bu düş-ün

Sevda İstanbul mudur, İstanbul mu sevdadır
Koca Dünya'ya bir bak! .. Böyle sevda var mıdır

Kalem bu şehre mahsus, bu şehir kaleme can
İstanbul ki şairin yüreğin de an be an

Hacizlidir gönüller ismine İstanbul'un
Böyle bir kara sevda varsa arayın bulun

Bir tesbih ki bu şehir tam otuz beş boncuklu
Şefkat dolu bir ana, yirmi milyon çocuklu

Mazhar olmuş Nebi'nin söz-ü mukaddesine
O söz ki; Fatih ile, ulaştı adresine

İsterim ki uzanıp öpeyim gerdanından
Ah İstanbul! ..Sevgilim, gönül geçer mi yar'dan

Seni yazacak kalem tükenmez mi? Tükenir
Şaire ilham gerek o da senden beklenir

Allah nasip eyledi seni sen de yaşadım
İstanbul da yaşarken İstanbul'u anladım

Seni benden önce de dinledi Orhan Veli
Seni her kim dinlese deli oluyor deli

Bana şair diyorlar sen başka bir isim bul
Kays-ı çöl mecnun yaptı bana yeter İstanbul

Kadir Albayrak

İsteme Benden

Olmayacak şeyler isteme benden
Ne gökte ki güneşi
Ne de parlayan yıldızları
Hediye edemem sana! ..

Dağları yok etmemi
Rüzgarları durdurmamı
Denizleri kurutmamı
İsteme benden
Yeryüzünde ki tüm çiçeklerden
Taç yapamam sana! ..
Ve tüm ağaç yapraklarını
Konfeti gibi dökemem başına! ..

Olmayacak şeyler isteme benden
Böyle kabul et beni benliğin de
Ayağım da kırk yamalı pantolon
Ve hırpani gömleğimle

Düşünme kızım düşünme
İşine gelirse!

Kadir Albayrak

İstifa Ediyorum! ..

Her kimi "yar" sandıysam, nedamete batmışım
"Kusur'un gölgesini" aldım da gidiyorum
Dünya dediğin şeyin "Anasını satmışım"
"Nefes sensen" hayattan, "İstifa ediyorum"

Şu; Sükût-u hayal'e "bir tebessüm" borcum var
O borcu ödeyecek birkaç kürek harcım var
Kin değil, nefret değil, sana "bitmez hıncım" var
Emel sensen Murat'tan "İstifa ediyorum"

Çölde kalsam dilenmem, bir parça rahmetinden
Hem senden yoruldum, hem; sevdanın zahmetinden
Allah nasip etmesin, ölsem de "himmetinden"
Sana mahkûm kalmaktan "İstifa ediyorum"

Gölgen düşmesin gölgen, Vallahi acır içim
Sana muhtaç kaldım ya! .. "Sanıyorum bir hiçim! .."
Can yanlış, canan yanlış! .. Sen de "yanlış bir seçim"
Yanlışla yaşamaktan "İstifa ediyorum"

Deli dolu adamdım! .. Heyhat! ..Acze düşürdün
Gönül bu! ..Sarpa sardım... Sarmasaydım "üşürdün"
Cevap ver! ..Ben olmasam "Hangi kulun düşüydün? ! "
Düş'ü hayra yormaktan "İstifa ediyorum"

Şifa olsun, manasız, "uzuv hasta", keserim! ..
Bulut olsun güneşe, rüzgâr olur eserim
Ateş sendin, pişen ben! .. Bu da "benim eserim"
Umudu taşımaktan "İstifa ediyorum"

Kestin hayat suyumu, olsun! .. Sana yakışır(!)
Bakma be gözlerime! .. "Sevişenler bakışır! .."
Bakışırken yürekler, birbirine akışır
İnanıp yanılmaktan "İstifa ediyorum"

Sıtkım sıyrılmış zahir, kırılmış merdivenim
Benim elim böğrümde! .. "Tuttuğun" eldivenim
Seni sevdiğim gibi, elbet vardır sevenim
Kula "maşuk" olmaktan "İstifa ediyorum"

Gayrı yüzüm çevirdim, ben aşkın Kâbe'sinden
Ne bildiysem unuttum sevda alfabesinden
Alfabe'yi bitirdim, "hatta kitabe'sinden"
Velhasıl cümlesinden "İstifa ediyorum"

Kadir Albayrak

İşte 'Sen Bu'sun'

Edebiyat derken edepsizleştim(!)
Dilimde küfürün bini bir para
Saygıyı unutup(!) sevimsizleştim(!)
Huzurdan yana çok düşmüşüm dara

İltifat gereksiz, yakışmaz zaten
Kütüğün üstüne sarmışlar saten
Orana burana biraz fondöten
Sürsen de o kokun benzer ahır'a

Hep övdüm kabahat bendedir zahir
Masalmış, bir masal, Zühre'yle Tahir
Bu kahpe oyunda sen gibi mahir
Görmedim, yazsam da sığmaz satıra

Bir bok'a benzesen gam yemem hani
Ulan "kör olacak" zaman mı yani
Nihayet dilimden "küfürlü mani"
İşte döküldü be, kısır katır'a

Göklere çıkardım, sapı samanı
Şimdi de yerlere vurma zamanı
Bir yana bırakıp dini imanı
Bildiğim "her küfür" sana hatıra

Gökkuşağı gibi, farklı rengârenk
Ne bir ayarın var ne de bir ahenk
Her aşkta ya kahpe ya da pezevenk
Kul'u yollar, türbe ya da yatır'a

Hülasa, mutluluk boş bir kelime
Sen resmen zararsın akli-selime
Benimde çok fırsat geçti elime
Pek kabardı seni yazan fatura

Ne kadar "melanet" varsa bildiğin
Senin yapıp yine senin sildiğin
Halime bakıp ta kıs kıs güldüğün
Hepsini şöyle bir getir hatır'a

Patlarken her küfür çekilen pim'dik
Hesabı görelim istersen şimdik
Başımda, "başı da" her zaman dimdik
İster orda uzan, ister hasıra

Hiç kusura bakma, işte sen bu'sun
İsterim, içine, sözüm otursun
Dilerim benden de beter olursun
Müptela olasin kanlı basur'a

Kadir Albayrak

Kadın...

Kadın ki; İnce zarif
Elbet var hoş bir haz-zı
Atmıyorsa neyleyim
Onda sevdanın nabzı

Kadir Albayrak

Kadınım

Hayat denen bu yolu
Ben çoktan yarılardım
Hazan yerleşmişti gönül bahçeme
Ve 'SENİ TANIDIM KADINIM'

Şafak oldun sabah oldun
Hayal oldun serap oldun
Eğilmiştim solmuş çiçek misali
Baharım oldun kadınım! ..

Köklerim kucakladı toprağı
Saçılıverdim yediveren misali
İşte dedim denizim, işte benim dağlarım
Yürek diye içimde
Sen atarsın kadınım

Elimde kalemsin duygu yüklü
Kağıdım da şiir
Nefessin solukladığım
Ve... Düşlerimde sen varsın kadınım

Göğün yedi rengi gibi
Saçını okşadığım
Gönül zindanlarımda
Sır diye sakladığım
Gecenin bir vaktinde
'Can' diye aradığım
Çok sevmişim seni,
Çok sevmişim kadınım

Kadir Albayrak

Kadir Baba

Her sabah umutla yola bakarsın
Gelenin gidenin yok Kadir baba
Her gece gözlerin ıslak yatarsın
Dertlerin ummandan çok Kadir baba

Bu gece sabaha kadar sendayım
Sen anlat ben seni dinleyeceğim
Kovsan da buradan gitmeyeceğim
Bende çok dertliyim çok Kadir baba
Benimle göz yaşı dök Kadir baba

Şuraya iskemle koy benim için
Doldur kadehimi ver Kadir baba
Sanma ki dünya da tek dertli sensin
Derdine ortağım ben Kadir baba

Kadir Albayrak

Kadir Gecesi

Bir an ki; zamana yıllara değer
Ellerini göğre açmış nicesi
Dualar "gönülden" olursa eğer
Kabule köprüdür Kadir Gecesi

Azmişta haliyle nefis-i dişlenen
Rabbimin emriyle kalbi fişlenen
Koca yıl içinde neyse işlenen
Günaha törpüdür Kadir Gecesi

Kadrini bilelim bu gece vaktin
Gal-u belada ey! ..Bu idi aktin
Dünü unutsan da, amma velakin
Şefaatt gölüdür Kadir Gecesi

Fırtına biçecek rüzgarı eken
Ömür de tükendi hep" yarın" derken
Belki de son defa çalman gereken
Kapının önüdür Kadir Gecesi

Gönül telimizde bu gece vuslat
Nedamet olsun ki verilsin berat
Üstünden geçilen o ince sırat
Yolunun sözüdür Kadir Gecesi

Dillerden düşecek tövbe cümlesi
Fark etmez Arapça, ya da türkçesi
Vallahi Billahi her bir hecesi
Şeytanın közüdür Kadir Gecesi

Haydi sen de bacım, sen delikanlım
Teyze, hala, emmi, can arkadaşım
Hep beraber Hak'ka yoldaş olalım
Hak yolunun özüdür Kadir Gecesi

Kadir Albayrak

Kalem Kırıldı

Kalem kırıldı gülüm,
Silginin gözü aydın
Bana sensizdi ölüm,
Sana bensiz 'Günaydın! '

Kadir Albayrak

Kalem Satılık Değil! ...

Sevdik! ..Eyvallah ama, secde bekleme benden
Satırlara işlerim, ben nakkaşım, "kös" değil
Gayrı gözüm korkmuştur "ben maşuk-um" diyenden
Yüreğimi verdim ya! .. Kalem satılık değil

Tükenir yaza yaza her mürekkep nihayet
"Şair olan arar mı, merkepler de inayet"
Bunun adı aşk değil, cinayet bu cinayet
Canımdan vazgeçtim ya! ..Kalem satılık değil

Saplanınca bağrına bembeyaz sayfaların
Cümlesine kurşundur sevdasız haytaların
Benim erişemediğim en ücra kuytuların
Uğruna "söz" dedim ya! ..Kalem satılık değil

Elbet tükettin beni, kurtçuklar gibi rahvan
Ne açıkta bıraktın ne örttü beni umman
Ben yalnız hayal değil ne varsa gerçek olan
Sana feda ettim ya! ..Kalem satılık değil

Bana "yazar" diyorlar, yazmadığım zaman var
Kalemi kullanırım, yaşadığım zamanlar
Beni sen şair ettin, gönül kadr-i bilmez yar
Ne istesen verdim ya! ..Kalem satılık değil

Sanma ki sana mahsus, ondan dökülen inci
Bazen aşktan söz eder bazen kinci mi kinci
Kalemim rahlem benim, sen de sondan ikinci
Seviyorum derdim ya! ...Kalem satılık değil

Yazmaz, yazmaz bu kalem, gölge düşmüş adını
Kalem tatmış acının, vazgeçilmez tadını
Hani seni yazarken; "Hayatımın kadını"
Dilim sürçüp dedim ya! ...Kalem satılık değil
Her şeyimi aldın ya! ..Kalem satılık değil! ..

Kadir Albayrak

Kalem 'Tükenmez mi? ! '

Geçmişle muhasebe! .. Yaşanılan günde pek kolay değil! ..

Şartlar şekil değiştirmiş, ne varsa o günlere ait sandıklara gömülmüş
Vakta ki; biri karıştırıp eline alacakta, sözüm ona "o günleri" yad edecek! ..

Pöh! ..

Parmaklarım bilgisayarın klavyesinde dolaşırken, gayri ihtiyari mazinin
eteklerinde "duygularımın" kalemin ucundan bembeyaz kağıtların bağrına dökülüşünü
hatırladım! ..

Ne günlermiş be! ..

Birine mektup yazıp "nasılsın" diye sorduğumda "iyiyim" cevabını ancak
on/onbeş gün sonra alabiliyordum, hatta cevabi mektup elime geçmeden belki de
verilen cevabın bir anlamı bile kalmıyordu.

Aşkları, sevdaları yazıyordu kalemler, hasreti, özlemi yazıyordu
Yazamadıkları da vardı mahcubiyetten, hatta yazıp daha sonra üstünü
karaladıkları

İpek mendillerin üzerine çizilmiş "kalpler" ve kalpleri tam ortasından delip
geçen oklar! ..

Teknoloji gelişip değiştikçe kırılıverdi kalemlerde birer birer

Çok direndim çok savaştım ama nafiye

Artık kalem tutmuyorum parmaklarımın arasında, parmak uçlarımla tuşlara
basıyorum "mekanik sesleri dinleyerek"

Evet! .. Daha rahat olduğu inkar edilemez lakin, nostalji ve hatta o hazzı
kaybetmiş gibiyim! .. Kalemin kağıt üstündeki çizikleri adeta kalp atışlarının ritmini
hissettirirdi, ama şimdi öylemi ya? !

Printer canavarı ağızıyla harfleri vura vura kağıtlara monte ediyor artık, hissiz
ve duygusuz! ..

Kah mavi yazardı kalemler kah siyah! ..

"Tükenmez" diye kandırmışlardı bizi elimize tutuşturdukları kalemlerle, oysa
tükenmeyen "duygularımızmış! .."

Hesaba kitaba yaren edemediğim kalemi, ömrüme mihmandar etmiştim farkına
varmadan. Can ciğer kuzu sarması dedikleri bu olsa gerek! .. Sırlarımın gizli ortağı,
afakanlarımın kovucusu ama feryadımın susturucusu oluvermişti.

Halen, hiç olmazsa müsveddeleri kalemlerle yazmaya çalışıyorum. Hani sanki
"kalem olmazsa" hissettiklerimi ifade edemeyecekmişim gibi bir his var içimde ve buna
engel olamıyorum! ..

Serde "dinazorluk" olduğundan değil ha! .. Olsa olsa yılların alışkanlığıyla kendi
aralarında "entegrasyon" sağlamış bu "kalem-yürek" birlikteliğine son veremiyorum! ..

Alem'de milyonlarca kalem olsa ne gam! .. Acun büyük! ..Bağrında taşır elbet
Ya; bir kalemin cümle alemini "kursağında" taşıması nasıl izah edilir?

O; yazdırmanın yüreğini kopyalayan mükemmel bir alet, itirazsız, mütevazî, mutî
ve sır dünyası geniş

Acılara hamallık ederken, mutluluğa köprü olabilmek onun kudret ve
inisiyatifinde

Çakının keskin yontuşlarını "şefkatle okşayış" gibi algılayan garabet, bazen sivri
bir mızrakmışçasına saplanır yüreğin en hassas yerine, bazen de meltem rüzgarı gibi
sarıp sarmalayır insanı

Çöllerde ki kum taneleri kadar anlatacakları vardır, yağmur damlaları kadar da
"kiler'de" beklettikleri! ..

Lakin aşınadır "kelimenin birine", onu bir başka şevkle, bir başka istekle yazar! ..
yazarken okşayıp sever onu.. yazmadığı anlarda yatırmak ister kelimenin üstüne! ..

Bazen "bir isimdir" o, bazen "bir dilek! .."

Yazanın "yüreğinin rengini" alır bukalemun misali, kraldan çok kralcı kesilir sebepsiz! ..

Yaşadığım anlarda mı kullandım kalemi, ya da kalemi kullandığım anlarda mı yaşadım bilmiyorum, ama bildiğim tek şey, "kalemin" benim ömrümde var olan koskoça boşluğu tek başına doldurduğudur! ..

Ölüm kararından sonra nasıl ki yargıcın elinde kırılıp ikiye ayrılırsa, tebessümü taşımak içinde bin parçaya bölünür çırpınarak! ..

Dünleri yaşattığı gibi yarınların programına hakimdir, yargılama onunla başlar ve hüküm onunla verilir! .. Zindanların tarifinde "gardiyan" o'dur! ..

Bazen umutların "doğurganı" şark, bazen o güneşi yutuveren garp gibidir
Ve tükenmemişse kalem "sebebi yürektedir! .."

Kadir Albayrak

Kar Yağıyordu

Sözün bittiği yerdeydi
Anlamını yitirmişti kelimeler
Zaman tükenmiş, dinmişti gözyaşları
Acı biteviye ve kalıcıydı hasret
Son yaprakları dökülmüştü hazanın
Ve mevsim zemheriye dönüyordu
Kar yağıyordu! ...

Gecenin üstüne serilen bembeyaz yorgan
Anıları örtüyordu... Ve "maziye dair" ne varsa
Onlar, üstüne düşeni yapmışlardı(!) şüphesiz
Kalanı; tabiat tamamlıyordu! ..
Dalları eğilmişti genç ardıçların
Kuşlar sığınacak yer arıyordu
Kar yağıyordu! ...

Yıllar eridi, "o kısacık" bir an'da
Umuda ait ne varsa ve ne varsa yarına dair
Donmuştu! ... Üşüyordu! .. Ve yağan kar
Yüzlerinde ki çizgileri dolduruyordu
Adam kadına, kadın adama baktı
Saçları ağarıyordu
Kar yağıyordu! ...

Ne kadar da çok severlerdi lapa lapa yağışını
Şöminenin alevi yırtarken karanlığını gecenin
Ve sıçrarken kıvılcımlar yıldız gibi dört bir yana
Birbirlerinin gözlerindeki parıltıyı seyre dalarlardı
Ve dalarlardı gecenin karanlığına
Esen rüzgâr bir bir hatırlatıyordu
Kar yağıyordu! ...

Ayak izlerini örterken gidişinin ardından
Tipiye dönmüştü kar
Ve yaklaşan fırtınayı müjdeliyordu(!)
Gece karardıkça, inadına beyaza boyuyordu
Vazoda ki son beyaz gül solmuştu susuzluktan
Ve üşümüş elleriyle "adam" sessizce ağlıyordu
Kar yağıyordu! ...

Cazırdayan kibrit, bir sigara tutuşturdu
Dumanı raks edip giderken rüzgârı gökyüzüne
Hıçkırık sesi kaybolup eridi tipinin hışmıyla
Yağdıkça, yağdıkça her şeyi örtüyordu! ..
Bahardı ya, "bütün aşkların şairi"
Sevdaları ise "karakış" yazıyordu
Kar yağıyordu! ...

Sonbahar kadar yorgundu ömür,
Bahara ulaşamayacak kadar yaşlı,
Ve bitkindi, sevdaları kaldıramayacak kadar
Umutun saçaklarından buzlar sarkıyordu

Dinmişti tipi... Lapa lapa düşüyordu yine
Düşerken bir hüzzam şarkı söylüyordu
Kar yağıyordu! ...

Bir kardelen takıldı gözlerine adamın,
İnatla uzatmıştı başını, yukarı hep yukarı
Var gücüyle savaşıyordu
Devriliyordu adam... Kardelen dikleniyordu
İmrendi adam! .. Yandı" tükenen umutlarına"
Kardelen gülümsüyordu
Kar yağıyordu! ...

Bahardı doğduğunda ve sevdiğinde bahardı
Dört mevsimde "baharında kışlardı"
O kadar uzaktı ki ölüm,
Ve bir o kadar umut doluydu yüreği! ..
Düş de olsa gördüğü, "düşünde vuslat vardı"
Oysa "hasret" can veriyordu
Kar yağıyordu! ...

Toprağı kar örtmüştü, adamı "ölüm"
Son sayfası da okunmuştu kitabın..
Sıyırıp attı üzerinden bedenini
Ağır geliyordu! .
Dudaklarında garip, beyaz bir tebessüm
Ve "ruhu" göklere yükseliyordu
Kar yağıyordu!

Ve yağdıkça,
Bedenini de örtüyordu

Kadir Albayrak

Karadeniz Rüzgarı

Bir rüzgar esti birden "O yok" dedi sinsice
Parladı gümüş hançer ve saplandı kalbime

Zamanla akıp gider mevsim hazan ve bahar
Ben de kapılacaktım esmeseydi o rüzgar

Afrika'nın yamyamı çalarken tamtamları
Benim için mi esti ayrılık rüzgarları

Böylesine zor muydu karşılıksız sevgiler
Sevenleri mi bulur çaresiz musibetler

Nasıl yok edeyim ben zihnim de şekilleri
Soru sormadan münker hem nekir melekleri

Ard arda taşıyor yükselen cenazeler
Hiç birinden geldi mi bu güne kadar haber

Bazen yol da görürüm iki aşık kol kola
Eğilmiş güzel sözler fısıldar kulağına

Boğazımda bir düğüm oluşuverir o an
Yırtar sine'lerimi bir türlü yutkunamam

O rüzgar neden esti neden yok dedi seni
Bilmez miydi bu garip senle buldu kendini

Yol yoktu gözlerinden girmek için kalbine
Bana "dur" diyen kim di bu barikatlar niye

Es ey deli rüzgar es, yine es deli rüzgar
Eserken ismin zikret sesinden büyük rüzgar

Siz gelin fırtınalar kasırgalar siz gelin
Tek tek değil! ..Az gelir! ..İsterse birden esin

Arzum unutmak değil yanıp yanıp kavrulmak
Hiç olmazsa "Mabede" bu duyguyla gark olmak

Rüzgar olup esenler, esip bilmezler Hak-kı
Beni çarpan yel değil! .. Karadeniz rüzgarı! ...

Kadir Albayrak

Kararsızlık

Benim değilsen bile
Uzaklar da bir yerde yaşıyorsun
Birileri tenine dokunuyor olsa bile
Biliyorum ki nefes alıyorsun! ...

Ya bir gün seni;
'ÖLDÜ' diye duyarsam
Ne yaparım?
Seni topraklara nasıl koyarım?
Tek dostum 'ÜMİT' kaldı dünya da
Onun yüzüne nasıl bakarım?

.....
.....
Benim değilsen bile
Biri doldurmuş gönül boşluğunu
Beni bir köşeye sıkıştırırsa bile
Gösterip dünyanın kaç bucak olduğunu! ..

Ya bir gün seni;
'DÖNDÜ' diye duyarsam
Ne yaparım?
Ümidi kalbimden nasıl kovarım? ..
Senden daha çok sevmişim onu
Senin yüzüne nasıl bakarım? !

Kadir Albayrak

Kemancı

O çaldığı nedir senin kemancı
Ritm acı ahenk acı söz acı
Gözlerime boş boş bakma kemancı
Rakı acı meze acı su acı

Hangi dertten düştün bu köhne yere
Galiba derdimiz aynı kemancı
Bir ayrılık tadı her bir sözünde
Yalnızlığa mahkum etmiş kemancı

Seni bu meyhanede tanıdım ben
Daha önce neredeydin kemancı
Mutluluk şarkısı arardım bazen
Yalan olsun bir ses yoktu kemancı

Sevdayı yükleyip keman teline
Göz yaşına boğdun beni kemancı
Dağlar da dayanmaz senin derdine
Sen nasıl dayandın söyle kemancı

Çisil çisil yaşlar o yaşlar niye
Verdin mi hakkını aşkın kemancı
Kaç gece ağladın yar diye diye
Sonunda kaybettin bittin kemancı

Ah dostum bilirim dayanmak çok zor
Gecenin bağına düştük kemancı
Gidenler bir daha geri dönmüyor
Biz neyi bekleriz bilmem kemancı

Gel sen kemanı kır ben de şişeyi
Bu derdin sabahı olmaz kemancı
Terkedip gidelim bu meyhaneyi
Kalanın adresi olmaz kemancı

Kadir Albayrak

Kendi Yok! .. Dersin

Ceketimi şuraya asıver kahya
Tam kapı girişin de görünüversin
Düşerse vefasızın yolu buraya
Ceketi burda ama "kendi yok" dersin

Gözleri hüznölüdür "yelken indirme"
İsterse; canını ver! .. Ama sır verme
Şu sönmüş sigaradan sual ederse
Ateşi burda ama "kendi yok" dersin

Fotoğrafın yanında, ıslak mendili
Görünce, soracaktır, "Ağlayan kim di? "
Yıllardır böyle bacım ve hatta şimdi
İzleri burda ama, "kendi yok" dersin

Aman ha! ..Kahya, aman! ..Sakın ha sakın
Öyle nazar eder ki unutamazsın
Yorma kendin boş yere, anlatma, kalsın
Hayali burda ama "kendi yok" dersin

Vazoda ki gülleri her gün değiştir
Sarısıyla beyazı bir bir seviştir
Kırmızı gül solunca, sorar; Ne iştir
Sevdiği burda ama "kendi yok" dersin

Hani hep dinlediğim o şarkı var ya
Her şeyi hatırlatır, anlatır o'na
Soru soran gözlerle bakarsa sana
Sözleri burda ama "kendi yok" dersin

Loş dursun oda, salon, karmakarışık
Uçlarını budama, sürsün sarmaşık
Derse ki; "görmedim, böyle bir aşık"
Yüreği burda ama "kendi yok" dersin

.....
Hep seni beklemişti... "Artık yok" dersin! ...

Kadir Albayrak

Kırık Kalemim

Yemin edip kilit vurdum dilime
Sustukça karıştı duygu âlemim
Doğmak için bekler üç beş kelime
Ben sustum, susmadın, kırık kalemim

Kefareti var mı, böyle bir and'ın
Akıl ermez, gönül; sen nasıl kandın
Söz verip kendine, sonra tıkandın
Kınına girmedin, kırık kalemim

Kendime yalancı çıkardın beni
Sessizce doldurdun yırtık heybeni
Ortaya koyarak eski rahleni
Lisan-ı hal oldun, kırık kalemim

Gayrı ne yazarsan sensin suçlusu
Sensin her cümlemin sivri uçlusu
Sevda denen zulmün başı taçlısı
Kaldı mı demedin, kırık kalemim

Ne sual edersin kime arzuhal
Ne çalmadık kapı, bakılmadık fal
O melek sandığım, "beşeri maval"
Resmini çizmedin, kırık kalemim

Kırmıştım evvelce senin belini
Tutmadım bir zaman kırık elini
Tükendi zannedip mürekkebin
Bekledim bitmedin, kırık kalemim

Soğuk mermer gibi şimdi yüreğim
Gücüm yok ki sana "yazma" diyeyim
"Zavallı" olandan, olmaz dileğim
Dedim ya, bilmedin, kırık kalemim

Seni infaz etmek pek zordu, pek zor
Yazmadan yaşamak bir ateş bir kor
Pişmanım çok pişman Allah biliyor
Teselli etmedin, kırık kalemim

Yaz ne istersen yaz, kendi kendine
Beni ortak etme muhabbetine
Kırık bir kalemsin, maharetine,
Mahkûm olmam senin, kırık kalemim

Kelam'a elveda dedik bir kere
Ne selam bekleriz, ne "söz" boş yere
Yazarken seninle aşk'ı her yere
Ömrümü bitirdin, kırık kalemim

Kadir Albayrak

Kim Daha İyi Anlar

Sevgi'yi
Kim daha iyi anlar? ..
-Ben de bilmiyorum! ..

Artık ağlamıyorum
-O işi bulutlara bıraktım! ..

Ve içmiyorum
-Bıktım usandım

Fakat nedense "şiiir" yazıyorum
-Bu işte bir "bok'luk" var!

Kadir Albayrak

Kim miyiz? ! ...

Sorular başımız niye dik durur
Hak yoluna boyun eğenlerdeniz
Bilinmez! ..Maziden ne sorar durur
Bir ömrü bir aşka verenlerdeniz

Geceyi gündüzü harman eyleyip
Güneşi rüya da görenlerdeniz
Rahmete kahıra rıza gösterip
Tevekkül nicedir bilenlerdeniz

İhanet dolsa da kulun gönlüne
Leşte ki dişleri görenlerdeniz
Zilletle kalsa da kendi kendine
Sineye çekerek gidenlerdeniz

Boynumuz çekmeye pek gelmez ama
Allah için secde edenlerdeniz
Belimiz maddeye bükülmez ama
Yaradan'a kulluk edenlerdeniz

İnsan da sermaye para pul değil
Şerefsiz olanı yerenlerdeniz
İmansız olana "Ahlaksız sefil"
Korkmadan yüzüne diyenlerdeniz

Komşumuz aç mıdır sorup gözetip
Bir lokma ekmeği bölenlerdeniz
Gücü yettiğinde bir şey sarf edip
Karşılık beklenmez! ..Bilenlerdeniz

Gönülle sohbeti düstur ederek
Sevgi de huzura erenlerdeniz
Cihanın güneşi "Elçi" bilerek
Her kulu Hak için sevenlerdeniz

Kalbimiz faniye tevazu dolu
Defterden borçları silenlerdeniz
Şaşıp da bir kul kapatsa yolu
Bir yerine bin yol çizenlerdeniz

Aşk için de vardır birkaç sözümüz
And-ını yiyene gülenlerdeniz
Sönmeden yanacak kül de közümüz
Alev-i su gibi içenlerdeniz

Hatta bir dost var ki yıllar önceden
Aklından geçeni bilenlerdeniz
Esirgemiş gönlü bizi sevgiden
Onu da ellere verenlerdeniz

Mutluluk şarkısı mırıldanırken
Göz yaşıyla eşlik edenlerdeniz

O sözler acıyla yudumlanırken
Yaşları eliyle silenlerdeniz

O dosta bu şiir bir selam olsun
Ateşten gömleği giyenlerdeniz
Nihayet anladım! ..Anladım yoksun
Hayatla hesabı kesenlerdeniz

Kadir Albayrak

Kimse Sevdigi Kadar Sevilmemiştir

Ağırlık meyvedendir eğer "dal" secde'deyse
Dal ki; kendiliğinden yere eğilmemiştir
Gönül, ah! ..gönül, bu aşk; nasıl ve neredeyse
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Yolu böyle çizilmiş, aşkın kaderi böyle
Kalem hak'ta, kul aciz, "nasıl, silecek? " Söyle
Şikâyet hakkın yok! .. Dost; sen de gönül eyle
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Beyhude bir uğraştır, gelmez beklenen vuslat
Binlerce tohum eksen, yine "rüyadır hasat"
Aşk devasa bir duygu, lakin "aynalar kesat"
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Mecnun'u aradı mı, Leyla kızgın çöllerde
Heyhat! ..ne gezer, sorsan; sanki "emin ellerde"
Bir kişi can verirken, iki kişi dillerde
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Dağı delen Ferhat'tır aşkın masal da adı
"Masal sanan" ne bilir damaklardaki tadı
Yalan söyler "söylerse" hüküm verecek kadı
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

"Sevdiğin kadar sevilirsin" demiş! .. Ukala
Öyle olsaydı "o aşk" girer miydi masala
Niceleri anlattı, sen de biraz oyala
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Eşit olsaydı şayet "sevgi" iki cihette
"Aşk" filizlenir miydi, söyle; "bu cemiyette"
"Aşık âşıktır", maşuk; bilmem; "hangi niyette"
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Ben bildim dost, ben bildim, "cevabı yok sevdanın"
Yakan sensin, yanan sen, "evvel emir Hüda'nın"
Kor'a düşünce yürek, faydası ne nida'nın
Kimse "sevdiği kadar asla sevilmemiştir"

Kadir Albayrak

Kimsede 'Müebbet' Kalmayacaksın! ..

Kimi seversen sev, nasıl seversen sev
Unutma ki bilinmeyecek değerin
Ne yaptığın ya da nasıl yaptığın değil
Yapamadıkların sorgulanacak, suçlanacaksın
Yıllarca döktüğün gözyaşına bakmadan
Belki "bir anlık yaşadığın tebessüm" batacak birilerine
Nasıllar sorulmadan, nedenlerle yargılanacak,
Ağlayacak, belki çok ağlayacaksın
Ya da ağlamak istemiyorsan;
Kimsede müebbet kalmayacaksın! ...

Çektikçe çekecek ve çektikçe uzayacak lastik misali
Uzatacaksın ömrünü umutların
Oysa beyhude bir uğraştır, yalandır bu kavgalar
Değer verdikçe, değersizleşecek gönlünde yaşattığın
Yaşatacaksın, o; seni acımasızca katlederken
Ufuk çizgisini yakalamak mümkün değil
Değil ama bilirim, bilirim ki;
Sen yakalamak için var gücünle koşacaksın
Ya da yaşamak istiyorsan, inadına yaşamak,
Kimsede müebbet kalmayacaksın! ..

Gitmişse yalandır ve yalandır gelmemişse
Beklemekse, neyi? Niye?
Oysa ecel daha yakındır gidenlerden
Bekledikçe alırlar bir parçanı, bekledikçe paramparça ederler her parçanı
Sen; "Gel! .." dediğin için gelmezler, senin kadrini bilmezler
Ceza almışsan, bunu sonsuzluğa mal etme
Zindanlarda infazın kadar kalır, kaldığın kadar yatarsın
Ve çıkarken, "mazinden" tahliye olacaksın
Hürriyete susadıysan, yüreğin için,
Kimsede müebbet kalmayacaksın! ...

Verdiğini geri almanın hesabını bırak, bırak bir kenara
Harcanmıştır bozuk para gibi, "değer bildiğin, feda ettiğin" ne varsa
Gözyaşlarını görsen bile, şahit olsan bile, tekrarlama aldanmışlığını
Her sabah yaşadığın o yıkılmışlığın, hüsrânın, azabın depreminden kurtul! ..
Bir hata yapmışsın, Onlar öyle der! .. Hata! ..
Sen tekrarlamayacaksın! .. Yanıldıysan; Bir daha inanmayacaksın
Hatta adını bile anmayacaksın! ..
Düşmeni beklerler belli ki! .. Sen; "Dimdik duracaksın" ve tükürmek için yüzüne
Kimsede müebbet kalmayacaksın! ..

Sevgiyi bildiğin gibi, küfretmeyi de öğren
Bu güne kadar seni rahatsız eden ne varsa, ne varsa acı çektiğin
İade et! .. Küfürleri sırala, Türkçe ve mealen! ..
Bırak kırılıp dökülsün, üstüne titrediğin
Bırak öğrensın, değersizliğin ne olduğunu
O heybesini doldururken sen boşalt yüreğini
Onun sırtında ki kambur büyürken sen rahatlayacaksın
Belki ikinci baharın vardır kim bilir?
Yüreğine taş basacaksın! ... Ama,

Kimsede müebbet kalmayacaksın! ...

Onlar" üç oda, bir salon" sanırlar aşk dediğini
Ne mecnunu duymuşlardır, ne de bilirler Leyla'nın kimliğini
Şuh bir kahkaha ve hesabını yapmadan yarınların, yaşamaktır
Ve celladı oldukları mahkumla, utanmadan barışmaktır! ..
Sen; Gönül bankanda açtığın o limitsiz hesabı kapatacak
Alacak ve borçları sıfırlayıp, Aşk-ı İlahiye varacaksın! ..
Kula kul olmuş çulsuz ve korkakları
Ait oldukları çöplüğe atacaksın! ..
Ve kurtulmak için çöplüklerden,
Kimsede müebbet kalmayacaksın!

Kadir Albayrak

Kirli Göz Yaşı

Toprak olmuş bir beden saklanır taa derinde
Ağla şimdi vefasız 'Göz yaşı çare ise'
Yanağından akan yaş kiridir vicdanının
Hiç olmazsa tertemiz toprağıını kirletme! ..

Kadir Albayrak

Konuş ama

Halinden şikayet etmeden önce
Senden kötülerini görerek konuş
Sağlığın elinden gitmeden önce
Ömrün kıymetini bilerek konuş

Bağlarım bozuldu diyorsun ama
Etrafa avluyu çevir de konuş
Bir yerin sökülmiş yok muydu yama
Urbanin görünen rengiyle konuş

Gönüller talanmış bedava gitmiş
Nakiti vakiti öğren de konuş
Diyorsun kullar da anlayış bitmiş
İzanın manası bilerek konuş

Her kulu yerersin durumun iyi
Ne oldum diyeni anarak konuş
Sanırsın her şeye gücün de yetti
Mecnun-u çöllerden alarak konuş

Unuttun ölümü kalmazsın baki
Peygamber nerdedir bilerek konuş
Yarını düşünmez dersin 'dün' ne ki
Yukardan aşağı gelerek konuş

Ayağın yerlere bir bassın hele
Toprağın teması hissette konuş
Tevekkül duygusu gelişsin hele
Yutkunup tereddüt etmeden konuş

Başın arşa çıkmış kendin bilmezsin
Eğil de yerlere bakarak konuş
Azametle dolu bir tek sen misin
Dünyadan göçene yanarak konuş

Alemi verseler sana ne olur
Kefenin cebini bulursan konuş
İnan ki akibet çok kötü olur
Çareyi parayla alırsan konuş

Sen sen ol susmayı öğren de artık
Sana sorulursa bilersen konuş
Bilmiyorsan dinle yapma aptallık
Bülbülün belası bilersen konuş

Ağzından çıkacak herhangi cümle
Boşluğa asılıp kalmazsa konuş
Fanidir hayatın sen bir düşün de
Sözlerin kullara batmazsa konuş

Kadir Albayrak

Konuşma

Bir Dünyam var benim d ş-ten hayalden
Tasavvura sıgmaz gerçekten ırak
Tercümesi zordur bunu mealden
  zmeye  alışma, u raşma, bırak

Yorma aklın hey dost! Hal Kadirce-dir
Bu yürek ki; grift bir bilmecedir
  nl m z sevdaya düşmüş nicedir
 zana çalışma, u raşma, bırak

Taş yerinde ağır, öylece kalsın
Anlayan payına düşeni alsın
Ne olup bittiyse sır a bulansın
Bulmaya  alışma, u raşma, bırak

Ben çok kelimem! Heybemde ki bu
'AşK' dedin mi durur! Zaman, rüzgar, su
'Kara sevda' belki cevap olurdu
  zmeye  alışma, u raşma, bırak
  zd ysen konuşma! Mevlaya bırak! ...

Kadir Albayrak

Korku'ya Kaçış! ..

Kağnı, engebeli arazi üzerinde yol alırken, bilmem kaç yıllık ağaçtan yapılmış iri ve hantal tekerleklerin üstünü kaplamış paslı metal kasnağın her kasiste havaya sıçrayıp tekrar yere temas etmesinin çıkardığı o tok ve ürkütücü gacırtı gecenin sessizliğini acımasızca yırtıyor ve çok ötelerde ki düşlerimi inkıtaya uğratiyordu.

Beyin dalgalarımın gözlerimin dehlizlerinde oluşturduğu "halüsünasyonlar" çığlık gibi bir hızla uzaklaşırken karşı ki tepelere çarpıp geri dönerek ben de "bumerang" etkisi yaratmıştı.

Dağların dilini öğrenmeden geceyi dağlarda geçirmek pek kolay olmayacaktı anlaşılan! ..

Gündüz gözüyle pek çok kez seyretmişimdir şu dağları, güneşin doğduğu ve battığı yeri elimde kalem olsa işaretleyebilir hatta rotasını bile çizebilirdim. Yeşilin hangi tonu, dağın hangi hörgücünde olduğu bile ezberimdedir..

Ama gece olunca sanki dağlar birdenbire bana yabancılaşverdi, sessizliğin o "ürkütücü sesini" dinlerken, karanlığın "aba" gibi onu örttüğünü ve daha önce gördüğüm, bildiğim heybetinin nasıl daha da devasa hale geldiğini müşahade etmiş ve kendimi yabancı bir yerdeymiş gibi hissetmişim! ..

Çok uzaklardan çakalların ulumaları geliyor ve sanki "buralar sahipsiz değil" diyorlardı. Vücudum ürperdi birden. Bu ürperiş, dağların alışık olmadığım o soğuk havasıyla birleşince titrediğimi ve dişlerimin sanki bir "tik" oluşmuşçasına birbirine vurduğunu hissettim.

Kabanımın yakalarını kaldırıp sıkı sıkı boynumu sarmaya çalıştım ama nafile. Aceleyle dudaklarıma bir sigara tutuşturup çakmağı çaktım," kuru çayırklar yanarken içinde kavrulan böceğin cazırtısı gibi" karanlık da yanıverdi bir ucundan, çakmağın sönmesiyle de eski huzuruna kavuştu! ..

Vakit gece yarısı olmuştu, ay "dolunay" halindeydi, kendi çemberini tamamen ışıkla doldurmuş ve gecenin tahtına kurularak muzaffer bir komutan edasıyla etrafına hükmediyordu. Yıldızlar tıpkı sema ayini yapan semazenler gibi ay'ın etrafında haleler oluşturmuştu.

Gece kuşlarının korusu ara sıra esen rüzgarın etkisiyle salınan yaprak hışırtılarına karışıkça bu armoniyi daha da muhteşem hale getiriyordu! .. Sigaramdan derin bir nefes daha çektim ve gözlerimi bir an kapatıp karanlığın tonunu bir kat daha arttırdım. Duman, damaklarımda acımtırak bir tat bırakarak ciğerlerime doğru yol almaya başladığında, benim; "nereye olduğunu bilmediğim" yolculuğumun belki de bir bölümünün burada son bulacağını düşünmeye başlamışım! ..

"Gönlüm gitmek ister yare, yol ver dağlar yol ver bana"

Islığımla tempo tutuyordum bu güzel türküye.. Oysa ben bu dağlara "sevdalara yol bulmak" için değil "sevdalara giden yollardan kurtulmak" çaresizlikle yaşarken, "çaresizliği kabullenememenin" ifrat kokan etkisinden sıyrılabilmek, ondan kaçarken "ona doğru koşmanın" tenakuzundan felaha erebilmek için gelmişim! .. Lakin "kendimden kaçabilecek miydim? " işte bunu bilmiyordum! .. Dağlar beni kabullenir miydi, bağrına basar mıydı veya aramızda bir "doku uyumsuzluğu" olur muydu bunlar hep meçhuldü! ..

Kendimi neden "ona anlatmak" gibi garip bir düşünceye kapılmışım ki? ! "Biri" beni anlasa bunlara gerek kalır mıydı, "biri'nin" beni anlaması hangi "makul" sebebe bağlıydı, anlaşılmanın nefsimde ki anlamı neydi? "Dağlar" ile "yar" arasında kurduğum asma köprüden neden geçmeye çalışıyordum ben, hatta bu köprüyü neden kurdum? Sebep her ikisinin de "sarp" oluşu, anlaşılmaz oluşu muydu, yine her ikisinin de, "gücüyle övündüğüm irademi" ram edişleri miydi kim bilir? ! ..

Belki de engeldi bu dağlar, barikattı! .. Yüreğe giden yollar gibi zirvesi görülürdü de aşılmazdı! .. Hem cezbeder hem korkuturdu.

"Hal'den anlamak için, hal'e düşmek gerekti! .." Yar hal'e düşmemişti, dağlar ise hal'den uzaktı! .. Nerede arasam sevdayı, orası tuzaktı! .. Derin bir nefes daha alıp gözlerimi araladım. Karanlık, mat-lıktan kurtulup "parlak siyah'a" büründü. Mehtap olanca gücüyle cilalıyordu geceyi! ..

Karanlığı hem seviyor hem de korkuyordum, başlı başına bir "izolasyon" malzemesiydi karanlık, her şeyden ve herkesten gizliyordu, sırların cümlesine "vakıf" olmasına rağmen ifşa etmiyordu, oldukça "ketum" bir yapısı vardı lakin netameliydi, gizemliydi! .. Tutunacak tarafı yoktu, tıpkı ama tıpkı "sevda" misali! ..

Benim için handikap değildi aslında bu. Zira "severken korkmak" çok yakından tanıdığım bir duyguydu benim, en fazla hasbıhal ettiğim ve en çok beraber olduğum, bir daha da hiç ayrılmadığım ortağımdı! ..

Madem "Dağlar sevdalara benzerdi" o halde burada işim neydi?

"Medeniyetten yabana dönüş" demekti dağlar fakat bir bakıma da "kurallardan kurtuluştı", zoraki meşguliyetten doğal mecburiyete geçiş demekti. Teknoloji yoktu ama "tabilik" hakimdi. Bilimin ve teknolojinin sunduğu nimetlerden daha önce yararlanmış bir insanın "öz-e dönüşü" kolay olmayacaktı belki ancak "meftuniyet" duygusuyla bunun da üstesinden gelebilirdim herhalde? !

Sevdanın karasından, gecenin karasına terfi etmişim. Bazen bunun bir "sürgün" olduğunu düşünsem bile, beni hiç kimsenin zorlamadığını hatırlayıp kendimi tedavi edebiliyordum! . Hani eski bir aşk hikayesinde, Mecnun'un kendini çöllere vurduğu anlatılır, oysa ben; Mecnun'un gönlünde "kendi çölünü" yarattığını düşünmüşümdür hep! .. Mekan ha çöl olmuş ha orman, yüreğin cayıp cayıp yanmışsa, arz-a aylarca yağmur yağsa ne gam! .. Kül de közü bilmeyen "teşbih'de ki sözü" nereden bilsin?

Hissiyatım zirvede lakin toz duman, beynim "milyonlarca kurtçuk" tarafından istila edilmiş ve kemirilmekte! .. Onları birer birer temizlemek çok zaman alacak! . Elimden kayan "her zaman parçası" ise binlerce kurtçuk daha yaratacak! .. Bu resmen bir tenakuz! ..

İlk gecenin heyecanı var yüreğimde, duygularım "korkulara karşı koyacak kadar delikanlı" hatta amiyane tabiriyle "kabadayı"

Dağlar! ... SEVDA'DAN KAÇMAK MI, SEVDAYI DOYASIYA YAŞAMAK MI? "

Bu soruyu kendime olabildiğince "geç sormaya" kararlıyım. Bu soru kendini dışarı atmak için ne kadar çok debelenirse debelensin onu önce "embriyo" sonra "cenin" daha sonrada "bebe" olarak düşlerimin rahminde, ama bir yandan da besleyerek muhafaza edeceğim. Zira doğum gerçekleştiğinde "acı gerçekle" yüzleşmek şimdiden korkutuyor beni! ..

Kağnının gıcirtısı çoktan kaybolup gitmiş, belli ki ben "hayallerimin sınırlarında" dolaşırken o çoktan menziline varmış olmalı! .. Benim "menzil" sandığım belki de kağıdı kullanan ve elinde "üzengi" ile kağıdı çeken öküzlerin kabalarına ikide bir hamle yapan elleri nasırlı ihtiyar için, bir "kısır döngüden" ibaret! .. Sabah ezanı ile geçtiği yolları, üzerinde taşıdığı yorgunluğun yüküyle tekrar kat etmek! ..

İki başak buğday, bir iki koçan mısır ya da kim bilir bostan! .. Sonra mevsim kış olduğunda uzun bir tatil. Yani gelecek yaza, bahara Allah Kerim! .. Ve yine o ihtiyar biliyor ki;

"ÖLÜM UMUDUN BİTTİĞİ YERDE PUSUDADIR! .."

Toprak umudu yeşerten en önemli güç ve hele "rahmet de" cömert davranırsa bütün yılın yorgunluğu bitiverecek bir çırpıda! ...

Dağların bağına saplanmış "kara saplı hançer" gibi dimdik duruyor ve en yüksek tepenin gök yüzüyle sarmaş dolaş oluşunu seyrediyorum. Hayranlığım temaşa zevkiyle örtüşmüş. Ağustos böcekleri sanki "yeni bir beste" yapıyorlarmış da bana

beğendirme telaşına düşmüşler gibi bir gayret içindeler.

Bir yıldız kayıp düşüyor tepelerin ardına, dilek tutmak istiyorum fakat daha başlığını hazırlamadan kaybolup gidiyor kayan yıldız! .. Ölümü tadıyor belki! .. Bir an onu canlı kabul edip duygularını yorumlamak geçiyor içimden lakin uzaklardan gelen çakal ulumalarıyla bu hissiyattan sıyrılıp kendime geliyorum. Burası dağ başı ve dağın başında ben, ama neden? ?

Hangi dağın umurundadır benim derdim? Ben sırtımda ki bu "küçücük(!) kamburu" taşıyamazken, bu dağ denen mübareğin bunca hörgücü taşıması az dert midir? Ben ona derdimi anlatmak için uygun kelime ararken o kendi diliyle az şey mi anlatıyor?

Ortak dili bulmam gerek! .. Dağlarla anlaşabilmemin tek yolu bu. Onun sevdasını anlamadan ben ona sevdalarımından söz edemem ve yitip gitmenin cevabını onda arayamam! ..Çünkü o'da bilir ki; "Dal bile sonbaharsız ayrılmaz yaprağından" ve sonbahar; sebebe değil ilahi emr-e göre hareket eder! ..

Dağlar tevekkülün görünen en güzel resmi, sabrın ve rızanın mührü, dağlar başlı başına kafiye bir şiir, şaire ilham insana ihsan, heybet ve azametini "tevazu" içinde ki hükümlerliliği, doğurgan ve üretken, karanlığı kendine "aba" yapıp uyurken bile tek gözü açık! ..

Ninnileri gönül kulağıyla dinleyip duymak mümkün. Ah dağlar, yüce dağlar! .. Sanki ardında hep "bir şeyler saklıyormuş" hissine kapıldığım dağlar. "Dağların diğer yanı hep daha yeşildir" demiş düşünür! .. İnsan oğlunun "merak" ve "bilmediğinden korkmak" saplantısına güzel bir örnek! ..

Peki; Aslolan ne? Dağlarda olmak mı, dağları aşmak mı? Aşmaksa niçin? Aştıkça hep "diğer yan" olmayacak mı? Neresinden bakarsan bak tam bir "paradoks"

Bir şeyin "Her şey" olduğu dünyadan her şeyin "bir şey" olduğu aleme ilk gelişim bu! .. Ulu çınarlar, dış budaklar, meşeler ve adını bilmediğim bir sürü farklı renk ve tonlarda bir çok ağacın işgal ettiği, eğri büğrü arazi yapısının herhangi bir yerinde "herhangi" biriyim! .. Orada oluşum dağı ilgilendirmiyor bile. Bağrını açışı bana sevgisinden değil, gelen her canlıya kapısının zaten açık olduğundan, gelen; böcek de olabilir bir kelebek de! .. "Adem" oluşum benim sorunum.

"Fark edilmemek" her insanın egosunu rahatsız eder fitratı gereği. "Herhangi biri" olmak da oldukça zor ve rahatsız edicidir, fakat "benim için" dert değil! .. Ama bir başka yanı daha vardı dağların! .. Geleni kovmuyordu, reddetmiyordu, rahatsız olmuyordu ve daha önemlisi terk etmiyordu! .. Ona doğru yaklaştıkça uzaklaşmıyordu.. "Tercih" kullanmıyordu! ..

Halbuki insanların "gerçek kişiliklerini" yetenekleri değil "tercihleri" gösterirdi ve hep göstermişti! ..

"Keşke" dedim kendi kendime, "kollarım dağları saracak kadar uzun olsaydı da sarılıp yatsaydım! .." ihtiyacı olmaşa da yüreğimin katmanlarından oluk oluk seveda akıtsaydım o kara bağrına. Sıcaklığını duysaydım "daha önce duymadığım" Hani; güllerini dikenlikle avuçlasaydım da çizikler olsaydı ellerimde! .. Kan akarken koklasaydım gülleri! .. Toprağı koklasaydım "yar" gibi

Dağlar ah dağlar! .. İçimde ağlayan dağlar! ..

Sanki içten içten inledi koca dağ! .. Sanki konuşuyordu! .. İrkildim iliklerime kadar! .. Kanım donmuştu, ne söyledi pek anlayamamıştım ama beni kendime getirmek için olanca gücüyle "yumruk" atmış gibiydi! .. "Ümit" demişti ümit! .. Anlayabildiğim o birkaç kelimelik deyişle sanki bir uçurumdan aşağı doğru düşüyordum, soğuk bütün hasretiyle sarıverdi vücudumu, içimde ki ateş dışarı çıkmak için derimi zorluyor, dışarı çıkar çıkmaz ise saçaklardan sarkan buzlara dönüşüyordu.

Azametini yakışır laf etmekteydi dağlar, boş konuşmuyordu. İçin için bir sevinç kapladı yüreğimi "demek ki beni önemsiyordu! .."

Gönülden gönüle "köprüyü" kurmuştuk sanırım. Sonra yine sessizlik kapladı ortalığı. Az önce ki hırıltılı ses yükseklerden dökülen bir şelalenin uğultusu gibi gelip geçmişti. Söylediği kelimeyi çerçeveleyip çakıverdim beyin kıvrımlarımın arasına. Lakin o an; Tıpkı gece ay'dan dünya'ya yansıyan ışık gibi o kelimenin, daha doğrusu o kelime "muhteviyatının" benden yansıyarak geride kalan "birinin" yüreğine kurşun gibi saplanmasını o kadar arzu ederdim ki! .. Ümitsiz olmakla "ümidin" kendisi olmak arasında ne kadar ince bir çizgi olduğunu anlasın isterdim! ..

Çoban yıldızı gökyüzünde "en parlak yıldız" hususiyetini hiç kaybetmemiş ve yine şark yönünde "işte ben" der gibi salınıyor.

Karanlık kubbeye en fazla sevdiğim ve aşına olduğum yıldız o. Onu farklı kılan tabiidir ki ışığı. Onu ne kadar görmemeye çalışsam da, o; kendini göstermeyi ve gözlerimin kenarına olsun ilismeyi hep başarırdı. Yüreğimdekine benzer bir şeydi o. Nasıl ki gözlerim "kaçtıkça" çoban yıldızına takılırsa, yüreğim de "kaçmaya çalıştıkça" inadına o'na takılırdı! ..

Uzaklardan bakıldığında "yalnız" zannedilen dağlar, aslında kendi içinde ne kadar kalabalık ve o sessizliğin içinde nasıl da bir hareketlilik var! .. Ne kadar benzeşiyoruz! Bu benzeşme hoşuma gitmiyor değil. En azından bu dünyada yalnız olmadığımı düşünüp, biraz "sadistçe" olsa da, bir nebze olsun rahatlıyorum(!)

Dağlar ki; üzerinde veya içinde barındırdıklarına verebileceği her şeyi karşılık beklemeden verir, kendinde tüketilen her şeyi yeniler. Ve bu "almadan vermek" külfetinden hiç şikayet etmez, zirvesinde kartalı, zemininde tavşanı yurtlandırır, uçanına selam kaçanına yol verir! ..

Dağlar sessiz, dağlar ıssız, dağlar karanlık

Dağlarda "dağlanmakta" yüreğim ve dağlarda ağlamakta

Gönülüm bu dağlarda "cevap" aramakta

Kardelenlere, yani o muhteşem şaheserlere "sebeb-i vücut" olan dağlar, canhıraş yüreğime "sükut" sağlayacak mı? Meçhul! ..

Ne "sohbetin iksir olduğu ayyar" var, ne de visal-e konu olan "yar" Yarab medet! .. Gönül intizar! ..

Dağlar yalnızlığımı değil, yalnızlığım dağları vurur

Belli ki yükümle gelmişim, belli ki "kamburum" dağın hörgücüne eklenmiş, gücüme gitmeye başlıyor "dağlanışım" dağlarda dolanışım! ..

Yüreğimin her atışı çok ötelere ulaşmak isteyen acı bir "imdat" tadında, telaşlı ve yorgun

Rüzgar, feleğin tokadını vurmak için hazırlanan bir durgunlukta

Rüya ile düş arası bir yerdeyim, ya da hayallerimin silüeti gerçeklerin üstüne düşmüş

Kasvetin frekansı yakalamış hasretin alıcılarını, dünle yarının hesabı kesilmekte, semaya yükselirken sesi kısılmış "ümidi kalmamış çığlıkların", sabaha tırmanan merdivenlerin basamakları kırık ve bilinmezlin kör kuytusunda "o tanıtık hıçkırık"

Ve düşlerimin rahminden şiddetle başını çıkarıyor öfkem! ..Elimin tersiyle itivermek geliyor dağları bir tarafa! .. Sabahın çığları dökülürken çınar yapraklarının yeşil bedenlerine, yanaklarımdan da "isyanımın damlaları" yuvarlanıyor.. Ve öyle bir gürlüyorum ki avazım çıktığına, öfkem tepelerde yankılanıp yine bana saldırıyor vahşi bir hayvan gibi! ..

Karanlık alacaya dönmeye başladı, çok sürmez birkaç saat sonra dağlar "çıkarmaya başlar karanlık elbiselerini" ve soyunurlar anadan üryan! .. Kesilir çakal ulumaları ve ısınmaya başlar toprak! ..Kesif bir sis oluşur dağların şahikasında, tıpkı bir gelinlik misali! ..

Uzaklardan kağının gıcirtısı inlemeye başladı yine. Belli ki "zaman" yeni bir gün doğuruyor. "Her sabah taze bir başlangıçtır" ütopyasıyla her sabah yeniden kurulduğu

söylenir ya dünyanın

Kağnının tekeri her tur attığında elleri nasırlı ihtiyar, bir adım daha yaklaşacak sarı taçlı başaklarına. Ve başakların "bir milim" daha büyüdüğünü görerek "benim yaşayamadığım mutluluğu" tadacak, yüzünde oluşacak "o tebessüm" benim hayallerimde hep ama hep bir "umut" olarak kalmaya devam edecek! ..

Elleri nasırlı ihtiyar "ümidin" ne demek olduğunu benden önce öğrenmişti belli ki, velev ki inanmıştı da! .. Lakin ihtiyarın en büyük şansı "toprak" gibi vefalı bir dostu sahip oluşuydu.

"Birinin" ninnilerle büyüttüğü "hasret" benim celladım olduğunda, nasılsa aynı toprakla "hemhal olup" o elleri nasırlı ihtiyarla bir gün ben de "dost" olabilirim kim bilir? !

Kadir Albayrak

Kurtuluş! ..

Bir gün
Evet bir gün
'Unuttum' diyeceğim,
Deriini bir 'oh' çekerek! ...
'Kurtuldum' diyeceğim,
Sararmış yaprakları dökerek! ..
Ve o gün; ÖLECEĞİM
Senin;
Boynunu bükerek!

Kadir Albayrak

Kusura Bakma

Ben sana hakkımı helal etmişim
Bu gece vazgeçtim kusura bakma
Tanrıya şikayet etmem demişim
Çok büyük laf ettim kusura bakma

Dilimde beddua çıktı bu gece
İsmi sitemle andım bu gece
Allah-a elimi açtım bu gece
Yalvardım, affetme! . Kusura bakma

Gözlerin nemine kader demişim
Suçunu gizledim kusura bakma
Düşünmem diyerek yemin etmişim
Kefaret ödedim kusura bakma

Gönlümü bir hicran sardı bu gece
İsyanım sözüme çattı bu gece
Yanağımdan yaşlar aktı bu gece
Yalvardım affetme! .. Kusura bakma

Boş bulunup sana mutlu ol dedim
Hakkın yok diyorum kusura bakma
Dillerim kurusun ben tövbe ettim
İçime sinmedi kusura bakma

Kadir Albayrak

Küçüğüm

Bir duygu var kilitli söküp atılmıyor ki
Tatlı bir rüya sanki gece gündüz gördüğüm
Yüreğimde bu ateş öyle bir yanıyor ki
Anlatmak istiyorum cesaret ver küçüğüm

Sanki bahar çiçeği prıl prıl rengarenk
Belki dalında gül-sün belki göklerde melek
Her şiir de sevgiyi satır satır işlesek
Gözlerime bakarken tebessüm et küçüğüm

Gönül misafir etmiş çoktan seni tahtına
Belki aşka uzaksın belki vardın farkına
İstersen sen cevap ver ne diyelim adına
Ateş midir köz müdür haydi söyle küçüğüm

Sakin bana ne zaman başladı diye sorma
Akıp gitsin takvimler fakat sen zaman olma
Nasıl olsa gelecek böyle bir şey başına
Bak beni vurdu bile sen nerdesin küçüğüm

İstediğin şiir di peki yazdığım nedir
Gönülde ki bu mısra sevgi değilse nedir
Ben sebep aramam ki belki Tanrı emridir
Emir böyleyse boynum kıldan ince küçüğüm

Kadir Albayrak

La, Burası Neresi? !

İşçisi de memuru da ek işte
Karnı doymaz, susuz kalmış deresi
Fırak giyip birileri mecliste
Hain, aymaz, la burası neresi

Köpekleri ortalıkta, taşlatmaz
Vatan için bir elini oynatmaz
Ona buna yaltaklanır, utanmaz
Peşkeş çeker, la burası neresi

Vatan Millet diyenlere "suç" hazır
Amerika, Avrupa'ya pür-nazır
İmralı da bir köpeğe münhasır
İşlem yapar, la burası neresi

"Aydın" denen, sözüm ona üç beş it
İhanete kalem çalar, kene, bit
Suçtur; dersen, "beğenmezsen defol git"
Malik yoktur, la burası neresi

Sahipleri "yaban" olmuş Vatan'ın
Sızlamaz mı kemikleri Atanın
Şu toprağın alt katında yatanın
Hatırı yokmu, la burası neresi

Bir yanlış var, yanlıştayız ya da biz
Uyudu mu cümle âlem, hepimiz
Fatih ile Atatürk'le kavlimiz
Böyle miydi, la burası neresi

Masal mıydı Çanakkale, Ardahan
Nerdesiniz, Osmaniye, Nallıhan
Oğlum Osman, Gökçe kızım, Neslihan
Kimse yok mu, la burası neresi

Çakallar mı mesken tuttu dört yanı
Duyulmaz mı kahpelerin beyanı
Gelmedi mi silkinmenin zamanı
Allah, Allah, la burası neresi

El'mi olduk, bu toprakta el-aman
Söylenecek varsa, deyin o zaman
Nerde lider, asker, başbuğ, ataman
Biz kim, siz kim, la burası neresi

Kadir Albayrak

Lafımızı Ortaya Koduk! ..

Yarınım karanlık ümidim sersem
Her nefes bir daha acıyı tadar
Hangi çingeneye üç kuruş versem
Bir türlü çıkmayan fal'sın, o kadar! .

Çok derin azap bu aman ki aman
Anladım duçar-ın atisi yaman
Kendimle baş başa kaldığım zaman
Aklımda bir garip hal'sın, o kadar! ..

Ne derim, bir dinle, kulağın açta
Mevsimler nerede saatler kaçta
Sen; meyve vermeyen yoz bir ağaçta
Dibinden kırılmış dal'sın, o kadar! ..

Batsın be sebebin, çekip gittiysen
Bende de tükendi sen bitirdiysen
"Benim için nesen? " merak ettiysen
Bir at tırnağında nal'sın, o kadar! ..

Temaşa lütfetme bakma sen bana
İzinin üstünde yamadır yama
Bazen ağladığım vaka'dır ama
Yüreğimde bir dert kalsın, o kadar! ..

Cevabı olmayan bir yığın soru
Budur seven için, budur en zoru
"Suskunluk" sevdanın ateşi, koru
İfade özürlü lal'sın, o kadar! ..

Kırmak istemezdim, kıramazdım da
Sen sınırı aştın! . Öfkem başımda
"Mükellef bir sabah kahvaltısında
Tadına baktığım bal'sın, o kadar! .."

Sözüme muhatap belki binlerce,
Mahlûkat vardır, hem; şişman ve ince
Bir şeyler anlattık, biraz şiir'ce
Herkes nasibini alsın, o kadar! ..

Kadir Albayrak

Lafın Tamamı Aptala Söylenir!

Yaşadığın, nefes aldığın her günün ardından yeni bir günün heyecanını yaşıyor olabilirsin! ..
Hatta; Bu umutların yeniden yeşereceği anlamını da beraberinde taşıyor olabilir! ..
Ya geride kalanlar!
Kaybolanlar!
Boş yere yitip gidenler! ..
Hani hep bir sonra ki güne taşıdığın "ümit" denilen "karın doyurmamayan" illet! ..
Pembe kalemlerle bembeyaz tuvallerin üstüne resmettiğin gök kuşağı tablolar! ..
Ya üzerinden karanlığı sıyrıp aldığın, yıldızları konfeti gibi saçtığın, bağrına "kara saplı hançer" misali saplandığın geceler! ...
Peki! .. Ya hayal dünyanın yırtılan sınırları! ! ! ? ? ?
Flulaşan renkler! ..
Gözlerinden yola çıktığı andan itibaren, yanakların da oluşturduğu çizgilerle "asırların tarihini" atan ve buharlaşıp uçarken, yüreğine muazzam çöl resimlerini armağan eden o masum göz yaşları!
Dünlerde mi kaldı sahi tüm bunlar?
Vah! ... Zavallı küçüğüm! ...
Hala hayatın yarınlardan değil dünlerden müteşekkil olduğunu anlayamadın değil mi?
...
Senin için dün; Bu günün umutları ile dolu değil miydi?
Ve.... Yaşadığın her gün! ...

Senin gerçekte taşıdığın duygu, yeni bir günün umutları değil küçüğüm
Olsa olsa bu günün acılarını "yarına taşıma" korkusu! ..
Güneşin doğuşunu her tekrarladığında belleğin de belki de çok derinlere gömmeye çalıştığın "karabasanları" yeniden ve tekrar tekrar yaşama acısı! ...
Lakin hayatı ancak böylesi "yalanlarla" taşımam gerektiğini anlamış olmalısın! ...
Tıpkı aynalar da gördüğün bütün yalanlar gibi asıl gerçeğin "gölgeler" olduğunu da idrak etmiş olmalısın! ..
Her nefes alışının bile (Bile bile) "Lades" anlamına geldiğini de sana ben anlatmış olayım! ..
Eeeeeeeeeeeee!
"LAFIN TAMAMI APTALA SÖYLENİR!"

Kadir Albayrak

Lüzum Kalmadı

Bir yarasın içim de usul usul kanayan
Geri döneceğinden hiç umudum kalmadı
Nasılsa senden sonra ne arayan ne soran
Olmasa da fark etmez artık lüzum kalmadı

Sonbaharımsın benim yaprak yaprak sararmış
Dalımda tomurcuğum çiçeklerim olmadı
Öyle bir güneşsin ki sabahlarda kararmış
Doğmasan da fark etmez artık lüzum kalmadı

Sen çok uzaklardasın tıpkı mutluluk gibi
Seni öpüp koklamak bana kısmet olmadı
Olur da eşe dosta sual ederek beni
Sormasan da fark etmez artık lüzum kalmadı

Kadir Albayrak

Mağfiret Gecesi! ..

Geceler semaları örer örümcek gibi
Ufukları kucaklar karanlığın gaib-i

Gönül de hesaplaşma başlar kıran kırana
Bir damlacık iz düşer çiğ yemiş yanaklara

Sessizliğin esrarı "vicdan muhasebesi"
Cevaplar çok yamalı bir hilkat garibesi

Göz haramla haşrolmuş kalpler günaha ortak
Nedamet bile aciz hem de yarım yamalak

Asrın yükünü taşır bir yanı çökmüş omuz
Şaha kalkmış da günah "böğrüne vurur mahmuz"

Çocukluğumuz donuk gençlik gider dört nala
Balta vurur nifaklar tutunduğun her dala

Zaman hızlı mı hızlı geliyor yine sabah
Kendi kendime bile "Hesap veremem, Eyvah! .."

Ya ölümün sabahı; Yoktan var eden hakim
Sorsa "Ömrün nerededir" kim kurtarır beni kim

Korku sarar gönlümü sonra bir tatlı huzur
Hem Rahim hem Rahmandır yüreğimi doldurur

Koklaşmakta pak alnım can verilen toprakla
Kalkma secdeden başım! ..Göl olmadan yaşlarla

Bilinmez hangi vakit gelir affın müjdesi
Malum olur da gönül "Duyup titrer o sesi"

Sen yiğidim, sen bacım! ..Beraber nefesleyin
Beraberce "Tövbeyi bir daha besteleyin"

Belki sizlerden biri erer huzr-u kabul-e
Cümlemize mağfiret gelir "ol" dileğiyle

Yarınlar dün olmadan arınsın kirden pas dan
Ak pak olsun gönlümüz hem de güneş doğmadan! ..

Kadir Albayrak

Mahkeme

Bunama başladı zamansız
'Gölgeler' gerçeği sorguluyor du!
Sanık sandalyesin de ben,
Ve!
'Bir Kahpe' hakim olmuştu!
Kalemini kırdı ortasından
Halbu ki bir damla,
Mürekkep bile yoktu!

Kadir Albayrak

Meçhule (Son) Mektup

Biliyor musun ki;
Nice ağlattın beni sen ve nice acı çektirdin "Böyle olsun istemezdim" diyorsun ya, deme be deme! ..
Sen istemesen ben ağlamazdım ki! ..
Serde erkeklik var, adamlık var ya, bu yüzden doya doya ağlamayı bile beceremedim ben,
Tıpkı senin de beni "bir an olsun güldürmeyi" beceremediğin gibi
Başımı ne eğerim ağlarken ben, ne de senin dizine koyarım gözyaşı dökmek için..
"Kadın" koyar diye bilirim başını erkeğinin göğsüne,
Yani erkek dediğin ayakta ağlamalı gözyaşı dökcekse, hıçkırmadan, feveran etmeden, yıkılmadan, başını eğmeden ve uslu uslu "ses etmeden"
Yanlışını doğrusunu bilmem gülüm, ben böyle bildim, böyle derim! ..

Ben seni sevince ölümüne sevdim ya, bu yüzden "ölümü bile sevdim"
Ben de "ben" biter gülüm sevince ve ben biterken "Biz" başlar,
Gayrı "biz" gibi düşünür, "biz" gibi nefes alır ve "biz" gibi yaşamaya başlarım..
Böyle yaşamaya başlayınca da

Ben sana akarım seni severken ve sende kaybolurum, ben olmanı beklemem senin,
"Ben sende sen olurum"

Bırak "başımından geçenleri" bir tarafa, beni ya da yüreğimi yargılamayı bırak! ..
Başımından geçenleri değil aklımdan geçenleri anlatıyorum sana, dinle ama iyi dinle! ..
Masal gibi değil, şiir gibi değil, "AGIT" dinler gibi dinle
Gözyaşlarımın adresi gözlerim değil yüreğimdir gülüm, o yüreğim ki, isyanını durduramaz ölüm! ..
"Ben ne yapabilirim? " diye sorma, çıldırıyorum bunu sorduğunda! ..
"İstesen neler yapamazsın ki! .."

Sen dile yeter! .. Güneşi durdurayım
Sen iste; Yıldızları konfeti misali dökeyim başına
Sen iste; Geceyi gündüze, gündüzü cennete çevireyim
Sen iste; Milyon kere doğup, milyon kere senin için can vereyim
Sen sadece iste;
"AMA NE İSTEDİĞİNİ BİLEYİM! ..."

"Çare sensin" diye çaldım kapını,
Çaresiz olma gülüm ve çaresizliğin içinde boğma beni
Suskunlukla dinleme, suskunluğa sığınma, beni kırmaktan korkma! .
"Kıskanırsan eyvallah" ama sakın acımaya kalkma
Sevmiyorsa yüreğin pardon ama "kırılmamdan sana ne! "
Babanın oğlu muyum? "Dış kapının mandalı" de, ve yürü git! ..

Derler ki;
"Bir kadın ya sever ya da nefret eder, ortası yoktur! .."
Tamam, işte, söylediğim de tam olarak bu zaten,
Ortada durma! ...
Ortada durup beni her saniye bir kez daha vurma! .. Ya yol bul, ya yol aç, ya da yoldan çekil! ..
Yani diyorum ki;
Ortalıkta bırakma lüzumsuz eşya gibi

Ya kırarak parçala ya da okşa aşk gibi

Beni "bir kenarımdan" tutma ne olur! ..

Ya; sarıl, bir çocuğun oyuncağına sarıldığı gibi, riyasız ve yalansız

Ya da; öyle bir bas ki üstüme, ez ve git! .. Çaresiz ve umarsız! ..

Belkilerin, acabaların, kim bilirlerin, cenderesinden kurtar beni ne olur? !

Sana "Sensiz nefes alamam" diyorsam Allah'a inandığın gibi inan, doğrudur! ..

Yüzüme bak! .. Ve gözlerime! ..

Tek bir şey söyle, sadece bir tek şey! ..

De ki;

.....

İşte o "diyeceğin" her neyse! ..

Kadir Albayrak

Mehmet Kimdir? ! (U n u t a n l a r a)

Karanlığın ardında kol geziyorken ölüm
Ölüm ki; yüreğinde vuslattır Mehmet için
Mademki göz dikildi Vatana bölüm bölüm
Hak vaki olsa, canı, hasattır Mehmet için

Şeb-i Aruzdur ölüm, düğün dernek kurula
Silah tutan ellere al kınalar yakıla
Ne demektir şahadet, koç yığıda sorula
İmanı bedenine pusattır Mehmet için

Fatih Sultan Mehmet'tir, ya da Baltacı Mehmet
Memleketi ya Düzce, ya da Kütahya Emet
Bayrak için can vermek, İlahi Hak'ka hürmet
Uymak için davete, fırsattır Mehmet için

Namerdin ardı sıra adım adım gezerken
Postalının altında nice devler ezerken
Diz çöktürüp kahpeyi sıra sıra dizerken
Yedi düvel, öfkeye, vasattır Mehmet için

Merak edenler vardı! .. Şimdi yaşamıyorlar
"Yeni it'ler" türedi, sırayı bekliyorlar
Eceline susamış, belli ki bilmiyorlar
Unutmadan not etmek fitrattır Mehmet için

Vekâletle(!) kahpeye borazanlık yapanlar
Fırak giyip Ülkeye bezirgânlık yapanlar
Vatan'ın bir kısmına(!) hükümrânlık(!) yapanlar
Sizi tarihe gömmek bir şarttır Mehmet için

Saklanın isterseniz, Cudi, Gabar, Kandil'e
Güvenmeyin buradan," uzatılan mendile(!) "
O mendil sallayanı, tutup, sizle Erbil'e
Leşinizi yatırmak, bir "ant-tır" Mehmet için

Belli ki unuttunuz, farz oldu hatırlatmak
On beş yirmi yıl da bir, gerekir tokatlamak
Be deyyus kefereler, sizi bir bir haklamak
Gerek ise,"tekerrür" bir haktır Mehmet için

Dahlimiz'de kahpeler, sınırlarda eşkıya
Bere'liyi görünce diyeceksin "keşke ya"
Bu öyle bir kâbus ki, "karabasan" ne ki ya
Size "ölüm" aratmak, murattır Mehmet için

Hatırladınız dimi? ! Lakin geç oldu vakit
Tarihler yazıyordu "Akit vardı bir akit"
Vade made yok artık! .. Canların hepsi nakit
Damarlarında kan'ı "Fırat'tır" Mehmet için

Kadir Albayrak

Mehmet-ten ana'ya mektup! ...

Gönlünün sultanı ben idim senin
Bilirim yolumu gözlersen anam
Her gece hasrete vardır seferin
Ha akşam ha sabah beklersin anam

Babacım nasıldır ya Zeynep bacı
Burada bir selam gönlün ilacı
Cümleliz olmuştur bize duacı
Siladan havadis veriver anam

Nöbetteyim şu an bir dağ başın da
O dağ ki kan vardır her bir taşın da
Ahmed-i Mehmed-i yirmi yaşın da
Bir resim gönderdim bakiver anam

Rüzgarı pek serttir soğuk geceler
Bizden önce geldi geçti niceler
Hele bayrağıma bir göz dikeler
Sen bana şahinim deyiver anam

Süleyman emminin oğlu Mustafa
Bir kahpe kurşunla düştü toprağa
Öyle bir sardık ki onu bayrağa
İmrendim ardından biliver anam

Gün olur nöbetim sona erende
Elini öperek geldim diyende
Bir hasret daha var yüreciğimde
Ayşe-me bir haber ediver anam

Kırk gün olmasa da on beş gün düğün
Yavuklum gönlüm de inan kör düğüm
Bir sensin rüyam da bir o gördüğüm
Şafakları bir bir sayiver anam

Ama darılmak yok dönemez isem
Olur da kanlanır yeşil elbisem
Hak vaki olur da şehit ben isem
Ağlama yaşını siliver anam

Ben ki evladınım ben ki Mehmedim
Düşmana haine geçit vermedim
Bayraksız bir ova bir dağ görmedim
Bu Vatan sağ olsun deyiver anam

Kadir Albayrak

Memleket Bu Âhvalde

Kalem tutana daim saygılıdır bu millet
Vaktâki inkâr ile olmasın hasb-ihâlde
Geçmişe sövmek gibi ahlâksızca bir illet
Kemirir içten içe üzüntüm bu minvâlde

Türkçem itlâf edildi "sankiritçe" rakkâse
Her nesepsiz mel-un'dan dökülüyor bir kâse
Mevkûtede başyazar, iblis soylu şempanze
Ne sen sor ne ben diyem, memleket bu ahvâlde

Edebiyatın kökü, "edep" diye bilirdik
Her edepsiz kalem, verilince delirdik
Böğrüne tırpan yemiş buğday gibi serildik
Emanet-i mukaddes "dil hazinem" ne halde

Her sabah erken kalkan "sözüm ona" Türkçeci
Esnaf olsa gam yemem, bunlar resmen tefeci
Onlar ortada maymun, hainler da sufleci
Şiringa mikrop yüklü, zehirliyor her hâlde

Atamla bağım koptu, torun benden bi-gâne
Nesil böyle bozulur, hedef; dil'dir, yegâne
Ne hakkımız var şimdi, bizim feryat figâne
Galipler mağlup olmuş "Vatan" denen mahâlde

Çöküyor kültür denen köprüler birer birer
Ne Fatih, ne Kanuni, Yıldırım'dan ne haber
Sağ olsaydı Atatürk, sence bunlara ne der
Adresini bulurdu, Kelime-i münhâlde

Asırlarca Osmanlı ne'ce konuştu deyyus
Cehlini kabul et de, bilmiyorsan bari sus
Fermuar açmıyorsak, edeptendir bu husus
İmzamız halen durur, hem de 'yedi düvel'de

Birileri balçıkla sıvamakta (!) güneşi
"Huy" işte, değişmiyor, didikliyor her leşi
Kahpe; kalemi tutar, uşakları keleş
Vururlar can evimden, memleket bu ahvâlde

Kadir Albayrak

Memlekette 'Eşek' Var, Hemde....

Memlekette eşek var, hem de eşoğlu eşek
"Kim miş? " demeyin ya hu! .. Kimlikleri ortada
Ara sıra çıkınca" ben gibi" deli fişek
Yüzleri ifşa olur balık gibi oltada

Kimliğinde T.C. var, yüreğinde kahpelik
Koltukta g..t büyütür, Devlet malı arpalık
Sözüm ona "vekildir" vekaleti şüphelik
Ortada "Dumrul" yok ya, o avluda voltada

Vay eşoğlu eşek vay, anırmış duymamışız
O "eşegim" demişte, biz semer vurmamışız
Kaç taneymiş babası, akledip sormamışız
Meydanı boş bulmuşlar, gece gündüz ortada

Bundan türeyen nesil, ne olacak? Eh "katır"
Çatır çatır milletin anasını ağlatır
Nesepsiz yeter be, yeter be üç beş satır
Bunlara destan yazdık, astık, durur potada

Sizinde bildiğiniz ne kadar eşek varsa
Anlatın eşkalini, değeri kaç ayarsa
Bir dörtlüğün içine tepistirin "sığarsa"
İfşa olsun cümlesi, saklanmasın sotada

Kadir Albayrak

Miras

İnsan bir kere severmiş

Doğru!

Ancak; Biz sıramızı savdık

Ve 'Bu aptallığı'

Bir sonra ki nesil-e,

Miras bıraktık!

Şükürler olsun,
Kimseye 'Borcumuz yok!'

Kadir Albayrak

Moda Olmuş İhanet! ..

Vah benim memleketim, nedir bu halin senin
Dert "adresin" olmuş da, derdi değil kimsenin
Ne Vatan'ı? ! Başında, bekliyorlar kese'nin
Ateş tüter özünden, özün közünden ayrı
Moda olmuş ihanet, hain araman gayrı

Yazar- çizer topyekûn, ihanette yarış var
"Kan" ile aramızda sanki üç beş karış var
Yüreğimiz de Hak'ka "öyle bir yalvarış var"
"Sahip olan satıyor", kendine de yok hayrı
Moda olmuş ihanet, hain araman gayrı

Sıvazlanır(!) sırtımız, "tahrik'e kapılmayın"
Salarken kuduz itler, "siz bundan alınmayın"
Bir yerde silah patlar, bir yerde hain mayın
Diyorlar ki "bitecek(!) " bölersek ayrı ayrı
Moda olmuş ihanet, hain araman gayrı

Ne mühür tutan gördüm, benden değil, "devşirme"
Maaşlı üç beş kalem, yazmış çizmiş "şişirme"
İnsan hakları deyip aynı aş'ı(!) pişirme
Hangi insana değmiş, üç kurusluk bir hayrı
Moda olmuş ihanet, hain araman gayrı

Âdem'i "adam" ettik ve "oy" verip "padişah"
Sadece kendi değil, bak şimdi "nesli'de" şah
Hele durun bakalım, düşmez kalkmaz bir Allah
Ötede de hesap var dünya'dakinden ayrı
Moda olmuş ihanet, hain araman gayrı

Kadir Albayrak

Mukayyet Olmazsan, Bir Gün Yüreğın....

Gidene söz etme gittiğı için
Vefasız yüreğın ömrü az olur
Bu sevdâ yok yere bittiğı için
Ya Mecnun, Ya Leyla, ya masal olur

Tüketme sözleri sen ardı sıra
Değmez ki be dostum değmez kısıra
Bu onun eksiğı bakma kusura
Ya helak, ya salak, ya kurak olur

Maşuk-un hali bu, mağrur, ukala
Hep sevicecek ya! ..Oh be! .. Ne ala
Yaradan bir çiçek vermezse dala
Ya kader, ya keder, ya heder olur

Belki de tartında hata var senin
Ağzınla kuş tutsan bilmez değerin
Mukayyet olmazsan bir gün yüreğın
Ya verem, ya verem, ya verem olur

Kadir Albayrak

Mutluluk Reçetesi(!)

Bir gazete köşesinde, televizyon ya da radyo programında, romanda, şiirde, resimde, sohbet, muhabbet, hülâsa hayatın her alanında "mutluluk reçetesi(!)" vermeye çalışan yığınla aymaz, gafil ve gaflete düşmüş insan tanıdım.

Bunlar; sevinçle ya da haz'la hatta bazen tatmin duygusu veya rıza'yla "mutluluğu" birbirine karıştırdılar hep.

Sandılar ki mutluluk "gastrit" türü bir hastalık! .. Ve yine sandılar ki bunun reçetesine uygun (Her kim yazıyorsa artık!) ilaç kullanılırsa sorun hallolur! ..

Bunları anlatanların içinde "dallamalar da" var "mutluluk" lafzını tercüme edemeyecek kadar yaşı küçük olanlar da! ..

Mutlulukla hiç tanışmamış olanlar ve mutsuzluğunu gizlemeye çalışan da.. Ha bir de "hayvanî istekleri" bu duyguyla karıştıran iki ayaklılar var ki onların adını bile anmaya değmez! ..

Ve özellikle mutlu görünmeye çalışanlar! ! !

En çekilmez problemleri kahkahaların ve umursamaz tavırların ardına gizlemeye çalışan ama aslında "kendinden saklanan", ortalıkta ki tozları halının altına süpüren, ille de "her şey toz pembedir" diyenler! ..

Yani zoraki tebessüm ve zoraki mutluluk! ..(Nasıl oluyorsa! ..)

Ama söyleyecek bir şeyleri hep vardır! ..

* * *

NE DİYORLAR MESELA?

1-Diyorlar ki; "Kafana hiçbir şey takma"

(Toka bu yasaktan muaf tutulmuştur)

Yani ot gibi yaşa ve öl. Dünyaya geliş sebebini bile araştırmana gerek yok. Başına gelenler gelmiştir zaten, aklına gelenleri de bir tarafa at gitsin! ..

2-Diyorlar ki; "Hiçbir şeye sinirlenme"

(Ama herkesi sinirlendir)

Yani kişiliğin ve oturmuş bir karakterin olmasın. Karşılaştığın her muameleyi olgunlukla(!) karşıla, sürekli bir değişim(!) içinde ol.. Kendin gibi değil her zaman her yerde herkes gibi ol.. Hamur gibi ol mesela, seni kim eline alıp da yoğurursa, verilen şekilde kal, muhalif olma yani "rol kes! .."

3-Diyorlar ki; "Sorumluluklarını unutma"

(Bak bu çok önemli)

İster erkek ol ister kadın;

Evde, dışarıda, işte, alışverişte, ödemelerde, eğlencede, taziye, tek sorumlu sensin. Arap atı misali koşturacak ama "of" bile demeyeceksin! .. Allah böyle istemiş diyerek "Yaradana da iftira edeceksin! .." Demek ki "bazı insanlar bu dünya'ya sırf başkalarının yüklerini taşımak için geliyor" diyerek, kendini de buna hazırlayacak ve deriiiiii bir tevekkül duygusu(!) içinde yaşamaya devam edeceksin (Bunun neresi yaşamaksa)

4-Diyorlar ki; "Âşık olma ve kimseyi sevme"

(Kendini sev yeter)

Kimseye değer atfetme, sevip de ne olacak ki, aşk dediğin şey bir masaldan ibaret(!) değil mi ya? ! Birisi için üzölmeye değer mi mesela? Al kullan ve at! .. Nerde akşam

orda sabah, en güzeli(!) bu. Hatta bir de evlilik yapmışsan tamam işte! .. De ki; tencere yuvarlandı kapağını buldu..Ohhh ne ala! .. işte hayat bu, yuppii! ... Eee kader dediğin böyle sessiz sedasız, tevekkül ve huşu içinde(!) yaşanmalı dimi ya? ! ...

5-Diyorlar ki; "Hayata hep olumlu bak"

(Başaramıyorsan at gözlüğü de kullanabilirsin)

Savaş mı çıkmış? Boş ver çıksın, birileri ölse de sağ kalanlar yeter..

Zam yapmışlar! ..Aaaaam sende ilk defa mı oluyor? Derdin var diye surat asmana ne gerek var ki? Zevkten altı köşe olmuşsun da ve hani bir yerden "kolbastı'nın müziğini" duysan dışarı fırlayıp oynayacakmışsın gibi davran! .

Ekonomi kötüye gidiyormuş! .. Bir yerde durur canım freni yok mu bunun! !

6-Diyorlar ki; "Kaderci ol"

(İsyankâr olmak da ne demek)

Başına geleni sinene çek.. Eee adı kader ya! .. Savaşma, mücadele etme, hatta şikâyet bile etme. Seni görenler cam fanuslar da "mutlulukla içinde" yaşıyor sansınlar, kimi kandırıyorsan artık? ! (Belki madalya takarlar)

7-Diyorlar ki; "Vücut geliştir"

(Kaslarınla eşekliği birbirine karıştır)

Birilerinin yükünü omuzlan ve görevlerini de üstlen, yani "eşeklik et.." "Aferin" diyen olur belki! .. Hem annelik yap hem babalık.. Zamansız çöksün ruhun ve bedeninin, kendinle gurur duyacak(!) sebebin olur fena mı?

8-Diyorlar ki; "Mutlu görün"

(Üç maymun'u oynat)

Olmasan da "öyleymiş" gibi davran.. "Seni kullanan" saygı duy(!) ve sahip çık.. Kendi yükün yetmezmiş gibi onu da al sırtına ve taşı.. Yorulup devrildiğinde belki kolundan tutup kaldıran olur! .. Sorumluluk sanki sadece senin doğal görevin, herkes gamsız olup genç kalırken sen; stres içinde yaşayarak erkenden çok! ..

9-Diyorlar ki; "Senin rolün bu"

(Sakin başka filmlerde oynamaya kalkma)

Sana bu rolü özellikle yazmışlar ve "bunu senden başkası oynayamaz(!)" diyerek buna seni de inandırmışlar.. Etrafında ki perdeleri bir yırt da dışarı bak! .. Bak dünya da neler oluyor? ! ..

Tek film oymuş gibi nasıl kandırmışlar seni! ..

* * * * *

Bu mudur gerçekten "mutluluk formülü" denen şey? Yani mutlu olmak; kadere razı olup boyun eğmek midir, "Hak arayışından" vazgeçip haksızlığa biat etmek mi?

Erkeğin erkekliğini veya kadının kadınlığını yaşayamadığı ya da bunu; birinin diğerine yaşatamadığı yerde mutluluk olur mu?

Hangi mutluluk "bir diğerinin yaşadığı zulmün" üzerine kurulmuştur?

Hayatın bizatihi kendisini paylaşmadan, paylaşımda adil olmadan, yürekten duyulacak sevgi ve insana yakışan saygı olmadan "mutluluk" olur mu? Amaaaaaaaa;

Siz "camış beslemek" istiyorsanız kolay gelsin! ..

Ben nerden mi biliyorum?

Sizce?

Diyorum ki;

Yeri geldiğinde isyan edecek, yani isyan etmesini bileceksin! ..

Unutma ki; Lokmayı bile yutmadan önce çiğnemek zorundasın! ..

Hayat senin!

“Kadir Albayrak”

Kadir Albayrak

Mutluyum Demezdım

Eğer mutsuz olsaydın 'Ben mutluyum' demeıdim
Düpedüz vicdansızlık sana reva görmeıdim
'Çok mutluyum' diyorsun bu haksızlık değil mi
Ölümle karşılaşsam bu kadar ürpermeıdim

Kadir Albayrak

Müflis Yürek

Ne desem kar etmez, ne etsem, boşa
Kelam'ın bittiği yermiş burası
Söz güzel olup da gitse de hoş
Un'u ipe çoktan sermiş burası

Yürekte kurulu mizandır bu hal
Baharı tatmamış hazandır bu hal
Kalem tutup satır yazandır bu hal
Toz duman harmana yermiş burası

Üç öğün aş olmuş sitem dediğin
Nimet sanırsın ya, derttir yediğin
Sen yama yaptıkça, büyür gediğin
Ok'u tutan yayı germiş burası

Tepeden nazar et ahvale bir yol
Ahtapot misali uzanmış kol, kol
Yumurtadan geçtim! .. Ne kafes ne fol
Beş para etmeze vermiş burası

Yeri dardır gönlün, sığmaz kendine
Dalga dalga kükrer, vurur bendine
Başı düşer ama, asaletine,
Damla damla akan ter'miş burası

Bir yaman hülyadır "sevdaya duçar"
Her kim duçar olsa, menzile uçar
Ya; zirveyi tutar, ya; halden naçar
Niceyi sırt üstü sermiş burası

Tatmak mümkün aşkı, tarif "imkânsız"
Aklıselim değil, tutar zamansız
Bir keser ki yerden, hem de amansız
"Haydi, geçmiş olsun" dermiş burası

Pek ızdırap verir bu yol, yolcuya
Hiç mihneti yoktur yolun hancıya
Misafir olanın, "Bitmez sancıya,
Müptela olduğu" yermiş burası

Yürek müflis, harap, hüsrân ve hayal
Boş yere konuşur "Beşer-i maval"
Azap aşka dair ve "bitmez zeval"
Bir derin sükûta ermiş burası

Kadir Albayrak

Müsvedde

Kuyunun başındayız suretleri seyirde
Aslolan suretlermiş, poz verenler 'müsvedde'

Kadir Albayrak

Nalina da Mihına da! ..

Az sohbet edelim ha, hani, havadan su'dan
Saklanıp gizlenmeden, baş çıkarıp pusudan

Öyle "gak-guk" etmek yok, ne varsa dobra dobra
Biz doğruyu diyelim, isterse soksun kobra

Dansözlük "namert" işi, bize uymaz, biz buyuz
Adem başı ya diktir, ya da yalaka uyuz

Nabza göre şerbetin vardır bir muhatabı
Başına vura vura okutmalı kitabı

Şöyle bir çevrene bak! .. Yel'in estiği yöne
Yönelir bukalemun it gibi döne döne

Hatta çıkarı varsa, her durumdan vazife,
Çıkarır utanmadan, "adam" denen nazife

O sanır ki adamlık, "apışıyla" münhasır
Ayakları üstünde b..ktan bir beden taşır

Şimdi diyeceksin ki; iyi de, muhatap kim?
Şahneye göz atsana! .. Hem hasta hem de hekim

Ne kaldı bozulmadık, "hırs" hâkimiyet kurmuş
Din iman hak getire, kendini de unutmuş

Kitap desen, eşeğin yüklenmiş semerine
Silah desen takılmış, korkağın kemerine

Tam bir "dejenerasyon" karakter asimile
Bunlardan daha adam, bizim "Çingen cemile"

Dost sanarak sırtını dayadığın nice kul
Öyle kazık atar ki; görürsün neymiş okul

Derler ya; dokuz köyden, kovarlarmış doğruyu
Onuncu köy sağ olsun, "biz döşeriz boruyu"

Mesela, cam bardağın, yarısına su doldur
Bir kısmı dolu ise, kalan yarısı boştur

Dileyen istediği yerden görür bu hali
Haklı kimdir, ben bilmem, karar versin ahali

Açık seçik anlattık ne varsa heybemizde
Bunun suçu galiba, galiba hepimizde! ..

Kadir Albayrak

Nasıl Seveyim Seni

Sığmadın gönlümün bahçelerine
Güzelim nerede seveyim seni
Girmedin şarkının nağmelerine
Bir sözün için de göreyim seni

Nehir ol sel gibi ak bana doğru
Yudum yudum alıp içeyim seni
Rüzgar ol yel gibi es bana doğru
Nefsedip içim de bileyim seni

Kıskandır baharın çiçeklerini
Yemyeşil çimlere sereyim seni
Yaşayıp akşamın binbir zevkini
Her gece gül diye dereyim seni

Okşayıp o güzel ipek saçını
Şu yanık bağrıma basayım seni
Dilime dolayıp bitmez şarkını
Yazlara kışlara yazayım seni

Doymadım busene azdır nefsim
Her saat her bir an öpeyim seni
'Bir zaman' yetmiyor bu aç gönlüme
Geceyle gündüze böleyim seni

Sırra kadem basıp gel gizlenelim
Mutluluk seline salayım seni
Tanrı şahit olsun gel evlenelim
Yar diye köşküme alayım seni

Sana doymak nasıl mümkün olacak
Kul bilmez! .. Mevla'ya sorayım seni
Kesildi dermanım canım çıkacak
Ben bittim biraz da yorayım seni

Dorukta kalalım bir ömür boyu
Her nefes alış da seveyim seni
Bırakma gelmeden dünyanın sonu
Cennetin sebebi bileyim seni

Kadir Albayrak

Nasip Değilmiş Herhal! ...

Nasip değilmiş herhal, " tarafıma" mutluluk
Bunca yıl bunca mekân boşa dolanış durdum
Bu öyle bir yarış ki, ne gün yetti, ne soluk
Bir değil tam iki kez baltayı taşa vurdum

Tükettim "şans" denilen, o ahlaksız(!) duyguyu
Gayrı mesain bitti, " uyu yüreğim uyu"
Bu düşüş sürer gider, bu öyle dipsiz kuyu
Kuyu duvarı değil, ben inip dibe vurdum

Kimi sevsem sahipli(!) , sahipleri "turnusol"
Geri de dönemedim, bulamadım orta yol
"Keder" kaderime dost, ele darsa bana bol
Hüsran denen duyguyu tam on ikiden vurdum

"Saadet" yazılmamış zahir, alın yazıma
Kâbus güneşi değmiş her gece ayazıma
Düzen tutturacakken "teli eksik" sazıma
Mızrabı tele değil, sazın böğrüne vurdum

Ee nasip değil herhal, ne kaldı deneyecek
Desem ki "bir kez daha" el-âlem dillenecek
"Bunda bir halt var" deyü, yüreğim fişlenecek
"Nasip değilmiş" dedim, sözün özüne vurdum

Gayrı aşkı şiirden ayır şairim ayır
İki kez taşa vuran balta da kalmaz hayır
"Geçmiş olsun" de yeter! ..Yanarken cayır cayır
Alev alan gönlümü har'ın közüne vurdum

Gömlek uymadı bana, ya da uyduramadım
Yürek feryadı bildi, lakin duyuramadım
Taht sahibi olup da "emir buyuramadım"
Ne geldiyse dilime, aşkın yüzüne vurdum

Mezun oldum sayılır, diploma almasam da
Karnede" iki kırık", sınıfta kalmasam da
"Yamalı sevdalara" bir haber salmasam da
Bu ömrün rotasını hazan'a güz'e vurdum

Kadir Albayrak

Ne Diye

Nicedir unuttum hiç anmam seni
Ne diye gönlüm de bun ca yıl durdun
Günahın neydi ki masum kalbimi
Ne diye vefasız ne diye yordun

Elimi sımsıcak avuçlarına
İsmimi takvimin yapraklarına
O yalan buseni dudaklarıma
Ne diye vefasız ne diye koydun

İçimi kavuran bir vurgun var ki
Gönlün de çiçekler açmıştı sanki
Tam geldi demişken koklamak vakti
Ne diye vefasız ne diye soldun

Kadir Albayrak

Ne Önemi Var

Siz benim ömrümün sahibisiniz
Götürün yılları ne önemi var
Gönlümde savaşın galibisiniz
Canım size feda ne önemi var

Aldığım nefesin yarısı sizin
Kalbimin bal yapan arısı sizin
Baharın yeşili sarısı sizin
Hazan benim olsun ne önemi var

Ah gönlüm bu gönlüm saadet ister
Siz bana bir ümit lütfedin yeter
Olsa da yarınım bu günden beter
Sitem bile etmem ne önemi var

Kadir Albayrak

Nerde Hakkı'nın Hakkı? !

Herkes hakkını almış, az da olsa sofradan
Bir ağzı açık kalan, bizim zavallı Hakkı
Akıl başa gelse de, çok geç olup, sonradan
Lokma bile kalmamış, nerde Hakkı'nın hakkı

"Hak" dediğin burada, hep haklıya verilmez
"Hak" Allah'ın adıdır da; bunu kimse bilmez
Meyveleri yenir de, bir tek tohum ekilmez
Bal tutanı anladık(!) , nerde Hakkı'nın hakkı

"Yemedim" diyenlerin boş yer yok heybesinde
Ya babadan özürlü, ya "sorun" ebe'sinde
Hemide çöreklenmiş Milletin tepesinde
"Dişli" malı götürmüş, nerde Hakkı'nın hakkı

Ah! ..Hakkı, yandın Hakkı, ne halı var ne kilim
Hakkını ararız da, "götürenler bitirim"
"Hak" diye sendekini hep aldılar bilirim
Eşe dosta verdiler, nerde Hakkı'nın hakkı

Hakkı! ..Ara hakkını,bırakma kurda kuşa
Vatandaş uyudukça nasıl geliyor tuşa
Bir tek düz yol görmedik gidişler hep yokuşa
İsmine sözüm yokta nerde Hakkı'nın hakkı

Sen ne ayaksın Hakkı, payına düşen nerde
Bak " üstten indirmişler", araya siyah perde
Vallahi akşam sabah, hepimizi öperde
Derki; "Verdik çok şükür", nerde Hakkı'nın hakkı

Hakkı! .. Hakkın kalmamış, senin adından başka
Devlet malını bulan "aşka geliyor aşka"
Oyun içinde oyun, vallah bunlar "matruşka"
Hamudunu komamış, nerde Hakkı'nın hakkı

Sen derdine yan Hakkı, kıvran,, debelen, dövün
Balı tutan götürmüş, hem de günde üç öğün
Adı günahta olsa, sövün gardaşım sövün
Yetimin hakkı yenmiş, nerde Hakkı'nın hakkı

Kadir Albayrak

Neresinde Zamanın? ! ..

Yine karıştı zaman beyazladı saçların
Yine karıştı rengi kasvet dolu akşamın
Neden böyle vefasız fırtınalı hayatın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Acılar perde perde kapatmış pencereni
Bir Allah'tır şahidin başka kim duyar seni
Artık hükmü verilmiş bitmeyecek davanın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Gençliğini vermişsin karşılık beklemeden
Terk edip gitmiş seni hesabını vermeden
Görmez misin boş yere heder oldu hayatın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Kaç yıl oldu akşamlar beyazla vedalaştı
Tebessümün ne zaman hıçkırığa karıştı
Anlamadın mı hala içindesin hatanın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Yüzünde ki çizgiler böyle derin değildi
O başın neden şimdi mahzun düştü eğildi
Göz yaşları içinde çalarken şarkıların
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Bir garip alemdesin seviyor musun hala
Bırakmışsın kendini esecek rüzgarlara
Kaderine razı ol boşunadır isyanın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Her şey eskisi gibi olacak mı sanırsın
Farkında değil misin tam yolun sonundasın
Kulların omzunda değişiyor mekanın
Bilmem ki neresinde yaşıyorsun zamanın

Sen de göçtün dünyadan hayattan alacaklı
Bir ben vardım ağlayan bir de garip mezarıcı
Ruhun huzur buldu mu bitti mi acıların
Bilmem ki "bir önemi" var mı artık zamanın

Kadir Albayrak

Nezaket

Ah nezaket nezaket seni sevmek felaket
Nerden çıktın karşıma çakır gözlü nezaket

Nezaketli nezaket kaşın gözün bir afet
Bak ne hale getirdin çarptın beni nezaket

Ah vicdansız nezaket gel de beni mutlu et
Her yerine meftunum üzme beni nezaket

Bembeyazsın nezaket güneş çıktı dikkat et
Süte benzeyen tenin bozulmasın nezaket

Çok güzelsin nezaket her yerinde asalet
Öran buran oynuyor kötü oldum nezaket

Yaklaş bana nezaket dudaklarını lütfet
Bir buseni çalayım çok fettansın nezaket

Sen neymişsin nezaket sanki herşeyin servet
Bir geceye razıyım hediye et nezaket

Haydi tatlı nezaket yatağıma gel park et
Beden tir tir titriyor gel de durdur nezaket

Bir şiirsin nezaket satırların kaç adet
Bir kaçını okudum sonu nerde nezaket

Allah-tan kork nezaket öderim nedir diyet
Çıldırmaq üzereyim 'kapat onu' nezaket

Kadir Albayrak

O Bende ki Ben Nerde

Nerde çocukluğumun pas değmemiş düşleri
Karanlığa nur veren ezan seslerim nerde
Saçlarım da meleğin gezen şefkat elleri
Gerdanın da tesbihim seccadelerim nerde

Nerde o ayetlerden yükselen huzurlu ses
İman dolu gönlüme ördüğüm çelik kafes
Hicap ile tövbede Rab-bi zikreden nefes
Arş-tan arz-a dökülen konfetilerim nerde

Nerde ey adem oğlu yürekte ki berraklık
Nerde gönül köşkümde hüküm süren sultanlık
Fidanken sevgi idi büyüyünce düşmanlık
O günahsız bedenim masumiyetim nerde

Nerde büyük vecd ile tevhide dönen dilim
Başucumda ki Kur-an sırlıslık gözlerim
Bu necis bataklık ne söyleyin ben nerdeyim
Kadrini bilmediğim gül bahçelerim nerde

Nerde ana kucağım tüten baba ocağım
Secde edip öptüğüm o kıble namazgahım
Eteğine kirlerin değmediği yıllarım
Başıma taç ettiğim kar tanelerim nerde

Nerde gerçek olan ben bende ki ben ben değil
Kul idik Yaradana kula kulluk hoş değil
Nedamettir süzülen gözlerimden yaş değil
Sonsuz iştihak ile mürtekiplerim nerde

Kadir Albayrak

O Benim Aptallığım

Elime ne zaman bir kalem geçse
Hep bir şeyler karalarım
Her okuduğun şiirden
Pay çıkarma kendine
Ben çocukluktan beri yazarım
Adın geçmişse için de
O benim hıyarlığım! ...

.....
İlgin sevgiden değil
Merakındandır bilirim
Ben her bakışta ki kahpeliği
Hissederim anlarım
Sen bakma gözümden süzülen yaşı
O benim zavallığım! ...

.....
Aynalar da seyretme kendini
Sanma ki sana hayranım
Dilim sürçüp de
'Seni sevdim' dediysem
O benim aptallığım!

Kadir Albayrak

O Kadarcık Fark Olsun

Gönül kapımı açtın gördün temaşa ettin
İstemezdim yüreğin ateşlere garkolsun
Aşk nasıl yaşanırmış belli ki merak ettin
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Sn Mecnun'un adına masalda rastlamışsın
Kendini Leyla sanıp sarayda kışlamışsın
Serap görmüşsün lakin çölü anlamamışsın
Bırak da ramızda o kadarcık fark olsun

Alıp götürdün seni cemalini sakladın
Kın-dan çıkmıştı kalem ismini yasakladın
Ağyar benden muzdarip sen kendini akladın
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Belki ben bir masalım ya da farzet masal ben
Kimliğimi öğrendin aşka namzet 'yasal ben'
Sen; ayrılık şarkısı sevdalara visal ben
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Ben sevda sarayında hükümdarım kralım
Sevdayı bilmeyenin kalemin kırarım
Sen aleme sultan ol düş-ü hayra yorarım
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Gem-i azıya almış benim o giden atlı
Sen tozların ardında yaşarken tatlı tatlı
Uyandın ha! ..Günaydın! .. Lakin yürek azatlı
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Aramızda yıl değil asırlar var asırlar
Binlerce gece dolu ne göz yaşı ne sırlar
Sen kahkaha atarken aşkı onlar taşırlar
Bırak da aramızda o kadarcık fark olsun

Kadir Albayrak

O Kendini Bilir! ..

Sevdiğimi söylersem kızarmış haspam
İyi de, "söylemezsem" ben kızıyorum
Gönlüm söz dinlemiyor "ee ben ne yapam"
Kızardıkça altını çeviriyorum

Sensizliğe dayanmak "zaten bir ceza"
Dilime kilit vurmak "sebeb-i kaza"
Hep "ya sabır" diyerek, bahara yaza
İçimde ki umudu devrediyorum

Şu kalbimin üstüne bir koy elini
Anlatırken derdimi "sen tut dilini"
"Gör" diye, yüreğimin coşan selini
Sana doğru taşırken seviniyorum

Sanma ki heyecanım "gelip geçici"
Gönlüm "şıpsevdi" değil, gayet "seçici"
"Aşk şarabı" bu ise, benim içici
Kadehleri ard-arda deviriyorum

Senden başka birini sevmeyeceğim
Gönlümde kimseye yer vermeyeceğim
Son nefesime kadar bekleyeceğim
Takvim yapraklarını çeviriyorum

Sen benim mabedimsin, fark etmedin mi?
"Her şiirimi sana atfetmedim mi? "
Senden başka ne varsa terk etmedim mi?
"Varsın" diye Tanrı'ya şükrediyorum

Gül yüzüne bakarken, bilsen içimde
Neler oluyor neler, bin bir biçimde
Vurgunum gözlerine, bir sor, "niçin" de
Ben seni nedensiz de "çok seviyorum"

Kadir Albayrak

Olaydın Ama Olamadın! ..

Hazan nevbaharı götürür iken
Hatır için "tohum" eken olaydın
Ben sana sarmaşık olup sürürken
Sen gülün bağına diken olaydın

Kendine pay verme "üzüldüm" diye
Hicrana gark olup süzüldüm diye
Vakitsiz hesapsız çözüldüm diye
Derdi bilen değil "çeken" olaydın

Hazan vurmuş dalda yaprak kururken
Kurumuş yaprağa ayaz vururken
Ben sana dört nala koşup dururken
Olmadı, "tek ayak" seken olaydın

Verdiğim değerinde onda birini
Verseydin razıydım.. Elin kirini
Neyleyim ötede, "ölün, dirini"
Kınayı dünyada yakan olaydın

Ne yarama merhem, ne derde derman
Bana zulmün için yazılmış ferman
Ateşler içinde, sen zaman zaman
Yanarken yüzüme bakan olaydın

İntizarım sana, hey! .. Anlasana
Yağmadın, anladım, bir damlasana
Ne kadar uzaksın, "adımlasana"
Vuslatı umuda çakan olaydın

Alev alev yanan ateştim, kor'dum
Boş yere üzülüp kendimi yordum
"Bu aşk yarasıdır, geçer" diyordum
Sabrına madalya takan olaydın

Gayrı "sen yoluna", var git! .. Karışmam
Ne istek, ne heves, "aşk-la barışmam"
Ben artık gülen bir yüz'e yakışmam
Gözümde yaş diye akan ola

Kadir Albayrak

Oldu mu dersin

Yıllandık sevginin mahzenlerinde
Tadımız dem-ini buldu mu dersin
Vuslatın o özlem tünellerinde
Mutluluk kapıyı vurdu mu dersin

Ne dersin sevgilim hasret bitti mi
Gözyaşın mendile veda etti mi
Nihayet gülmeye sıra geldi mi
Ağlamak bizleri yordu mu dersin

Goncalar gül açtı demek ki bahar
Güneş bir başkadır ay başka doğar
Ettiğimiz dua kabul-e mazhar
Oldu mu sevgilim oldu mu dersin

Kadir Albayrak

Olmayınca Olmuyor! ..

Seni çok bekledim "bir umut" için
Umut da bir yerde, tükeniyor be! ..
Pişman olmadım da sevdiğim için
Ama o heyecan! .. "O" bitiyor be! ..

Örselendim her gün, dünden daha çok
Vuslata inancım zerre kadar yok
Dur! ..Masal anlatma, buna karnım tok
Bahane'ye gönlüm inanmıyor be! ..

Haydi yoluna git! .. Yoluma çıkma
Leyla da bir yalan, "aşk'lar da çakma"
Sen de beni boş ver, kafana takma
Toz pembe hayalle yaşanmıyor be! ..

Sana "değer" verdim, sonsuz, hesapsız
Hem de biat ettim, şeksiz, hilafsız
Bir suçum yoktu ya! .. "Kader "kitapsız"
Her ne yazılmışsa silinmiyor be! ..

Baltayı vurmuşum belli ki taş
Yazık şu gözümden döktüğüm yaş
Ne küfür ne lanet ve sümme-haş
Etmedim! .. İsyanım, durulmuyor be! ..

Birine kızmalı, birine amma
O biri eklemiş "gönlüme yama"
Ah! ..Sana "bir şeyler", demek var ama
Dilime gelse de, dökülmüyor be! ..

Gönlüm sende kalmış, bedenim bende
Getirsen de olur, getirmesen de
Canım çok yanıyor "sen bilmesen de"
Ağlasam, bir damla, süzülüyor be! ..

Söyleyecek çok şey, var ama "kalsın"
Hak eden buradan payını alsın
Fark etmez, sonuçta; "çıkmayan falsın"
Üç vakit, beş vakit görünmüyor be! ..

Kadir Albayrak

Olmuyor

İçine hapsetmiş seni gözlerim
Kapatsam olmuyor açsam olmuyor
Sevgiyle ah ile dolu sözlerim
Konuşsam olmuyor sussam olmuyor

Güller açsa aklım dikenlerinde
Günlerin karanlık gecelerinde
Biçare ümidin sessizliğinde
Ağlasam olmuyor gülsem olmuyor

Gözlerimden uzak bir menzildesin
Yürüsem olmuyor koşsam olmuyor
El oldum be yine sen ellerdesin
Yutkunsam olmuyor ölsem olmuyor

Kadir Albayrak

Olur mu

Tutunduğum son dal kırıldı işte
Sen artık geriye dönme olur mu
Yokuş çıkan ömrüm gayrı inişte
Yol bitince beni görme olur mu

İçim de ateşin söndü be canım
Ne dostum oldun sen ne de cananım
Sana inandım ya! ..Ona yanarım
Pişman olup beni sevmeye olur mu

Pembe bulutların nerede ise
Orda kal sen, aşkı, orda nefesle
Boşa merak edip bin bir hevesle
Heyecan içinde gelme olur mu

Tanırdın ya beni, ben o değilim
Umudu da seni de sildi yüreğim
Söyleyecek sözüm yok ne diyeyim
Yalandan göz yaşı dökme olur mu

Benim için azdı sana çok fazla
Ben nasıl büyüttüm "aşkı" bin naz-la
Uzatıp sunmuştum sana bir haz-la
Aklına getirip gülme olur mu

İnsanın bir değil iki ömrü var
Birini Hak yazmış yine Hak bozar
Ardında tükendi o azar azar
Sen işin içine girme olur mu

Ömründe ilk defa "bir iş becerdin"
Sen "Gönül ömrümü" vurup katlettin
Madem ki sevdamın kabrine geldin
Taşını dikmeden gitme olur mu

Kadir Albayrak

Öfke'nin Doğum An'ı (Deneme)

Vahşi bir hayvan gibi yıllardır düşlerimin zindanlarında mahpus tuttuğum "öfke ve isyanım" başını nihayet umutlarımın rahminden dışarı çıkarırken daha çok beni korkutan bu doğum sancısına mani olmak ve korkuyu henüz embriyo halinde iken onu cenin haline getiren sebepleri umutların rahminde boğmam gerekirdi.

Lakin mücadele için kullandığım yorucu mesai kafi gelmedi. Hiddet ve umudu yitirmekten duyduğum yeis dalga dalga vücudumu sarmaya ve benliğime hakim olmaya yeltenirken, harareti daima artan bu yakıcı hiddet, hasretleri öfkeye, vuslat anının özlemini yalana ve bu yalanlar da beni çıldırtıcı bir düşmanlığa doğru taşımaya başladı.

İçimde var olan tüm kötülükler sanki ölüm uykularından uyandırılmışçasına mezarlarından dışarı zafer çiğlikleri atarak çıkmaktalar! ..

Umudu yaratan sebepler "umudun adandığı insanın" gözlerinde ve dudaklarından dökülen ihtiyari cümlelerde üflenene mum ışığı gibi kaybolup zayi olurken, ihtimaldir ki; cenin de doğum anına yol almaya başlamıştı.

İnsanın merhamet dolu yüreğinde" zaman zaman da olsa" dürtülerek uyandırılan ve yabancı olduğu acımasızlık sanki" ikinci bir kişiliğin" doğumunu müjdelemekte! ..

Hayata bakışın asli unsuru olan" ümit ve tevekkül" cümlesinden mefhumlar, yere düşerek tuz-buz olmuş cam parçaları gibi ortalığa saçılırken yarınların anlamsızlığı gerçek yüzünü göstermeye başlıyor.

Bu günün yarınlara ait çabası ve kurulan düşler artık bir karabasandan farksız. Hangi umutların yarının hangi hayallerinin üstüne bina edileceği tam bir muamma..

Küçücük bir ışık görebilmek, yaşlı gözleri bir ziya ile öpüştürebilmek adına karanlık tünelde yıllardır süren koşuşturma nihayet acı bir sükut-u hayalin üzerine devrilmesiyle darmadağın oluyor.

Teselli bab-ından hiçbir cümlemin herhangi bir anlam ifade etmediği ve sanki kürek kemiklerinin arasından yüreğe kadar işleyen hançerin "soğuk ihanetini" yaşatan acı tebessümlerin çaresiz yutkunuşlarının yolunu açan "aldatılmışlığın ve değersizliğin" cenderesi.

İşkence aletini kullananın o aletin" mağdura" yaşattığı azabı tasavvur edebilmesi tabii olarak düşünülemez. O; kurbanının çiğliklerini sadece işkencenin doğal tezahürü olarak düşünür, o kadar! ..

Umutlarımın rahminden başını gösteren "öfkem" aslında tüm bunların intikamını almak istercesine saldıracak hedef ararken, öfke sahibinin ona mani olabilmek için gösterdiği insan üstü çaba ve onu tevekkül kefeniyle sarmalayıp bulunamayacak kuytulara gömmek isteyişi ne hazine bir mücadele ve" acı verenin acıdan muaf tutulmak istenmesi" hangi masum yaradılışın tezahürüdür?

Vuruş noktası tespit edilirken neden mütemadiyen ayna'da ki akis seçilir? ! Öfkenin hedefi hep bumerang'ın belirlediği çıkış yeri midir? ? ?

Lakin kontrolden çıkan hiddet başladığı işi mutlaka tamamlayacak ve çok derin kalıcı izler bırakacaktır. Ölümcül vurgun uzaklarda değildir artık.

Kaynatılmış "aşağılanış" duygusu damarlarda yüreğin daha hızlı pompalamasıyla ve serseri bir kurşun pervasızlığıyla dolaşırken surları içerden harap edecek ve çöküşün zeminini hazırlayacak, zaten dümura ermiş ruhun üzerine elbise gibi giydirilmiş olan beden içten gelen bu öldürücü darbelerin zulmüne daha fazla dayanamayarak ve iflas edecektir.

İşte bu tabii yok oluşun senaryolarını hazırlayan korku; "öfke ve hiddetin dozunu" limitleri zorlayarak arttırmaktadır.

Yarınlar hep umut taşıyarak yaşayan "mütedeyyin bir yüreğin" intikam ateşiyle kavrulması kışkıkların sarmaladığı cenderenin içinde olmadığını bildiği halde çıkış araması, karıncayı bile ezmekten imtina ederken" katliam yapabilecek bir canavara dönüşmesi" ne kadar da muhtemel! ..

Öfkemin doğumuna şahitlik edecek cümle alem! ..

Canavarın bebekliğini ya da "bebeğin canavarlığını" görecekler! ..
Sevgi saçan gözlerden nasıl nefret fışkırdığına tanıklık edecekler! ..
Günahsızlara günah yükleyecek değilim, suçluya darağacı da hazırlamıyorum
lakin suçun yüklendiği ve darağacına gönderilecek "bir kurban" gerek..
O kurban, öfkemin önüne attığım "nefsim" olacak! .. O öfke kendi kendini imha
etmek üzere doğacak! ..

Dinleyin! ... Kainatın tüm aşkları, seveda üzerine yazılan tüm masallar, dinleyin
aşk hikayesinin kahramanları! .. Sevgi üzerine şiir yazan şairler, notalara can veren
bestekarlar dinleyin! ..

Öfkemin namlusunu yüreğime doğrultup tetiği çekiyorum.
Mazinin başlangıcı her neresi ise o günden bu güne ne koydumsa içine
masumluktan ve saflıktan yana, ne yaşadı isem aşk ve seveda üstüne, hepsinin üzerine
kurşun yağıdırıyorum
Çıgıllıklarına kulaklarımı tıkıyor acı çeken yüzlerine kan çanağına dönmüş
gözlerimle nazar ediyorum
Kalanların üstüne kuru çalılardan yığın yapıp kibriti çakıyorum kılım
kıpırdamadan
Sadizm'in kudurttuğu nefsim kendi yanışını izlemekte gök yüzüne yükselen
alevlerde
Dellenmiş ırmaklar ummanın bağrına döküldükçe asude bir durgunluğa mutlak
ulaşacaklar
Ben; beni bitirmekteyim! .. Benimle birlikte ben'de ki o'nu da tüketmekteyim.
Alın küllerimi savurun, anıların üstünü bu küllerle kapayın er'seniz eğer! .

Yaşadığım ve nefsimi yaşattığım duygulardan Tanrı'nın huzurunda özür
diliyorum.
Onları sebepsiz bahaneler ve türlü yalanlarla oyaladığım için kendimden
iğreniyorum.
Yeni doğan bir öfke bebeğinin karşısında böylesine aciz ve çaresiz bıraktığım o
devasa sevdalardan utanıyorum! ..
Bundan böyle yaşanacak tüm sevdalar, beni affedin, ve şunu sakın unutmayın;
Sevilmek umuduyla sevmek ne kadar insani olsa da sevilmeden sevebilmek
melek gibi ruhanidir! ..

Kadir Albayrak

Öl Dedin de Ölmedik mi?

Yanar gönlüm için için
Neden dersen, "senin için"
Ben söylerken "susmak" niçin
Sen gül oldun dermedik mi?

Erken doğan cenin gibi
Bahar kokan tenin gibi
Bu âlemde senin gibi
Yar vardı da sevmedik mi?

Şiirlerle aka aka
İçte közü yaka yaka
Gözlerine baka baka
"Seviyorum" demedik mi?

İnanmadın, inanmadın
Sebep nedir güzel kadın
Bir yol bulup soramadın
Sordun cevap vermedik mi?

Malum "gönül" artık senin
Sen gülüm ol ben dikenin
Bağrına göm gecelerin
"Öl dedin de" ölmedik mi?

Kadir Albayrak

Ölçü

İnsan da ibre dönmüş
Ölçünün adı 'varlık'
Doğru ise bu ölçü
Hayvan güzel yaratık

Kadir Albayrak

Ölüm Var Bu Gece

Bu gece sabaha varır mı zaman
Yollara barikat ol diyor gönlüm
Yapraklar sararmış kapıda hazan
Uzatmış elini öp diyor ölüm

Olgun bir başağım tırpana hasret
Sonsuzlukla vuslat büyük saadet
Acıya acıymış en güzel ziynet
Ana şefkatiyle gel diyor ölüm

Gün bu gün, nihayet, yolun sonun da
Uç beş gözü yaşlı kulun omzunda
Sevdalar bıraktım kış uykusunda
Kollarını açmış sar diyor ölüm

Bu gece merdiven ve son basamak
Yeni bir hayata baştan başlamak
Zordan da zordu be sensiz yaşamak
Başını göğsüme koy diyor ölüm

Demıştim! . Değilim sabır taşından
Senin muradın ne gözün yaşından
Umut mu verdin ki gönül taşından
Uzatmış şerbeti doy diyor ölüm

Gökyüzü yıldızlar, yakut ve safir
Ölüm bende ben dünyada misafir
Bembeyaz kefeni hazırlar zahir
Ele dardır sana bol diyor ölüm

Ne kadar zaman var dakika saat
İçimde bir huzur tam bir itaat
Çektiğin acılar sana şefeât
Etmeye uzanan yol diyor ölüm

Bir kuyu göründü karanlık dibi
Zaman her sevdanın mutlak galibi
Vakit tamam deyip yıldırım gibi
Ruhumu kabzedip son diyor ölüm

Kadir Albayrak

Ölür Sol Yanım

Seninle ne zaman göz göze gelsem
Cayır cayır yanar, yanar sol yanım
Ah! ..Bir sarılsam da "kolunda ölsem"
Ölürken ismini anar sol yanım

Gece var karanlık gece var sessiz
Sessizlik yaşanmaz, sevdiğim sensiz
Yarından umutsuz dünden habersiz
Depreşir hasretin kanar sol yanım

Günahtan aklamak isterdim seni
"Gül" deyip koklamak isterdim seni
Gönlüm de saklamak isterdim seni
"O neden yok? " diye sorar sol yanım

Her mevsim gam yüklü, her ay zemheri
Gam; "geceyi değil" sarmış seheri
Bu öyle bir acı ki; "azap" beher'i
Derinden hırpalar yorar sol yanım

İçin için akar, su sele dönmüş
Rüzgârı meltemdi, bak yele dönmüş
"O benim" diyordum, Ah! ..Ele dönmüş
Hayali boş yere arar sol yanım

Değmedi şu tenim ipek tenine
Busene hasretim, "böyle biline"
Kulağım "söz" için hasret diline
Duymak için ağlar, ağlar sol yanım

Yemin olsun yalnız, seni özlerim
Onun için sitem dolu sözlerim
Gözlerinde "umut" arar gözlerim
Görmeyince yağar, yağar sol yanım

Sevdalıyım sana, öte sevdadan
Ne senden geçerim ne de beladan
Adım anılmadan, bir gün sala'dan
Sana sarılmadan "ölür" sol yanım

Kadir Albayrak

Ömür Çilesi

Gözünde bir damla yaş gördüm bu gün
Yanağında bir yol arar gibiydi
Yalnızca çilesi çekilen ömrün
Sebebini boş yere sorar gibiydi

Kadir Albayrak

Öpmezsem Çöküp de Ayağından! ..

Vermişiz hakkını sevmenin
Ne alacağı kalmış bizde, ne de bakiyesi
Mahsuplaşmaya oturduğum gün kesivermiş hesabı
İntizarım yok, aslına bakarsan sitemim de yok! ..
Hem etsen kime edeceksin ki şikâyetini
Aşk'ı var edene mi, âlemi dar edene mi?
Yaşanmış bir duyguyu "şikâyet edip" kirletmektense
Susarak "ninni'lemek" daha makul! ..
Ama bir hasretim, bir özlemim var ki; için için yakmakta yüreğimi
Hani dedim ya "Vermişiz sevmenin hakkını"
Hani diyorum ki çıksa şöyle adamakıllı bir kadın da
Benim hakkımı verse! ..
Şöyle yüreğinden, gönlünden, taaa derinden konuşsa,
Dese "duymak istediklerimi"
Hele bir dese, hele bir bağırsa ardından
Ah! .. Hele bir bağırsın;
-----SENİ SEVİYORUM ULAAAAAN! ..
Şerefsizim, geri dönüp,
Geri dönüp de "ÖPMEZSEM ALNINDAN"

Kadına sırf "kadın" olduğu için müptela değilim ben
Kadınlığına tav olduğum veya ihtiyaç duyduğum için değil yakarışım
Kadın her yerde kadın... Fizik bu... Uç aşağı beş yukarı
Yani hemen hemen... Aynı gibi! ..
Dediğim o ki;
Kadın dediğinin; "NABZINA BAKTIĞINDA SEVDA ATMALI"
"AŞK" diye vurmali yüreği, "gözlerine bakarken"
Delikanlı olmalı ya hu "kadın dediğin"
Öyle bir kadın olmalı ki; Bana benden daha fazla sahip çıkmalı
Değil gece.... Gündüz bile kendini unutturmamalı! ...
Özletmeli deli deli... Teninin kokusunu getirmeli rüzgârlar
"Seni seviyorum" dediğinde ve başını dayadığında erkek göğsüme
Ritmî değişmeli kalp atışlarımın..
Sıcak sıcak akmalı içime, derinime, mahzenlerime
Rüya gibi, hayal gibi, düş gibi olmalı
Ama en büyük gerçek gibi dolmalı, doldurmalı dünyamı
Yeri geldiğinde, zamanı geldiğinde
Silkinip bağırmalı;
-----SENİ SEVİYORUM ULAAAAAN! ..
Şerefsizim,
Şerefsizim eğilip de "ÖPMEZSEM ALNINDAN"

Lakin şans işte! ..
Kısmetsiz hırsızlığa çıkınca ay akşamdan doğarmış ya
İşte o hesap bizimkisi..
Ne zaman "sevdik" dediysek taş vurduk baltayı
Adres yanlış... Zaman yanlışmış..
Yani hedefi tutturamamış yürek
Gönül her kime sahip çıkmaya kalksa,
Ona "sahip olan" biri varmış, " mutlaka
-----Sahip olan sahip çık(a) masa da! .."
Bilir misiniz "Karşılıksız sevmek" ne menem bir şey?

Hatta bırakın sevmesini, onun"sevebilme ihtimalini" düşünmek
Düşünürken yükseklerden düşmek, düşürülmek..
Üzülmekle canınızın yanmasının arasındaki farkı kaçınız bilirsiniz?
Sizin sevdiğinizi biri gelip aldı mı hiç tapulu malı gibi
Alıp götürdü mü, canınızı bedeninizden koparırcasına?
Neyse..... Neyse buralara girmeyeyim daha fazla
Giden gitmiş hatta gittiği gibi de bitmiştir besbelli...
Bitmiş de... Bitmemiş bizde ki yürek ağrısı..
Eksik kalmış bir yanım gayrı.. Noksan kalmış... Tamamlanmamış
Ölseydi yüreğim, razıydım... Razıydım da..
Yaralanmış kahrolası... Çok ağır yaralanmış
İşte diyorum ki;
Bir kadın gelse de.... Hani delikanlı bir kadın...
Sevmesini bilen... "Seviyorum" diyebilen...
Tutsa da iki yakamdan.... Silkelese beni
Ve bağırrsa silkelerken, beni kendime getirse...
Bağırssa ve dese ki;

-----SENİ SEVİYORUM ULAAAAAN

Şerefsizim,
Şerefsizim "ÖPMEZSEM ÇÖKÜP DE AYAĞINDAN"

Dedim ya... Bilirim "sevmek" ne demek
Ve o cümleyi bir kadının öpülesi dudaklarından dökülürken dinlemek
Bir kızıl gonca misali koklamak o nefesi
Ve o kadını alnından öperek "Helalimsin" diyebilmek! ..
Şimdi diyeceksin ki; Kadın ille de sesini mi yükseltmeli bunu söylerken
Neden tutup yakandan silkelemeli?
Niye kulağına fısıldamak varken "Ulaaan" diye bağırmalı ki?

.....
Neden yok! ... Niye yok! ... Çünkü var! ...
Çünkü, çünkü ben o söze hasretim, o cümleye aşığım ben...
O söz borçlu kulaklarıma.... O ses kulak zarımda titremeli
Duymak için benim titrediğim gibi! ..
O kadın bağırmalı, beni sarsmalı, yakamdan tutup hesap sormalı
Yarınımı, geleceğimi, yeminimi sorgulamalı
Hem beni bana sormalı, hem beni bana cevaplamalı
Umudum olmalı, imdatım olmalı, çarem olmalı, ilacım olmalı
O öyle bir kadın olmalı işte! ..
Öyle bir sevmeli ki yürekten, yüreğimi titretmeli
Konuşmalı, haykırmalı, bağırmalı,
Duyamadığım zamanların acısını çıkarmalı
O öyle bir kadın olmalı! ..
Gecenin bağırını yırtı yırtı bağırmalı, karanlığa adımı yazmalı
Demeli ki;

-----"SENİ SEVİYORUM ULAAAAAN"

Şerefsizim,
Şerefsizim secde edip de "ÖPMEZSEM TOPRAĞINDAN! .."

Kadir Albayrak

Öyle Bir Sarıl ki

Sakladığın yeter gönlünde közü
Nefesle yılları tutuşuversin
Nihayet dilinden bir tatlı sözü
Nağmeyle mırıldan dökülüversin

Hasretle sararıp solmuş bahçeme
Rahmet ol çiçeğim açılıversin
Yüreğim bir sabah kelebeklerle
Mutluluk içinde dolaşıversin

Tebessüm et yüzün bir bahar gibi
Şu kalan ömrüme saçılıversin
Öyle bir sarıl ki yaralı kalbim
Maziyi bir an da unutuversin

Kadir Albayrak

Öyle Gidersin

Acelen var gibi depresme hele
Az sohbet edelim, ne kaybedersin
Kopacak gönlümde büyük zelzele
Hele, ben "git" diyem, öyle gidersin

Bir saat daha kal, bir şeyler soram
Şen cevap verirken ben kendim yoram
Öyle bir tırmala, "kanasın yaram"
Ben gözyaşı dökem, öyle gidersin

Düşe kalka gittik, işte son durak
Demek "zaman" bitmiş.. Kaldı bir yaprak
Onu da sen kopar... Ve "kara toprak"
Başına taş dikem, öyle gidersin

Hasbıhal edelim diyecem amma
Bir sözün ayrılık, bir sözün yama
Hadi gözün sevem, boşa ağlama
Gözyaşını silem öyle gidersin

Sen de yalan'mışsın, yaldızlı yalan
Kader, Kadir'e der; "Sen de oyalan"
Şu son bir saatte yalana dolan
Yüzüne tükürem, öyle gidersin

Belki de bir daha karşılaşmayız
Karşılaştık bile konuşamayız
Biz hancıyız, hancı.. Buralardayız
Hesabını alam, öyle gidersin! ..

Kadir Albayrak

Papa ve 'Tıpa'

Ya sabır! .. Diye diye, attı tepemin tası
İşte elimde benim "kozalaktan bir tıpa"
"Zorba" demiş islam'a, bu da onun kıstası
Biri "koordinatör", biri de zevzek "papa"

Sam amca görev vermiş(!) koordinatör(miş-miş)
Bize de çok lazımdı, bunlar kafayı yemiş
Bu "tıpa'yı" tıpatıp işte bunlar hak etmiş
Biri "koordinatör", biri de zevzek "papa"

Kadir Albayrak

Papatyadan Tac'ını

Düşündün mü çevrende, yakın uzak fark etmez
Seni kim "nice sever", nedir verdiği değer?
"Dünya" dediğin gülüm, saçının teli etmez
Kefenin bir gözüne "seni koysaydım eğer"

Onlar için "herhangi biri" olabilirsin
Biri için "sevgili" eş de olabilirsin
Belki sen bir rüyasın, düş de olabilirsin
Bir cevap veremezdin, sana sorsaydım eğer

Ne annen sevebilir benim sevdiğim kadar
Ne de herhangi biri "sevgi yüreğim kadar"
Ben kimseyi sevemem seni sevdiğim kadar
Uçardım "bu rüyayı" hayra yorsaydım eğer

Senin için varım ben, nefesim senin için
Özlemi sana duydum, hasretim senin için
Sevgiyle kavilleştik, yeminim senin için
Kalem kâğıt yetmezdi seni yazsaydım eğer

Kaçırma gözlerini, bakayım saatlerce
Orada kaybolayım "bir ömür" gündüz gece
Gizlice fısıldayıp sevgiyi hece hece
Milyon kere söyledim, tek tek saysaydım eğer

Göğsümdeyken o başın, okşasaydım saçını
Sevinçten şu dünyanın "doyururdum açını"
Kırlardan derlediğim papatyadan tacını
"Sevdiğim" diye diye, sana taksaydım eğer

"Kadir Albayrak"

Kadir Albayrak

Paydos! ...

"Paydos" dediysek, mesai bittiğinden değil ha! ..
"İşimiz" bittiğinden! ..
Yani; devam edecek gücümüz de, şevkimiz de kalmadığındandır! ..
Hani yol biter ya, virajı dönerken,
Hani, uçak düşer, menzile varmadan
İşte öyle bir şey! ..
Yapacak bir şey olmadığı gibi, yapacak hal'de yoktur
Aslına bakarsan gerekte yoktur!
Kırılmışsa "cam vazo" gelmez eski haline
Uğraşırsan "kırık yamalı bohça" olur, su kaçıırır yani! ..
Temaşa zevki alamazsın bakarken
Sakil durur, hatta" malayani"
Bittiğin de "ısrar" hata, "zorlama" yanlışır
Hele gurur da varsa, burnu zaten bir karıştır! ..
Fazlası seni törpüler, eğip bürer
Sen yamuldukça, "o" dudak bürer! ..

Dedik ya! ... Paydos! ..
Sadece yüreğimin mesaisini değil, dilimi de çıkardım yıllık izine
Kalemi kırdım, resimleri yırttım
Gözlerimden sıyrıp aldım hayalini
Dudaklarımda ki tebessümü attım "Ona aittir diye! .."
Çalışan tüm uzuvlarım, daha önce ettiğim dualarım
Karabasanlarım! Hepsi ile vedalaştım
Alacaklar ödendi ve helalleştim! ..
Siz emekli olduğumu da düşünebilirsiniz
Aylık maaşı yoksa da,
En azından benim de "naaşım" yok! ..
Ölmeden kurtardık çok şükür
Perdeler iniverince gözlerimden
Her şey farklı göründü, değişti birden
Oh! Kemiklerime kadar çökmüş yorgunluk
İliklerime kadar işlemiş rehavet
Oh be! Harbiden Ohhhh! ...
Ulan; Bu kadar rahatlayacağımı bilseydim
Bu yükü baştan almazdım omuzlarıma ya
Neyse! ...
Bir "eşeklik" etmişiz! .. Katlanıcaz sonucuna

Böylesi iyi de! ... Nereye kadar?
Takılan biri bulunur be boş ver! ..
Çapari rast gele.... Paça kaptırmak yok! ..
Hani "magazince" aşk hesabı! .. Dedik ya; Yük yok! ..
Yüklemeye kalkana "aynen kapı" yani "yaş tahta hesabı"
Valla kıl olur tüy olur, bu saatten sonra umrumda değil! ..
"Paydos" dediysek; "işin ciddiyetinden"
Gırgıra her zaman ihtiyacım olur şüphesiz
Siz dilerseniz "gargara" deyin
Çalkalar ağzımızı tükürürüz olur biter
Uzun vadeli bize uymaz! .. Mümkünse peşin
Al gülüm ver gülüm hesabı yani
Sonra! ... Sonrası şu; Sepeti koluna herkes yoluna

İşini bilene "arif", yolu bilene "tarif" gerekmez
Aşk! Yok be "O bize gelmez! .."
Ben kimsenin sırasını almıyım, bilirim homurdanırlar  ;)

Öyle "beyaz sayfa" falan açmıyorum ha! ..
Hatta tümünü kapadım defterin
Zaten işporta tezgâhına düşmüş"Aşk dediğin"

Kapalıyız dedik ya kardeşim! .. Allah, Allah
Paydos dedik paydos, hadi eyvallah! ..

Kadir Albayrak

Psikolojik Öküz

Gülmekten kırıldım yaşayın emi
Demek ki bu imiş aşk dedikleri
Yahu! ..Demlikte çay almazsa demi
Kimdir kerevete gönderdikleri

Fizyolojik öküz görür anlamaz
On altı saniye geçse kavramaz
Öküze "öküz'sün" desen alınmaz
Az'dır" ineklere" çektirdikleri

Bir de "piskolojik" öküzler var ya
Koyuver önüne "bir saman balya"
Geviş geviş aşkı anlatırlar(!) ya
Bilinmez söylemek istedikleri

Hayvan-i arzunun aşk olmuş adı
Aşk budur diyenin "Hayvan" soyadı
Gözünü sevdiğim "Osman tokadı"
Çoktur "Akli başa" getirdikleri

Gel de anlat buna; Aşk "İtaattir"
Yatakta bir değil, milyon saattir
Aşk nefsanî değil aşk sadakattir
Az değil cahilce gönderdikleri

"Medyatik dallama" aşkı tarifte
Mangal da kül komaz edepsizlikte
Demin bahsettiğim o öküzlükte
İşte "adam" diye dinlettikleri

Güldürmeyin beni a soytarılar
Kültürsüz ün-lenmiş balsız arılar
Sizden delikanlı, biz de "karılar"
Çok vardır çok "etek" giydirdikleri

Kadir Albayrak

Rezerve Ettim

İkinci bir şansım olmaz bir daha
Sevinci neşeyi bir bir kaybettim
Ferhatla dağ oldum Mecnunla vaha
Ne kadar dert varsa rezerve ettim

Acının balkonu, mehtap cehennem
Bu köşkü satmak mı? Kiraya vermem
Ocağın da ateş,olsan dilenmem
Kül altın da közü rezerve ettim

Aşk için ne varsa tümü öz-lerden
Heybem dolu, sitem yüklü sözlerden
Ben nefes aldıkça bütün gözlerden
Akacak yaşları rezerve ettim

Azabın temaşa zevkine vardım
Kimine naz etti kimine yardım
Zülmün sahibine çöküp yalvardım
Önde ki masayı rezerve ettim

Üzölmek bile yok sana özölmek
'Düğüm' bana gerek, sana çözülmek
Her adım attığın yerde ezölmek
İçin izinleri rezerve ettim

Kumaşım eskiyse senin ki yırtık
Sen gül! ..Tebessüm et! ..Garip yaratık
Senin de bir yılın üç mevsim artık
Ben kara kışları rezerve ettim

Adalet sağlandı bir yarım sana
Senin de ömrünün yarısı bana
Kendine aynada şöyle baksana
Gördüğün ne varsa rezerve ettim

Ne garip değil mi? Kahpelik eden
Nasibini aldı! .. Sordun mu neden?
Salkımı var eden tek bir dane-den
Hak-ka hamd atmeyi rezerve ettim

Kadir Albayrak

Saati Ölümlere Kurdular! ..

Medet Yarabbi medet, günahın bataklığı
Yutmakta tek tek bizi, derine çok derine
Sürdükçe nefsimizle şeytanın ortaklığı
Yapışacak sırtımız gazabın minderine

Cehenneme talibiz ateşten korkuyorken
Manasız ısrardayız inkar küf kokuyorken
Dört adamın omzunda ölüme yürüyorken
Çizilecek rotamız derine, en derine

Üstüne bastığımız toprak sanki kayacak
Ayağımız altından, bize hasım olacak
Unuttuğumuz tövbe elbet lazım olacak
Ağlasın herkes şimdi, ağlasın kaderine

Uyanayım, uyanın! ..Kör olsun kör uykular
Biz doğarken saati "ölümlere kurdular"
Nefs-e dair ne varsa nefsimde kudurdular
Düşmüşüz biz her halin, betterin betterine

Kadir Albayrak

Sadece 'Hayvanları! ..'

Ara sıra da olsa
Ben de gülerim! ..
Hatta ben,
Fıkra bile bilirim! ..
Bazen aslan sütü
Habire de Maltepe içerim! ..
Ve "Ben severim"
Mesela;
Kalemi, kağıdı,
Mesela;
Güneşi ay-ı
Peki!
Ya canlılardan? ! ..
"Hayvanları" hemşerim
Sadece "Hayvanları! .."

Kadir Albayrak

Sahi Ya! Nedir Aşk? ? ! !

Aslında kendimizi dünyada zannettiğimiz nice anlar vardır ki başka alemlere misafir oluruz! ..Anlamasak bile! ..

Bedenen yaşayan düşünen bir insan ruhen yaşayan bir insanı ya da ruhen yaşanan bir zamanı nasıl anlar nasıl kavrar? ..

İnsanların gördükleri görmek istediklerinden ibarettir! ..

Neden zordur aşkı anlatmak bilir misiniz dostlar? ..

Gerçekte aşk, insanın bulmak istemediği bir şeyi aramasıdır... Hiç düşündünüz mü dostlar; Bir delikli kuruş için size açılan avuca bir kaç kuruş koyduğunuzda manevi bir haz duyarsınız ya hani... Hiç o elin sahibinin gözlerine bakarak o elin uzanışında ki burukluğu, acıyı, çaresizliği gördünüz mü? .. Görmeye çalıştınız mı? ..

İnsanlar hem aşkı tanımak, yaşamak ister, hem de onun zor yanıyla karşılaşmaktan imtina eder....

Bu tıpkı şuna benzer sevgili dostlar...

"Herkes cennete gitmek ister ama kimse ölmek istemez.."

Aşk çok izafi bir tanım! .. Birkaç cümle için de ifade edilemeyecek kadar karışık.. Ya da biz öyle olduğunu sanıyoruz.. Aslında bilsek ki aşk şartsız teslimiyet demektir, belki onu aramamıza bile gerek kalmayacak.. Göz yaşı varsa; rahmet saymalı ve kirlerden arınmalı, Acı veriyorsa onu alıp damarlara şıngılamalı, Hatta vaki mutluluğu zül saymalı, Yüreğin burkuluşunu alemde insanoğluna verilen en büyük zevk olarak görmeli...

Çok mu karamsar oldu, çok mu zor oldu bu tablo? ...

Farzedin ki öyle! ..

O zaman kimse aşka talip olmasın...

Aşk deyince aklımıza gelen hep "almak" oluyor değil mi sadece almak! ... Oysa aşk "vermek" demek...Karşılık beklemeden, teşekkürle gerek duymadan, bilinmesi bile istenmeden vermek! ... Varsa olanı, yoksa hayalleri hatta geleceği vermek! ... Vererek mutlu olmayı öğrenebilmektir aşk! .. Maşuğundan aşk isteyen ondan sadece acı alır! .. "Verecek olan" istenmesini beklemeyiz ki! ...

Aşk sitemdir bazen! ... Ama asla hakaret değildir..

Sitime ham madde gibidir aşk.. Aczin gölgesi gibi görünse de sitem aslında aşğın maşuğuna kırıcı olmadan lisan-i hal ile gönlünü virman etmesidir. Aşk firak ahtapotunun kolları gibidir..

Sitem aşkın hülyasın da tutunabilecek son daldır belki..Aşk visalin mahzenlerde küflenebileceği hakikatini asla unutmamaktır. Aşk acıya talip olmaktır.. Hayatta ki en ender çeşnidir aşk..

Zirvesine çıkabilenin, arzda olana acıdığı bir duygudur.. Asli ikametgahı arş tır aşkın.. Onu arza indirmeden yaşayabilenlerin, muhtevasına erdikleri erdemdir...

Aşk külde közü, teşbih deki sözü bilmektir.. Birinin sizi anlaması demek değildir aşk! ..

Anlıyorsa o aşk değildir zaten..

Aşkı anlatmak yaşamaktan zordur.. Anlatılabilir ise orda aşk yoktur! ..

Çevrenize bir bakın ama biraz daha dikkatli bakın! .. Birbirlerini deli gibi severek evlenen insanlar bir süre sonra ellerin de boşanma dilekçeleri ile mahkeme kapılarını neden aşındırıyorlar? ... Çünkü aşk değildi aralarında ki.. Sadece "öyle" olduğunu sanıyorlardı.. Tutkuydu belki.. Ya da sahip olma arzusu.. Kim bilir belki de o an çok cazip gelen bir yanları! .. Sonra! ...

Sonra ulaştılar.. yaşadılar.. doydular ve bitti! ...

Gerçek aşk olsaydı araların da ki, biter miydi? .. Her şeye rağmen sevebilselerdi beraberlikleri de her şeye rağmen devam ederdi! ... Evet her şeye rağmen!

Aşk nefsi bir kenara koyabilmektir dostlar! ... Hatta terk edebilmektir.. Kişiler sevgileri değil sevgiler kişileri yüceltmeli..Sevgiliden sevgiye bakmak yerine sevgiden sevgiliye bakmamız gerekir! .. Bilinmenin yolculuğudur bu.. Peki nereye? .. İşte bütün

sır burada; nereye? .. Aşk teslimiyet ve seyahat arasın da tercih yapabilmektir.. Aşık olunca valizinizi hazırlamanız gerekmekte! .. Ya aşkın o şartsız teslimiyetini kabul edeceksiniz ya da aşkı terk edip valizinizi alıp seyahate çıkacak ama aşktan söz etmeyeceksiniz..Karar anıdır bu.. Mutlu olmak için aşk arıyorsanız kolay gelsin.... Olmaz mı? .. Kim bilir neden olmasın! Belki ilki başaranlar olur aramızda ne dersiniz?

Aşk dilden dökülen cümleler için de yuvarlanırken mızrap misali titretmeli yüreğin tellerini...Aşkı satır aralarında nağmelerin notasında göz yaşının rotasında ve yüreğinin zindanlarında saklayabil

melisin hem de maşuğunun "sen" olmasını senin gibi sevmesini beklemeden! ..

Aşk her yürekte o yürek gibidir. Bir başka yürek o yürek olamaz.. Ne kendi yüreğini bir başka yüreğe benzetecek ne de bir başka yüreğin senin yüreğine benzemesini bekleyeceksin....

Aşk zora talip olmaktır.. İmkansıza inanmaktır.. Aşkı İlahiye varan yol olarak görmektir... Zira yaşadığınızı ya da taşıdığınızı zannettiğiniz aşk sizi İlahi aşka götürmüyorsa, Yaradanın önünde tevekküle vardırmıyorsa, teslimiyet duygusunu doğurmuyorsa siz aşktan bahsetmeyin ve kendinizi kandırmayın!

Sevgili dostlar aşk yaradılanı "Yaradan" için sevmektir.. O yarattığı için aşık olabilmektir.. Onun yarattığına küsmemek kötü söz söylememektir...Düşmanlığı ve kin duygularını sevgiyle paramparça edebilmektir.. Onun yarattığına varılamadığın da yine ona sığınabilmektir... Kulu var eden de aşkı var eden de o dur! ...

Buluşturacak olan da, hasreti tattıracak olan da o dur! ... İmanın şartı değil midir Kadere iman? ! ..."Kaderi yazan Yaradanın", yazdığı kadere de aşık olmak gerekmez mi?Bizim için hayrı da şerri de bilen o değil mi? ...

İşte bunun için diyorum ki "Aşk teslimiyettir" bunun için diyorum ki aşk itaattir! ... Ne mutlu aşkı aşk gibi yaşayıp tevekkül içinde olanlara! Ne mutlu acıyı azabı tadıp da şükür içinde olanlara! .. Ve selam olsun aşka aşklara ve aşıklara!

Aşk duygusunu tadanlar aşktan kurtulmak için dua etmezler..Bu duyguya gark oldukları için şikayette etmezler.. Bilakis sahip oldukları o güçlü duyguyu daha da yoğunlaştırıp Hak-ka giden yolu arşınlarlar.. O yolu yakalayabilmek, bir şanstır dostlar... O yola düşenlerin değil düşmeyenlerin hayıflanmasını gerektirir aşk.. Sonuç olarak dostlar Aşk; Allah-a, resulüne,onun nizamına, kaderine ve var ettiği her şeye duyulan sevgidir ve bu yolun nihai sonudur.

Bundan daha büyük bir aşk da yoktur..

Size "gerçek aşkın karşılığını" sizin bile tahayyül edemeyeceğiniz kadar misliyle verecek" tek kudret, tek varlık da" o dur..

Kadir Albayrak

Sahi; beni Tanıyor musun? !

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Hangi karanlık geceyi paylaştın benimle söyler misin
Hangi acılarımla harman oldun
Kaç damla gözyaşımı sildin ellerinle
Başını yasladın mı göğsüme benim,
"Üzülme, geleceğim" dedin mi "gözlerimin içine bakıp"
Beni tanıyormuş! Hadi canım! ..

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Bilir misin, neden hep "hasret kokar" dinlediğim şarkılar
Neden eski Türk filmlerine düşkün oldum bu kadar
Neden yalnız kalmayı seviyor ve insanlardan kaçıyorum
Yalnızlığımı paylaştın mı, yalnızlığımı yaşadın mı benim
Ya; seni ne kadar özlediğimi, sana nasıl hasret kaldığımı,
Sensiz nasıl ağladığımı şahit oldun mu
Beni tanıyormuş! .. Hadi canım! ...

Beni tanıyor musun sahi
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Yolun çöle düştü mü bir kez olsun,
-Susuz kaldın mı,
---Su aradın mı,
-----Susuzluktan sarardın mı
Yalvardın mı Allah'a;
--- Güneş başını, çöl ayaklarını yakarken
Toprağın çatlaklarını öptün mü çatlak dudaklarınla
"Ölmeyi dilemek" ne demektir yaşarken, bildin mi
Sevmek nicedir, ne kadar sevilir, sonsuzluk ne demektir düşündün mü
"Sınırlar nasıl yırtılır" severken, hafızaları aldı mı, inanabildin mi
Sevilirken tanıdığını mı sandın beni, sahi böyle mi tanınır insan
Beni tanıyormuş! ..Hadi canım! ..

Beni tanıyor musun sahi
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Bilir misin hıçkırık nasıl düğüm olur boğazında insanın
Çaresiz kalıp "yutkunmak" hatta "yutkunamamak" ne demektir
Bir insanın "adını bilmek midir" tanımak
Rastlaştığında "merhaba" diyebilmek midir
Yüzüne aşına olmak yeterli midir sahi
Peki; "ya yüreği? ! "
İnsan; kendi yüzünde midir, yoksa bilemediğin yüreğinde mi
Beni tanıyormuş! ...Hadi canım! ..

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Sevdiğini "başka birinin yanında bilmek" ne demektir bilir misin
Böyle gecelerde, "karanlık" nasıl dişler insanın etini
Nasıl koparır koca koca parçaları "yırtarcasına",
Sessiz kalmak için nasıl "insanüstü çaba" harcanır,
"Acının feryadı" taaa derinlerden nasıl gelir, bilir misin sahi

Beni tanıyormuş! ... Hadi canım! ...

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Değil 29 harfle, 1029 harfle anlatılamayacak duygular vardır
Suskunluğa mahkûm edilmenin adaletsizliğiyle karşılaştın mı sen
Kendini savunmanın bile "suç" olduğu mahkeme salonu gördün mü hiç
Karşındakinin hem yargıç, hem savcı, hem de cellat olduğunu bir düşün! ..
Düşün ve feryat et! ...
Et de yankılansın feryadın "zindanın" duvarlarında
Ve kendini de tanımaya başla, beni tanırken! ..
Beni tanıyormuş! ... Hadi canım! ...

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Mesela iliklerine kadar sevdin mi, "hani şöyle her şeyinle"
Sevenlerin "hassasiyetleri" nedir bilir misin?
Hani senin; "alınanlık" diye tanımladığın
Eline iğne batsa sevdiğinin, sen de "kurşun yemiş" etkisi yaratan
O kendini unuttuğunda bile, senin unutmadan sevmeye devam ettiğin
Söylesene; Sevdin mi böylesine? !
Adını bilmekse tanımak, yüzüne aşına olmaks, eyvallah
Ama damarına kadar seven birini tanımaksa "geç onu"
Beni tanıyormuş! ... Hadi canım! ...

Beni tanıyor musun sahi,
Ya da beni ne kadar tanırsın ki sen
Birini uzaktan kıskanmak, yere göğe sığdıramamak "bilir misin ne demek"
Hele o yere göğe sığdıramadığını "sahiplenirken birileri"
Yani "birinin sahip olduğuna" sahip çıkmak, ne meşakkatli ne zor bir durum
Sen kendini elden sakınırken, elin olmuşsa sevdiğin, nicedir halin
"Canım" dediğin el oldu mu hiç? Ele gitti mi ardını dönüp
Beni bir de böyle düşün istersen, düşünmeye yetiyorsa yüreğin
Beni tanıyormuş! ..Hadi canım! ...

Beni "TANIMAK İSTİYOR MUSUN" sahi? !
O halde;
Bana gözlerinle değil yüreğinle bak! ..
Yüreğinle dinle beni, şiir okur gibi okuma yazdıklarımı
-Yüreğinle damıt,
---Duygularınla süz,
-----Gözyaşlarınla ısla
Koca dünya bir kalemde nasıl siliniyor gör! ..
"Bir şey" nasıl "her şey'e" dönüşüyor, "mucizeye şahit ol! .."
Bu mucize ki; Yaradanın bir lütfü! ..
Gönlünde bir acıya dönüşsün anlattıklarım, yaşadıklarım
Kahretsin! Anla beni Allah rızası için! ...
Beni "ben gibi" tanımaya başla,
Beni "olduğum gibi" yüreğine koy! .. Bırak demleneyim gönlünde
Ya da yüreğinde bana yer yoksa,
Bırak beni tanımayı, "selam bile verme! "
Sahi; "Beni tanıyor musun?

Kadir Albayrak

Sahipsiz Duygu

“Ya; istediklerimi veremediğin için sen suçlusun,
Ya da senin veremeyeceğin şeyleri istediğim için, ben! ..”

Elbette kurulmayacak darağacı, elbette infaz yok! ..
Elbet her gün kopup düşecek üzeri çizilmiş bir takvim yaprağı! ..
Hançerin hangi hançerede derin izler bıraktığını, o izlerin kaç asrın gözyaşıyla
dolduğunu, kalemi kıran yargıcın hangimizin gönlünün celladı olduğunu asla
öğrenemeyeceğiz! ..

Benim gözlerimden fışkıran acıyla, senin göz pınarlarından süzülen billur
damlalardan hangisinin, azap coğrafyasının sınırlarını zorladığını tasavvur
edemeyeceğiz belki! ..

“Suçluyum” diyebilmek neyi çözer ki? .

Suç; Bizim için ne kadar izafi bir tanım! .

Her ikimizin de kabulde zorlandığı ve duygularımıza son derece bol gelen bir
libas! ..

“Ateşi yakan ateş” hangimizde?

Hangimiz gökkuşağı, hangimiz yağmuruz?

Çamurda ki toprak hangimiz, su hangimiz?

“Suç” her ne ise, birlikte mi kabullenmeliyiz?

“Talep-kar” olarak mı yaşamak zor, “verim-kar” olarak mı?

Arzu etmekle “sunmak” arasında ki çizginin neresindeyiz?

.....
Ben dalların yapraklarla tam öpüştüğü yerde nefeslenirken, sen köklerimin her
damarında bana ulaşması gereken can suyunun musluğunu tutmuşsun.

Sen hazanın taktirini beklerken ben senin iradenin tecellisine mahkumum!

Bu zindanın duvarlarını ören kim? ...

Ya üstünde yattığımız taşlar! ..

Kim şu gün ışığının üstüne geceyi giydiren, gecenin karanlığını bir kez daha siyahın
en gaddarıyla boyayan kim? ..

Kapıların ardında çaresiz kalmak, kapıyı açıp açmamakta direnen iradenin
cinnetinden daha mı kolay?

Hayatın kendisi olmakla hayatın içinde teferruat olmak arasında kalmış her iki
ömür.

Zincire bağlanmış ve elde sallanan o “aksesuar” hangimizin yüreği? ...

Rüzgar gibi esmek başka şeydir, o rüzgarın hışmıyla savrulan yaprak olmak
başka! ..

Bu; kaderin kendisiyle, kaderin elinde oyuncak olmuş bir acziyetin resmi kadar
müşahhas bir duygu!

Ağlayanın ağlatanda ki hakkı, zenginin fakire vereceği zekat kadar helal.

Lakin ne var ki ağlayanın sürekli “hakkı helal etmek” gibi bir saplantısının
olması, hakkın haklıya geçişini engellemekte! ..

Ben istediğime nail olamamanın derin hicranıyla kavrulurken, sen; Bu kahreden
sevdaya cevap verememenin basamaklarını temaşa etmekteisin.

Tırmanmak duygusu pençeleriyle tirmalamakta yüreğini.

Gözlerinle beni, çılgınlıkla alemini seyirdesin!

Lakin bilmediğim o ki; Sen bu azabın neresindesin?

Yargı bitmemiş ki, hüküm verelim! ..

Kadere yüklediğin ağırlık onun hak ettiği bir hamallık mı? Yoksa cefasından
kaçtığın bir yük mü?

Gel gör ki; Ortalık yerde durmakta kesilen faturanın muhteviyatı.

Birimizin sahip çıkması gereken bu “illet” yalnızlığa mahkum edilmişçesine fakat
sahibini sabırsızlıkla bekleyen kahrolası bir heyecan içinde! ..

Ellerini tutmak istedim birkaç kez! ..
Karşı koydu! ..
"Suç" kendini benimle örtüştüremedi!
Anladım ki sahibi ben değilim! ..
Sahibi olmadığım hiçbir şeyi "sahiplenecek de değilim! .."

Ama yinede "nezaketen" diyorum ki;

"YA; İSTEDİKLERİMİ VERMEDİĞİN İÇİN SEN SUÇLUSUN, YA DA; SENİN
VEREMEDİKLERİNİ İSTEDİĞİM İÇİN BEN! .."

Kadir Albayrak

Salkım Söğüt

Dalı bile bize öğüt boynu bükük salkım söğüt
Sana bakar kahrolurum kaldır başın salkım söğüt

Kaderimiz aynı bizim gölgelerde kaldı izim
Şarkı oldu sazım sözüm rüzgarlarda salkım söğüt

Yelde değil selden değil sonbahardan kıştan değil
Bu eğilmen boşa değil sevdadandır salkım söğüt

Senin halin nice böyle boyun uzar hem göklere
Uzadıkça dalın yere hasret duyar salkım söğüt

Ol boynumuz kıldan ince düşer kalkar hak deyince
Hak yoluna yüz sürünce toprak baldır salkım söğüt

Hakka aşık kula aşık dargın dağil hep barışık
Öbek öbek bir sarmaşık oluverdik salkım söğüt

Benim gönlüm yara bere dağılmışım dört bir yere
Çok sevmişken yoktan yere aşka küstüm salkım söğüt

Senin sesin rüzgar ile çığlık olmuş gecelere
Seninle biz bir hecede buluşmuşuz salkım söğüt

Sen ulusun halin ibret yoktur başka söze hacet
Dünya üç günden ibaret dert ortağım salkım söğüt

Başını eğ başım gibi bir kaç damla yaşım gibi
Varım yoğunum aşım gibi eşim oldun salkım söğüt

Kadir Albayrak

Sana Bir Ceza Verdim

Bu gün içimden geldi sana kem söz yok ama
Sana bir ceza verdim
-Ben ölünce ağlama

Bu ceza ölene dek prangan olsun senin
Hakikat kilidinse gözyaşı zincirlerin

Yüreğin ağlasın! Sen; Sana yasak! Sakın ha
Helal etmem hakkımı yemin verdim Allah-a

Yakana yapışırım ötelerde hesap var
Çaresi yok, kabir dar, kaçamayacak kadar

Ilık ılık akıyor içinde bir şey şimdi
Sıkma kendini ağla! Mecnun daha ölmedi

Can vermeden ceza yok önce canım çıkacak
Benim cezam biterken senin ki başlayacak

Her ne çektimse çektim sitem etmedim ama
Sana bir ceza verdim
-Ben ölünce ağlama

İster dua say bunu istersen bir beddua
Ne sayarsan say ama bu gönlümde tek dua

Unutma; Ne bu ceza bir cezaya benziyor
Asıl ceza içinde anlarsan delirtiyor

Bilirmisin ki acı ne ateş ne de külmüş
Ha yüreğe bir sevda ha ten-e kezzap düşmüş

Acı odur ki; Akrep, takınca o kısıkcı
Ben azap arıyordum acıdan daha acı

'Öldü' haberim gelir, yavaş yavaş hazırlan
Dayanmak zorundasın 'cezanı unutmadan'

Seni üzmem istemem sana acı yok ama
Sana bir ceza verdim
-Ben ölünce ağlama

Sabır tavsiye etsem! ..Derdim yardımcı olmak
Kan ağlasanda sana göz yaşı dökmek yasak

Belki düşünüyorsun! Neden 'bu ceza' neden
Ben gitmiş olacağım sana cevap vermeden

'Ağla' demiyorum ki, sen ağlama diyorum
'Ben öldüm' gözyaşını, artık hak etmiyorum

Hani 'gel' demiştin de hiç kimse gelmemiştin

Ben bu gün ölmedim ki hayat o gün bitmişti

Şimdi herkes ağlasın, yalan doğru fark etmez
Acım sır-dır, ölmezsem, kimse göz yaşı dökmez

Ya sen! .. Sen öyle misin? Gönlüme en yakın kul
Ceza sana kesilmiş, sebebini de sen bul

Çok üzgünüm sevdiğim sana kıyamam ama
Sana bir ceza verdim
-Ben ölünce ağlama

Kadir Albayrak

Sana da Anlatamam

Hangi kadın bilmez ki böyle sevildiğini
Anlamadım diyorsan işte buna inanmam
İçten içe gönlümün nasıl eridiğini
Fark etmedim diyorsan, bunu hiç anlayamam

Harika bir kadınsın hem de çoğundan zeki
Kayboldum gözlerinde, ısıltı ısıltı bir mevkii
Sana bakarken tattım "temaşa" denen zevki
Bu mükemmel duyguyu ben sana anlatamam

Belki zaman erkendi, belki de ben geç kaldım
Ben seni düşünmeden sanma ki nefes aldım
Sana dokunmak için ham rüyalara daldım
Anlat desen rüyamı sana da anlatamam

Öyle vurgun yedim ki, izi geldi peşimden
Her harfini bezedim yakutlardan yeşimden
Bir damla tat almadan ne aşımından işimden
Nasıl dayandım sorma sana da anlatamam

Çoban yıldızıydın sen, her yanı aydınlatan
Rüzgârla uçuşurken, perçemi dalgalanan
Göllerde kuğu gibi salınarak nazlanan
Ben o muhteşem hali sana da anlatamam

Sen bir şiire değil, sığmazsın binlerceye
Sen gönülde mabetsin, koyamam ki heceye
Güneş doğmadan önce, yaşanan her geceye
Sır diye saklamışım sana da anlatamam

Titretmişsin ceylanım, yüreğimin telini
O kadar güzelsin ki, tutamadım dilimi
Akıl mantık dediğin, çözemez bu bilimi
Soru çok açık ama, cevabı anlatamam

Güldün, gül oldu yüzün, sarı beyaz kırmızı
Vahşi bir kısrak gibi, doğunun güzel kızı
Sen yokken bu hayatın ne baharı ne yazı
Yaşanmaz be güzelim, de; "sana anlatamam"

Şaire darılmak yok! .. Şair gönül ehlidir
Her şairin yüreği kaleminden bellidir
Sen şimdi diyorsun ki "bu adam zır delidir"
Delilik ve dahilik! .. Bilirim, anlatamam

Kadir Albayrak

Sana Kavuşmayı Çok İstiyorum

Hasret; sensizliğe zor bir itaat
Kopuyor bir şeyler fark ediyorum
Sanma ki bir gece "on iki saat"
Her gece bir ömür kaybediyorum

Başımı yastığa koymak bir acı
Uykusuz gecenin yokmuş ilacı
Gelirsen takılır, "bu aşkın tacı"
Hep" yarın" diyerek sabrediyorum

Şeni nasıl sevdim "biliyor Allah"
İnancım sonsuzdur elhamdülillah
Yasak, günah buysa, kabul, eyvallah
Sana kavuşmayı çok istiyorum

Kadir Albayrak

Sana Rağmen Seni Sevmek

Seni "sana rağmen" sevmek var ya! ..
Ölümden zor! ..
Seni "sana rağmen" sevmek! ...
Bir ateş, bir kor! ..

Gözlerine bakarken "iki büklüm" oluyor dilim
Bakışlarına yakalandığımda "eriyor cümleler"
Bir sesim titriyor, bir yüreğim! ...
Ve ben sensiz;
"Güneş görmüş kartopu" gibiyim! ...

Seni "sana rağmen" sevmek! ..
Hem 'sevmenin kitabını' baştan yazmak,
Hem de bir yandan
Kendime "mezar kazmak" gibi bir şey! ..

Sen soruyorsun "Ben seviyorum"
Sen sorguluyorsun "Ben yine seviyorum"
Sen itiyorsun "Ben geliyorum"
Sen gülüyorsun "Ben bitiyorum! ..."
Aldanma nefes aldığıma be vefasız
Görmüyor musun 'ölüyorum! ..'

Başımı yastığa koyduğumda
Gözlerimdesin! ..
Ve kapatıyorum gözlerimi
Sabaha kadar benimlesin! ...

Uyandığımda sen varsın
Bakışlarımda ilk değdiği yerde
Ve yüzün;
Doğan güneşle aramda perde! ..
Seni çekiyorum "nefes" diye ciğerlerime
Ve ellerini düşünüyorum ellerimde
Sıcacık ve yavru kuş misali titrek
Ve öpüyorum avuçlarını
"SEVDİĞİM" diyerek! ...

Seni "Sana rağmen" sevmek
Sensizlikten de zor! ..
Ama sensizlik, "ah şu sensizlik"
Ateşten bir kor
Ne kadar yaksa da ateş
Küllerim;
"Sevmeye devam et" diyor!

Kadir Albayrak

Sana! .. Evet Sana! ..

Sana! .. Evet sana
Karanlığın bağırını yırtta yırtta üstelik
Hasret dolu şiirler yazıyorum geceler boyu
Ve "özlüyorum seni"
Bala'sına hasret analar gibi

Sana akıyorum deli sular misali
Seni arıyorum gökyüzünde ki yıldızların arasında
Sen diye kokluyorum

-Yatağımı yorganımı

Sen diye okşuyorum,

-Vazomda ki gül yapraklarını

Ve gözlerimi kapatıp
Boşluğu öpüyorum "sen" diye

İtirazın mı var?
Ya da söyleyecek bir şeyin
Bu neye yarar ki, söylesen ne fark eder,
Ya da boş ver,
Silahını doğrult ve bas tetiğe
Hatta şarjörü boşalt yüreğime
Kimin umurunda? ! ...
Sen öylesine vurdun ki zaten beni
Canım burnumda! ...

Bırak! ..
Bırak "anlatayım ne varsa"
Ne varsa "içten içe kemiren beni"
Nasıl sevmişim, nasıl sevdalanmışım
Nasıl "müptela olmuşum sana"
Gözlerim nasıl aramakta seni her bir an
Nasıl kıpır kıpır oynaşmakta yüreğim
Nasıl söylemek istiyorum nasıl
"SEVDİĞİM"

Sen "sus" dedikçe asılıyorum frene
Sen "sus" dedikçe direniyor her bir yanım
Sen "sus" dedikçe;
"SANA SUSUYORUM"
Kıpırdıyor dudaklarım, ama;
Konuşamıyorum! ...
Ve sen "sus" dedikçe
"Çöllerde susuz kalmışçasına"
Seni daha çok seviyorum! ..

Evet Sana! ..
Aşkı yazan her kalemin ucundayım ben
Resim çizen her fırçanın kılında
Şairin satırında, ressamın tuvalinde
Her güzelliğin adı sensin, anlamı sen
Ah! .. Bir de "sus" demeden beni dinleyebilsen! ..
Neler anlatacağım sana, neler

Bir bilsen!

Benim tükettiğim cümlelerim gibi
"Tükenmeyen suskunluğum da" sana! ..
Ah benim "çocuk ruhlu, cennet yüzlü
Kevser gözlü" sevdiğim! ..
"Dün" sevdiğimdin, bu gün "mabedim"
Yemin ediyorum;
Seni yarın;
Bu günden daha çok seveceğim! ..

Kadir Albayrak

Sanma ki Oynanacak Oyun-um

Nicedir söz edilir 'kem-küm' diye ardımdan
Sesimiz çıkmıyor ya! .. Sanki uysal koyun-um
"Haddimizi aşmışız" bir cümlelik satırdan
Diyen kimse; Ne dostun ne de senin soyunum

Hoşgöründen bahsettin, eyvallah, kabul ama
Sende sınırında kal! .. Yaklaşma sınıırıma
Macera arasaydım; Dinime imanıma
Tövbe, tövbe! ..Sanma ki; Oynanacak oyun-um

Şiirle anlatmışsın, demek şiir ehlinin
Şiire öfke niye? ? "İma-dan" söz etmişsin
Kalem benim elimde, zehir-e benzetmişsin
Bu kadarı fazla be! .. Nedir benim hamurum? ? ?

Kimin kalbini kırdık, kime değdi gölgemiz?
Biz sineye çektikçe, neden kabarıp deniz
Allah-ı olan sussun! .. Anılmasın ismimiz
Ben ne dünün gölgesi, ne de kul-a yağmurum

"Geçmiş" veya geçmemiş, savcı benim, sanık da
Derdimiz mi var dedik, su da benim, yanık da
Şikayete hakkın yok! .. suç ta benim, tanık da
Şiir benim, söz benim, toprağım, hem çamurum

Herkes coğrafyasında, kışlasın sevdasının
Biz bilgiyi sürmüşüz "ol gönül belasının"
Bakiye mi kaldı ki; çekilen cezasının
"Yeter" diyecek benim! .. Hem masum hem mağdurum

Kadir Albayrak

Sarhoş Akşamlar

Yalnız sabahlarım ayaz geceler
Sen gittin gideli şu gönlüm bomboş
Her yana dağılmış kırık şişeler
İçen ben değilim akşamlar sarhoş

Terkedip giderken düşünmedin mi
Gönlümde ümidi bitirmedin mi
Elimden aldığın herşeyim gibi
Hayallerimi de öldürmedin mi

Sen yalnızlığıma boşver aldırma
Karanlık semada yıldızlar ne hoş
Halime bakıp ta ayyaşım sanma
İçen ben değilim akşamlar sarhoş

Kadir Albayrak

Sen 'Bitti' Zannet

Ben sana derdimden söz eder miyim?
Sen beni zevkimden dört köşe zannet
Rüzgârdan, borandan bahseder miyim?
Sen beni baharda menekşe zannet

Seni uğrun uğrun güldürür müyüm?
Merhem ol, yarama sürdürür müyüm?
Gözyaşımı sana sildirir miyim?
Sen her kahkahayı benimdir zannet

Bestesi "saadet" kokan her şarkı
Alnımın yazısı, feleğin çarkı
Senle ikimizin en büyük farkı
Ateşle su gibi rakiptir zannet

Ne yolun keserim, ne yoluma çık
Gönlümden geçeni sarıh ve açık
Açık açık dedim.. Sen beni "kaçık
Aklını yitirmiş" delidir zannet

Gözüme kestiğim ceza "müebbet"
"Oyarım" bir damla görürsem şayet
Şu "ömür dediğin" üç gün nihayet
Sen dördüncü günü senindir zannet

Neler yaşamışım, bir bir düşündüm
Kalemi kâğıttan ayrı düşürdüm
Yaktım! .. Yakmasaydım soğuk, üşürdüm
"Zemheri mevsimi" ateştir zannet

Sabahın akşamın bir yalan rüya
Rüyanı hep hayr-a yorasın, güya
Tozpembe bulutlar, yaldızlı hülya
Sana hazırlanmış sahnedir zannet

Yüzümde tebessüm olacak her an
Acımda bitecek herhal bir zaman
Lakin bir azap ki, hem de çok yaman
Peşinde olacak, sen bitti zannet

Kadir Albayrak

Sen 'Seviyorum' Diyemezsin! ..

Sen;
"Seni seviyorum" diyemezsin
Biliyorum, bunu söylemeye
Cesaret edemezsin! ..

Kulaklarımla duyacağım,
"Sözlerin" yok! .. Anladım
Yüreğimle duyacağım,
"Gözlerinle söyle hiç olmazsa"
Sana inanacağım! ...

Sen;
"Seni seviyorum" diyemezsin
Niye? Sevgini veremeyecek kadar cimri misin,?
Dillendirmeyecek kadar gururlu mu? ..
Hangisi doğru bilmem....
Ama ben;
Seni sevdiğim için " özür dilemem"

Ne sen istedin diye vazgeçerim "sevmekten"
Ne de sana "Seni seviyorum" demekten! ..
Sen söyleyemediğin için,
Ben iki defa söylüyorum;
Bir benim, bir senin için! ...

Sen;
"Seni seviyorum" diyemezsin
Bunu söylemek "yürek" ister,
Öyle kocaman ki bende ki yürek
İkimize de yeter! ...
Ha! .. Bir de kırmasan beni iki de bir diyorum
Kırman ateşten, közden de beter! ..

"Hassasiyetim" yapımdan ziyade "sevgimden"
Öyle her vuruşta sarsılacak adam değilim
Değilim de! Kurşun sıkıyorsun kafama, kafama
"SEVİYORUM" dedim ya! ..
Bu kadar da vurma! ...

Sen;
"Seni seviyorum" diyemezsin
Seversin, hissedersin, ama söyleyemezsin
Bir kez denesen, bir kez söylesen
Ne kaybedersin? !
Hâlbuki "Aşk ne kadar yakışıyorsa sana"
Sen de aşk-a yakışacak kadar güzelsin! ..

Sen güllerin arasında bir diken değil,
Dikenlerin arasında bir gül'sün
Öylesine yakışıyor ki "gülmek" yüzüne
Sen gül, sen gül "gülüm"
Gül ki, "güller gül görsün! .."

Sen;

"Seni seviyorum" diyemezsin

Oysa "seni özlediğim kadar özledim" o cümleyi

Ve "seni nasıl özledim" bilemezsin

Dedim ya gülüm;

Ben öyle sevdim ki seni

Seni "sen bile" bu kadar sevemezsin! ..

"Diyemezsin" dedim ya, helal et hakkını

Günahını almış olmayayım! ..

Hani olur ya;

Bir zaman, bir gün, bir an

Olurda" dökülüverir dudaklarından"

Sen;

"SENİ SEVİYORUM" dediğinde

Bahar gelecek ansızın, mevsim kış bile olsa

Yediveren misali tomurcuk açacak kâinat

Sen;

"SENİ SEVİYORUM" dediğinde

Ben yeniden doğacağım "Tüm ölümlülere inat! .."

Ama sen;

"Seni seviyorum" diyemezsin

Ve sen söylemedikçe

Nasıl özlüyorum bu cümleyi nasıl

"Sen bilemezsin"

Kadir Albayrak

Sen Varsın

Yaşamak istemem başka baharı
Güllerde sen varsın dikenlerde sen
Gelse de ecelim silse zamanı
Dillerde sen varsın gönüllerde sen

Yoluna kurulmuş sırat köprüsü
Anılar insafsız ömür törpüsü
Ne zaman duysam gök gürültüsü
Bulutta sen varsın yağmurlarda sen

Dudağımda kalan bir gülüş değil
İçimde ki tufan bir huzur değil
Senin için ölmek kurtuluş değil
Dünyam da sen varsın ahretimde sen

Derin bir uykuya dalmak istesem
Gece de sen varsın rüyalar da sen
Hayatı yeniden tatmak istesem
Selam da sen varsın vedalarda sen

Ummana göz diktim çare aradım
Dalga da sen varsın köpüklerde sen
Ne kadar dağ varsa bir bir tırmandım
Zirve de sen varsın enginlerde sen

Her derdi topladım bastım bağıma
Dediler sevmişsen, ilaç arama
Sandım ki yaşamak "bir soluk" ama
Her nefes sen varsın "son nefeste" sen

Kadir Albayrak

Sende Öğreneceksin! ...

Kâbus nasıl çöker bir insanın yüreğine, nasıl her gün ölür ölür dirilir insan, nasıl yakılır bir kibritle bir ömür "öğrendim"

Akşam çöken karabasanın sabaha taşındığını, gecenin siyahına yanık türküler yakılıp, içinde ateş halkalarının raks ettiği ne şiirler yazıldığını, her damla gözyaşının karanlığın bağına zafer nişanı gibi takıldığını "öğrendim"

Sende öğreneceksin! ...

Nasıl demlenir acılar yüreğinde insanın, nasıl gözlerine tebessümle bakılır gamın tasanın, nasıl zemheri yaşanmış içinde mayıs'ın nisan'ın, nasıl ikinci bir şansı olmazmış insanın,

Can vermeden nasıl tükenir duygular bir bir, her gece cellâdın elinde nasıl can verilir, çılgının sesi nasıl kesilir, nasıl ağlar insan kendinden saklanarak, gönlünün yan cebinde sahte bir maske taşıyarak nasıl yaşanır "öğrendim"

Sende öğreneceksin! ...

Volkanlar misali patlamak üzere iken nasıl suskun kalınır ve nasıl bir kelepçe geçirilir isyanın ses tellerine, sustukça nasıl yapışır o nar gibi köz boğazının çeperlerine, yutkunmak istedikçe nasıl kusmak ister içinde ki kor yangın, "öğrendim"

Pul gibi alınıp satılmayı, sevdayı çamura batırmayı, istediğin zaman keyfe istediğinde hasrete yatırmayı, avazın çıktığı kadar bağırmayı ve yankıları duymayı, itilmeyi, kakılmayı, reddedilmeyi, tercihe kurban edilmeyi, yalanı dolanı, arta kalanı ve kalanla soluk almayı "öğrendim"

Sende öğreneceksin! ...

Ölümü özler mi insan? Özlermiş demek! .. Özlemeyi öğrendim.. Ölüm gelmeden ölmeyi, ecele gülümsemeyi, "gel" diye dilemeyi, kara toprakla sevişmeyi, çöle susamayı, ötelere vuslat olmayı, aşka sevgiye adaveti, kin ve nefreti, öfkeyi, şekilsiz cinneti, çöreklenen kasveti. İteklenen minneti, hıyaneti, şiddeti ve azabın şirretini "öğrendim"

Öğrendiğim her şeyi "sana öğretmem" gerektiğini, yaşadığımı yaşatmayı, "affetmek" fiilini lûgatimden çıkarmayı, acımamayı, hatır-gönül denen mesnetsiz her şeyi kaldırıp atmayı, davranıldığı gibi davranmayı, duygusallıktan sıyrılıp gaddar olmayı, gözyaşına aldanmamayı, "değer" hesabını yürekten çıkarıp aklın acımasız süzgeciyle yapmayı, irade cinnetiyle barışmayı, sıyrılıp insani düşüncelerden, robotlaşmayı "öğrendim"

Sende öğreneceksin! ...

Korkuyu öğrendim ve korkmayı! .. Yedi düvele yetecekken gücüm bükülüp kalmayı, dizilmişken kelimeler boğazımda susmayı, duyulacak telaşıyla nefes almamayı, bana saldırılırken saldırıyı korumayı, suçlayıcı aklamayı, ahmak ve aptal bir kul olup sayıklamayı, yüreğimi yalanlarla kandırmayı, beş para etmez mevcudiyeti yaldızlarla kaplamayı,

İsnat edilirken pusat, cephe açıldığında Kürşat, barikat kurulduğunda Fırat olmayı, korurken sırtımdan vurulmayı, her darbeye ayakta kalmayı, yaraya tuz basmayı, mağdurken suçlu, mazlumken gaddar olmayı ve böyle suçlanmayı ve daha kötüsü kendimden saklanmayı "öğrendim"

Sende öğreneceksin! ..

Öğrendiğim bunca tecrübeyi, öğreteceğim sana! .. Öğrettiğin her şeyi şimdi sen öğreneceksin! .. Hazırlan! .. Satır atlamadan, tek kelimeyi zayii etmeden, dayanabilirsen tamamını, dayanamazsan dayanabildiğin kadarını, ama "pas" geçmeden, tolerans göstermeden, kesip biçmeden, hesap kitap yapmadan, sonuçlarına bakmadan, neticeye aldirmeden,

Ve "ASIL ÖNEMLİSİ" asla acımadan! ...

Sende öğreneceksin! ...

Kadir Albayrak

Seni Anlatabilmek!

Ah sevda "kara sevda" kulu kul eden sevda
Nevbaharı sonbahar, ömrü pul eden sevda

Ne sevdalı bir adın ne zehirli balın var
Sana mı bahşedildi o öldüren bakışlar

Aşk da sevgi de senden fersah bin fersah geri
Yerleşmiş gözlerine istikbalin cevheri

Hem zalimin zulmüne Karun kadar sahipsin
Hem de "ana şefkati" duygusuna talipsin

Sahili döven dalga bazen asude deniz
Bazen bir asi rüzgar bazen geceden sessiz

Sende şekil ve mana izah edilir değil
Tasvire çalışsam da tabir yeterli değil

Nefsimi ezip geçen bir kuvvet bir ulviyet
Bu ne müşahhas duygu nabzında ebediyet

Herkes bir şeydir elbet konacak yer bulunur
Bir şey "her şey" olunca Dünya bile yorulur

Sen; Dost,yoldaş,arkadaş,canan,yaren ve sırdaş
Derde dert katan körük, şifa senden, gel yaklaş

Sen; Sevenlerinle belki kuru bir kalabalık
Sana sevdalı benim, onlar olta da balık

Sen; Ummana sığmamış ulaşmış dört bir yana
Bunu bilen bir benim! ..Bir benim, anlasana

Sen; Alaca karanlık, zifir-i gece de bile
Işıktın! ..Ah anlatsa, geceler gelse dile

Sen; Bendin hatta, aklım,iradem sana mahpus
Bana ömür verilmiş, tüketmek sana mahsus

Sen; Bilemezsin! ..Çok zor! ..Seni anlatmak var ya
Sağının bir telini, denedim, olmuyor ya! ..

Sen; Senden habersizsin, sana haber aynadır
Ayna da ne gördüysen, ne gördüysen yalandır

Sen; Olduğun gibi, tek, gönlümde ki gibisin
Bir bak da gör kendini, gönül sensin bilinsin

Sen beni anlamakta zorlanmakta haklısın
"Seni anlatamadım! .." Nasıl anlayacaksın

Sen; Bir zaman dilimi, zaman,me kan değilsin

Bu sevdaya bir değil, binlerce baş eğilsin

Sen; Seni bile aştın, sensizlikte sen varsın
"Sen sevdasın bebeğim, olmasan da yaşarsın"

Leyla'yı bilirim de Mecnun olan aşık kim
O ölü aramış, ben; çölün ta kendisiyim

Ben; Alem de bir adem, naçizane bir kulum
Galu-bela da Allah, sonra seni okudum

Ben; Seni seviyorum! ..Bu; bir cümle,muallak
Lakin sana yetmez ki, şahidimdir Rab-bul Hak

Ben sevdıyla tanıştım neyleyim başkasını
Herkes çıkarıp koysun önüne şapkasını

Ben "Sana sevdalıyım" ah sevda, kara sevda
Allah'tan sonra beni kula kul eden sevda

Kadir Albayrak

Seni Beklemek İçin Gidiyorum! .

Yorgun olmak değildi korktuğum, "Yılgınlık" devrildi üstüme.. " Kasım rüzgarları eserken kasırgaya dönüştü kini..
Kan yürür sanırdım damarlarımda, oysa taşıdığım öfke sandal olmuş dalgaların arasında, batmaya yakın
Hüzünün mısraları perde perde çekilirken gönlümün uzak ufuklarına, gecenin gaddarlığıyla tanışmış ömrüm
Kalanları düşlerken, gidenlerin insafsızlığında can vermiş, yaşadığını sandığım ne varsa
Vuslat sarhoşluğu yaşanırken terk etmiş namluyu firak denen öldürücü kurşun
"Kadir'di" adım, sadece "Kadir"
" Kader" olmuş, günahsız "i" harfi acımasızca katledilirken
Sonra satır satır dökülmüş "konfeti" misali, yüreğimden aşka dair ne varsa ve sebebini bilmediğim bir cüretle
Ölümün, "ölümsüzlüğüyle" tanışmışım davetli olmadığım bir maskeli baloda
Ve... ve tek kişilikmiş sahnede ki oyun! .. Ve tek perdelik! ..
Yağmur damlaları gibi dökülürken umuda ait ne varsa, karamsarlığın üzerinden nihayete doğru kayıp gitmiş, kaçarcasına
ATEŞİ YAKAN ATEŞİ arar olmuş gönül! .. Nefeslendikçe arasında küllerin Zamanın tik-takları dairevi bir döngü içindeyken, arzın kabuğuna iter olmuş nevbaharın uyanışlarını
Şiir şiir anlatılırken "şiirleşen sevdalar", bir nakkaş titizliğiyle bezenmişti kâinat
Rakkaselerin raksı Mevlevi ayinine dönüşmüş yıldızların gökyüzün deki dansına nazire ediyordu
Nihayet karabasana döndü rüyanın en mavi yerinde ve silkinerek uyandı uykusundan
Gecenin meltemi çöreklenirken zamanın üstüne, güllerin kokusu sardı çiğ damlası karanlığın slüetini
Ve senin gölgen düştü, umutlarımın ve yarına dair kırık hayallerimin içine
Hasret saplanıverdi yüreğimin mahzeninde ki en ücra köşeye kadar
Aynı sabah değildi bu sabah ve aynı güneş değildi doğan! ..
Zaman ve mekan savaşıydı bu ve bilmem kaçınıcı vuruş! ..
Dakikalar ömrü vuruyor, her vuruşta bir daha öldürüyordu
Beni değil, ölümü öldürüyordu! ..
" Ölüm" ölüyordu! ..
Sanma ki; ben de ölüyordum
Ben ölüme Sadece "SENİ BEKLEMEK İÇİN GİDİYORDUM! .."

Kadir Albayrak

Seni Kovuyorum! ..

Defooooool!

Seni kovuyorum! ...
Ne o? .. Şaşırdın mı? ! ..
Niye ki?
Haaa! .. Doğru ya! .. Sen burada değilsin ve ben "burada olmayan birini nasıl kovabilirim" değil mi? ?
Haklısın haklı olmasına da, burada olmaman kimin umurunda?
Sende buraya gelecek yüz yok ki! .. Ve hatta cesaret..
Gelsen; suratına tüküreceğimi bilirsin, hani utanmasan bile ağrına gider bu tükürük! ..
Gerçi "neden ağrına gider" onu da bilmem ya! ..
"Gururum" falan deme! .. Ederim senin gururuna..
"Haysiyeti olmayan gafil" gururu neylesin? !
Haa bu arada, "haysiyet" ne demektir bilmiyorsan bi zahmet Türkçe sözlüğe göz at! ..

Seni kovuyorum diyorsam kovmuşumdur, şaşırp gelmeye kalkma! ..
Hani tesadüf bu ya, karşılaşırsak bir yerlerde, nefes bile alma.
Duyarım muyarım neme lazım dikkatli ol! ..

Senin için hissettiğim ve yaşattığım duygularım tükenip kaybolurken, yerlerini dolduran" kin, nefret, husumet, adavet ve düşmanlık" dolu hissiyatım henüz bana çok yabancı ve bunlar beni nasıl etkiler, nasıl davranırım bilemem! ..
Hakaret edebilirim, küfredebilirim ama "özür dilemem! .."
Sana şu yada bu sebeple saygım bile kalmamış! .. Ya da bir başka deyişle "saygınlığın" kalmamış! ..
Bende bitmiş, eriyip tükenmişsin....
O yüzdendir ki; burada olup olmamanın zerre kadar ehemmiyeti yok! .. Uzakta da olsan kovuyorum seni.
Yüreğimden, gönlümden, aklımdan, fikrimden, anılarımdan ve tüm duygularımdan kovuyorum..
Gelecek olduğun adresleri siliyorum tabelalardan, sokak isimlerini, caddeleri değiştiriyorum.
Geçmiş zamanlara "gelmemiş" zamanların hakimiyetini giydiriyorum..
İçinde senin olduğun " bütün kırık hayalleri" dinamitleyip imha ediyor ve erişemeyeceğin derinliklere gömüyorum.
Ve bütün delikanlılığım ve basiretimle ayağa kalkarak gözlerimi ufuk çizgisine dikey ve kaşlarımı çatarak avazım çıktığı kadar öfkeyle bağıriyorum;
Defooooooooooooooooool!

Bu haykırış "sana çarpmadan" yankılanmaz gayrı.

Sen onu duymasın da "o" seni er geç bulur! .

Bu dünya da işimiz kalmadı seninle ya, ahirette ne olur onu da Mevla'm bilir! ..
Hakkımı helal etmeyeceğimi dip not olarak vermiştim zaten

Sana "gülüm" dedikçe dikenlerinle, "gül yüzlüm" dedikçe maskelerinle, "her şeyim" dedikçe hiç'liğinle, "meleğim" dedikçe şeytanlığınla, "hayatım" dedikçe ızdırabınla, kısaca; ne dediysem tezatiyla karşılaştım ve işin asıl kötüsü ben seni "insan" sanmıştım! (Anladın sen onu! ..)

Evet burada yoktun belki, ama anıların buradaydı, kokuların, tebessümün,

hayalin yani "bütün yalanların" buradaydı! ...

İşte o yüzden kovdum seni ve sana dair ne varsa! ..

Dileğim o ki; artık gölgen bile düşmesin benim olduğum yerlere, hele selamın sabahın, hiç! ..

Gönlünde bir yerlerde, belki karanlık ve izbe bir kuytuda bana dair kim bilir ne kadar "keşke'lerin" var! ..

Ben bilirim ne olduğunu, bilirim de diyemem işte! ..

Olsun söyleyemesem de sen anlıyorsun ya, işte bu bana yeter! ..

Lakin bana yettiği gibi ömrünün sonuna kadar "seni kahretmeye de" yeter! ..

Ben nevbaharını tüketmiştim bana ait ömrün ve şimdi sen; hayatının güz'ünü yani sonbaharını kaybediyorsun! ..

Seni "korkularınla" baş başa bırakıyorum, kaldı ki; hayatın boyunca en çok sevdiğin duygu buydu senin, bak onu almıyorum(!) elinden! ..

Sana da yakışıyor yani! ..

Hâlbuki neler var dilimin ucunda, zehir zemberek, yüreğini derinden acıtacak, için için kanatacak, bana lanetler okutacak! ..

Var da; kalsın şimdilik, değmez be, gerek de yok! ..

En azından "şimdilik! .."

Unutmadan; eskiden seni düşünmekten uyku girmezdi gözlerime uyuyamazdım, şimdi ise "rüyama girme" diye çok tedirgin uyuyorum.. Umarım girmezsın! ..

Evet! .. Seni kovuyorum..

Ve kovduğum birini "anmaya da" utanıyorum! ..

Her şeyi unut ve sadece "şu ses" kalsın kulaklarında;

Defooooooooooooooooooooool!

Kadir Albayrak

Seni Sevende

Varmışsın yokmuşsun fark etmez gayrı
Ne heyecan kaldı ne heves bende
Yüreğimiz ayrı, yolumuz ayrı
Bir ben emanetim, bir "can" beden de

Ateşi yakan ben, söndüren benim
Yolcuyu yolundan döndüren benim
Ecel'i murada erdiren benim
Emin olacaksın, sen de gidende

Öyle uzaklardan okuma maval
Kapında dilenci değilim herhal
İki kere çaldım.. Ayrıldım derhal
Niye kırıldın ki, "bitti" diyende

Yüzsüzlük "ısrarın" bendeki adı
Heyecan bitince "kalır mı tadı"
Sana "hak verecek" bir tane kadı
Var mıdır dünyada, "söyle" bilende

Mademki sevdanın, suçlusu(!) benim
Mağduru, mazlumu, güçlüsü benim
Kalemin en sivri uchlusu benim
İmzamı atmışım "ismim" silende

Eksilecekmişsin! .. Çok'ta "tın" yani
Zaten hep yarımydın, "olmadın" yani
Kayboldum, sen gelip bulmadın yani
Gerek yok, arama, "aklın çelende"

Seni yazan, çizen, bütün bilgiyi
Anılardan sildim, kestim ilgiyi
Mazinin beline vurup silgiyi
Her şeyi bitirdim, "her şey bitende"

Ağlamam, ağlatmam.. "Vardım, yok oldum"
Yazarken, susarken, ben hep "çok" oldum
Bitecekti, bitti... Herhal "şok oldum"
Ben zaten "bitmişim" seni sevende

Kadir Albayrak

Seni Sevsem Ne Olur ki? ! ..

Felek vurmuş zaten bana bir de sen vur ne olur ki
Çekip gitmiş o yıllara seni gömsem ne olur ki

“Mutlu” derler uzaklar da gönül yakan tuzaklarda
Hasret kokan şarkılar da seni duysam ne olur ki

Bir bestenin nağmesine şu gönlümün cennetine
Sevginin her cümlesine seni koysam ne olur ki

Günahım da sevabım da göz yaşlarım arasında
Yaşanmamış baharımda seni bulsam ne olur ki

Ağaçlara rüzgarlara dua diye ağıtlara
Satır satır kağıtlara seni yazsam ne olur ki

Gökten düşen cemrelere seni gören meleklerle
Bana haber verin diye seni sorsam ne olur ki

Şimdi geçmiş zamanları haram olmuş uykuları
Ben gördüğüm rüyaları hayra yorsam ne olur ki

Şana çıkmaz yolum diye yakaladı ecel bile
Ölümlere saat diye seni kursam ne olur ki

Bitmiş benim ümitlerim ne yarınım ne dünlerim
Anlamazsın ne diyeyim seni sevsem ne olur ki

Kadir Albayrak

Senin Anlayacağın

Her Şey Őiirdi belki hatta koca bir kitap
Oysa satır göz yaşı gönöl üzgün ve bitap

Yaşadığım hayatın gülşen-i aşıyanı
Bir seni dost bilirdi aleme haramgah'tı

Gönlümün keŐanesi meyus ve de muzdarip
İzmihlalin bağrında bedeni türap edip

Hercü-merc bir ömrün afakı da bir zillet
O zaman-ı mazide kaderdi mahrumiyet

Günün her delaleti sanki mütad-ı firak
Hayat yeksan olmadan tasavvurda hak olmak

Diller de zikretmiŐti bunlar efkar-ı muhal
Nakis kalmıştı beyin başlamıştı izmihlal

Senin anlayacağın bir hayatın son dem-i
Gelip çattı bak işte dönüşü de yok geri

Kadir Albayrak

Senin Canın Sağolsun! ...

Selam- sabahın gelmiş, sual etmişsin benden
Gözlerimi yaşarttın(! .) iyidir valla! .. N'olsun
Bahsetmişsin bir iki cümle ile kendinden
Duydum! .. Merak buyurma! ..Senin canın sağ olsun

O zalim parıltıyla sevişirken gözlerin
"Bir görseydim" demişsin! ..Gör tabii "eser" senin
Bas mavzer tetiğine, kurşun gibi sözlerin
"Nasılsın? " de! .. Utanma! ..Senin canın sağ olsun

Süz beni! ..ince ince, ti'ye alıp incele
Yüreğim paramparça, parçaları hecele
Bilirim vaktin yoktur, senin işin acele
Zamanını harcama! ..Senin canın sağ olsun

Şart olsun, ben; yalandan, "tebessüm edeceğim"
Sen halimi sordun ya! .. "İyiym" diyeceğim
Yüzüne değil ama, ""yere tüküreceğim""
Sakin kusura bakma! .. Senin canın sağ olsun

Yağmurda mı kaldın sen? .. Islandıkça çekmişsin
Gönlüme sığmamıştın! ..Ne de "küçük şey'mişsin"
Sen elin masasın da "kadeh altı mey'mişsin"
Ben de şarap arama! ..Senin canın sağ olsun

Kesilmiş ayakların, yere basmıyor, hayret! ...
Eksikmiş kanatların, o da çıkıyor, gayret! ..
Sen öyle bir yüksel ki, beni tepeden seyret
Düşerken "hicap" duyma! ..Senin canın sağ olsun

Hadi hadi yürü git! .. Yeter bunca temaşa
Saygısızlık addetme, sakın ha! ..Sümme haşa
Ben seni kutluyorum(! ..) Bravo! ..Sen çok yaşa
Midem bulanıyor ya! .. Senin canın sağ olsun

Lakin madem ki geldin, al şunu! .. "Emanetin"
Emanet kalmış sanki, gönlüm de "hayaletin"
Muadil-i yoktur bu, sende ki rezaletin
"Sana yakışıyor" ya! ..Senin canın sağ olsun

Kadir Albayrak

Senin Doğumun 'İş Kazası'

Sen bu gün mü doğmuştun sahi?
Hem de böyle berbat bir günde
Allah bilir ya;
Sen doğum günü de kutluyorsun! ..
Hatta üç beş "sırnaşık" partine katılıp,
"İyi ki doğdun" diye tempo da tutmuşlardır! ..
Ne kadar "absürt" bir cümle! ..

Kaç yaşına girdin sen?
Ya da şöyle sorayım;
Eski yaşından çıkabildin mi sahi? !
Sen yaşılanıyorsun ya! .. Anlamadın mı hala?
"İyi ki doğmuş'muş! .."
Doğmasan ne olacaktı sanki,
Eksikliğini kim hissedecekti ki?
Senin doğumun;
Ya; Babanın hatası
Ya da bir "iş kazası"
Ortada;
Dünya'ya gelmen için verilmiş "bir dilekçe de" yok!
Yani olay tam bir muamma

"Hangi ayın hangi günü" hatırlamıyorum ama
Takvim yapraklarına uzanıp bir bir kopardım
Hepsi topu topu 365 yapraktı zaten,
Cümlesini çöpe virman ettim
İyi de ettim! ...
İşi şansa bırakmadım hiç yoksa! ..
Yılın hangi günü doğmuş olursan ol,
Hiç fark etmez, "aynen çöptesin! .."
Senin anlayacağın "ait olduğun yerdesin"
Yani sen "hiç doğmadın"
"İyi ki doğdun" diyenler;
Ya makara yapıyorlar sana
Veya onlar da "gereksizler" cümlesinden
"Tencere kapak" misali yani! ...

Milyarlarca insan ve en berbatı sen,
365 gün ve senin doğum günün "en berbat gün"
Bulgar olsaydın, adın kesinlikle "Berbatof" olurdu ya neyse
İş kazası sonucu doğan defoludur zaten
Defolu mal cilalansa ne olur, pohpohlansa ne olur
Pöh! İyi ki doğmuş'muş! ...
"Çevreciler farkına varsa" ayvayı yedin
Hani şu "kirlilik" meselesi
"Niye doğdun" diyeceğim de
Kime sormam gerektiğini bilmiyorum! ...
Amaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!
Sana "İyi ki doğdun" diyenlere
Katıla katıla gülüyorum!

Pardon ya! ..

öp aracı kaçta uğrayacaktı? ...

Kadir Albayrak

Senin Hiç Köpeğin Oldu mu?

Gidecekmişsin ya da gitmişsin
Git ya! .. Ne olacak ki? ! ..
Sen gitmeden daha "gideceğini"
Ne iz bırakmışsam aşktan yana sileceğini
Biliyordum! ...
Biliyordum da toz kondurmuyordum
Senin yalanlarınla ben
Kendimi kandırıyordum! ...
Hani bir gün birine kızmıştın
Sözüm ona,
Sana saygısızlık etmişti de
Sen de ona "Köpek" demiştin! ...
Çok sinirlenmiştin belli ki
Şimdi merak ediyorum
Senin hiç köpeğin oldu mu? ...

.....
Biliyor musun?
Benim bir köpeğim var
Bahçem de...sadık mı sadık
Ne zincir bağladım tasmaına
Kaçmasın diye
Ne de etrafına duvarlar ördüm! ...
Üç beş dilim ekmekle karnını doyurdum
Ve şefkatle başını okşadım diye
Minnet duydu, mutlu oldu
Kaçıp gitmedi
Sırf bu minnet için
"Beni terk etmedi"
Oysa Dünyayı verdim sana
Ömrümü geleceğimi verdim! .. Ama...
Ama sana yetmedi!

.....
Ben de sana çok kızdım
Hatta öfkelen dim! ...
Ama sana böyle bir şey asla
Söylemeyeceğim! ..
Sana değil
"Köpek'e de
Hakaret etmeyeceğim! ..."

.....
Gidecekmişsin! ...
Neden ki? ..
Gitmek için burada olman gerekti
Sen hiç burada olmadın ki! ...
Sen; sana sevgimi verdim diye
Hiç minnet duymadın ki! ...
Ve sen hiç gelmedin ki! ..
Sahi;
O kızdığın birine

Neden "köpek" dedin ki sen? ..
Sırf canını sıktığı için mi?
Hoşuna gitmeyen bir cümle kurduğu için mi?
Neden? ...
İnsan insan olamaz mı
Köpekleşmeden? !

.....
Aşka tek laf etmem etmeyeceğim
Sana değilse bile aşka saygım var benim
Sen git, sen git aşk bana kalsın
Ne kadar gerçekse aşk
Sen de o kadar yalansın! ...
Lakin bil ki,
Adına inandığın gibi inan ki
Ardın da artıkların bile yok artık! ..
Gölgen bile, hatıran bile... hatta
Sana duyulacak nefret bile! ...
Var olmayan hiçbir şey yok olmaz ki! ..
Kimin umurun da gidişin? ..
Sanma ki göz yaşı dökeceğim
Sanma ki ardından ağıtlar yakacağım
Sanma ki sana şiirler yazacağım artık! ..
Adını bile anmayacağım! ...
Seni taşınmayacak yüklerin içine koydum ben
Ne kadar hafifmişsin oysa
Bu bir kabahat değil
Bu benim aczim
Tenekeyle altını karıştırmam ilk değil
Değmeze değer verişim ilk değil
Lakin son olacak bilesin! ...
Gidecekmişsin öyle mi? ...
Defol git! ...

.....
Köpeğim bahçemde duruyor benim
Sadakat ne demekmiş görüyorum işte! ..
Bir de senin kızdığın da
"Köpek" dediğin kişiyi bulacağım
Ve haksızlığa uğradığı için
Onunla da dost olacağım! ...
Seni dert etmiyorum
Düşlerimi süslemiyorsun artık
Resmini çizmiyorum gecenin duvarlarına
Köpeğimin havlamasını
Daha çok özlüyorum
Neredesin kiminlesin bilmiyorum
Merakta etmiyorum
Sen gitmişsin! ... Git ya!
Şimdi;
Köpekleri daha çok seviyorum!

Kadir Albayrak

Senin Olsun

SENİN OLSUN

Mademki vuslatı düşürdün gam'a
Her mevsim, her bahar al senin olsun
Ah! .. Senin üstünü çizmek var ama
Kalem de, silgi de al senin olsun

"Özlemek ve sevmek" böyle değildi
Tam gülüyordum ki; başım eğildi
Ne böyle sevdi kul, ne de sevildi
Aşk'tan kastın neyse al senin olsun

Dert etme, ben evvel, "ömür" harcadım
Çok gözyaşı döktüm, çokça ağladım
Her gece sabaha umut bağladım
Şafak da, güneş de al senin olsun

Kırıla kırıla ufaldık gayrı
Toz olup ucanın olmaz ki hayrı
Mademki bedenini yürekten ayrı
O dudak, o buse al senin olsun

Şairim; söz bitti, kalem neylesin
İzdirap duymayan "gönül eylesin"
Dil; Neyse muradı Hak'ka söylesin
Avuç da, dua da al senin olsun

Kadir Albayrak

Seninle Olmak Vardı!

Seni yaşamak vardı;

.....Karanlığı gecelerden ayırıp ve sana susuzluğumun, dudaklarım da yarattığı çatlaklara inat! .. Ve her türlü engelin "Kartondan kulelerini" yıkarak

Gözlerin de kaybolmak vardı;

.....Rüzgarlarla savrulmuş yaprak misali, girdaba kapılmış yılların hesabını bir yana koyarak.Takvimlerde ki anlamsız tarihleri "Busenin ateşiyle" yakarak! ...

Seninle olmak vardı;

.....Umutsuzluğun sınırlarına saldırmak, yüreğimin fırtınalarını "okşamalarının tatlı ninnileriyle" kandırmak. Vuslat dağının zirvelerin de ateş ve duygular çırılçıplak! ..

Zamanı durdurmak vardı;

.....Belki de bulutlar da saklanmak, bize yağmalıydı o "çisi" o sağnak", sırlıklam dudaklarının her yanından akarak! ..

Ve.. Sana kavuşmak vardı;

.....Sebiler gibi kolların da uyumak! .. Hasreti tutuşturmuş kor ateşlerin "şefkat" dolu alev-in de kavrularak! ..

Ve.. Sana sarılmak vardı;

"Son damla göz yaşımıyla ağlayarak!"

Kadir Albayrak

Sensiz Sevgi

Küçük,
Küçük
Hatta minnacık
Toplu iğnenin ucu kadar
Belki de mikroskopik
Belki de sadece
MECAZ ANLAM DA VARSIN! ...
Ya da kim bilir;
SADECE MASALSIN! ...

Gerçek olan her şey gibi
Sen de,
Sen de yalansın! ...

Oysa umman misali sevgim
Sınırını zorlamakta sonsuzluğun
Ve genişledikçe ufukum
Sen kayboluyorsun!
Duygusuzluğun neresindesin?
Çürüyorsun!

Gönül bahçeme sığmış koca evren
Bitkiler ağaçlar
Denizler rüzgarlar
Ve tüm insanlar! ..
Sevgim sarmış her yanı kucak kucak
Ninni misali çalınmak da şarkılar! ...
Kin nefret tükenip gitmiş çaresiz
Hazar,ı silmiş o acı bahar! ..

Bakışlarımı yakalıyor gözlerin
'Ya ben! .. Ya ben! ...' diye soruyorsun! ..
Koca Dünya
Hatta kainat sığmış yüreğime
Ama,
Ama 'SEN YOKSUN!'

Kadir Albayrak

Sevda Üzerine Ölmek! ..

Anlattıkça dinledi, yazdıkça okudu! .. Neyi tebliğ ediyorum ki? ? Bilmediği şeyler miydi benden duydukları ve bilmeyecek miydi, ben söylemeseydim? ? Yüreğinin bir yanı eksik ve kayıp mıydı renklerin bir kısmı? ?

Dilimi tutsaydım yaşanmamış mı olacaktı hayata dair ne varsa?

Neden'lerin ardına takılıp kalacağına, "nasıl'larla" meşgul olamaz mıydı?

Alaca karanlık kuşaklarında karanlığa küfredeceğine, bir mum yakmak aklına gelmedi mi hiç?

Mazeretlerin labirentlerinde çaresizliğin resmini çizmek yerine başını kaldırıpta doğan güneşe gülümseyemedi mi?

Hangi soruydu "doğru cevabın" adresi?

Yarısı boştu ama niye yarım bardak suya her bakışın da, dolu tarafını görmedi! ..

"Zor'du" en kolay öğrendiği, sıkıştığı her an en kolay telaffuz ettiği,

Binlerce parlayan yıldız karşın, kayıp giden bir yıldız takılıp kaldı ömür boyu

Güllerin arasın da ki dikenleri düşünmek yerine, dikenlerin arasında var edilen gülleri temaşa edebilirdi

Ne gördüğü nereden baktığına bağlıydı, o bağlı olduğu taraftan süzdü! ..

Kesirleri silebilirdi hesap yaparken ve atabilirdi virgülden sonrasını, atamadı, atamazdı

Dil'in içine kemik konsaydı şayet "sebebe" olabilirdi! .. Yedi büklüm olabilecek "kudret" eriyip gitti dudaklarının arasında

Akşamın hüznünü şafağın coşkusuna kim yapıştırabilirdi ki ondan başka?

Ve.... Kim bilebilirdi "CELLADİM OLDUGUNU? ?"

Hangi mahkum, sandalyesini tekmeleyecek kula aşkıdır ki? ?

Asla cevabı olmayan binlerce soru'nun ve asla verilmeyecek bir cevabın arasında beşik misali sallandı durdu ömrüm.

İnsanı anlayanın yolu onların yeteneklerine bakmak değilmiş, "Tercihlermiş" aslanan, tercihler yazarmış "kader" denen yazgıyı

Ben insan suretinde "sırıtan" bir yüzün değil, gözyaşını kurutan bir kaderin kahpeliğinde ezilip gittim

Hayata sormadım hesabını, ne işime yarardı ki hesap? ?

Tevekkül duygusundan uzaklaşmadım evet.. ben de olmayanın hırsına kapılıp isyan etmedim! .. Sadece "merak" ettim! ..

Olmayışında ki eksiklik neydi, olurunda ki fazlalık ne? ?

Belli ki defter dürülmüş, belli ki kapatılmış hesap.. Kalem çizdiğini yemiş satırlara gizlenen "eyvah'lar"

Her kimse "hakim" cübbesini giyen, kırmış kalemi! ..

İnfazımı beklerken ve bekletirken "zaman" denen değirmen, gönlümde ben çoktan aşkımdı idam sehпасına çıkarttım

Ve iskemle devrildiğinde sadece beni değil "sevdamı da" idam edecekler! ..

Doğarken "SEVDA" üzerine doğarmış insan... Ve ölümün de insancası "SEVDA" üzerine ölmektir o halde! ..

Beni toprakların altına koyarken, insanların yüreklerine koyun sevdamı.. Ben öldükçe yaşasın, ben tükendikçe beslensin masallarla! !

SEVDA DA BİR MASAL DEĞİL Mİ ZATEN? ? ? ?

Varsın "Bir varmış bir yokmuş'u" olmasın! ..

(15.07.2007)
Kadir Albayrak

Kadir Albayrak

Sevdaları Anlatmak! ...

Sana sevdaları anlatmak isterdim! ...
Yedi düvelin diliyle
Aynaların ardın da ne varsa
Ve ne varsa dünya gözüyle temaşa etmediğin
Kelimelere sığmamış, gönül de yer bulmamış
Kilidi açılmamış, dikene sarılmamış, ne varsa işte!
Gönül gözüyle.....Sevdanın diliyle,....Bir 'Deli-nin' sözüyle
Anlatmak isterdim! '.....
Hazanın hüznünü, Acının hoş yüzünü, Ömrün ağır yükünü
Açmamış goncanın gülüşünü! ..
Ne bileyim ya! Anlatırdım işte!
Yıldızları gökler de değil, gözlerini kapayıp hayal etmeyi
Göz yaşlarını ellerle değil dudaklarla silmeyi
Dört bir yana savururken kasırga, düş-ler de dinmeyi
Bilinmezi hissetmeyi,
Ve bilmeyi anlatmak isterdim!
İsterdim de;
Yedi düvelin lisanın da, ifade güçlüğü varmış sevdanın!
Bu yüzdendir mahcubiyetim! ...
Lakin anla beni;
Cehaletin değil, yürekte ki sefaletin adıymış çaresizlik
Yani 'anlatılası' değilmiş anlayacağın! ..
Gel yorma beni! .. 'Sevdaların kararı'
Dilimle yüreğimin tahsili bir değil! ..
Anla ya! ...
Gözlerimden, ya da yüzümde ki o acı tebessümden
Ağladığım da ille de yanaklarım da yaş mı olmalı?
İlle de duyulmalı mı geceleri yırtan çılgınlıklarım?
Anla ya! ... Anla artık be! ...
Allahın belası! .. Ben niye 'şiiir' yazıyorum?
Ben neden karanlığı seviyorum?
Sana 'aşık' falan değilim ben! .. Anlıyor musun? ? ? ?
'SEVDALIYIM KİTAPSIZ!'
Sevmeyi anlatmıyorum
Ben çokook ötelerden söz ediyorum! ...
Yani 'SEVDA-DAN'
Sana da yabancı değilse bu kelime
Hah! ... İşte o!
'OH BE!' Nihayet!
...(Mi acaba? !)

Kadir Albayrak

Sevdiğim Gibi 'Sevilemezsin! ..'

Yorulдум sanki
Ya da sen çok yordun beni! ..

Günah yüklemiyorum sana,
Suç isnat etmiyorum
Yine de bunlar rahatlatacaksa seni
Mutlu ol! ..
Sorumlu da tutmuyorum! ..

Ama kim bilir;
Belki senin varlığın bile başlı başına "sorun"
"Ben neden varım? " diyebilir misin mesela
Nereden bileceksin;
"Belki benim acı çekmem için yaratıldın",
Olabilir pekala! ..

Yorulдум, çok yorulдум
Ne kadar koştuysam sana doğru
O kadar uzaklaştım senden! ..
Ya "anlayamayacağın" kadar farklıydı sevgim
Ya da "taşıyamayacağın" kadar ağır! ..
Belki de "korkun" çok büyük senin,
O yüzden kulakların sağır! ..

Oysa ne sıradan bir sevgiyi yaşayacak kadar
Ucuz biriyim,
Ne de seni
"Sıradan bir sevgiye" malzeme yapacak kadar herhangi biri! ..
Ama dedim ya;
Ya anlayamayacağın kadar farklıydı sevgim
Ya da taşıyamayacağın kadar ağır! ..

Beni "kırıp dökmenin" anlamı yok başka
İnsan yüreği "cam" gibidir
Yapışmaz "dağılmışsa"
Dediğin gibi "Çocukluk" değil senin yaptığın
Olsa olsa "savunma mekanizması"
"Aşk-a yakalanma" korkusu belki! ...
Belki bu yüzden "yaralıyorsun" ha bire
Bu yüzden sözlerin "kurşun gibi"

Başımı eğip "gitme vakti" geldiyse eğer
Ve zulüm haline geldiyse beklemek
Kururken dudaklar,
Her şeye hâkim olmuşsa "suskunluk"
Belli ki söylenmiştir her şey
Ve belli ki "gitme vaktidir! .."
Tıpkı her akşam
Güneşin "ışıklarını valizine doldurup" gitmesi gibi
Sana olan sevdami, sana olan sevgimi
Sana duyduğum aşkımı ve ne varsa sana dair
Vurup sırtıma gitmek vaktidir! ..

Seni "senin olmadığın bir yerde" yaşamak gerek belki
Senin olmadığın bir yerde "sevmek seni"
Seni "seninle bırakarak"
"Bende ki seni" götürmek buralardan
"Elveda" bile demeden
Kurtulmak(!) hatıralardan! ..

"Demir tava gelmeden kömür,
Akıl başa gelmeden ömür, bitirmiş! .."
Ne zaman haykırmak istesem "Sus"
Ne zaman kapını çalsam "Git" diyorsun,
Ya da öyle demek istiyorsun! ..
Oysa sensiz geçen her dakikam
Nasıl acı veriyor "biliyor musun? "
Ve ne zaman acı içinde "umuda" sarılsam
"İmkansız" deyip umutlarımı da öldürüyorsun! ..

Sen; "ağlama" dedikçe
Seller akmaya,
Sen; "üzülme" dedikçe
"Kıyamet" kopmaya başlıyor! ..
Sen; "Bu rüzgâr geçici" diyorsun ya,
Yüreğimde "fırtınalar" esiyor! ..
Hatta sen benden
"İçine umut konmuş bir tebessümü" esirgerken
Benim zamanım bitiyor! ..

Yorulдум sanki
Ya da sen "çok yordun" beni! ..
Lakin sen; bilmezsin "büyük aşkları"
Bilemezsin, nasıl yaşanır! ..
O yüzden çocukluğundasın işin,
O yüzden büyümedin, büyüyemedin bir türlü
Bari sen; "bu acı" adamı nasıl öldürür
Onu da görme! ..

Sevmeyi, bakarak
Acı'yı, acıyarak öğrenemezsin! ..
Ama biliyor musun?
Senden "bundan sonra da hoşlananlar olur belki de
Benim seni sevdiğim gibi
"Asla sevelemezsin!"

Kadir Albayrak

Sevdiğim! ..

Yüreğime hazan düşürme artık
Son yaprak dalında kalsın sevdiğim
Bahara benzedin değişme artık
Sensizlik vuslata varsın sevdiğim

Sen gülden müşahhas canandan öte
Mevsimlere bahar cansın sevdiğim
Aramızda hasretin adı ne ise
Tutuştur hepsini yansın sevdiğim

Bir beyaz gül açmış dudaklarında
O sıcak buseni sakla sevdiğim
Şehr-i İstanbul'un bir akşamında
Usulca sunuver bana sevdiğim

O ipek saçların omuzlarından
Şelale misali aksın sevdiğim
O ela gözlerin "hüzün dağından"
Sislerin ardından baksın sevdiğim

Misk-ü amber kokar bedeninin tenin
Yüreğim nefseder seni sevdiğim
Bin zevki sefası olsa alemin
Hayalin hepsine değer sevdiğim

Ömrümü adasam versem ne çıkar
Ahreti çıkardım gözden sevdiğim
Hak vaki olup da ölsem ne çıkar
Yaşamak ateşten közden sevdiğim

Gül yüzlüm bir daha gelmesin hazan
Tanrı'dır hasreti vuslatı yazan
Sen içim de cansın gönlüm de canan
Bir daha bırakıp gitme sevdiğim

Kadir Albayrak

Sevdik! ..Yaradan'dan Ötürü

Seni sevdim diye
Seni sevdim diye sevmiştim herkesi
En çirkinleri, sevimsizleri
Tahammül edemediklerimi bile
Sırf ama sırf seni sevdim diye

.....
Sonra anladım ki; Yanılmışım
Ben severken,
Severken aldatılmışım! ...
Bir darbe daha mı
Ne kadar aptalmışım!

.....
Sen gittin diye
Gittin diye nefret etmedim kimseden
Senin gibilerde "insanlığın bir türü"
Lakin yaratılanı sevdik,
Sevdik! Yaradan'dan ötürü

Kadir Albayrak

Sevemez 'Benim Gibiler'

Ben aşkı sildim.. Silsilesini hatta! ..

Sevemez benim gibiler, sevseler de "platonik" kalır aşkları, ulaşamazlar,
Ve kaybederler aşk adına her şeylerini, sevemezler bir daha! ..
Gasp edilmiş bir hayatın içinde, tarumar edilmiş bir ömürdür artık nefes alışlar..
Yakmaya hazırlarken dünya'yı sadece kendilerini yakar benim gibiler ve küllerde

sıkışıp kalırlar

Ben savdım sıramı....

Bir alışverişti aşkla aramdaki ve alışveriş bitti! ..

Sepetini koluna takan yoluna gitti! ..

Ben giden sepete koydum çocukluğumu, delikanlı duruşumu, tebessüm ve
umudumu

Geleceğimi koydum içine ve asıl kötüsü "İNANCIMI"

Her ne kadar "adil" olmasa da benim sepetim de dolu, acıların, karanlığın,
çaresizliğin harmanı,"umudunu kaybedenlerin" çaresizliği var! ...

Sevemez benim gibiler! ..

Samimiyetin bam telinde nefeslenirken, "şüphelerin" odağı olmuştur çünkü! ..

Koştukça yorulmuş, yoruldukça sürünmüş ama "ufuk çizgisi" hep daha uzaklara
gitmiştir! ..,

Dalından kopmuş yaprak misali savrulurken, tutulası eller geri çekilmiş, gözler
buğulanmış, sesler kesilmiştir, kör ebeye dönen hayatın gideni de kalanı da hüsrana
dolmuştur..

Kul'a inancında, aşka "bende" oluşunda tükenmiştir sınırları, yırtılmıştır

Gayri kime güvenmek ve kime inanmak ve niçin? ! ..

"Onlar da giden sepette değil mi? "

Hangi aşkın heyecanı yaşanabilir, hangi yürek atışıyla nazar edilir bir çift göze,
damarlarda akacak coşku nerededir gayri, kendine zehrettiğin bir yaşama kim niye
ortak olsun, "yaşama sevinci de giden sepette değil mi? "

Değerleri "paket" yapıp sunmak mı değer bilmeze, değersizleşen günlerin için
de kaybolup gitmek mi?

Ne denli farklı düşünür değil mi âşık ile maşuk?

Kalın bir çizginin bu yanın da kalmış biçareler ile, ötesinde kalmakta ısrar eden
"kadir bilmezler" arasındadır bu kör dövüş! ..

Sırası gelen savar sırasını.. Sebep olanlar niye dert etsin? Herkes kaderini
yaşıyorsa(!)

Senin neleri feda edebileceğin değil "o'nun harcamayı göze alamadıklarıdır"
önemli olan! ..

Ve aslında "senin değer" onun riyakar dudaklarından çıkacak cılız bir
kelimeden daha manasız daha anlamsızdır! ..

İşte o yüzden sevemez benim gibiler..... Zira "sevmek" fiilen yitirmiştir gücünü,
"sevmek" isteği katledilmiş, sevebilme kudreti acze dönmüştür..

Bir şeyleri bitirenler aslın da "SENDE OLAN HER ŞEYİ VE YAŞAMA GÜCÜNÜ DE
BİTİRİRLER"

Dudaklarda öpülmeyi bekleyen kelimeler yerine on dörtlünün son mermisi gibi
delip geçen yakıcı ifadeleri sokarlar kulaklarının derinliklerine

Ve bazıları işte bu yüzden "BİR DAHA SEVEMEZLER"

Geriye yazılan satırlardan başka "hiçbir şey" kalmamıştır çünkü! .
Kadir Albayrak

Sevgi Trafiği

Kırmızı ışık yandı
Çalışırken beynim,
Bedenimle birlikte durdu!

Gelp geçiyordu cümle alem
Biri;
'Sen aptal mısın? ' diye sordu!

Oysa;
Hala 'kırmızı' yanıyordu! ...

Kadir Albayrak

Sevgililer Günüymüş Pöh! ..

Bazen bitiverir anlatılacak her şey..

Kelimelerin anlamsızlaştığı gibi anlamını yitirir yaşamak! ..

Anlayanın anladığı, anlatanın anlattığının yarısı bile değildir ya, işte o yüzden dünyanın en eski masalıdır "Anladım" yalanı! ..

Çare olamayan biçarenin idraki neye yarar sahi?

"Seni uzaktan sevmek" moduna getirip kilitlemekten başka hiçbir şeye güçleri yetmez(!)

Tuvaline enteresan bir resim çizen ressam edasıyla "fırça darbeleri" için gözlerler seni, hareketlerine dikkat ederler, bu dikkat; ilgi duyduklarından değil kendilerini "erişilmez" zannettiklerindendir! ..

Hangi sevgilinin hangi gününü ve neden kutluyorsun?

Nasıl da riya kokuyor aldığın hediye, yüzünde ki zoraki tebessüm öylesine çirkinleştiriyor ki seni, taaa uzaklardan görmek mümkün! ..

Dün nasıldı mesela? ... Peki ya yarın? ! ..

Sen dünü unutup ve yarını hesaba katmadan, onu ve kendini kandırmaya çalışarak hangi "sevimsiz sevgi" adına sevgililer günü diye icat edilen mesnetsiz bir günü kutlama derdine düştün?

Sen mi ona sevgilisin, o mu sana?

Hadi bir düşün bakalım! ...

Onun için ne yapabilirsin mesela?

Onun canı yandığında acır mı için?

Dizlerine yatırıp saçlarının arasında sıkılmadan parmaklarını dolaştırırken "mutluluk" duyabilir misin?

Onu düşündükçe yerinden fırlayacak gibi oluyor mu kalbin?

O; hayatını dolduran biri mi, yoksa gereksiz yer işgal eden bir nesne mi?

Varlığı güç mü veriyor, inceden inceye rahatsız mı ediyor?

Kim o?

Sevgilin, sevdiğin, sözlün, nişanlın ya da eşin!

Her kimse işte! ...

Yani kimin gününü kutluyorsan! ..

Aynanın karşısına geç ve kendi gözlerinin içine baka baka "onu sevdiğini" söyle bakalım! ...

Söylerken gözlerini kaçırarak mısın kendinden?

Yalanını kendi yüzüne söyleyebilecek misin?

SEVGİLİLER GÜNÜYMÜŞ!

Pöh! ...

Geçin bunları! ..

Ya da geçmeyin ya! ..

Kendinizi kandırmaya devam edin! ..

Gerçek sevgiler "can çekişirken" siz ruhsuz, duygusuz, yalan ve riyalarla dolu içinde sevginin esamesi olmayan uyduruk duygularla oyalanın! ..

Sevgiyi bilmeyen sevgililer! ..

"Gününüz kutlu olsun! ..

Kadir Albayrak

Sevgililer(!) günü! ...

Bu gün "o gün'müş"
Sevenlerin sevişenlerin günü
Hatırlayanların hatta hatıraların
Ufak, ufacıkta olsa
Kül altında ki kıpırtıların
Sönmemiş ateşin
Batmayan güneşin
Ne varsa sevdadan
Ne varsa sevgiden yana
Bilenlerinmiş bu gün! ..
Bu gün "o gün'müş" sevdiğim
Sevenlerin sevişenlerin
Lakin "benden başka"
"Senden başka" herkesin! ...

.....
Asırlara sığdıramadım
Ve sığmadı asırlar bir güne
Yıl da bir kez gelirmiş bu gün
Şen "Hatırlamadın bile"
Üstelik;
Seni hep düşündüğümü
Bile bile! ...
Öyle ya;
Sevenlerinse bu gün
Hatta sevişenlerinse
Sana ne! Bana ne! ...
Bu gün "o gün'müş" sevdiğim
Sevenlerin sevişenlerin
Lakin;
Benden başka
Senden başka
Herkesin!

Kadir Albayrak

Sevgimin Sayfalarından

Kaç kez gelip de girdin zaman'la kavgamın arasına, beni kayırdın mı zamana karşı ve beni korudun mu hiç? Bir kenarından yakalamaya çalıştın mı akrebi ya da yelkovanı, kafa tuttun mu hızla giden saatlere bana yardımcı olmak için? Akrebin akrepliğini yaparak beni her gün zehirli iğnesiyle kaç kez soktuğunu yelkovanın bir balyozmuşçasına kaç kez gidip gelerek o savunmasız yüreğimi nasıl ezdiğini düşündün mü?

Nasıl giriyor mideme sancılar seni beklerken biliyor musun ve nasıl iki büklüm oluyorum seni düşlerken?

Beklemekten daha zorlu ne var şu âlemde söyler misin?

Hangi okulun hangi tedrisatı beklemenin nasıl bir ders olduğunu öğretebilir insana?

Bekleyenin olduğu her yer bekletenin cirit attığı yerdir.

Sen hiç bekledin mi, beklediğin oldu mu, bekleyebileceğin kadar hücrelerine işleyen biri var mıydı hayatında?

Beklemek bir sonra ki nefeste bin defa ölmek demek! ..

Beklemek eceli özlemek demek! ..

Beklemek henüz doğmamış cenin için bile "emeklemek" demek! ..

Senin gelmeyeceğini "bile bile" seni beklerken, nasıl da donup kalıyor vakit, "dakika" diye bildiğim her an, ağzından salyalar akan canavar asırlara nasıl dönüşüyor.

Beklemek deli dalgalar gibidir engin denizlerde bilir misin ve "yüreğim" su alan sandal misali batıp çıktıkça rengi solmuş mavilere, ettiğim yeminlere ve gerçekleşmeyen dileklere sarılıp umutsuzca

Hep söyledim, yemin edip derdim ki; Senin için harcamayacağım bir şey yoktur hatta "canım" bile! ..

Sen gözlerime bakardın şaşkın şaşkın, gerçek olup olmadığını anlamaya çalışırdın! ..

"İnsan karşılıksız bir şey vermez ki" diye geçerdi içinden bilirim ben her konuştuğumda..

Haksız da sayılmazdın hani! .. Çünkü hayat sana böyle öğretmişti acımasızlığını, Sen; çevrende "mutlu olmak için(!)" "senden hep bir şeyler bekleyen, sürekli bir şeyler isteyen, seni fedakârlığın merkezi sanan insanlar gördün belli ki, Ama gülüm; senin yaşadığın hayatla benim "içine seni koyarak hayal ettiğim hayat" o kadar farklı ki birbirinden

Lakin itiraf etmeliyim; Evet bu taahhütlerin içinde "küçük bir yalan" vardı! ...

Her şeyi değil, şüphesiz her şeyi değil!

Senin için olsa da "asla feda edemeyeceğim" bir şeyler var! ..

"Gururum" gibi, "Haysiyetim" gibi, "Şerefim" gibi.....

Yani beni ben yapan ne varsa, yani ben de sevdiğin veya sevebileceğin ne varsa

Ama gayrısı, bundan gayrı ne varsa, sana feda olsun, hatta kullan dilediğince

"hediye" olsun,

Dediğim gibi "canım" bile! ...

Seni rüyamda görürken uyanırsam ansızın yüzlerce küfrü sıralıyorum beni uyandıran sebeplere..

Sıkı sıkı tekrar yumuyorum gözlerimi ve sanki reklam arası vermiş bir filmin devamını izlemek ister gibi çocukça bir heyecanla uyumaya çalışıyorum yeniden

Seni rüyada da olsa görüp paylaştığım küçücük bir anı, gerçek hayatın hiçbir zenginliğine değişmem bundan eminim.

Rüyamda gördüğüm, "gerçek hayatta vücut bulmadan" unutmam o rüyayı..

Seni rüyalarım da bile özlüyorum, orada bile hasretinle dolu doluyum..

Seni rüyalarım da saklıyorum, derinlere gömüyorum, ismini örtüyorum.. Seni kimse bilmemeli seni kimse görmemeli diye karanlık perdeler çekiyorum afakın cümlesine! ..

Seni Allah biliyor, seni ben biliyorum ve seni bir de sen biliyorsun! .. Sen sende, sen bende, sen dualarda, sen Allah'a açılan avuçlarda, sen tırmanamadığım yamaçlarda, o kadar çok yerdesin ki; ben paramparça oluyorum sana yetişmek için! ..

Günler birbirini tekrar eder gibi geçip gidiyor gülüm. Sonra aylar ve yıllar asırlara dönüyor kartopu misali. Seni hangi yılın hangi gününe emanet edeceğim ben söyler misin? Ve gelecek yılların hangi diliminde bekleyeceğim seni? Gelecek olduğun (Gelebilirsen tabii) yol hangisi? İzlerini nasıl bulacağım ya da ben geleceğine nasıl inanacağım? " Umudumu" kaybetmeden, ümitlerimi tüketmeden! ...
Sana ben anlattım, şiirlerim anlattı, yeri geldi gözyaşlarımın çığlığını duydun, ama suskunluğunu korudun hep, susup beni susturdun, hep susan suskunluğumu sadece sen konuşturdu! ..

Sanıyor musun ki gecelerin bağına ismini yazmak ve yıldızları tıpkı konfeti misali başına dökmek, benim için sadece bir fanteziden ibaret! ..
Gecelerimin karanlık dehlizlerinde kaybolup giden çığlıklara bir kez olsun kulak ver ne olur!
O ayaz, karanlık ve vuslatın bağına ki geceler, simsiyah peleriniyle yaşanamayanı yaşamaya çalışan "duygularımı" gizleyen geceler! ..
Yüreğimin dellendiği, ve ne varsa "barikat" adına tarumar ettiği hayallerimin celallenip ordular halinde saldırıya geçtiği, gönlümde ki tüm savunma hatlarının kırılıp dağıldığı, feryatların katmer katmer kainata yayıldığı, lakin yaşayandan başka kimsenin vakıf olmadığı, olamayacağı geceler! ..

Geceler ve şiirler! ... Şiirleri dertleri kağıda neden taşıyorum biliyor musun? . Ne söylesem karşı çıkmıyorlar, itiraz etmiyorlar, ayıplamıyorlar, asıl önemlisi de "teselli" etmeye çalışmıyorlar! ..
Sevdalara varmış bu aşk şairinse eğer; şiirler de aşk kokacak elbet! ..
Ben karanlığa dalıp gittiğimde sonsuzluğu, yıldızlara dalarken de anlardım "ulaşamamanın ne olduğunu! ...
Şiirler gecelere, geceler ise yorulmayan sevdalara gebedir hep! ...

"Üzgünüm" deme bana!
Ben bunları üzülesin ve can çekişen duygularım için "taziyelerini" sunasın diye anlatmadım! ..
O halde neden mi?
"İçimde yaşattığım sevdanı öldüremediğim için, beni anlayabilecek ilk ve tek kişinin sen olduğunu zannettiğim için,
Seni sana şikâyet etmek için, yüreğinin bana ettiği eziyeti seninle paylaşarak(!) dertleşmek için, gidecek ve kapısını çalacak senden başka kimsem olmadığı için, Kovsan da kapına geleceğim için, çare, ilaç, deva, çözüm, huzur, mutluluk sen olduğun için! ...
Ve.....Senden başka kimseyi sevmediğim sevemeyeceğim için, göremediğini görmen, bilmediğini bilmen, duymadığını duyman için! ..
Beni anlayan için, anlamak için çaba göstermen için
Umutların nasıl yaşatıldığını ve onlara yaşamaları için bir ömrün nasıl feda edilebildiğini müşahade edebilmen için
Sevdan yüreğime sığmadığı, ummana taşıdığı, yasak masak dinlemediği için! ..
"Tanıdığını zannettiğin beni" bu harap halimle, ama bu kez gerçekten tanıman ve tanıdığını zannettiğin benim hakkımda ne kadar yanıldığını anlayan için! ..

Sanırım uzun ettim, yüreğim de acı derinleşti, yakıcı olmaya başladı gözyaşlarım. Har

yandan saldırmaya başladı karanlığın yamyamları, her yanımda binlerce sen! ..,
Birine bile dokunamadığım, birine sarılamadığım, birine "benimsin" diyemediğim ama
saçının bir teline ömrümü feda ettiğim, binlerce sen! ...
Sanki ben bir cam fanusun içindeyim de âlemde ki tüm aşklar sevdalar saklambaç
oynamaktalar benimle ve var güçleriyle tüketmekteler beni...

EY BENİM HASRET KOKAN SEVDİĞİM! ..
AZ ÖNCE SENSİZ BİR GÜNÜMÜ DAHA "HAZIRLADIĞIM MEZARA" GÖMDÜM, BİR
TAKVİM YAPRAGINI KOPARIRKEN! ..

Daha fazla tüketme beni!

.....

Kadir Albayrak

Seviyorum Demek Yürek İster! ..

"Seni Seviyorum" demek yürek ister...

O bir taahhüttür, bir garantidir, imzadır, karşılığı keşide edilmiş bir çek'tir... "Gereğini yapmazsam şerefsizim" demektir, gereğini yapmamak zaten şerefsizliktir! ...
"Laf olsun" diye ve önüne gelene söylenmez, ağza sakız edilmez, "noter zabıt tutmadı" diye söylendikten sonra "pardon" denilmez... Söylenmişse bir namus gibi saklanır yürekte, rastgele dillendirilip ayağa düşürülmez, herkesle paylaşılmaz...
Kenarından köşesinden parmak uçlarıyla tutulmaz sevgi, "seviyorum" demişsen, tam göbeğinden yapışacaksın adamakıllı.. İster erkek ol ister kadın; "cinsiyetin" ardına saklanmayacak ve hakkını vereceksin sevmenin! .. Tabii ki, sevene de "hak" vereceksin...

Yürek ister "Seni Seviyorum" demek...

O yüzden yürekli olanların harcıdır sevmek... Masallardan öğrendiğinle yetinmeyecek, masallaşan aşklar yaşayacak veya yaşadığın aşkı masallaştıracaksın... Var olmayacak aksine "yok olacaksın" aşkı yaşayabilmek için... Yani yok olmak için yaşayacaksın....
Unutma "aşk" dediğin; ateşlerin içinde değil, küllerin ve dahi gökyüzüne hicret eden alevlerin içindedir...

Nefes alıp "can" vereceksin, alev dolaşacak kan yerine damarlarında.....

Sana "anlat" dediklerinde bir şeyler dökülecek dudaklarından, ama aslında sen anlattıkça daha da karışacak, daha da anlaşılmaz hale gelecek "sevgi" dediğin....
Ve aslında her yaşananın "anlatılamayacağını" anlayacaksın! ...

Kardelenleri hatırlayacaksın ne zaman "Aşk" dense! ..

Sevmeyi anlamak için o muhteşem çiçeğin güneşe sevdasını düşüneceksin! ..Karlari delerek başını çıkardığında, "güneşi görmesiyle öleceğini" bilmesine rağmen nasıl mücadele ettiğini düşüneceksin! .. Bir gözünle aşka, bir gözünle kardelenlere bakacaksın... Baktığını göreceksin... Gördüğünü bileceksin! ...

Sor bakalım yüreğine; SEVECEK KADAR YÜREKLİ Mİ?

Bırak sevecek kadar yürekli olmasını "SANA CEVAP VERECEK KADAR CESARETİ VAR MI? "

Yok mu? O zaman sus! ... Şansına küs ve tek söz etme! ...

Demek ki sen; "Aşk üzre yaratılmamışsın" Yazık! .. Çok yazık! ..

Kadir Albayrak

Seviyorum! .. 'Ama'

Bir ara uğradın ve gidiyorsun
Arkana dönüp de bakmayacaktın
Şeni seviyorum! .. "Ama" diyorsun
İşte o "ama-yı" koymayacaktın

Vuslat değil sanki "mahkum görüşü"
Bu veda ateşin közün sönüşü
Böyle bir gidişin olmaz dönüşü
Bana bunu asla yapmayacaktın

Benim hayallerim vardı bir de sen
Bezemiştin aşkla hep desen desen
Ne olurdu baştan olmuyor desen
Bana bu darbeyi vurmayacaktın

Tek bir söz söyleme, söyleme sakın
Akıldan muzdarip olmam çok yakın
Başka bir sevgiye olsa da hakkın
Mazi de ne varsa yakmayacaktın

Mutlu ol diyemem dilim varmaz ki
Böyle bir kaderi kalem yazmaz ki
Seven düş-te görse hayra yormaz ki
Kalemi ortadan kırmayacaktın

Kadir Albayrak

Sevme Beni! ... Ben Değmem! ...

"Sev" deme! ..Sevemem ben! .., Bilmediğimden değil
Sen yolun başındasın, ben döndüm yorgun-argın
Çekip giden birini beklediğimden değil
Şis'li sevişmelere yüreğim bile dargın

Ne varsa heybemiz de harcadık azar azar
Sanma ki hovardaca dolaştık çarşı pazar
Maziye sorsan bizi, "ağladık" diye yazar
Baktığın gözlerime göz yaşım bile dargın

Sen goncasın, açmamış, bahar bekleyen sebi
Gül açınca solarmış, ben de bulma sebebi
Gayrı aşk bizim için bir Mevla'dır, bir Nebi
Aşk dolu sözlerime kalemim bile dargın

Sevmesem seni üzer, sevdim desem bir yalan
Gönlüm de aşktan yana "enkaz'dır" arta kalan
Lafları geveleyip, konuşsam "falan-filan"
Yalan gülüşmelere dudağım bile dargın

Sen zehr-i tadacaksın, ne söylesem nafile
Ben de böyle başladım, bir telaş bir gaile
Ayar-ı "değer" sanıp, bir aptal sarraf ile
Altın devşirmelere terazim bile dargın

Sevmem! ..Sevmeyeceğim! .. Kitap kalktı rahle'den
Soğuyorken küllerim, kahrolmadı "kahreden"
Hangi yüz'e baksam boş, riya dolu çehreden
İğrenç tebessümlere şu midem bile dargın

Sevme beni! ..Ben değmem! ..Değeni bul "var ise"
O seni hak etmezse, tüketme ne var ise
Maarif-i yok bunun, ne; ilk okul, ne; lise
Vallahi "teşebbüs'e" bedenim bile dargın

Ağlama be küçüğüm, sözüm acı,"ben dostum"
Ben mevsim'dim, nisan'dım, mayıs'tım, ağustos'tum
Öyle bir yangın'dı ki; Kara kışlara koştum
Şimdi doğan güneşe "ümidim" bile dargın

Yanacaksın, yanacak! .. Hem de göz göre göre
Anladığın da, eyvah! .. Her yanın yara bere
Alıp götürsem seni "Aşk" olmayan bir yere
Bende ki tövbelere sevabım bile dargın

Kadir Albayrak

Sevmek Nedir? ...

Sevmek nedir? ..Sorulsa, ne cevap verir herkes? ..
Fedakarlık diyen var, hatta bir kısmı 'murat'
Laf-ı güzaftır bunlar, kullar izandan nekes
Sevgi bir izah değil, tek kelime 'itaat'

Kadir Albayrak

Sevmeye Utanma Sakın

Gün olur göz göze geliriz yine
O buruk vuslatın zamanı yakın
Anılar dilini düğümlese de
Merhaba demeye utanma sakın

Yıllardır hatıran ile yaşarım
Her soluk her nefes seni yaşarım
Sevgiyi tatmamış kula şaşarım
Sev gülüm sevmeye utanma sakın

Gönlün de mazinin közü yansa da
O bir kaç saniye asır olsa da
Hasretten ağlamak ayıp değil ya
Göz yaşı dökmeye utanma sakın

Kadir Albayrak

Sıra Sende

Arındım kirlerden pislikten bu gün
Yıkayıp kefene sardılar beni
'Gelecek başına' dediler bu gün
Musalla taşına koydular beni

Daracık bir tabut hareketsizim
Nimetim kesilmiş hem nefessizim
Hayattaymış gibi yine sessizim
'Nasıldır' diyerek sordular beni

Bir sela okunda yanık ses ile
Cemeat toplandı şaşkınlık ile
Kibleye dönüldü bir tekbir ile
'Akılda tutarak' yordular beni

Yükseldim omuzda arş-ı ala-ya
Dualar yükseldi kul-dan Mevla'ya
Ne gerek vardı sahte yaşlara
'Sen yoktun' melekler kovdular beni

Bir çukur açılmış bir tümsek toprak
Tabutun üstünden açıldı kapak
Çevreye göz attım yılışık kaypak
Bir kara dehlize soktular beni

Bir acele ile kürekler kalktı
Topraklar üstüme kudurdu aktı
Bu kadar telaşa ne gerek vardı
Çivileyip yere çaktılar beni

Sen niye gelmedin? Yollar mı uzak
Üzdü mü gönlünü kurduğun tuzak
Yüzün mü kalmadı bana bakacak
Utanmaz gözlerin yaktılar beni

Bir kalbi durdurup zül-e varışın
Kahpelik yükünü ziynet takışın
Gözümün önüne geldi bakışın
Mezarın içinde güldürdü beni

Kirlerin yok artık duygularımda
Nihayet pisliğin kaldı bak, sana
'ŞİMDİ SIRA ONDA' dediler bana
Sevinçten deliye döndürdü beni

Kadir Albayrak

Sırça Köşk

Şükür nedir bilmedik
Sırça köşk saray çaput
Nasıl doyurdu nefs-i
İki tahtalık tabut

Kadir Albayrak

Sigaradan Sonra 'Seni de Bıraktım'

Seni sana bırakıp
Ve alarak "geleceğimi" senden
Yakınların gölgesi üzerinde yürüyüp uzaklaşırken,
Kulaklarında çınlayan sitem dolu ezgilerin
Notalarını yazmaktayım! ..
Pişmanlığım; sinsî bir firak ya da bu veda için değil
Aşka ulaşmak için "seni tanımış olmak"
Nedametim de bundan, hüsrânım da! ..
Keşke diyorum, keşke,
Fal bakan çingene, el açan dilenci olsaydı
Hatta yüzüne bakılmaz bir ucube
Veya kenar mahallenin çirkin dilberi! ..
Olsaydı da; "SEN OLMAŞAYDIN"
"Çalan, kaçan" hırsız olsaydı
"Ütanmadan" aldatan, arsız olsaydı
Olsaydı keşke,
Olsaydı da, sen olmasaydın
"Sevdiğim" seviyorum dediğim! ...

Aşka varmak maharet,
Sevdayı bulmak hünerdi
Ve cesaret isterdi köprüden geçmek
Zirvelere ulaşmak sabır işiydi, azim isterdi
Kolay değildi elbet! ..
Ben de kolayı aramıyordum ki,
Zoru severdim, zora taliptim
Ama "biri" sebep olmalıydı aşka varmak için
Şahikaya ulaştırıcı araç olmalıydı
Olmalıydı da, keşke bu; "sen olmasaydın"
Olmasaydın da ben aşka varmasaydım
Zirvelere sevdalanmasaydım
Tanımak için aşkı, "sana borçlanmasaydım! .."

Öfkem bir deniz gibi, umman gibi büyük
Yüreğimde "med-cezir"
Bir çekilip bir yüklenmekte, alabildiğine
Sanırdım ki; sensiz olmaz, olamaz
Sanırdım ki; sensiz olmak "eşyanın tabiatına aykırı"
Hâlbuki ben;
Kırk yıl nefeslediğim cigarayı bırakmış, vazgeçmişim
Senden niye vazgeçemiyim ki? ! ..
Onca yıl, tütün kokmayan,
Nikotin taşımayan bir soluğu "çekmedim ciğerlerime"
O kadar samimiydik yani tütünle,
Bir o kadar da aşna fişne
Onla yatar onla kalkardım
Hem de dumanın hası, katranın karası
Günde 3 Paket "Maltepe cigarası"

Demek ki bırakılıyormuş
Bıraktım!
"Sevindim de" nitekim! ..

Utanmasam göbek bile atardım
Aklımı seveyim! ...
Eeee! Ya sen!
Senin özelliğın ne ki?
Seni niye bırakamıyım? ! !
İkinizin ortak yanı "bana düşmanlık"
İkinizi de tanımaktan duyduğum tek şey
Koskoca "pişmanlık? "
Ve nihayet sigaradan sonra,
"Senide bıraktım"
Biriniz ciğerimi yediniz, biriniz yüreğimi,
Her ikinizde "bana ait olan bir şeyleri" tükettiniz
N e var ki sizde bittiniz! ..
İkinizi de nefeslemeyeceğim bundan böyle,
Birinizin adını, diğerinizin tadını(!)
Dudaklarıma sürmeyeceğim
Yakmayacak ve yanmayacağım bir daha
Adını bile anmayacağım Allah'ın belası! ...

Sigaranın izmaritini ezerken ayağımla
Seninde "adını" ezdim, dişlerimin arasında
Ezdim ve tükürdüm! ...
Siz beni yakmıştınız, ben söndürdüm! ..
Sevende bendim, lanet edende
Sana beddua okuyanda! ..
Ama sen; ağzını bile açma! ..
Lakin seni dualarım yaşatmadı ki,
Beddualarım öldürsün! ..
Sen ölme zaten, ölme! ..
Sadece sürün! ..
Ve dönüp çöpçülere demeliyim ki
"Süpürün! ..."
İzmaritle beraber "çöplüğe götürün! .."

"Halının altına" süpürmektense! ! ! !

Kadir Albayrak

Sildim Seni

Sildim seni

Sildim! ..

.....

Defterden, kitaptan

Gövdesine balta inidirdiğim

Ağaçtan! ...

Dağdan taştan kuşun kanadından hatta! ..

Sildim seni 'düş-te karanlıktan'

Ve ölümüne dinlediğim şarkılardan!

Çığlıktan feryatlardan

Sonsuzlukta kırılıp ziyan olan

Yankılardan....

Sildim seni

Sildim! ...

.....

Koparıp yaktığım takvim yapraklarından

Katlettiğin masum yıllardan!

Sildim seni 'Geçtiğin cümle yollardan'

Sildim lanet olası! .. Hatta göz yaşlarından

Lügatlerden vicdanlardan

Sevgiyi tatmamış cümle ruhlardan

Mekan değiştirmiş canlardan

Yeryüzünden semalardan

Sildim lanet olası

Anılardan bile! ...

Bir 'KALEMİM DE KALDIN' şimdi

Onun da mürekkebi bitti bitecek

Belki da en iyisi

Ortasından kırmak kalemi

.....

.....

Ve..... işte! ...

Bitirdim seni! ...

Kadir Albayrak

Sitem (Deneme)

Sitem; Tıpkı nefes almak gibi ihtiyaç duyduğumuz bir gıda, yaşadığımız ve taşıdığımız duyguların en vahşi ve doğal baharatı. Lezzet cümbüşünü bütünüyle uhdesinde barındıran, eksikliği gönül dimağında anında hissedilen bir iksir. Muhatabına ne kadar acı verirse versin, "mutfağında olanın" vazgeçilmez malzemesi. Pişen aşın tadı tuzu gibi "ifa edilen azap" için bundan daha mükemmel bir "sos" olamaz.

Sitem; Hayal boşluğunda ki hayali düşmanları imha edebilmek için "mağdur'un" kullanabildiği ve sahip olduğu tek silah! .. Duyguların tekamül sınırını belirleyen, yoz arazide "rahmetsiz kuruyan" nebatın içinde varlığını devam ettirebilme şansı bulan tek varlık! .. Saldırıya yetkisi bulunmasına rağmen, yine de bu hakkını sadece "savunma" amaçlı kullanan bedbaht! ..

Sitem; İfade edilememişi "izah" etme metodu.. Öfkeyi ve nefreti kendi içinde maden eriyiği gibi eritip potasında muhtelif kalıplara döken kudret. İsyanın ve dayanılmazlığın en yumuşak ve zararsız aktarımı, lakin yaşamak için son derece zaruri bir ihtiyaç! .. Velew ki; sadece "hak edene" sunulan bir malzeme olması hasebiyle alem'deki ender çeşnilerden biri! ..

Sitem; Sitemkar olanın hammaddesi, "sitemkar" sitemin tek sanatkarı! .. Sitem; hangi duyguların rahminde şekillenirse şekillensin, niha-i mana'da filizlenmiş bir acı ve bu tezahürün sonucudur. Bir "sükut-u hayalin veledi" ve nesebi! .. Uhdesinde "tebessüm" bile besleyememiş tamamen "arabesk" bir argüman. Bu sebeptedir ki; "Kullanana haktır ve kullanan haklıdır(!) "

Sitem; Aczin gölgesi değil bilakis kudreti olanın bu gücü "kırıp dökmek" için kullanmayışının ve muhataba zarar vermek istemeyişinin ve hatta muhatabı "kendi nefsinden" daha fazla sevişinin yarattığı bir duygu. Yani duyguların "derlenip toparlanmış" ve terbiye sınırları içinde uygulanış biçimi.. Sitem'i "vurduğu yere" değil "çıktığı yere" göre değerlendirmek sanırım onu anlamanın en kestirme yolu! ..

Sitem; Var olan, yaşayan ve tüten hissiyatın dışı yurumu. Cehennemi ateşlerin yanma odası ve dumanlaşan alevlerin gök yüzüne yapacağı yolculuğa koridor görevini üslenen bacası! .. Agresif davranışların sigortası, dayanabilmenin sebebi ve yoğunlaşan karmaşayla baş edebilme yolu.. Sitem "hüsrân bataklığında" tutunabilecek en son dal! ..

Sitem; döllemeye başladığında "firak" ahtapotun kolları gibi yerküreyi sarmak için hareketlenir. "Visal" düşlerde küfleneceği mahzenlere tıkilip hapsedilirken, sebepsiz mahkumiyetle(!) zindana kapatılan "sitem" hürriyetine kavuşur! Ve bu zamansız kazanılmış hürriyet, sitem'i "alabildiğine özgürlük" duygusu ile çılgınlaştırır! ..

Sitem'i "sahibine" çok görmeyin'.. Zira sitem; "Sahip olunamayanın" yerine konan "yegane argümandır! .."

Kadir Albayrak

Sizin Karneniz(! ..) Nasıl? ...

Ne idüğü belirsiz, kaymış muvazenesi
Üç beş ucube varlık, kin satar eczanesi

Biz bittik, bizden sonra, övünecek bir nesil,
Bırakmadık! ..Kalmadı! ..Yüzde seksen embesil

Dün, bu günü doğurmuş, yarın "veled-i zina"
Bir kehanet değil bu, vallahi pek aşına

Yol bitince trenler, yavaşlar, girer gar'a
Alim konuşur durur, dinleyenler gargara

"Dil" dilimden çok ırak, hatipler sarımtırak
Sanki yemin etmişiz, ne varsa döküp kırak! ..

Düşündüm de; Biz bizi "taş" sanıp sevinmişiz
Tövbe bin kere tövbe, "toz" bile değilmişiz

Miras kalanı bildik, bıraktığımız meçhul
Medeniyet diyoruz, adı kendinden menkul

Yalnız "siz" değil, bizden, hülasa hepimizden
Her kim nefes almıştır, nasipli sözümüzden

Nam-ı diğer insanız, "uygar hayvanlar da" var
Sirayet-i seyirde, hayvan oğlu hayvanlar

Bu; Top yekün intihar, belki de harakiri
Bu malum-u ilandır, her dem, her yerde kir-i

Oyun; Çok büyük oyun! .. Yer küreye yayılmış
Kim çoban, kimler koyun, kimler tek tek sayılmış

Bir dem Akif anlatmış, bir dönem Kısakürek
Yine her yerde mel-un, her köşede bir döneke

Asl-ı inkarda yarış, başlamış kıyasıya
Susuz dönüyor, kimi, götürmüşlerse suya

Bu "Yenilmez güç" değil, bizim acziyetimiz
Bir tutam ot gösteren oluyor efendimiz

Mantar gibi her yerden, Mürşid(!) türedi, pek çok
Lakin; "İman edenin, aptal olma lüksü yok"

Sorsalar; Köprüyüz biz! .. Adımız da "Avrasya"
Avrupa kabul etmez, Bize dargındır Asya

Ulu-orta laf etmem, "SÖZ MECLİSTEN İÇERİ"
Ben bu coğrafyadayım! .. Bu da "öz eleştiri"

Ah-vah ile geçecek korkarım ki ömrümüz

Bizle göz göze gelmez aynada ki gözümüz

Ben bir iğne batırdım, acizane kendime
Çuvaldızā gerek yok, herkes baksın haline

Eee! ..Ben sınıfta kaldım! .. Sizin karneniz nasıl?
Kırık varsa, Ey Millet! .. Bu giden en son fasıl! ...

Kadir Albayrak

Sokakta

Rasgele biriydi o da
Dikkat ettim karşılaştığımız da
Oysa kırıltısı
Sonra da sırtıtısı
Değiştirdi aklımdan geçenleri
Bir varlıktan öte
Boya firmasının
Reklam aracıydı sanki!

Başından bele
Tıpkı ekleme
Ayaklar desen
Gidiyor kendinden önce
Sarı yeşil, mavi siyah
Ve kırmızıdan ağır bir ton
Yakarıdan aşağıya
Renkli bir koleksiyon! ...

Adı Ayşe ya da Fatma
Ne önemi var?
Zira o normal biri değil
Seksüel bir canavar! ...
Boşver oğlum
Düşme peşine
Alt tarafı yine de
Rasgele biri işte!

Kadir Albayrak

Sol Yanım

Seninle ne zaman göz göze gelsem
Cayır cayır yanar, yanar sol yanım
Ah!..Bir sarılsam da "kolunda ölsem"
Ölürken ismini anar sol yanım

Gece var karanlık gece var sessiz
Sessizlik yaşanmaz, sevdiğim sensiz
Yarından umutsuz dünden habersiz
Depreşir hasretin kanar sol yanım

Günahtan aklamak isterdim seni
"Gül" deyip koklamak isterdim seni
Gönlüm de saklamak isterdim seni
"O neden yok?" diye sorar sol yanım

Her mevsim gam yüklü, her ay zemheri
Gam; "geceyi değil" sarmış seheri
Bu öyle bir acı ki; "azap" beher'i
Derinden hırpalar yorar sol yanım

İçin için akar, su sele dönmüş
Rüzgârı meltemdi, bak yele dönmüş
"O benim" diyordum, Ah!..Ele dönmüş
Hayali boş yere arar sol yanım

Değmedi şu tenim ipek tenine
Busene hasretim, "böyle biline"
Kulağım "söz" için hasret diline
Duymak için ağlar, ağlar sol yanım

Yemin olsun yalnız, seni özlerim
Onun için sitem dolu sözlerim
Gözlerinde "umut" arar gözlerim
Görmeyince yağar, yağar sol yanım

Sevdalıyım sana, öte sevdadan
Ne senden geçerim ne de beladan
Adım anılmadan, bir gün sala'dan
Sana sarılmadan "ölür" sol yanım

"Kadir Albayrak"

Kadir Albayrak

Son Kurşun

Tetik düşürmedin lakin dilinden
Çok darbe yemiştım ama son du bu
Öyle bir vurdun ki beni derinden
Silahından çıkan son kurşundu bu

Aldın bu bahtsızın aldın ahını
Gayrı kılıfına koy silahını
Affederdim belki her günahını
Anamı ağlatan son kurşundu bu

Sükut-u hayaldin ta baştan beri
Ağlama! .Ben sevmem 'yalan haberi'
Ne gözün ne gönlün sözünün eri
Dünyamı karartan son kurşundu bu

Yenildim gözlerin saltanatına
Yanağımda aşkın ifrazatına
Acı,dert,hüzün ne varsa, altına
İmzanı attığın son kurşundu bu

Vuracak neyin var? Ne kaldı sahi
Gayrı ya yalandır ya da mizahi
Bir gün hesabını sorar ilahi
Yılları yaktığın son kurşundu bu

Kadir-ce sevmenin işte bedeli
Susmadı silahın gittin gideli
Nihayet ardında ağlayan deli
Eyvah ki can verdi! Son kurşundu bu

Kadir Albayrak

Sonbaharı Kirletmeyin!

Severim sonbaharı.... Hazanı
Düşen yaprağı..
Yağmuru, cama vuran sesini
Sarısını severim sonbaharın
Yeşilin dökülmesini
Çırılçıplak dallarını
Ve yalnızlığını sokakların
Hazırlığını karakışın
Çünkü herkes sanır ki;
Bitmiş yaz! .. İlkbahar
Oysa ben bilirim ki;
Her sonbahar,
Gelecek yazların baharların habercisidir
Ve her sonbahar,
Çürümüş yeşilin "Yenileyicisidir! .."

.....
Severim sonbaharı
Her sonbahar; Bir ilkbaharın başlangıcıdır
Belki her acı da, Bir mutluluğun başlangıcıdır
Diye, severim sonbaharı! ..
Beynimde ki tek veda, yaşadığım tek elveda
İçinde olsa da
Ben severim sonbaharı
Siz onu yetim bıraksanız da
Yalnızlığa terk etseniz de
Ve ben de bir hazan günü
Yalnızlığa terk edilmiş isem de
Ben severim sonbaharı
Her sonbahar "Bir ilkbahara arifedir"
Ve her arife "Bir bayrama gebedir! .."

.....
Severim sonbaharı
Gidişini göçebe kuşlarının
Tütüşünü bacaların.
Harlanan ateşi, kızarmış kestaneyi
Alevlerin rengini,
Denizlerin katlanmasını,
Dalgaların kıyıları tokatlamasını
Severim kırbaç gibi rüzgarları
Özlediğim beklediğim kasveti getirir sonbahar
Tıpkı seni götürdüğü gibi! ...
Ve örter ayak izlerini çivi çiviye söker misali

.....
"Dikenler baki gül dökülse de dalından
Her sonbahar öper beni alnımdan! .."

.....
Severim sonbaharı
Geçen ilkbahara inat! ..
Ya siz? ! Sizler;
Sizler neyi seversiniz? ..
Meleşen kuzuları, çiçeklerin uzuvlarını mı? ...
Yıldızlarını gökyüzün de, temaşa etmek mi? ...

Gök kuşasının yedi rengini! ...
Sizler neyi seversiniz? .. Sizler neye hasretsiniz? ...
Ve siz! Sizler; Neyi beklersiniz? ...
Hep yeşil mi? .. Hep tebessüm mutluluk mu?
Hep laleazar ve hep güller! .. Öyle mi? ..
Onu babam da sever! ...

.....
Severim sonbaharı
Çünkü ben; Kimsenin sevmediği, sevmeyeceği
Sevmemesi gerektiği şeyleri sevmek istedim!
Ben hayatım boyunca bir şeyi öğrenemedim
Ben sonbaharı sevdim! ... Çünkü;
Ben sevgiyi bölüşemedim!
Siz sevmeyin!
Siz yazı ilkbaharı hatta isterseniz kışı sevin
Sevin ki; "SONBAHARI KIRLETMEYİN! .."
Diğer sevgiler gibi! ...

.....
Elimde ki sonbahar "Gönlümde ki son sevgi! ..."

Kadir Albayrak

Sorgu

Tanrım hesap için
Çağırdığın da beni,
Terazinin diğer gözünde
-Seni isteyeceğim! ..
Geçerse günahlarım,
Tüm ecirlerimi
Aklım da iradem de
-Buydu diyeceğim! ...

Kadir Albayrak

Söyletene bak! ..

Elinde ne kalmış, mektup ve resim
Tutuştur kibriti yak arkadaş yak
Sorma neden sitem, kokar nefesim
Söyleyene değil söyletene bak

Bülbüle aşıyan güle ne olmuş
Sevgiden söz eden, dile ne olmuş
Küfretsem, kime ne, ele ne olmuş
Söyleyene değil söyletene bak

Taşlara çevirmiş gönlümü benim
Tarumar eylemiş ömrümü benim
Çok ağır bulsan da sözümü benim
Söyleyene değil söyletene bak

“Ukala, dik başlı” her ne dersin de
Umurumda değil, sitem etsen de
Gönlümde öfkeyi fark etmesen de
Söyleyene değil söyletene bak

Çıkmışsa ok yaydan, bulur hedefi
Hedef; orkestranın o kahpe şefi
Mevzuu hakaretse, benim halefi
Söyleyene değil söyletene bak

Şairin “öfkesi” sevgisi kadar
Büyüktür, yandı mı “her şeyi yakar”
Bu gönlün, yüreğin, lisan’ı “sakar”
Söyleyene değil söyletene bak

Biz böyle değildik, kem söz etmezdik
Nicedir kalp kırmak, nice, bilmezdik
Zehrine sabreder “yılan” demezdik
Söyleyene değil söyletene bak

Daha ağırı var, varmıyor dilim
“Edebi edepten” uzak değilim
Üç beş küfre varsa “biraz meyilim”
Söyleyene değil söyletene bak

Kadir Albayrak

Sözümüz 'Yediği Kaba Edene'

Benim senle derdim yok, sahi niye olsun ki
Ha şarklısın ha garplı, haddini bil, o yeter
Göklerde dalgalanan, hilal, öyle mabet ki
Gözünü oymak için, bir yan bakışın yeter

Bakma aşk meşk üstüne şiirler yazdığımı
Bazen duygusallaşıp, bazen ağladığımı
Vatan'dan gayrı dert yok, dinime imanıma
Tetiğe basmak için, bir yan bakışın yeter

Uyuz köpekler gibi paçama dalar durur
Sanma itler havlarken, bozkurt yan gelip uyur
Söyledik, sende duydun, duymayana da duyur
Başını ezmek için, bir yan bakışın yeter

Sanma kendi halinde, ben sessiz bir Âdem'im
Sanma bir beyaz kâğıt, bir de kurşun kalemim
Kadifeye sarılmış, "has çelikten âlem-im"
Sıyrılıp çıkmak için, bir yan bakışın yeter

Ben bütünüm, parçamı, koparamaz hiç kimse
Deneyen, dener görür, "eceli" gelmiş ise
Tarihe, bir göz atın, çıkarın biraz hisse
Yeniden yazmak için, bir yan bakışın yeter

"Politika" değilim, can'la dolu doluyum
Ben "bölgeyle" anılmam, "bütün Anadolu'yum"
Göktürklerin, Oğuzun, Osmanlının koluyum
Tokadı vurmak için, bir yan bakışın yeter

Taşarsa "sabır" denen, öfke seli, kabımdan
Taş üstüne taş komam, kinim büyük sabrımdan
Ne dinimden geçerim ne de Albayrağımdan
Kalemi kırmak için, bir yan bakışın yeter

Kıbleniz belli olsun, kıvırmayın ha bire
Gösterir kellenizi, "pusulada ki ibre"
Ağanız mı oldu lan, Barzani denen i...ne
Afakı yakmak için, bir yan bakışın yeter

Ya bayrağın altında kardeş kardeş yaşarsın
Ya çökerim tepene, kıblenden de şaşarsın
Deden bilir, ne deriz, sen ondan da kaşarsın
Hazırız, "dalmak için", bir yan bakışın yeter

Senle derdim yoktu ya, "belli ki sen dertlisin(!) "
Hadi "derman" olalım! . Neden böyle terlisin(!)
Hastalısın, mikropsun, mademki zehirlisin
Kökünden silmek için, bir yan bakışın yeter

Hele ki Vatanımda, hele "rahat değilsem"
Namerdim "istirahat" için fırsat verirsem

Bıçak kemiğe geldi, "hele bir silkinirsem"
Öcümü almak için, bir yan bakışın yeter

Kadir Albayrak

Sus Dedi! ..Sebep Nedir? !

İnsan neyi ararmış? "Kendin de olmayanı"
Vay be! .. Söze bak şimdi! .. Bunun anlamı nedir?
Umurum da değil ki, "al gül'ün" solmayanı
Biraz sevgi istedim, vermedi, sebep nedir? !

Gül yüzlü sevgilinin güller açan yüzüne
Bu yüzdendi temaşa, fallar açıp sözüne
Sade bend-ine değil, vuslat edip özüne
Mutlu olmak istedim, gelmedi, sebep nedir? !

De ki; "Arzu insani! ." Tamam işte, ben neyim
Talebimiz mi oldu, "At verin de bineyim"
Kahretsin! ..Şu Dünya'yı, durdurun be, ineyim
Deyip ölmek istedim, bilmedi, sebep nedir? !

Hücrelerim de yoksa, beyhude arar mıydım
"Var olanın" varlığı, olmasa yaşar mıydım
Ağır gelip kabıma dışarı taşar mıydım
Sorup bilmek istedim, demedi, sebep nedir? !

Derinler de bir yerde, için için yanmasa
İçimiz de bu ukde, niye, niçin bu tasa
Niye döner bir gönül ayak altı paspasa
Bu "aşk" demek istedim, sevmedi, sebep nedir? !

Olanı ararım ben, neyleyim, olmayanı
Dedik ya; Dert mi bize al-gülün solmayanı
Ah gönül! .. Yaban gönül, "İster tutulmayanı"
Çekip gitmek istedim, mim'ledi, sebep nedir? !

Doğunca insanoğlu, "aşk bekler doğmak için"
Hak böyle hak eylemiş, sebebi sormak niçin
Ben "aşk" denen ummanın, yalnız bir harfi için
Canım vermek istedim, "gül" dedi, sebep nedir? !

"Aşk" olmasaydı Rabbim, yaratır mıydı bizi
Bize layık görmese, aratır mıydı bizi
Nakkaş gibi aşk ile donatır mıydı bizi
Sözüm demek istedim, "sus" dedi, sebep nedir? !

Kadir Albayrak

Sükut Altın'dı! ..

Sıkıca diktiğim "kilimden heybem"
Bir kaza(!) sonucu sökülüverdi
"Susmam gerekirken" düşünce çenem
"Sır" olan ne varsa dökülüverdi

Bildim ki; Bülbülün, dil'dir belası
Her dem bela saçar, dil kartelâsı
Cihan da, belanın; dilden ala'sı
Yokmuş da, "izan'ım gecikiverdi"

Evvelce esirdi, "düşüncem" bana
Deyince, "yüreğim" girdi kapan'a
"Nedamet" kor gibi, "can" yana yana
Acıyla, bir hamle, silkiniverdi

Eyvah! Dedim! . Eyvah! .. Kopaydı dilim
Şimdi yırtılacak, "zaman mı" kilim?
Allah bilir nerde biter bu "filim"
Der demez "elektrik" kesiliverdi

"Giz" ifşa olunca, bozuldu rüya
Sandım ki hata'lar, düzelir "güya"
"Sussaydım" hüsrana dönmezdi hülya
Med-cezir misali çekiliverdi

Şimdi ne söylesem, "mana" aranır
Her cümle, dolanır, özr'e yaranır
Özr'e yamandıkça gönlüm harlanır
Alev alev tütüp, süzülüverdi

Lisan'a kul oldum, hem ona esir
Hem aklım hem gönlüm çok müteessir
Bu nasıl bir ateş, bu nasıl tesir
Beni bile, ben de, bitiriverdi

Kadir Albayrak

Sürünen Gölge

İman dediğın bir 'nur'
Uçsuz bucaksız bölge
Nefs-e hükümdar olmuş
'Yerde sürünen gölge'

Kadir Albayrak

Şehidim... 'Genç Mehmedim'

Şehidim genç Mehmedim, kurşun değen sine'ne
Başını koyacaktı, sözlün ayşe, Mehmedim
Gördüğün her rüyanın, hayallerin hepsine
Ortağın olacaktı, gelin Ayşe, Mehmedim

Seni doğuran anan, yanar yanar ki, ateş
Yüreğine kan damlar, her damla kezzaba eş
Ya; yetmişlik o baban, "Kara Bigalı Ökkeş"
Hal hatır soracaktı, "evlat" diye, Mehmedim

"Şafak dokuz" demiştin, şafak sökölüyordu
Tekbir dedikçe yürek, dağlar bükölüyordu
Ayet-el Kürsi, ayet ayet dökölüyordu
Tam güneş doğacaktı, "sekiz" diye, Mehmedim

"Kelime-i şehadet", öptü dudaklarından
Yudumladığın şerbet, Nebi'nin pınarından
Demiştin ya! .."Nasip et, bana bir yer, yanından"
Seni de bulacaktı, "şehit" diye, Mehmedim

İstemiştin, yetiştin, kervana katıldın sen
Boğazına nağmerdin, ok gibi atıldın sen
Sen de ismini yazdın, cennetle anıldın sen
Bağrına basacaktı, "geldin" diye, Mehmedim

Köyüne hüznün çöktü, ağlamakta ahali
Eminim görüyorsun bizlerde ki ahvali
Her güne birkaç şehit, "Bu memleketin hali"
Kan'la yıkanacaktı, "Vatan" diye, Mehmedim

Mehmedim, delikanlım, düştüğün toprakları
"Vatan" diye görmeyen mel-un'un uşakları
Gelecektir Mehmedim, süngüye kursakları
Kıyamet kopacaktı, "vakit" diye, Mehmedim

Toprağa "Mehmet"eker, kan'la sular bu Millet
Saati intikama elbet kurar bu Millet
Onlar inkar etse de tarih yazar bu Millet
Vebali soracaktı, "Hesap" diye, Mehmedim

Senden tek söz etmeyen "Aydın(!)"geçinen "hile"
Yalnız onları değil, gölgelerini bile
Dürüm dürüm dürüpte, göndermezsek meçhule
Sözümüz olacaktı, "Yemin" diye, Mehmedim

Baban Ökkeş dedi ki; "Aziz Vatan sağ olsun"
Anan son sözü etti, "mekanı cennet olsun"
Ben de "sözüm" diyorum, "Allah'a andım olsun"
Çökmezsem köpeklerin üstlerine, Mehmedim

Kadir Albayrak

Şeref ve Şerefsiz

Bu öyle bir dünya ki akıl sır ermez
Sebeb-i hikmetini yaradan bilir
Adı "Şeref" olana yudum su vermez
Şerefsize kapılar açılır bir bir

Aslında bu ülkenin dört yanı rahmet
Ne hikmetse "damlası" düşer, zor zahmet
Sen istesen "bir kuruş" vermez de, Ahmet,
Namussuza dolar'lar sayılır bir bir

Biz yazar-çizeriz ya, adımız "şair"
Yazarsak ya; vatan, ya; sevdaya dair
Bundan gayrı ne varsa, "küsür" ve "sair"
Magazine "satılmış" basılır bir bir

"Memleket malı deniz" sat, ye, düzenbaz
Bir ipte oynamakta, yüzlerce cambaz
Kâh birlikte olurlar, bazen de gammaz
İhbar üstüne ihbar, yayılır bir bir

Genelev patronuna verilmiş "paye"
Veren deyyuslar kim mi? "Puşt pespaye"
Kraldan çok kralcı, "sansasyon" gaye
Kanserli hücre gibi dağılır bir bir

Yalnız sanmayın bizi, biz "çoktan çokuz"
Bazen milyonlarcayız, bazen "Kırk dokuz"
Daha meydan olmamış, o yüzden yokuz(!)
Yedi veren gül gibi saçılır bir bir

Namert'e ne engel var, ne de bir mani
Sesi çıkan bir "mert" yok! ..Varsa da hani?
Çivisini sökmüşler ahlak'ın yanı
Ö kartondan kaleler yıkılır bir bir

Sapla saman karışmış, hadi ayıkla
"Çalan-çırpan" denizi "geçmiş kayıkla"
Şen de "Adalet" diye durma sayıkla
Önden giren, arkadan, salınır bir bir

Demem o ki; Şeref'le yaşayan kul'u
Abat Etmeyen dünya, bahşetmez pulu
Vardır "Şerefsizliğin" binlerce yolu
Deneyene ahrette sorulur bir bir

İstemem bir yudum su, içsin şerefsiz
İsterse kefenimi biçsin şerefsiz
Çal, çırp, ye, iç, abat ol! "Hiç'sin şerefsiz"
Üstten giren "kıçından" alınır bir bir
Sonra tekrar ağzına tıkılır bir bir! ...

Kadir Albayrak

Şerefsiz Şöhret!

Bu ülke de "bir meşhur" olmak, çok kolay, sana
REÇETENİ YAZAYIM, Biiiiiir; "yavşak" olacaksın
Adamlığı bırakıp, sana her yaklaşına
Nerden gelirse gelsin, sen; "kavşak" olacaksın

Fransızca almanca küfürler öğrenecek
"Kitap(!) yazıp" Ülkeye boncuk boncuk sövecek
Sana "hain" denirse, köpek gibi gülecek
Başiboş bir it değil, "tasmalı" olacaksın

Sana, varsın benzesin, foseptik'te ki sıçan
Vallahi ilk değilsin, "yediği kaba sıçan"
Vatan-Millet nedir ki(!) , hikayeden gergedan
Dünya'ca tanınacak, "saygılı" olacaksın

Üç dil de küfretmeyi öğrendin mi Vatan'a
Yazdıkların "nambır-wan" kitap; satan satana
Methiye de düzdün mü ermeni şarlatana
Bu nobelin en şanslı "adayı" olacaksın

Birileri vurulup şehit olmuş, sana ne
Geberen terörist'se, sen sarıl kalemine
Katil de, hakaret et, ordu'nun cümlesine
Avrupa'nın bizdeki "adamı(!) " olacaksın

Senin için gelecek, üç beş veled-i zina
Sıfatları "gözlemci(!) " lakin bize aşına
Aşık olmasalar da gözlerine kaşına
Sen onların düzduğu, "madam'ı" olacaksın

Şöhret gelir, para da, cukka da tomar tomar
Onlara göre ismin ya; fino'dur ya; çomar
Sen gibi "edepsizler" oldu ya; şair-yazar(!)
Tanınan bir "şerefsiz" ve "ŞÖHRET" olacaksın

Kadir Albayrak

Şiir

Şiir yazdım beğenmedi
-Sanki umurumdaydı
Hem sen kimsin şiir kim
-Dış kapının mandalı

Kadir Albayrak

Şiir Allah Demekmiş

Kim kimin umrun da ki, kimin derdi kiminle
Bana ne be kardeşim, herkes avluyu çekmiş
Köşeye saklanmışız bir parçacık kilimle
Şiirle hemhal olduk, şiir "silah" demekmiş

Ne yabana "hışşt" dedik ne ağyar-a gücendik
Sırtımız kula değmez biz Allah-a güvendik
Gönül "bileş taşıymış" bilendikçe bilendik
Satır satır söz olduk, şiir "eyvah" demekmiş

Gün oldu firavun'dan, gün oldu Mevlana'dan
Gün oldu yürekleri kanatan bir sevda'dan
Bazen de harman olup bir oradan, buradan
Bizce anlatır olduk, şiir "ıslah" demekmiş

Gök kuşağı sanırdık şiir denen cevheri
Birileri Kabe'den çeviriyor minber-i
Taht yerine koymuşuz altımız da minderi
Beyaz-a meftun olduk, şiir "siyah" demekmiş

Muhatap mı aradık, kalemden dökülene
"Biz Şairiz hemşerim! .." Bu böylece biline
Neyi yorumluyorsun, yazıyorsak sana ne
Biz biraz sus-pus olduk, şiir "nigah" demekmiş

Lafı ortaya koduk, kimse sahiplenmesin
Çarpıp, bölüp, çıkarıp, boşa celallenmesin
Biz nağme yazmıyoruz, çıkıp cevap vermesin
Ateşle pişer olduk, şiir "iflah" demekmiş

Hasılı, kalem tutar, sopa değil elimiz
Kimseye yük olmadık, dertse bizim derdimiz
Şiir de "KUL" arama, rotadadır gemimiz
Şanma kul-a kul olduk, şiir "ALLAH" demekmiş

Kadir Albayrak

Şimdi! ..

Sarardı bir yaprak düştü dalından
Hazanlar kışlara yol alır şimdi
Bulutlar emirli Tanrı katından
Kasveti ruhlara yağıyor şimdi

Rüzgarın sesinde gecikmiş kinler
Bir tufan kasırga geliyor şimdi
Bir biri ardına gizlenmiş sisler
Sahneye bir perde çekiyor şimdi

Huzuru siliyor ruhsal kargaşa
Yürekler tedirgin oluyor şimdi
Belli ki yaklaşan bu kara kışa
Damla damla nefret doluyor şimdi

Baharda yalanla dolan gönüller
Soğuk bir kış günü donuyor şimdi
İhanet bulaşmış sözler yeminler
Cezası önüne konuyor şimdi

Bilenle bilmeyen bir değil bizde
İntizar kullara zor gelir şimdi
Çok sitemler vardır ifademizde
Birine bu sözler "kor" gelir şimdi

Ne ayaz geceler ne soğuk günler
Mevsimden gelip de geçecek şimdi
Beyazla maskeli toprak zeminler
İçine ne canlar gömecek şimdi

Hazan "hicran" derdik, ya bu kara kış
Dondurup öldürdü, nerede alkış
Soğuktur diyerek hep tıkış tıkış
Cümlemiz toprağa gireriz şimdi

Kadir Albayrak

Tarif-i 'Kadın'

"Kadın" neyin adı? Ne ifade eder kadın?
Kadını hangi sihirli kelimeyle anlatmak veya tarif etmek mümkün?
Ya da bu "ifade etme dürtüsü" neden?
Erkeği tanımlamak daha mı kolay ki, "kadın'ı" tarifte zorluk var?

Kadın; Zarafetin, nezaketin, şirazenin, hazzın, mutluluğun ve tebessümün tek vasıtası,

Kadınsı ölçülerinden taviz vermedikçe, tabii haline "muhalefet etmedikçe"
yaradılış kuralları içinde en iyi olmaya aday yegane varlık,

Latif ve hoş, taç edilmeye layık, ölçülülüğün muhatabı,

"Umumuna" gösterilecek nezaket kurallarından daha fazlasını hak ederken, içinde;
yüreğiyle birlikte "sevdanın nabzı'nın da" attığı şaheser,

Bir erkeğin dünyada görebileceği ve daim olmasını isteyeceği tek rüya,

Sevdayla taçlandırılmış ve gönül sarayında beyaz elbisesini sürüyerek dolaşan
sultan,

Eksiği kapatan, saadet lütfeden umman,

Muvazenenin merkezi, eksikliği başlı başına yok oluş! ..

"Tamamlama" gibi olağan üstü bir işleve sahip, aynı zamanda "idame"
ettirebilmenin temeli,

"Kadınım" diyebildiğim kadın! .. Teninin teması, busesinin sıcaklığı, "yalnızlığın
yakılışının ve hayata sarılışın" adresi,

Aşkın sevdanın mihengi,

Ama ve mutlaka; nabzının "sevda" diye attığı, atabildiği kadın! ..

Gecenin rengine kattığı gökkuşağı ile heyecanın şahikasına hakim, gül
rayihasında nefis etmenin kudretine kaim,

Özümseyen ve özümseten visal,

Anlattıkça "lastik" misali uzayan sonsuz "kadın! .."

Kadir Albayrak

Tecrübe

Ben 'keşke' demeyi sevmem
İstisnaları var tabbi ki!
Yani 'Sürekli kullanmak' istemem!
Hani; Diyorum ki;
YAPTIGIN İŞTEN ASLA PİŞMAN OLMAYACAKSIN
PİŞMANLIK DUYACAKSAN
O İŞİ YAPMAYACAKSIN! ..'

Bazıları 'Ama tecrübe' diyor! ..
Tamam ancak '35 yaşına kadar'
Bu yaştan sonra ise
Biraz 'Apyallık' oluyor! ..
Gibi! Geliyor

Kadir Albayrak

Tek Tesellim Seccadem

Bir şey zorluyor beni ya akli muvazenem
Ya da şu deli yürek tek tesellim seccadem

Arasında kalmışım bu tuhaf cenderenin
Dün kayıp bu gün garip yarın kim bilir kimin

Gölgelerin aslı yok beyni zorlayan düşler
O düşler ki suların aynasına düşmüşler

Gönlüm sur yıkan gülle beynim duvar,kerpiçten
Dövüyor var gücüyle müdehale hariçten

Alnım öper secdeyi Hak-ka akar arzuhal
Gayrısında huzur yok hepsi boş hep ham hayal

Sevda bu! Acı grift, ne yol var ne bir çare
Akıl! ..Lakin etmiyor yürekle istişare

Gel! diyemem gelemes o çözülmüş kördüğüm
O hayalimde yumak örüp örüp çözdüğüm

Mantık; Ölçü kalıbı, oval dikdörtgen kare
Şekiller emri vaki tepe çizgi ve tane

Hissiyatım toz duman her şey ölçsüz sakil
Gidip gelir durmadan mem de aletsiz nakil

Zahir de akıl benim! .. Yürek benim yüreğim
Peki! ..Bu kavga niye? Lakin bana soran kim? !

Aklı oynatır mıyım? Belli olmaz korkarım
Kimin için? Değer mi? Bilmem! . Bilsem sorarım

Neden soracağım ki Benim gibi kim bilir
Bu öyle bir sevda ki 'Ölü görse dirilir'

Akıl! ..Kabuğunda kal! Dur saldırma her yere
Zirvedesin bu yeter! .. Zavallı küçük fare

Ömrümü kemir benim ötesine güç yetmez
Nafile! ..Bu yüreği hiç bir güç bitiremez

Ömür; Gönül ve aklın arasında med-cezir
Gönül padişah olmuş akıl kapıda vezir

Padişaha taht benim vezire kapı kulu
Gece gündüz eğitim sanki 'meczup' okulu

Ey başım deli başım! .. Sen kalkma o secdeden
Hak-ka tevekkül et ki kan gelsin yüreğinden

Bir şey zorluyor beni ya akli muvazenem

Ya da bu deli y rak! .. Tek tesellim seccadem

Kadir Albayrak

Tekrar Besteliyorum

Yine sensiz köşemde sigaramı içerken
Duman duman içime seni nefesliyorum
Bu küçücük odada zaman akıp giderken
Yarım kalmış bir aşkı tekrar besteliyorum

Kültablam dolup taşmış tıpkı gözlerim gibi
Bir söndükçe bir daha bir daha yakıyorum
Sigaramın ucunda saman alevi gibi
Sönüp giden bir aşkı tekrar besteliyorum

Bir duman var bir de sen şu boşluğu dolduran
Bir de öldüren hasret bitip tükeniyorum
Senden ümit yok ama belki yüce Yaradan
Bilsin diye bu aşkı tekrar besteliyorum

Kadir Albayrak

Teselli Veremez misin

Yıllardır seninle görüşemedik
Gel desem son defa gelemes misin
Göz göze bakışıp sevişemedik
Bana bir teselli veremez misin

Hiç olmazsa halimi merak ederek
Düşünüp telefon edemez misin
Yalan olsun bir kez sevdim diyerek
Bana bir teselli veremez misin

Hatırım yoksa da sevgi uğruna
Gururu gönlünden silemez misin
Her şeyimi aldın Allah aşkına
Bana bir teselli veremez misin

Kadir Albayrak

Tik'li Adam

Adamın biri varmış
-Kafası fuul melodik
Damarların da kan yok
-Herif alkolik
Her gece parkta yatar
-Son derece romantik
Ağzından tek söz çıkmaz
-Sanki filmatik
Yırtığı söküğü çok
-Gerçekten dramatik
Görünce vitrinde şarabı
-Anında manyatik
Para vermektense çalmayı deniyor
-Aferin! ..Son derece ekonomik
Bu adam hiç çalışmaz
-Akşama kadar dokur mekik
Tik tik tik tik tik tik!

Kadir Albayrak

Toprak mıyım Ben

Ayrılık rüzgarı gibi esersin
Dalından savrulmuş yaprak mıyım ben
Görsen de tanımaz selam vermezsın
Çiğneyip geçtiğin toprak mıyım ben

Seni çok sevdiysem hata mı ettim
Verdiğin acıya sustum sabrettim
Gülmeye gücendim ömrü kaybettim
Basarak ezdiğin toprak mıyım ben

Haydi es, yine es, es deli rüzgar
Silinsin mazimden şu paslı yıllar
Sevgiyi bilmeyen 'Ah vefasız yar'
Günahkar gezdiğin toprak mıyım ben

Tatmadım sevdanın mutluluğunu
Gönlüm de mevsimler bahar yorgunu
Çöllerin o sıcak hasret kumunu
Üstüne serdiğin toprak mıyım ben

Mutlu ol üzülmem istemem haşa
İntizar edersem beni bağışla
Yanağından akan bir damla yaşla
Göz göze geldiğin toprak mıyım ben

Kadir Albayrak

Toroslar da Ölüm

Yel eserdi şafak vakti
Çiğ düşmüş yamaçlara
Kanatları kahr yüklü
Yol yorgunuydu göçebe kuşlar
Bir başka mağrur
Bir başka heybetliydi Toroslar
Çözemediğim bilemediğim
Bir gizem vardı bağrın da
Saklar gibi görünür dü bazen
Bazen de saklanırdı her şeyden
Geçit vermem! .. Der haykırırdı
Usul usul gerdanından geçerken!
Öfkesin de şefkat gülleri raks eder
Nefretin de 'Sevgiye çağrısı'
Hep ama hep hissederdi gönlüm
Her adım da hasretti Toroslar
Ve 'HER ADIM DA ÖLÜM! ...'

.....
Yel eserdi akşam vakti
Kar düşmüş yamaçlara
Zirvesinden geçmekte
Dönüşü düşünmeyen yolcular
Ve ayak izlerini örterdi
Perde perde Toroslar!
Bembeyaz örtüsüyle mutlu
Yeşil servileriyle umutlu
İki yanı iki mevsim
Her yolculuk bir değişim! ...
İki yüzlü değildi belki,
Hatta adı riyakar değildi onun
Ama ' AMA İKİ YÜZÜ VARDI TOROSUN'
Diğer yüzünde ki esaretimi
Hep ama hep hissederdi gönlüm
Her andığım da hasretti Toroslar
Ve 'HER SOLUGUM DA ÖLÜM! ..'

.....
Yel eserdi şafak vakti
Göz yaşı düşmüş yamaçlara
Erimekte kar taneleri
Derinliğine yol alırken toprakların
Doğum sancısı için de Toroslar
Ve savrulmak da gagesiz
Öpülesi, öldüresi sevdalar! ..
Yel; Umudun tükendiği rüzgar
Ardın da fırtına, ardın da kasırgalar! ...
Ecelin kiskacına girmiş zaman
Bir nefeslik an-ı yaşanmadan!
Derinleştirdi duygular derin uçurumlar da
Hasret yeşerdi dağ da taş da toprak ta
Son geçişimdi zirveden
Acıyla burkuldu gönlüm
Son kez baktım Toroslara

ve 'SON KEZ YAKALADI ÖLÜM! ...'

.....
Yel eserdi hüznün vakti
Can düşmüş yamaçlara
Yalnızlık şarkıları söylemek de
Öksüz kalmışcasına
Ağlarcasına Toroslar! ..
Toroslar; Umudun bittiği yer! ..
Toroslar; Bir acı haber! ...
Bu eteğin de mabedin soğuk yüzü
Ötesin de;
'Haksız bir mutluluğun' tebessümü! ..
Gülümsemekte zirveyi aşabilenler
Kalanlarda hasret kalanlar da keder
İşte Toroslar! ...İşte zirve! .. Ve işte kader! ...
Burkuldu bir şeyler yüreğim de
Soğuk toprakla buluştu gönlüm
Toroslardaymış son nefesim
Olsun! ...'CANIN SAGOLSUN GÜLÜM! ...'

Kadir Albayrak

Tövbə

Şükür ki dilimiz dönmez inkara
Gafletten muzdarip gönlüm dimağım
Düşecek nefsimiz o kızıl nar-a
Halimiz ne garip affet Allahım

Günahla harmanız halden bi-haber
Namazsız selamsız cümle beraber
Hayat ki anlamsız, meçhule gider
Mazimiz ne garip affet Allahım

Nefsimiz şeytana esir mi nedir
Küf vurmuş her yana demir mi nedir
Bilmeyiz hata mı ecir mi nedir
Kalbimiz ne garip affet Allahım

Unuttuk kabir de işi ne kul-un
Hakbu ki bir sonu olacak yolun
Sorulur hesabı kanatsız kuşun
Kavlimiz ne garip affet Allahım

Gelsek de bin kere tövbeyi bozup
Geri çevirmezsin huzurdan kovup
Varmadık secdeye emrine uyup
Halimiz ne garip affet Allahım

Kul bilir mizan-ı sırat-ı ancak
İlle de günahla halvet olacak
Her helal lokmaya haram koyacak
Midemiz ne garip affet Allahım

Musibet bekleriz kim bilir neden
Aklımız ermiyor ecel gelmeden
Şu kısa ömrümüz sona ermeden
Tövbemiz ne garip affet Allahım

Kadir Albayrak

Trafik Kazası

Beşinci virajda
Yol bitti!

.....
Kaza raporunda
'Aşırı sürat' diyecekler! ..

.....
Ön cam da 'Sen vardın'
Nereden bilecekler? !

Kadir Albayrak

Tükeniş! ..

Bir ömrü senin için feda ettim harcadım
Çoktan solmuştu gül-ler, dikenleri kokladım
Görüyorsun ya şimdi yıkık dökük bir halde
Mecnun'a çöl yetmişti ben Dünya'ya sığmadım

Teselli olmaz zaman fani olan bedene
Kan geldi bulutlardan rahmetlerin yerine
Açılan mezar var ya! ..Hani içi henüz boş
Can veren duygulardı, ne sararlar kefene

Yolculuğun sonuydu, dinlenmek için bu han
Bak ruhum sahibinde değişmeyecek mekan
Yemyeşil bir baharın gelişinden habersiz
Toprak sardı vücudu, henüz sana doymadan

Sevmek için bir ömrün şartı olsa nihayet
Mesrur ol icbar duyma ecele tebessüm et
O sevgi "sevgi" değil fedakarlıklar yoksa
Tenezzül et haiz ol yücelsin her meziyet

Kadir Albayrak

Tünelden Ötelere(4'lük)

“Keşke” diyen bir gönül, hatasını bilmiştir
O gönül nedametle, mazisini silmiştir
Ne dün var takviminde, ne mevsiminde bahar
Açılan bir tünelden ötelere gitmiştir

Kadir Albayrak

U mut dediğin eyvah'a varmadan

Ben sevdim
Doğrudur yanlıştır,
Günahdır sevaptır, "Bana ne" bundan
Hesap kitap yapmadım ki severken,
Bölüp çarpmadım,
Ölçüp biçmedim,
Bir imtihandan ya da tedrisattan geçmedim
Geçmediğim gibi duygularımı da geçirmedim! ..

Ben sevdim....
Doğrusuyla yanlışıyla sevdim! ...
Bu serbest, "bu yasak" demedim, önüme geleni sevmedim
Sevgiyi sakız etmedim, ayağa düşürmedim! ..
Değer mi değmez mi diyerek "papatya falı açmadım" severken
Nedenlere dayamadım, seçimlere tercihlere yapışmadım
Mantık aramadım, akıl sır erdirmeye çalışmadım
Allah vergisidir sevgi, Allah lütfudur dedim
"Sev dedi yüreğim" ve sevdim

Ben sevdim! ..
Kimi suç yükledi bana, ceza kesti kimi
Mahkum ettiler "müebbet" diye, lakin ses çıkarmadım! ..
Tel örgülerle çevrili değildim, taş duvarlarım yoktu
"Akıl" denilen mendeburu "gardiyan" diye dikmediler başıma
Yine de terk-i diyar etmedim, bir adım öte kaçmadım
Geldi kelimeler, tılandı düğüm düğüm,
Ses çıkarmadım, çıkaramadım
Sahip olmuştu "değer bilmeyen" sevdiğime benim,
Ben sahip çıkmaya çalıştım! ..
Acıttım kendi yüreğimi ve acıttılar yüreğimi, konuşmadım
Anlık menfaatler peşinde koşmadım, ucuzlamadım
Ucuzlatmadım her ne taşıyorsam yüreğimde! ..

Ben sevdim!
"Neden? " Dediler! ... Neden? ! ...
Nedeni yoktu oysa
Sevmek; "sevmek mi" olurdu "Sevmekte neden olursa! ! "
"Nasıl? " deseler cevap verecektim,
----Çocuğunu seven anayı gösterecektim
"Nasıl? " diye sorsalardı;
----Çöl de can veren Mecnun'u söyleyecektim
"Nasıl? " diyebilselerdi;
---Yağmura hasret toprağı sevecektim
Ah! ... "Nasıl? " deselerdi keşke! ...
Deselerdi,
---Gözyaşlarımı hiç silmeyecektim! ...

Ben sevdim!
Depremeler de "enkaz altında" yüreğim ezilmişçesine sevdim
Derinlerden "kimse yok mu" diye seslenen de bendim! ..
Bendim umuda aç yaşayan,

Bendim senin gözlerinde mütemadiyen umut arayan
"Yarın'ı" senden isteyen, dilenen bendim! ..
Gece dolunay'da, gündüz güneşte seni arayan bendim
O "acaba" dediğin, "doğru mu söylüyor" dediğin bendim
Bendim seni seven, sevdiğini söyleyen, sevginle dellenen
Gözlerini "dolu dolu" gördüğün,
Akan gözyaşıma her gün mezar kazıp kördüğüm olan bendim
Sana "Seni seviyorum" derken, "ölüp ölüp dirilen" bendim

Ben sevdim!

"Sen de beni sev" demedim, diyemedim, diyemezdin! ..
Gerekmezdi ki zaten! ..
Maşuk'undan sevgi isteyen "acı" almış sadece
Fakat "verebilirdin" ben istemeden! ..
"Bana umut ver" dediğimde dilenmişim son kez
Havada kalırken elim, beni "sessizliğimle" kahrettin,
Ben zaten sensizlikten kahrolmuştum
Sen "ama zaman" dedin ya, oysa ben dolmuştum! ..
Ben zamanı değil "seni sevdim"
Ve sadece seni sevdiğim o an ki; "ZAMANI SEVDİM"
Ötesinden bana ne ve sonrasında! ..
Ben seni ölümüne sevdim! ...

Seni sevince bildim ki, ya da sandım ki;
"Bekle! .." dersin belki! ..
Hani bir umuttu benim için ya, hani "belki dersin" dedim! ..
Demedin! ...
Diyecek misin bilmiyorum! ...Diyebilecek misin? ..
"Biteceğim an'a kadar" bekliyorum, o an'a kadar bekleyeceğim
Lakin aldanma sen benim bekleyişime sevdiğim
"BEN ÖLÜRKEN BİLE TEBESSÜM EDECEĞİM"
Belki az sonra biter sürem, ya da belki hiç ummadığın bir an
"Gül ve su'yun hikayesi" misali....."
Sen yanımdayken bir gün "Ölüveririm sensizlikten! .."
İnan bana, inan gül yüzlü sevdiğim,
Benim bu ölümüm; hem sensizlikten olur, hem de bu "çıldırtan sessizlikten"
Vakit varken dönsün dilin,
İster başını eğ, ister kaçır bakışlarını, ama söyle
Vakit varken konuş, kıpırdasın dudakların
Bana verebileceğin "ekmek kııntısı" kadar "umutların"
Var mı? !
"Dediğim gibi geç olmadan! ..."
Umut dediğin "Eyvah'a" varmadan! ...

Kadir Albayrak

Umudumu Tükettiğin Gün Öldün! ..

Zaman su gibi geçti ne kaldıysa anlamsız
Feleğin işine bak! .. Ben ağladım sen güldün
Nefes almak "Yaşamak" değil ki ah! ..Vefasız
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ..

Evvel zaman içinde gönül ararken yari
Buğulandın düşümde ne duru'sun ne ari
Bir insan iki kere can vermez ki, firari
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ..

Vaki midir geriye, dönüşü gidenlerin
Gülüm dedikçe sana, Dur! .. dedi dikenlerin
İnanma sözlerine, "unutmaz" diyenlerin
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ...

Aşk-ta tekerrür olmaz, tekerrür; aptala has
Sen neden hüznünlendin, bu ne keder, bu ne yas
Geç Mecnun'u, Ferhat'ı, ne örnektir ne kıyas
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ..

Ölen dirilmez gülüm, o ahret-e münhasır
Ne üstüme güneş ol, ne toprağıma hasır
Ömür değil, gönlüm de, yaşardın ya bir asır
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ..

Varsa soracak sual, bana değil aşk-a sor
Vekaletimi aldı, bu girdap, bu anafor
Diyorsun ki; "Sen yoksan benim yaşamam çok zor"
Sen benim umudumu tükettiğin gün öldün! ..

.....
Tanrı taksiratını affetsin! ..

Kadir Albayrak

Umut

Tanrı-dan bir umut artık dileme
Dün dediğin nerde, nerededir gülüm
Boş yere gelirim diye bekleme
Umutun bittiği yerdedir ölüm

Vedayı tattırdın bana aferin
Bu acı acıdan daha da derin
Ecelden ne farkın kaldı ki senin
Umutun bittiği yerdedir ölüm

Manası var mı ki yarın sabahın
Kaldı mı faydası sabrın eyvahın
Hasreti içim de aşkın sevdanın
Umutun bittiği yerdedir ölüm

Kadir Albayrak

Umut Var Diyorlardı! ..

Bir "umut" vardı,
Ya da "var" diyorlardı...
Nasıl bir şeydi, kime benzerdi, neydi, niceydi, bilmedim, görmedim..
Hiç tanışmadım, elini sıkmadım, konuşmadım....
Bir "umut" var diyorlardı...
Neredeydi, nasıl yaşırdı, ne işe yarardı,
Kime kar, kime zarardı bilemedim,
İki çift laf edemedim, üstünü çizemedim, yazdığını silemedim
Niye vardı, vardı da kim aldı, arayınca neden bulunmadı,
Bize mi sunulmadı, lazım mı diye sorulmadı,
Konuştum susturmadı, sustum konuşmadı

Bir "umut" vardı,
Ya da "var" diyorlardı
Arayan bulur dediler ama "şekil şemal belirtmediler,
Adres bile vermediler
Ne robot resmini çizen oldu ne şeceresini bilen! ...
Ana adı baba adı hak getire, memleketi belirsiz, sabır adına "densiz"
Neyini sorsam "isimsiz"
Bir "umut" var diyorlardı...
Lastik misali uzayan, uzadıkça "kaybedenin mezarını kazıyan",
Merhamet gösterip acımayan, yitirilince bulunamayan bir garip duygu! ..
Bir nefes mesafesi kadar yakın gibi ama kaf dağı mesafesi kadar uzak! ..
Rotası bilinse de her yanı tuzak! ..
Belki bir "Eren" sabrının mükâfatı olabilecek kadar nadir,
Ama gel gör ki; "Eren" olmak kiiiiim, sen kim be Kadir? !

"Umut" bir ülke belki, kendi içinde "ama savunmasız"
Yedi düvel çöreklenip, çullanmışken acımasızca üstüne
Nasıl savunacak, nasıl koruyacaksın? !
İhanete uğrayıp kendi içinde ve "en sevdiğinden yerken mermiyi"
Kime vuracaksın, nasıl vuracaksın? ! ...
Sevdiğin ki sevmekten ürker! .. "Seviyorum" diyemez! ..
Hani ister belki ama "sevemez! .."
Dalını budağını yontar mevsimsiz....,
Kırılır kolun kanadın
Ne "umut" bırakır geleceğinde, ne de umuda dair bir hayal! ..
Öyle bir sis çöker ki yüreğine,
Gerçek olan ne varsa ve ne varsa umut üstüne hep"hayal-meyal"

Umut ki; sevgiliden daha güzel, umut ki; sevgiliden değerli
Sevgilinin içinde gizli değildir umut,
SEVGİLİ; "UMUDUN İÇİNDE SAKLI! .."
Sevdiğini kaybetmezsin "umudunu" kaybetmedikçe
Ama sakın ha! ..
"Sevdiğini" sevgili sanma, "sana umut vermedikçe! "

....
Bir "umut" vardı,
Ya da "var" diyorlardı! ..
Ben "ulaşan" olamadım, nail olamadım her neredeyse
Umudunu kaybedenin neleri kaybettiğini söylemişim az önce
Kaybettiğim kaybolmuştur

-----"Kendini bende kaybetmezse"

.....
Gözlerim bakıp bakıp
Hala "UMUT" diyor,
Her nedense!

Kadir Albayrak

Utanarak da Olsa! ... Seviyorum! ...

Gözlerime öyle bakma
Kahroluyorum! ..
Yok et göz bebeklerinde ki soruları
Artık cevap veremiyorum! ..
Sana hala öylesine tutkunum ki
Lakin;
"Seni Seviyorum" diyemiyorum...
Karşılaştığımızda;
"Merhaba" deme bana,
Boğazıma cendere dayanıyor
Nefes alamıyorum! ...

.....
Sensizlik kahrediyor beni
Görmeye de dayanamıyorum! ..
Bir şeyler anlatmak istiyorsun,
Belli belirsiz kıpırdıyor dudakların,
Duyamıyorum! ..
Yüzüm de gördüğün tebessüm
Neşeden değil,
Kan ağlıyorum! ...

.....
Burada okuduğun her satırı
Göz yaşlarımla beziyorum
Seni;
Bir parça tanımışsam eğer
Okurken ağlayacağına inanıyorum! ..
Bu sayfanın üzerine
Birkaç damla göz yaşı da
Senden yuvarlanacak
Biliyorum!

.....
Yıllar önce yalnız değildim
"Biri" vardı benimle ağlayan
Saçlarının kokusu burnumda henüz
Hatırlıyorum! ...
Akıp giden bunca yıl sonra
Karışmışken her birimiz
Çoluk çocuğa
Unutmak gerekirken her şeyi
Ben.....Neler yazıyorum! ! !
Gönlüm de taşıdığım
Utaniyorum! ...
Oysa,
Utanarak da olsa,
Elimde değil,
Seviyorum!

Kadir Albayrak

Utanmak! ..

Dört ya da beş yaşındaydım
Donumun lastiği koptu koşarken! ...
Komşu teyze güldü
Eliyle 'pipimi' göstererek! ...
Nasıl da kızarıp utanmıştım!
Hatta sinirlenmiştim bile!
Küfür ettim mi? ..
Bilmiyorum!

.....
Çoktaaan rahmetli oldu
O komşu teyze.
Ancak;
Ne zaman aklıma gelse
Yine 'Utaniyorum'
Ne garip!
Bazılarının yüzü utançtan kızarır
Bazıları 'Namustan muzdarip'
'TENAKUZ' diyorlar! ...
Olur mu olur!
Gönlün de ihanet olanın,
Apışından ne olur? !

.....
.....

Kadir Albayrak

Utansın! ..

Baharlar terk edip gitmişse beni
Dert etme! .. Açmayan güller utansın
Vefasız gönlünden silmişse beni
Sevgiyle bakmayan gözler utansın

Varmışsam genç yaşta yolun sonuna
Takvimden eksilen günler utansın
Düşmüşsem toprağın kara bağrına
Yarını olmayan dün-ler utansın

Başımı koymadım bir kez dizine
Elleri saran o eller utansın
Gönlüm de izin yok başka birine
Kudurup akan şu seller utansın

Bir acı vedanın şarkısı gibi
Çalan şu keman da teller utansın
Her gece gönlümün ortağı gibi
Bu şişe bu kadeh meyler utansın

Gitmişse görmeden son defa beni
Kızarmak bilmeyen yüzler utansın
Ateşi az bulup yakmışsa beni
Küllerin altında közler utansın

Aşk ile dopdolu bakmadı bana
Dillerden çıkmamış sözler utansın
Gidiyor gözümden bir damla daha
Damla damla olan göller utansın

Boşuna taşımış bu Dünya beni
Üstüne bastığım yerler utansın
Bir kulun kaderi sevmekse seni
Dünya'ya göz açan döllere utansın

Kadir Albayrak

Uzaklar

Uzaklar....uzaklar....
Uzaklar ne kadar uzak
Yakın neresi? ..
Yakınların neresi tuzak? ..
Ben mi benden uzağım,
Yoksa uzaklarda olan sen mi?
Sen yüreğim de, yüreğim de bendeysen şayet,
Uzakların bu cesareti nedir? ...
Kimedir bu gövde gösterisi?

.....
Sen; seni alıp giderken,
Vicdanları ayaklar altına alıp
Sen; seni götürürken,
Düne ait tüm sayfaları kapatıp
Ben de kalan "sen" kimdi? ..
Sen mi aldanıyordun "seni götürdüğünü sanıp"
Yoksa sen giderken,
Seni yüreğime hapseden ben mi?

.....
Seni hissedebilecek kadar yakınımıdayken,
Feryadımı duyamayacak kadar uzak olmayı
Nasıl beceriyorsun?
"Bir şey" olarak, fersah fersah ötelerde iken,
"Her şey" olarak, bende olman,
Ne menem bir duygu?
Bu nasıl senaryo,
Bu nasıl jenerik,
Bu nasıl bir kurgu?

.....
Aynı an! ..
Lakin iki ayrı mekan! ..
Birinde sen yaşıyorsun
Diğerin de hayatı sana ben taşıyorum! ..
Kendi ömrünü tüketmek varken,
Ben neden eriyorum?
Neden borçlandım ki sana,
Neyi ödüyorum?
Giden sensin! ..
Ben benden uzaklaşıyorum! ..

.....
Gel-gitleri yaşatmaksa muradın,
Giden gelmiyor bil! ..
Ne kaldıysa geride;
Bir muamma, bir ifrazat
Ve her şey sakil! ...
Ayak izlerin bile gitmekte ardın sıra
Ve..... Gölgen bile kaçak! ...
Bir hesap var geride.,
Yakana yapışacak!

.....
Beni de götürmeliydin,
"Seni" alıp giderken

Yarım yamalak kaldın bak! ...
Büyük kısmın bende
Ne zaman ki tebessümün donar! ..
Ne zaman ki sarsılırsın
Gidişini düşün! ...
Ve uzakları! ...
Ve beni de!
Sonra daha uzakları ara..
Kaç kaçabildiğince! ..

.....
Unutma! .. En uzak yer,
En karanlık olan yerdir! ..
Ve" son nefes" ne kadar yakın! ..
Birden, her an ve her yerdedir
Ölüm! ..
Uzak olan en yakın! ...
Senden bile uzak lakin,
En uzak kadar yakın!
İyisi mi sen;
Hep uzaklarda kal! ..
Uzaklar bana daha yakın
Sakin yaklaşma sakın! ...

Kadir Albayrak

Üç Kuruşluk İnsanlar

Üç kuruşluk insana, verirsen beş kuruşu
Asla ödeyemezsin, kalan iki kuruşu

Değer verirken biraz, sarrafça ölçmek gerek
Doğrusu budur lakin kimde var öyle yürek

Ederi nedir? Meçhul! . Kukaleta'lı cadı
Heyhat ki; kördür akıl, kör heyecan'sa kadı! ..

İlgiden şaşırmıştır, aynalarda pür telaş
Oysa bilmez kendini, "hızardan artmış talaş"

Yere düşmüş izmarit, bas üstüne ezilsin
Sonrada dönüp de ki; "Yahu, sen ne rezilsin! .."

Yerden eline alıp, sakın öpüp koklama
Huzura muhtaç ömrü, hata ile b..klama

Ben diyorum ki: değmez, değse, "değer" olurdu
Seven gönle sarmaşık ve can-cığer olurdu

O iki kuruş var ya, işte o iki kuruş
Ömrünü paçavraya çevirir buruş buruş

Sana bir sır vereyim, akıl içinde dursun
Gerek duyduğun zaman açıp onu okursun

Havva üç kuruş ise, iki doksan ver yeter
Vermediğin o onluk ömrünce sana yeter

Eksiği tamamlamak, bırak ona dert olsun
O dertle hemhal olur, sen dertten kurtulursun

Hak ettiğinden fazla değer biçme kimseye
İçinde "değer" yoksa adam denmez cüsseye

Ben nasıl mı öğrendim? "Beş kuruş" zannederek
Ve "i k i k u r u ş" için, icra da(!) sürünerek

Kadir Albayrak

Üçün biri! ..

Küfür! ... Ayıp elbet! ..
Yakışmazda bize
Aile terbiyesi var
Eğitim öğretim var! ...
Dahası "saygı'yı" işlemişler,
Gönlümüzün derinliklerine! ..

.....
Ve aşkı öğretmişler masallardan
Sonra bir taliplisi çıkıp
"Uygulamalı" pratik yaptırmış! ...
İyi mi olmuş kötü mü, ne önemi var artık? ..
Kangrene dönmüş bir ömür
Takvimler mevsimler darmadağın! ..

.....
Gecelerin yalnızlığını
Yaşamaya başladığımda
Karanlık tuzaklara yakalanıyorum
Derin derin yanıyor canım
Kendimden saklanıyorum! ...
Yinede dışarıda kalıyor bir yanımda! ..

.....
Küfür! ..
Kahretsin! .. Ayıpsa ayıp! ..
Güneş görmemişini bilirim
Bu meredin! ..
Etmezsem "ukde" kalacak içimde
Edersem terbiyesi bozulacak sevgimin! ..
Cendere içinde preslenirken
"Tost" misali,
Sınırları yırtılıyor öfkemin! ...

.....
Nesin sen? .. Tabu mu? ..
Mukaddes biri mi? ..
Kimsin? .. Lanet olası! ...
Ah yüreğim ah!
Nerden buldun o kumaşı
Neden onun üstüne elbise diktin? ..
Neden şahaserleştirdin? ...
Al! .. Geri alabilirsen şimdi
Hem elbise gitti
Hem de içinde ki!

.....
Küfredeceksin öyle mi? ...
Kime peki? ...
"Üçün birine!"
Ama hangisine?
Üçgeni kuran sensin
Şimdi bu öfke niye? ..
O sana provaya mı geldi? ..
Sipariş mi verdi? ? ? ? ?
Yani "o" masum! ...

Aşk'sa elbisenin kumaşı
O zaten malum! ...
Bakiye ne kaldı? ... "Sen"
Ne kadar garip olur değil mi,
Kendine küfretmen? !

.....
"O" küfrü hak etseydi
Sen onu sevemezdin! ...
Ona yakışmasaydı
O elbiseyi dikmezdin! ..
Bir "sevgi" yaşamışsın
O da olmasaydı,
Beş para etmezdin! ..
"Ama!"
Aması yok! ... Haddini bil! ...
Bu yüzden adı aşktır bunun
Her baba yiğidin harcı değil!
Aşkta küfür, küfürde aşk olmaz
Ve aşık; "Küfürbaz" olmaz! ...

Kadir Albayrak

Vahşı Kısrağım

Farkında olmadan gamsız hayatın
İçinde kayboldu "en güzel çağım"
Ömrünü toprakta süren nebat'ın
Rengine vurgunum "vahşı kısrağım"

Ne zaman boy atıp tomurcuklandım
Kardelen misali geç ayaklandım
Ben seni özlerken senden saklandım
Hasreti yaşadım "vahşı kısrağım"

Bir yürek getirdim sana "işlenmiş"
Yürek ki; içine "sevdan" yüklenmiş
O yükle ne aylar yıllar beklenmiş
Sabırla taşıdım "vahşı kısrağım"

Eski bir şarkısın benim dilim de
Ve "eskimeyen aşk" yorgun gönlüm de
Masallar da nice "aşklar" gördüm de
Bir sana inandım "vahşı kısrağım"

O bakışlarına takıldığım an
O an öyle an ki; donuyor zaman
Şiddetli bir deprem yaman mı yaman
Temelden sarsıldım "vahşı kısrağım"

Gözümün önünde, hep oradasın
İşte sol yanımda tam buradasın
Bir gülün al'ında bir beyazdasın
Hep seni kokladım "vahşı kısrağım"

"Seni seviyorum" anlıyor musun?
Ben nasıl dayandım, biliyor musun?
Çağırsam da sanki geliyor musun?
Acımı sakladım "vahşı kısrağım"

Beklemekse seni "beklerim gülüm"
Bir güne bir günü eklerim gülüm
Sen yoksan hayatı neylerim gülüm
Zamanı yokladım "vahşı kısrağım"

Kadir Albayrak

Var mıdır Dostum

Kalpten kalbe giden yol var diyorlar
Menzile ulaşan var mıdır dostum
Her gönüle sultan bir yar diyorlar
O yar'e kavuşan var mıdır dostum

Göz gördüm bakıyor renkleri yalan
Köz gördüm yanıyor ateşi yalan
Çöl gördüm yakıyor güneşi yalan
Teselli eden söz var mıdır dostum

Sevgiyle dikilmiş bu ince kaftan
El'e bol da bize dar mıdır dostum
Uzaklar da kalan o mutluluktan
Bir parça payımız var mıdır dostum

Sırılsıklam olmuş duygularımız
Bu yağın yağmur mu kar mıdır dostum
Belli ki böyledir alın yazımız
Silecek bir gönül var mıdır dostum

Kadir Albayrak

Vardı Ya

Geceler sensiz de yaşanır ama
Anılar yakamı bırakmıyor ki
Sana 'seviyorum' denilmez ama
Ah gönül sözümü dinlemiyor ki

Hasretle bunca yıl beklenmezdi ya
Takvimler gözüme görünmüyor ki
Baharda yapraklar dökülmezdi ya
İçimde mevsimler değişmiyor ki

Seni unutmak çok kolaydı ama
Hafızam maziyi terketmiyor ki
Ben başka bir aşkı yaşıyordum ama
Gönlümün kilidi açılmıyor ki

Sensizde çok mutlu olmak vardı ya
Giderken götürdün bulunmuyor ki
Ağlıyor sanırken gülmek vardı ya
Yüzüme tebessüm yakışmıyor ki

Kadir Albayrak

Vay! ..'Dübel Ödüllü' Burhanyan

Bir yazar(!) tanıyorum şöhreti dünya kadar
Yalnız ben bu veledi çocukken tanıyordum
Adı Burhan'mı(!) neydi, soyadı da "yün satar"(!)
Her şeyini satarmış, ben yüncü sanıyordum! ..

Küçükken de böyleydi, her yola girer çıkar
Her olaya göz diker "acep bana ne çıkar"
Çok uğraştı kerata, "sinekten yağ mı çıkar"
Ama her yol mübah'tı, eh! ., merak ediyordum

Sonra amcası geldi, Erivan'dan, "yavşakyan"
Eline kalem verdi, dedi ki; sen yaz Burhan
Yazarken "Pamuk" gibi, az anlat ordan-burdan
"Biz seni tanıtırız", diyordu, dinliyordum

Burhan "Burhanyan" oldu, ermeni de babası
Görölmeye değerdı, Burhanyan'ın çabası
Ne varsa yazdı çizdi, cümlelerin en kabası
Bir boka benzemezdi, ama şaşıryorduk

Yandan yandan geldiler, adında "yan" olanlar
Yazılanları alıp dünya'ya dağıttılar
Onun bunun çocuğu, hepten yardımlaştılar
Herkes'e tanıttılar, biz inanamıyorduk

Sonra tasma taktılar "Burhanyan'ın" boynuna
Gıcır gıcır euroyu, doldurdular koynuna
Fransızın eli de giriverdi donuna
Neyini tuttu bilmem, onu göremiyorduk

"Burhanyan" şaşkın ama, şöhret aldı yürüdü
Ona uygun bir "Dübel" bulundu, bu ödöldü
Ermeniler sevindi, sokaklara dököldü
Burhan'a sevgileri(!) neydi anlamıyorduk

Pamuk gibi biriydi, "her yönüyle yumuşak"
O kadar yumuşak ki, gülmesi bile yavşak
Bir o kadar yavşak da, "Alkışlıyorlar" şak-şak
Nesepleri bozukmuş, biz bunu bilmiyorduk

Vay! ..Dübel'li Burhanyan, dübel bu, bırak girsin
Babasından şüphesi, olan, sıraya girsin
Önümüzde ki yıl da, bir şerefsiz sevinisin
Sonra "BİZ DÜBELLİCEZ" tüh be! ..Unutuyorduk! ..

Kadir Albayrak

Ve.... Kusturdun Öfkemi! ..

Gerçek ha! ...
Tükürürüm böyle gerçeğin içine
Aksini söylerse beni aldatmış(!) olurmuş
Pöh!
Sen zaten yukarıdan aşağı "yalan" değil misin?
Yanlış anlıyor muşum!
Breh breh! ..
Söze bak! .. Ciddiyetsizlik, seviyesizlik
Riyakarlık, ruhsuzluk
Boram boram alçaklık kokan ifadeler! ..

Ciddiyet ha! ...
Hadi canım sen de! ..Başlarım senin ciddiyetine
Nasıl da törpülenip yuvarlanmış
Dalı budağı yontulmuş aciz ve süklüm püklüm kelimelerin
Mazerete "vesile" olsun diye! ..

Bir "küçük yalan" bile bazen,
En doğru manalardan daha yüce daha ulvi olabilirdi
Genel anlam da ağzına yakışsa bile!
Gönlüne misafir etmedin
İkram nedir bilmedin
Dilin neden boş yere döner durur
Sadaka mı istedim? ? ?

Anılara binaenmiş! ... Geç onu
Kullandığın kelimelerde ölçü arama
Zira etkilemiyor! ..
Sen; iyisi mi, Hakaret et! ..
Hatta biliyorsan küfret! ..
Bel ki küçük küçük
Nefret dalgaları oluşturursun
Bu gönlümün "ahmak" ve "aptal" denizinde

Hatıralar!
Sahi; Manası var mı bunun?
Zannetmiyorum
Olsa olsa "NOSTALJİ ANTİKALIĞI"
Ya da bir "DUYGU İSTİSMARI"
Belki de içine düştüğüm hatanın "BAŞ MİMARİ"
Ama netice itibarıyla ne olursa olsun
Sıkıyor!

Ve... İSMİMİ DİLİNDE KİRLETME ARTIK
Bilirsin "cikletler" çocuklar içindir! ..
Ne yazık ki çalınacak bir şeyim kalmadı
Sen çaldıklarını "hovardaca" harcadığın için
Bunların değerini de manasını da bilmezsin! ..
Önce duygularım! ... Gençliğim
Ve sırasıyla sevinçlerim, hayallerim
Ve tebessümün son kırpıntıları!
Ve bu gün!

Dudaklarının arasından çıkardığın ıslık gibi bir sesle
Cebimde kalan son kuruşluk
"ÜMİDİMİ DE ÇALDIN! ..."
Vicdanen rahat ol!
Ey ahali!
'Üstümü kapatabilirsiniz! ...'

Kadir Albayrak

Veda Diyalogları :)) (Deneme)

G-i-d-e-c-eeeeem! ..

-Ama niye?

Sen sorasın diye

-Hass.....tir

Bence de! ..

İstersen kalayım

-Neden?

Kaplumbağa deden, yani istersen dedik! ..

-Kem, küm

Ve selamun aleyküm

Ne ifrit şeysin ya

-Ne dedim ki?

Problem o zaten! .. Bi b..k dediğin yok! ..

-Nasıl yani? !

Allah belanı versin emi! ! !

Al resimlerini, ver resimlerimi

-Ama ben onu büyötmüşüm! ..

Mamayla mı?

-6x9 du, 9x16 yaptırdım

Tamam kes, yarısını verirsin! ..

Küstüm artık aramam

-Telefon da etmecen mi?

Telefonun da içine ederim şimdi, tövbe tövbe

-Benimkine mi?

*'^+%%&/())) ? ? ==) _? =_"*0*9

Ya sabır! ...

-Sinemaya gidelim mi?

Hıı! ?

-“Mum kokulu kadınlar” var

Sen o mumu al da.....

Ulan üç günde delirttin beni be

-Sevgiliiiiim hadi bana şiir yaz

Şimdi anana yazıyorum! ..

-Aaaaa deli mi ne? !

Silahım nerde laaaaaaaaaaaaaaaaaaanan!

*'^+%%&/())) ? ? ==) _? =_"*0*9

-A noluyo sana be? ! Manyak mısın?

Tanrım bu bir kabus olmalı

-Anladım sen gidiyon! ! !

Sayende! .. Hakkını helal et! ...

Kadir Albayrak

Veda Rüzgarı

Gönlümün hazana sevgisi neden
Çiçeği kurumuş yaprağı sarı
Sonun da mevsimler gibi elimden
Senide kopardı veda rüzgarı

Mazide tatlı bir anıdır bahar
Kış olur ömrüme kar olur yağar
Gözümün önünden geçerken yıllar
Kahredip ağlattı veda rüzgarı

Gidişin bahçem de soldurdu gülü
Kalbim de hasretin mührü gömülü
Elveda dediğin o hazan günü
Saçımı ağarttı veda rüzgarı

Vuslatın bağı da bülbüller yasta
O bağı çiçeği yeşili hasta
Baharım dediğim en güzel yaşta
Esmeye başladı veda rüzgarı

Kadir Albayrak

Vefasız Diyeceğim

Sen ne söylersen söyle ben seni seveceğim
Seni soran dostlara vefasız diyeceğim

Kaderimi ben senin sevgin ile paylaştım
Geriye dönmesen de seni bekleyeceğim

Belki beni unuttun adımı anmıyorsun
Belki hatırladıkça ah zavallı diyorsun

Sen ne söylersen söyle ben seni seveceğim
Seni soran dostlara vefasız diyeceğim

Kadir Albayrak

Vur Öyleyse! ..

Güneşin ışıklarını her akşam valizine toplayıp gitmesi gibi gidiyorsan ve yine şafak vakti güneş gibi doğmayacaksa,

“Her gelişin bir gidişi olur” bilirim, lakin her gidişin de “gelişi” olmayacaksa,
İlle de bir ayrılık demek değildir ya veda’lar! ... O son vedan gerçekte bir
“elveda” tadındaysa,

-----Acıma vururken,

Vurduğun yerin nasır tuttuğunu bil, vururken göz göze gelme yüreğimle,
senin de nasır tuttuysa yüreğin,
Gökkuşağının renklerini anlatırlar ya biteviye! .. Ama kör birine renklerin
tarif edilemeyeceğini öğrendiysen,

-----Üzülme vururken,

Dostluğun, yarenliğin, şunun ya da bunun, bir insanın kanayan yarasını
timar edemeyeceğini biliyorsan

----- ---“vur öyleyse! ..”

Derinlerde yenir en ölümcül vurgun! .. Vurmak için inebileceksen benim
olduğum “derine”,

Ve derin derin nefesleneceksen yaptığın her hamlenin ardından ve mutlu
edecekse seni,

Her darbenin ardından, vuruşlarını “mazeretlerinle” ambalaj
yapabileceksen ve sığınacaksan arkasına,

Temaşa zevkinin doruklarına çıkıp seyrederken beni, dökülecekse
dudaklarından “kader” diye bir kelime,

Gözyaşlarımın “tut” dediğine, geçen yıllarım “bırak” diyorsa ve
hiç bir şey söyleyemiyorsam, gönlümden kurtularak,

“Vuslat” benden yana değilse, ve de “müjdeler” senden, can veriyorsa
gövdemden ayrılarak yüreğim,

“Karanlık” olup, yıldız yıldız öpülmek ve yakamozlar içinde dalga dalga
köpürmek varken bir dert bıraktıysa sol yanımda,

Kollarında can verip, kucağına gömülememişsem “toprağım” diyerek,
-----“vur öyleyse! ..”

Gidene “vurmak” yakışır,

Kalana “boyun bükme! ..”

“Gitmek” her şeyden kolaydır,

Ve; kalmaktan “DAHA GÜZELDİR ÖLMEK! ..”

Böyle ise ayrılık, ve kader’sse bunun adı.... Hiç çekinme,

-----“vur öyleyse! ..”

Kadir Albayrak

Vurun Deyin Vuralım Hey! ..

Sabır mabır hak getire, Vatan elden gitti be hey! ..
O kıçınız yemiyorsa, "vurun" deyin vuralım hey! ..

"Son çırpınış" masalından, gına geldi hepimize
Korku mu var içinizde, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Her kim ise sorumlusu, dikkate al sözümüzü
Karartmışız gözümüzü, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Yeter artık, yeter Millet, nerde benim olan devlet
Ha bir ülke ha memleket, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Amerika'dan icazet, beklenir mi be, insaf et
İçte dışta her kim şirret, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Hem can alır can veririz, biz Vatan'ın bekçisiyiz
Yetmiş milyon hep askeriz, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Her gün şehit her gün acı, her gün ağlar ana bacı
Kim sahiptir, kim kiracı, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Koyun muyuz kaval çalar, kravatlı üç beş davar
Bu sel dönüp sizi boğar, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Hangi ayak basıyorsa, bu öfkenin frenine
Çarpı koyun cümlesine, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Hain doldu içimiz be, bak anası kimden gebe
Can'dır, kan'dır tek alfabe, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Sabır mabır bitti gayrı, her birimiz ayrı ayrı
İster şer-ri ister hayr-ı, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Görünüyor ayan beyan, suret belli, yılan çıyan
Yok mu sesimizi duyan, "vurun" deyin vuralım hey! ..

"Hamaset(!)" der, şiirime, saygısı yok şehidime,
Gölge düştü yeminime, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Kemiğime dayandı bak, bıçağın o sivri ucu
O Barzani denen puştı, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Yaş'ımı geç, ismimi de, boyum kilom cismimi de
Baharı da, mevsimi de, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Kim yan bakmış, kim sataşmış, kim üstüme hesap yapmış
Tarih nasıl yazılırmış "vurun" deyin, vuralım hey! ..

Gülüyorlar her bir yandan, şaklaban mıyız biz ulan
Bekliyoruz balyoz'uyulan, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Ya da gölge etmen bize, köstek-möstek olman bize

Satılmışa, şerefsize, "vurun" deyin vuralım hey! ..

Kadir Albayrak

Vuruyor Gönlümü Yaktığın Yerden

Bu gece aklıma yine takıldın
Bir damla yaş aktı öptüğün yerden
Bir yıldız olup da göğe asıldın
Güneşin ufukta doğduğu yerden

Hasretin nüksetti esen rüzgarla
Gönlüm yandı yandı düştü bir dar-a
İçimde kanıyor bir derin yara
Ayrılık hançeri vurduğun yerden

Gidişin gözümün önünde şimdi
Canım bedenimden kopuyor sanki
Dilinden dökülen bir cümle var ki
Vuruyor gönlümü yaktığın yerden

Kadir Albayrak

Ya da Seni! ..

Ben Seni "vazgeçmek" için,
'Pişman olmak' için sevmedim
Şeni "keşke" demek için sevmedim! ..
Öyle bir yemin etmişim ki;
"Ya seni içimde öldürecektim"
Ya da seni "ölene kadar sevecektim"

Seni seviyorum ve seni bekliyorum
Ama ölüm; "senden önce gelirse" diye,
Çok korkuyorum! ..

Kadir Albayrak

Ya Gerçekten Öldü Aşk! .. Ya da;

Dün aşk'tan, bu gün aşk'tan, söz ettiler, söz ettik
Yarın da bizler gibi, aşk'tan bahsedecekler
Gariptir; Aşk, aşk diye "aşkın içine ettik"
Ve bir gün; "Can yerine, aşk'tan vazgeçecekler"

Bir nar-ı libas'dı aşk! .. Şimdi ruhsuza çaput
Çölde ki zerrelere üstünü örten kaput
Belki çelik bir kafes, belki tahta bir tabut
İçinde taşıyarak, kefansız gömecekler

Zalim miydi, mağdur mu, var mı gören tanıyan
Bilmiş mi değerini yüreğin de taşıyan
Ne biz ona yabandık, ne o bize aşıyan
Aşk'ı "bir dem yaşanan" fasıl zannedecekler

Aşkın özünü yedik, kalan çekirdek, kabuk
Aşkı tariftan uzak, söylenen abuk-sabuk
Magazine malzeme etmiş onu, dalkavuk
Hani bir soran olsa; "Masaldı" diyecekler

Sevmek için "kul" seçtik, kin duymak için aşkı
Lakin çıkaramadık yüreğimizden kask-ı
"Aşk lafzıyla" her kitap, bilmem kaçınıcı baskı
Bir seri fasiküldü, şimdi ciltleyecekler

Sahip çıkan yok mu? ..Var! .. Elin parmağı kadar
Onları da tutmak zor! .. Eller de eldiven var
Aşkı bilmezse insan, insanlık neye yarar
Yaşamaktan vazgeçtim, lügatten silecekler

Ya gerçekten öldü aşk! .. Ya anlamı kalmadı(!)
Hep biz ona kast ettik, o bizden "öç" almadı
Kalp hırsız desek de, o hiçbir şey çalmadı
Suçlu sandalyesin de "iftira" edecekler

Servet gibi "kese'de", kimin göğsünde saklı
Her kime sordum ise; Adresler farklı farklı
Aradıkça kaybettim! .. Ne magrip de ne şarklı
Korkarım bir kabirde taşı gösterecekler

Kadir Albayrak

Ya Hep Ya Hiç

Ben istedim vermedin! .. Oysa elin ne açık
Herkese dağıtmışsın sevginden bir parçacık

Bir parça da bana mı? .. Hayır hayır! .. İstemem
Bana öl de öleyim! .. Sevgini bölüşemem! ..

Ulufe miydi sevgin? Dağıttın parça parça
Sen onu paylaşıırken, ben oldum paramparça

Sen; Hercai, savurgan hatta ketum sevgili
'Yüreğim senin' deme! ..Senin gönlün gölgeli

Su üstüne yazılmış yazı olsaydı bunlar
Silmek kolaydı elbet! ..Ama silinmiyorlar

Ben 'misafir' değilim, bana gösterme 'bir yer'
Madem bu saray benim! '.. Benim olmalı her yer

Sen yüreğini dinle! ..İstediğimi verirsin
Ya da hiç çekinmeden kapıyı gösterirsin

Ya hep! ..Ya hiç! .. Son sözüm! ..Başka bir şey söylemem
Bana öl de öleyim, 'SEVGİNİ BÖLÜŞEMEM'

Kadir Albayrak

Yad Ettim Seni

Bu akşam ufukta batan güneşi
Hüzünla seyredip şad ettim seni
Gönlümü saran o kızıl ateşi
İçimde hissedip yad ettim seni

Bir damla gözyaşı yanaklarımdan
Ayrılık şarkısı dudaklarımdan
Döküldü bir ömür avuçlarımdan
Acıyla hissedip yad ettim seni

Çıkarken akşamın yorgun nefesi
Kavurdu güneşin o son busesi
Bu yanan yürekten bir sevda sesi
Yükseldi kahredip yad ettim seni

Kadir Albayrak

Yaklaşan Gazap

Denizlerin öfkesi gizlidir dalgalarda
Dövdüğü o kayalar sanma ki muradıdır
İcazet vakti değil kıvrılıp kalır orda
İşaret alsa bil ki cümleyi tutacaktır

Hoş görü Yaradan da bunca günaha rağmen
Aczini düşün bir an gem azıya gelmeden
Bağışlayan İlahi o son emri vermeden
Gazabın kor narından nefsin kurtulacaktır

Yer yerinden oynayıp şu gökler sarsılınca
Birbirinden kaçarken hem evlat hem de ata
O korkunç gün de telaş nedametse boş çaba
Güneş bile tersine batıdan doğacaktır

Azamet kula değil Yaradan'a yaraşır
Kul olana tevekkül ile secde yakışır
Tamahın mal mülk ise hep yakana yapışır
Şirk koşarsan cezası ebedi olacaktır

Kadir Albayrak

Yarabbi; Bir Sana Aşığım Artık! ..

Mutluluk yağıacak sanki her yerden
Dünya da buluruz diyerek kandık
Anlamaz kulların aşktan sevgiden
Yarabbi bir sana aşığım artık

Nimetler bahsettin nankörlük ettik
Bir mecnun yarattın masaldır dedik
Günahı gülerek "yasal" belledik
Yarabbi bir sana aşığım artık

Cenneti bildirdin ödöldür diye
Yağmuru indirdin rahmettir diye
Bizler değerini bilmedik bile
Yarabbi bir sana aşığım artık

Bir dilden sürçerek çıksa "merhaba"
Diğer kul nedense diyor elveda
Geriye dönerek gelmez bir daha
Yarabbi bir sana aşığım artık

Kulların vefasız Dünya zevkinde
Sevgi sözü mahpus Yunus dilinde
Şeytanı görünce kulun birinde
Yarabbi bir sana aşığım artık

Dünya da terazi hileli tartar
Eksiği mazluma, zalime artar
Nasıl da bozuldu güzel insanlar
Yarabbi bir sana aşığım artık

Adalet mefhumu bir sen de kalmış
Cahili anladık, alim de şaşmış
Şimdi hüküm vermek kimlere kalmış
Yarabbi bir sana aşığım artık

Hayvanı tanırken insan sevgisi
Kalmadı gönlüm de tek bir zerresi
Topluca kefeye girdi cümlesi
Yarabbi bir sana aşığım artık

Sevmedim Dünya'yı isyan değildir
Bir ömür verdin ya huzur değildir
Aşk bilmeyenler kulun değildir
Yarabbi bir sana aşığım artık

Kadir Albayrak

Yaşamak İstiyorum

Elinden oyuncağı alınmış çocuk gibi
Çaresizlik içinde ağlamak istiyorum
Neden bütün hayatım ilk doğduğum an gibi
Feryat ile geçiyor anlamak istiyorum

Kimin lanetidir bu peşimde adım adım
Gölge gibi takip de ben yolu yarılardım
Kapı ardında kapı hepsini aralardım
Bir 'düş' diye kendimi kandırmak istiyorum

Kırk yamalı urbeni umuda giydiren kim
Kim yanlış teşhis koyup tedavi eden hekim
Takvim kime isyanda mevsim hep eylül ekim
Güzlerde nevbaharı aramak istiyorum

Soru kılıklı azap, gelin,gelin, sokulun
Bu azabı eğiten adı nedir okulun
Beni nar-ınla yakan gönül-tacı bir kulun
Dizimdeyken saçını taramak istiyorum

Cevabı kim de bunun kim sevdanın edib-i
Hep düştüm, düşüyorum, nerde bu lahd-in dibi
Neden kurban edildim? ..Sadece sizler gibi,
Allah rızası için yaşamak istiyorum

Kadir Albayrak

Yatacak Yerin Yok Senin

Bilmedin giderken ayrılık günah
Bağrıma açtığın yara çok derin
Öyle bir çıktı ki yüreğimden ah
Sevgilim yatacak yerin yok senin

Sana çok kırıldım dön diyemem ki
Mutluluk ne demek ben bilemem ki
Yemin ettim seni affedemem ki
Sevgilim yatacak yerin yok senin

Nelerden vazgeçtim bilsen nelerden
Ne senden ümit var ne gecelerden
Mazide bu kadar göz yaşı varken
Sevgilim yatacak yerin yok senin

Kadir Albayrak

Yaz Abi Yaz! ..

"Yaz, abi yaz" diyor! .. Yazarım "ama"
Gönlümde "sevda" var, kardeş olamam
Sana can vermeye "hazırım" ama
Kadere razıyım "serkeş" olamam

Sen beni böyle bil, böylece tanı
Bu sevda kaplamış, sarmış her yanı
Seninle "vuslat'ın" en küçük an'ı
Bir ömre bedeldir engel olamam

Seni, sayfa sayfa ve satır satır
Yüreğim, kalemim, dilim anlatır
Ne varsa şiire bir bir damlatır
Damlayıp göl olur "zerre" olamam

Bakışların derin, buğulu, puslu
Hem dilin sessizdir(!) hem gönlün uslu(!)
Tebessümün buruk, gülüşün isli
Başa "taç" etmeden "sevmiş" olamam

Ne zaman seninle gelsem göz göze
Sol yanıma depreşir can düşer köze
Halimden bellidir gerek yok söze
Seni her gün görsem "görmüş" olamam

Usul usul çökmüş sevdan bağrıma
Lakin cevap yoktur içten çağrıma
Benim de birçok şey gider ağrıma
Ölürüm de seni "üzmüş" olamam

Sen "dost" de fark etmez, ama ben seni
Öyle "deli" sevdim, sevince seni
Bir seni özlerim, bir de buseni
Sana "can" olmadan "gülmüş" olamam

Kadir Albayrak

Yazın, Yazın Kalem Erbabı! ..

İnce ince hesaplar riyaziye içinde
Yapılırken, dünyalık işte gördüm ahababı
İkaz edip bunları birer birer seçinde
Ne tezgâhlar kurulmuş, yazın, kalem erbabı

Boş verin aşkı meşki, büyük oyun var oyun
Atisi gasp edilir tüyü bitmemiş toy'un
Melül melül baktıkça, sanırlar ki, "biz koyun"
Kavalı çalanları, yazın kalem erbabı

Oydular altımızı oydular biz uyurken
Hamasi nutuklarla bebek gibi büyürken
Avlumuz da küffarın sürgünleri sürürken
Çalı nedir diken ne, yazın kalem erbabı

Önce dilimlediler, laz'a kürt'e çerkez'e
Şimdi saldırıyorlar "İslam" denen merkeze
İçimizde husumet yaşıyorken biz bize
Mehmet Akif'im gibi yazın kalem erbabı

Lazım değil renkleri bize gök kuşağının
Tımar vakti, tut şimdi, sapını kaşağının
Fotoğrafları belli, kahpenin uşağının
Adresini, ismini yazın kalem erbabı

Borcumuz var borcumuz, şehide, ödenmemiş
Kalmasın tek bir cümle, kalmasın söylenmemiş
Vurun kaleminizle, kim var ki yenilmemiş
Anlatın bu Millete, yazın kalem erbabı

"Hâkim" olsun şairim; şiirin de niyetin
Satır satır can vermek, budur senin diyetin
Mademki ardı sıra düştük ebediyetin
Ebet-Müddet ne demek, yazın kalem erbabı

Sadece "yaz'ın" değil, kışında yazın çizin
Gaflet yakışmaz bize, kaldırıldı tüm izin
Dalalete düşersek bu günah hepimizin
Şahadetin tadını yazın kalem erbabı

Albayrak'ın gölgesi söğüt gölgesi değil
Anadolu burası, it'in bölgesi değil
"Yular" ile yaşamak Türk'ün töresi değil
Töreyi birer birer yazın kalem erbabı

Kadir Albayrak

Yeni Yılın İlk İlanı!

İlk günü bu gün
İlk doğan güneş, ilk tebessüm
Bu gün 1 Ocak 2006
Bir defteri kapattım dün
Ve bir sayfa açtım! ...
Dün yok, geçmiş yok, mazi yok! ..
Sevgili yok, aşk yok, acı yok! ..
Hayal yok, hasret yok, vuslat yok! ..
Düneye dair hiçbir şey yok! ..
Hepsi "RESET! .."

.....
Ne alacaklı ne borçlu
Ne yar ne ağyar! ..
Anam babam göç edeli yıllar oldu
Ve intizar,
Miadı doldu! ..

.....
Telefon defterimi sıfırladım bu gün
Traş oldum sabah erkenden
O kadar mutluydum ki;
Tüm anılarımı,
Akşamdan hazırladığım,
Mezara gömerken!

.....
İlan ediyorum;
Bu gün doğum günüm benim
Hiç birinizi tanımıyorum! ..
Hafızam boş, bellek sıfır
Nefes almaya yeni başladım
Ve kaydediyorum! ...

.....
Dün sevdiğim vardı belki
Canı cehenneme
Sevmiyorum!
Ne dememişsem aşka yenilip
Hepsini söylüyorum! ...
Ukde bırakmıyorum içimde
Kusuyorum! ..
Ve içimi de temizliyorum
Tüm dosyalar derdest!
Yüreğim ağır gelirdi
O da reset!

.....
Yabancı yabancı bakacağım artık
Hissetmeden! ..
Bu yıl benim! ..
Yıl gibi ben de yenilendim!
Kim nerede ise orada kalsın
Uzaksa uzak! ..
Varsın karşılaştıkça gözlerime baksın
Ne var ki ağlayacak? ! ...

.....

Aşkı yeniden öğrenmek var!
Yaşamak yeniden
Ama bilerek dişlerinin yerini
Engin tecrübelerden! ...
Ne paçam birinin elinde
Ne de göz yaşı ardından birinin
Eskiye yakıp yeninin ateşinde
Peşine düşmek var daha dirinin! ...

.....
Okusun dost yeren
Bir daha bir daha, ama unutmasın
Ne varsa düne dair
Hepsini gizdim
Kimse kusura bakmasın! ..
"Vefa" boza-nın adıymış
İçtim gitti! ...
Hal, hatır, sohbet, muhabbet
"Has-seki Cerrahpaşa!"
Külahıma anlat! ..
Daha yeni başladım
Daha neler var
Gün görmemiş,
El değmemiş!
Muhteşem, süper,nadir
Ben mi? ? ? ? ?
"2006 Kadir! ..."

Kadir Albayrak

Yeniden Sevebilmek! ..

Ben; seni istemiyorum ki
Gelmeni veya geri dönmeni de! ..
Ne yüzünde ki tebessümü özledim
Ne de bana "canım" deyişini
Ne "sesinin tonu" kulaklarımda
Ne de burnumda" teninin kokusu"
Düşünmüyorum da seni
Ancak yinede,
Hani, en olmadık anda aklıma düştüğünde
Deli deli çarpmıyor yüreğim
Özlediğimi hissetmiyorum! ..
Akşam olduğunda,
"Gecelerin" korkusunu yaşamıyorum artık
Karabasanlar yok, başımı yastığa koyduğumda! ..
Deliksiz uyuyorum

Ben; seni istemiyorum ki
Sen değilsin istediğim, sen değilsin beklediğim
Ne yüzünü hatırlamak,
Ne de adını anmak gibi, bir derdim yok! ..
Dünyayı yakacağımı sanırdım senin için
Oysa şimdi;
Bir kibrit çöpünü dahi zayi etmem
Bilirim ki değmezsin! ..
Biter miydi, bitmez miydi,?
Bu sorunun cevabını veremezdim
Çünkü cevabı " ben bile" bilmezdim! ..
"Zaman belirleyicidir" derlerdi! .. Hadi canım
Adı ne ki zaman denen mefhumun?
On yıl mı, yirmi yıl mı? Ne kadar?
Benim harcadığım zaman,
"Senin hafzalanı" bile aşar! ..

Ben; seni istemiyorum ki
Aldıklarını da geri istemiyorum! .. (Biri hariç)
Delikanlılığımı harcarken, tükettin umutlarımı
Helal-i hoş olsun! .. Sana yakışır! ..
Tebessümümün kırpıntılarını dahi zayi ettin
Bu da dert değil! .. Yapmasaydın şaşardım! ..
Çocuksu sevinçlerimin,
En dayanılmaz heyecanlarımın
Beni sarsan yürek vuruşlarımın,
Hesabını bile yapmıyorum! ..
Ödenmeyecek olan faturanın
"Hesabı da gereksizdir" biliyorum! ..
Götürdüğünü, istesen de geri "getiremezsin"
Çünkü giderken bunları düşünmezsin! ..

Ben; seni istemiyorum ki
Peki;
Ne istiyorum?
Bir tek şeyi..... Sadece bir şeyi

Onu ver bana, aldığın her şeyi "helal edeyim"
Verebileceksen söyle;
"İstersen önünde diz çökeyim! .."
Almadığın bir şey kalmışsa onu da vereyim
Ne olur? ! Bir tek Şeyi
"YENİDEN SEVEBİLMEYİ"

Verebilecek misin?
O duyguyu, o körelttiğin duygumu
Bana iade edebilecek misin?
Unutmak kolay seni ve silmek defterden
Sana dair bir "takıntım"
Senden kaynaklanan "bir sıkıntım" kalmadı, emin ol! ..
Bana sadece onu ver
Bana ait olan şeyi,
YENİDEN SEVEBİLMEYİ! ...
Başka ne varsa, "sen dahil" senin olsun! ..
Ve aldıkların da! ..
Bir kez olsun, vermeyi dene,
Verebilmeyi! ..
Haydi, Allah rızası için ver
"YENİDEN SEVEBİLMEYİ"

Kadir Albayrak

Yetmedi 'Kırk Sekiz Yıl'

Tam kırk sekiz yıl oldu "arzuahalsiz" doğalı
Ne bir dilekçe verdim, ne de bir soran oldu
Yaradan'ın hikmeti, bu dünya kurulalı
Ne "burdan gitmem" diyen, ne çadır kuran oldu

Gelen gitti, giderken, soy bıraktı ardında
Kimisi bir "hoş sada" bir tebessüm tadında
Hali nicedir bilmem, gidenin Hak katında
Alem kimine bayram, kimine hüsrân oldu

Kim-i aşk-ı "kul" bildi, muradına yetişti
Kim-i sunulan aşkı, "pul etmeze" değişti
Kiminde aşk "hayvan-i" oldum olası "pişti"
Bu hengame içinde aşklar da ziyan oldu

Gördü, ulaşamadı, maşuk-a nice aşık
Ya kaderi böyleydi, ya kederle barışık
Kul; ölüm ister değil, ecel kul-a alışık
Listeden silinince sebebi soran oldu

Bunca yıl'da, hülâsa, süzülen bir damla yaş
Aşk aşk diye inleyen, gönül; muzdarip, ayyaş
On sekizi bilmeden, kırk sekize vardı yaş
Şu ömür, gün gün ben de, yüreği yoran oldu

Ufuk çizgisi gibi, vardıkça uzaklaştı
"Medet Ya Rab" dedikçe, gönülle şakalaştı
Yöneldikçe sitem'e, yürek ukalalaştı
Sinelere taş gibi, "aşk" diye vuran oldu

Yetmedi kırk sekiz yıl, sığmadı heybesine
Bildiğim her ne ise az geldi kefe'sine
Zaman bitince kul-un, göz dikti nefesine
O bezenip kurulan, hayaller viran oldu

Gelmiştik gidiyoruz, ne aldık, ne bıraktık
"Kays'a" imreniyorduk ve "Kadir'ce" bıraktık
Bir durakta sahipken, bir durakta bıraktık
Gönül aşkı aramış, gösteren "Kur-an" oldu

Kadir Albayrak

Yirmi Yıl Önce

Sokakları dolaştım yağmur gibi sessizce
Hiç bir şey değişmemiş sanki yirmi yıl önce

Hani ilaçtı zaman diyordun ki tek çare
Bu gönlüm bu sokaklar hala yirmi yıl önce

Yine gözlerimden yaş akıyor yavaş yavaş
Gönlümde aynı telaş sanki yirmi yıl önce

Yıllarda körükledi içimde ki yangını
Kokun hasret salgını hala yirmi yıl önce

Kapanmış perdelerin belli burda değilsin
Sen yine ellerinsin tıpkı yirmi yıl önce

Gözlerim ağlamaklı dolaştım sokakları
Burada başlamıştı her şey yirmi yıl önce

Kadir Albayrak

Yokluğumla Yokluğunu Yok Edeceğim! ..

"Ben" diye bir Şey yok artık! ..
Ben bittim, ben gittim... Ben yoldayım
Bu gün değil stelik
"Gideceğim" dediğim gün gittim
Döner miyim? Allah bilir! ..
Ben "gittiğim yerde bile değilim! "
"Yüreğinle zleyip, dilinle çağırmayacaksan"
Aramaya da kalkma,
Çünkü aradığın yerde de değilim! ..

"Ben seninle vardım"
Beni, seninle"var" sandım! ..
Ve.. "Yokmuŕum" Anladım! ...

Sen yoksan ben yokum.... Sen yoksan ben yokum.....Sen yoksan ben yokum.....
Sen yoksan ben yokum.....Sen yoksan ben yokum.....
Sen yoksan ben yokum...
Sen yoks.....

BEN ZATEN "SENDEN ÖNCE DE YOKTUM! ..."

Yemin olsun ki; "Yokluğunu yokluğumla yok edeceğim! .."

(Ve bir gün.....Yokluğumla yokluğunu yok ettiğim gün.....Sende yok olacaksın! ..)

Kadir Albayrak

Yoksa Boşver Anlatma

Ben istesem bile veremezmişsin,

"Verme! ..."

Ben bir kez istedim başka dilenmem

"Umut" dediğin öylesine alıp verilen bir şey değil zaten

"Secde ettim" belki ama "gayrı eğilmem! .."

Gülümsemenden bile ümitlenirdim ben biliyor musun?

"Gülme! ..."

Ben bir kez kayboldum tebessümünde

Oysa zoraki gülüşleri hissedirim ben

Bilirim her gülüş "ayrılığın neresinde? "

Sen hiç benim olmadın ya, olamadın

"Olma! ..."

En azından "OLMAK İSTİYORUM! .." diyebilirdin

Hayatımın en özel, en güzel hediyesi olurdu bu sözün

Demek ki yoktu! .. "Bir umut" olsaydı söyleyebilirdin! ..

Seni "sana bırakıyorum" artık! .. Yoruldum, ya da "hırpaladın"

"Yorma! ..."

Yarına taşıyacak bir ümidim kalmadı

"Seni sevmekten" vazgeçecek kadar sıradan değil sevgim

Fakat seni paylaşmaya(!) tahammülüm kalmadı

Anlayamadım ki! .. Nedir gözlerinde ki? Aşk mı? Merhamet mi?

"Acıma! .."

Beni seviyorsan, ya da "her nasıl seviyorsan" işte, fark etmez

Geleceğinde, umutlarında yoksam, uyandır beni! .. Bana bir iyilikte bulun

De ki; "SONUNDA VUSLAT YOK BU YOLUN! .."

"Varım" de! .. Veya "Yokum! .." Kararsızlıktan kurtul, çık karanlıktan

"Saklanma! .."

Kabul etmesini bilmiyorsan, "yol etmesini" bilmelisin! ..

Daha büyük bir acı mı var "Kararsızlığın" cenderesinden,! ..

Madem ben durmadan yazıyorum seni, sen ilgi olup silmelisin! ..

Gayrı düşmem üstüne, gayrı "sıkboğaz" etmem, bunaltmam seni,

"Rahatla! .."

Komplekslerim yok, ben alıngan değilim! ..

Sen anlamadın bir türlü ya; "BEN SEVEN BİRİYİM! .."

"Akıl almaz" belki böyle bir sevgiyi, varsın almasın! .. "BEN DELİYİM! .."

Her kurduğum cümleye sen "nokta koydun" susturdun, sustun

"Susma! ..."

YA DA BOŞVER, SUS! ..

Artık sormayacağım nasılsa! .. Seni sana bıraktım! ..

Yüreğinde "bana ait bir şey varsa" verirsin zaten

Yoksa da "canın sağ olsun! .." Galiba "alıştım"

Sen en büyük servetimsin benim.. Nedeni ne olursa olsun

"Sorma! ..."

Seni sana cevaplayamam, seni sana anlatamam

Senden gidemem, sensiz yaşayamam,
Ne var ki; Senin "el" olmana alışamadım, alışamam! ..

"Bilmiyor muydun? " deme! . Bilmek başka, sindirmek başka
"Bakma! ..."

Bakma öyle şaşkın şaşkın! .. Senin üstüne düşen gölgeden,
Hatta sana "nazar eden" gözlerden bile muzdaribim ben! ..
Hem de neyi beklediğimi, niye beklediğimi
Ve... Ne kadar bekleyeceğimi bilmeden!

Seni unutmayı unuttum! .. Sen ciğerime yapışmış köz gibisin
"Yakma! ..."

Yaktığın yerlerin iyileşme şansı bile yok! ..
Benim de bu yaralarla yaşama şansım yok! ..
Sen "geleceğim" demeden, böyle bir muradım da yok! ..

Ben seni nefes aldığım sürece seveceğim, hani olur da unutursun
"Unutma!"

Aradığında en yakınında olacağım, çaldığında kapıyı açacağım
Ama bana "bir parça umudu" neden çok gördüğünü
Hiç ama hiç anlayamayacağım!

Aslında "vereceğin umudun" gerçekte "yalan" olacağını düşünüyorsan
Boşver o zaman,
"Anlatma! ..

Kadir Albayrak

Yoksa sen 'Hiç bir şey misin? '

Ben mi yanıliyorum, sen mi yanıltıyorsun beni?
Sen nedin benim için sahi?
Ya da "ben ne ifade ediyorum senin için? "
"Nerende misafir edip ağırladın beni" söyler misin?
Yüreğinde mi, gülüşlerinin(!) içinde mi?
Neyim ben? Dostun mu(!) , sevdiğin mi?

Dostunsam neden sıkımıyorsun kafama,
-----"Acı çekiyorum" görmüyor musun?

Sevdiğinsem şayet, neden söylemiyorsun,
----- "Öleceğim" anlamıyor musun?

Kadir Albayrak

Yolculuk

Beni artık bekleme pencerede boş yere
Yüreğine hasretin zehiri aksa bile
O felaket gün var ya! Hani boş çevirdiğin
Yolculuk ölümeydi! ..Uğurlamadın bile

Kadir Albayrak

Yosun Kokan Sevdalar

Telaş etme bakarken içine gözlerimin
O gördüğün yangınlar, yıllar var ki sönmedi
Gizlenirken bu sevda bağrında sözlerimin
Başımdan giden aklım gayrı geri dönmedi

Şiirlere işledim ismini nakkaş gibi
Baş harfini gönlüme, elmas'tan tek taş gibi
Yüzümde ki çizgiden yuvarlanan yaş gibi
İz bıraktı gözlerin, bir daha silinmedi

Suya susamış toprak, gibi sevmişim seni
Hayalle beslemişim, şekil şekil buseni
Koklamadım tenini, öpe öpe yar seni
Kokun sinmiş gönlüme, bir sır'dı bilinmedi

Tenhalarda düşledim, seni içtim kanarak
Rahmetini aradım, için için yanarak
Gözlerine kitlenip, seni cennet sanarak
Takvimler değişti de, yüreğim değişmedi

Aklım da sende kalmış, bende kalmışım sende
Sen bu sevdaya bakıp, "masal gibi" desende
Ben bülbülün olmuşum, sen bir gül'sün, gülşen'de
Sıkı sıkı sarılıp vuslata eremedi

Kadir Albayrak

Yüzleş Kendinle! ..

Gözyaşlarının ardına sakladığın "sır" ne senin?
Haykıramadığın duygularını mı döküyorsun yağmur damlası gibi?
Her şeyden kaçabilirsin belki, bu mümkün! .. Peki ya kendinden? ?
Yüreğin ve o yüreği taşıyan bedenini... Sende değil mi?
Ayrı coğrafyalarda yaşatabilir misin her birini
Atom'u bölmek mümkün!
Peki " YA KENDİNİ? "

.....
Dişlerini sıkmak ya da gözlerini sıkı sıkı yummak! .. Neyi değiştirir sanıyorsun?
Sebepsiz gelen afakanlar, canının içine sığmayışı ve güçlkle alınan nefes; neyin ilacı?
"NEDEN? " diye sormak neden? "NASIL? " diye sorulan sorunun cevabı daha samimi ve
daha ahlaki olmaz mıydı?
Her doğan güneş yeni bir umudun müjdecisi olacakken, sükut-u hayallerin ardına
takılmak hangi akl-ı selimin tezahürü?
Felsefi mi geliyor dediklerim?
Zor içinde zor mu? ?
Oysa bilen bilir ki "SEVDA FİLOZOF YAPAR İNSANI"

.....
Sen mi ağlıyorsun yoksa her ağlayan sen misin? ? Aşka dair yer kürede dökülen "cümle
gözyaşı" sana dair midir?
Hem niye ağlıyorsun ki?
Gücün mü yetmedi, erişemedin mi? Geç kalıp yetişemedin mi?
Elinden mi gelmiyor, yüreğin mi yetmiyor? Gözyaşlarının perdelediği "sır" ne menem
bir çelişki?
Kalbinin tik-taklarını boş ver! ..
Sevdanın nabızı atmıyorsa yüreğinde, olay tıbbidir...
Bir bıçağın keskin yüzü kadar ince ve iki kaşın arası kadar birbirine yakındır
"Gel-Git'ler"
SEN NE YANDASIN?
"Gelirken gitmek" kadar, "giderken gelmek" çıldırtıyor mu?
Gölgeni gölgeleme boş yere! ..
Durgun suda görünen suretlerin asıllarından daha gerçekçi olduğu bir vakadır

.....
Kandırma kimseyi, beni, ötekileri ve "kendini! .."
Aynaya bak, kendinle yüzleş, acıma kendine bakarken, orada hesaplaş kendi yüzüne
hatta gözlerinin içine bakarken
Ve vicdanını yok say! .. onu karıştırmadan, bulaştırmadan
Kafanda "ben" gözlerinde "sen" olsun! .. Yüreğin ise hakem! ..
Ya aklındaki kızarmak, ya da gözlerin! .. Ya kendinden utanacaksın ya da
yüreğinden! ..
Belki'lerin, kim bilir'lerin, inşallah'ların, çoraklaşmış umutların cenderesinden kurtar
ruhunu
"SEN OL! .."
Kendin ol! .. Yürekli ol! .. Ya da bırak "yüreğim" dediğin şeyi bir kenara
Hüsran ol, azap ol,
Ne olursan ol ama "KENDİN OL"
Yüzleş kendinle! ..

Kadir Albayrak

Zaman (Deneme)

Soyut bir kavram hatta "izafi" bir terim, tanımlamak için bir yığın cılız kelime bulmak her ne kadar mümkün olsa bile, onu yekpare kucaklayabilecek bir cümleyi kurmak neredeyse imkansız! ..

Psikolojik duruma göre bazen hızlı bazen de bir türlü geçmek bilmeyen bir katar! .. Yolların bitiği anlarda bile yolculuk devam edebildiğine göre "zaman" denen mefhumun hükümranlılığı sürecektir.

Koskoca bir hayatı "çakmak cebine" sığdıran zaman, hangi veciz kelimeyle anlatılabilir ki? !

Güç, kuvvet, mevkî, makam onunla elde edilirken yine onunla kaybetmek onun mukadderatı gereği, İlâhî kudretin iradesi ile kendisini gösteren "hakim" ve "hakem'in" tecellisi.

Başlangıcın ve nihayetin sınırlarını belirleyen sonsuzluk. Takvim yapraklarına sıkıştırmaya çalıştığımız, rakamlarla telaffuz ettiğimiz bir riyaziye..

Çok-un içinde ki az, az'lıkta ki umman! .. Başı ya da sonunu "çentik" atarak tespit edemediğimiz bir mikser, var olmanın ve yok olmanın ilâhî vasıtası..

"Bitmek" veya "tükenmek" kavramlarının vagonunda yolculuk edenlere mahsus olduğu çok denklemlî muamma! .. Canlılar için "ömürden" diğerleri için "erozyondan" ibaret, bittikçe üreyen, öldükçe dirilen beka! ... İzan'ın kavrama yeteneğini "embesil" kılan, sınırsızlığın içinde "izafi sınırlar" barındıran, bilmediğimiz bir yerden yine bilmediğimiz bir yere doğru akan, koşan bir mefhum! ..

Zaman; hepimizi "zaman zaman" tereddüde düşüren, hayal dünyamızın kıyı şeridine vardığımızda ise hayallerin ötesinde gülümseyen şakacı, yaklaştıkça uzaklaşan ufki çizgi, "zamanı silmek" lafzının kadük, "zamanla silinmek" kavramının gerçek olduğu gün gibi aşîkar.

Canlı veya cansız tüm kainat onun esiri. "Gelecek kaygılarının" belirleyici amili. Doğmak veya ölmek denkleminde çizilmiş uzunlamasına bir bulvar, sapağı veya durağı yok! .. "U" dönüşü na-mümkün! ...

Hayat dediğimiz ise o bulvar üzerinde bizi sona taşıyan uhrevî bir araç. Yol boyunca zamanın törpüsüne sürekli temas etmek ve temasın sürekliliği ile mütemadiyen aşınmak kaderin çadır direği! ...

Zamanı; güneşin doğuşu ve batışı ile tanımlarken aslında üzerinde yaşadığımız yerkürenin dönüşüyle bu yanılgıya düştüğümüz ve yine aslında güneşin "doğmak" veya "batmak" fiilini hiç yaşamadığını ve bunu "zamanın yarattığı halüsünasyonlardan" birisi olduğunu anlamak kolay kolay kabil-i mümkün olmuyor! ..

Zaman; bize ayrılan "boşluktan" ve o boşlukta yaşadığımız "sarhoşluktan" ibaret! .. O boşluktan bize ayrılan dehlize indiğimizde zaman mefhumunun anlamı da kalmıyor.

Zaman; milyonlarca ama "bir"
Zaman; ne zaman "Allah bilir! .."

Kadir Albayrak

Zaman Tüneli

Başını bir kaldır bak gök yüzüne
Bak neler gelecek gözün önüne
Hıçkırık karışıp rüzgar sesine
Bir kayıp zamana götürür seni

Bir damla göz yaşı armağan olur
Geçmişin hesabı önüne konur
Bu gidiş bir zaman yolculuğudur
Bir garip mekana götürür seni

Yıldızlar ardın da saklıdır sanki
Ömrünün en güzel en mutlu vakti
Tattığın vedanın vurgun saati
Bir kabus seline götürür seni

Zaman değirmendir yıllar hızıyla
Öğütür un eder ince sızıyla
Ufka varmaz güneş derin nazıyla
Büsbütün sonsuza götürür seni

Başını eğ artık tevekkül ile
Senin ki bir azap çekilmez çile
Geceler sabaha vardılar bile
Bir hızla ölüme götürür seni

Kadir Albayrak

Zordu Seni Sevmek

Tebessüm diğ er adın senin
Ve i i gülmekte gözlerinin
Bu kadar mı yakışır bir gülüş, bir yüze
Bu kadar mı mutlu eder insanı
Sen mevsimin baharı,
Sen baharın nisanı

Sen kardelen misali isyank r
Ulu  ınarlar misali mağrur
Bozkırın ortasında açmış yaban g l 
Asalet sende ve sende gurur! ...
Seni gözümden sakınırken ben
Beni gözlerin vurur! ...

Zorsun sen ve seni sevmek zor
Belki bu yüzden sevdim seni
Çünkü yüreğim "kolay"ı" sevmiyor! ..
Kimin için nesen, ne demeksin? Bilmem! ..
Bilemem, merakta etmem
Bildiğim tek şey var ki;
Ben seni dünyalara değışmem! ..

Suskunum sana,
Suskunum "vurgun" olduğum gibi
S yleyemediklerim daha fazla söylediklerimden
Ne ben bilirim ne de bilen vardır gaibi
Ben vazgeçmem, vazgeçmem sevdiğilerimden
Kim bilir Allahtan başka,
"Kim; kimin sahibi"

Seni ben sevmişim, gönlüm sevmiş
Yüreğim sevmiş seni, deli deli atarken
Sevmek  lmek gibidir, hatta sevmek " l m ne"
Bir şairin " l m ne gülmek" gibidir
Seni hep "kardelenlere" benzetmiştim ben gülüm
Sevmek "Kardelen" gibidir! ..

Seni "sevilmeye ihtiya ın olduğ  için" değıl ki
Seni "sen olduğ n için" sevdim ben
Ve senden çok sevdim seni, sen olmadan sensizliğı
G l kokusuydu, g l iksiriydi, g l suyuydu, g lbe şekerdi
Benim gibi, tıpkı benim gibi "bülbül"
Ne çekerse "g l'den"  ekerdi! ...

Sen zirvesindesin sevdanın gülüm
En tepesindesin! .. Belki de arasında yıldızların
Sabi bir  ocuk masumiyetiyle uzanmaktayım sana
Ve bir o kadar da "aşk" dolu! ...
Seviyorum seni,
Çok seviyorum, anlasana! ..

Kadir Albayrak